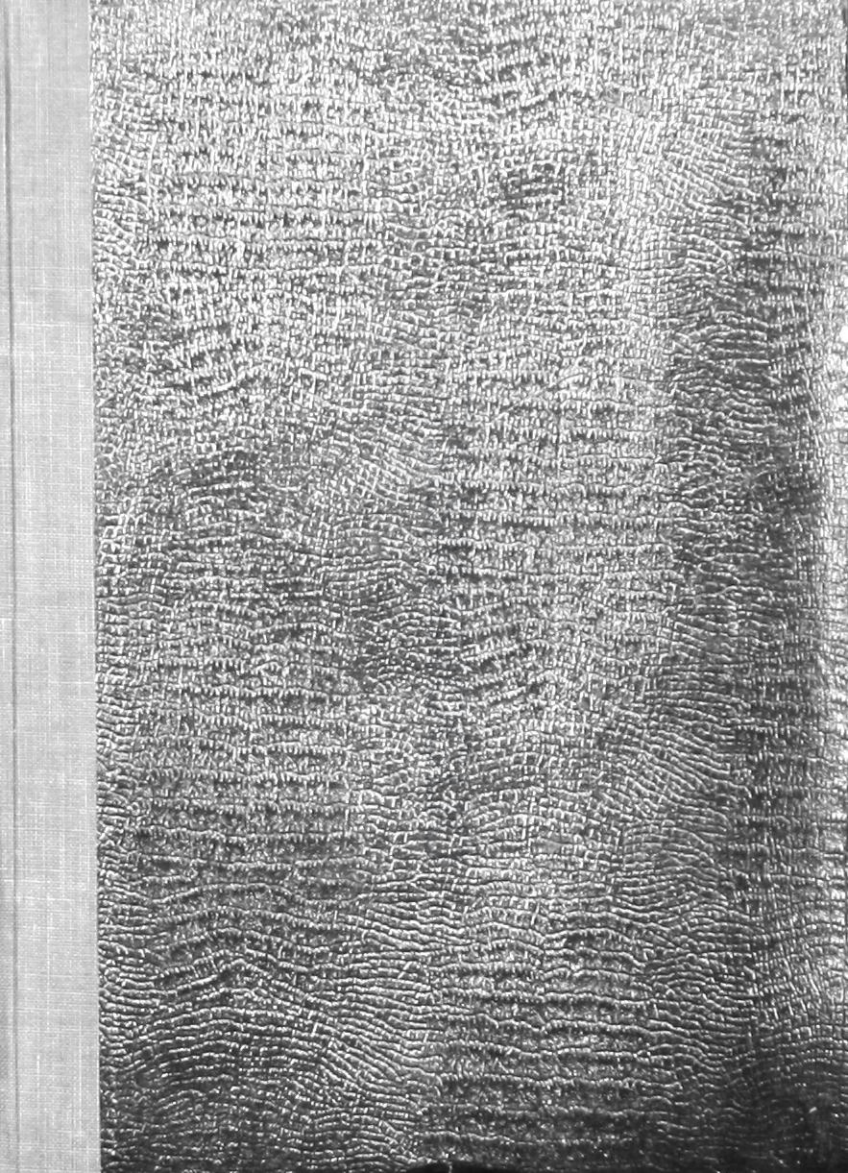

ΘΗΣΑΥΡΟΣ

ΑΠΟΦΘΕΓΜΑΤΩΝ, ΡΗΤΩΝ ΚΑΙ ΑΛΗΘΕΙΩΝ

Ὑπὸ ***
μαθητοῦ τοῦ Ροβερτείου Λυκείου

911

ΕΚΔΙΔΟΜΕΝΟΣ

δαπάνῃ τοῦ ἐν τῷ Ροβερτείῳ Λυκείῳ
Ἑλληνικοῦ Φιλολογικοῦ Συλλόγου

«ΑΘΗΝΑΣ»

»Αἰὲν ἀριστεύειν καὶ ὑπερόχους ἔμμεναι ἄλλων μηδὲ γένος πατέρων αἰσχυνέμεν, οἳ μέγ' ἄριστοι ἐγένοντο».

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ

ΕΚ ΤΟΥ ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟΥ ΠΑΡΑΣΚΕΥΑ ΛΕΩΝΗ

16 — Ὁδὸς Περικλέους — 16

1907

ΤΩ, ΑΓΑΠΗΤΩ, ΜΟΙ

ΕΛΛΗΝΙΚΩ, ΦΙΛΟΛΟΓΙΚΩ, ΣΥΛΛΟΓΩ,

"ΑΘΗΝΑ,,

ΠΟΛΛΑ ΥΠΕΡ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ ΜΑΘΗΤΩΝ

ΤΟΥ

ΡΟΒΕΡΤΕΙΟΥ ΣΧΟΛΕΙΟΥ

ΕΡΓΑΖΟΜΕΝΩΙ

ΕΥΓΝΩΜΟΝΩΣ ΑΝΑΤΙΘΗΜΙ

Ο ΣΥΛΛΟΓΕΥΣ

*
* *

ΠΡΟΛΟΓΟΣ

Ἡ παροῦσα συλλογὴ κατηρτίσθη ὑπὸ μαθητοῦ τοῦ Ροβερτείου καὶ ἐδωρήθη εἰς τὸν ἐν τῷ Λυκείῳ τούτῳ ἀπὸ πολλῶν ἐτῶν λειτουργοῦντα «Ἑλληνικὸν Φιλολογικὸν Σύλλογον **Ἀθηνᾶν**», ὅστις ἔκρινεν, ὅτι ἦτο ἡ συλλογὴ ἀξία δημοσιεύσεως. Ἀπεφάσισε δὲ τὴν δημοσίευσιν αὐτῆς ὁ Σύλλογος χάριν δύο σκοπῶν, τὸ μὲν ἵνα παράσχῃ τῷ ὁμογενεῖ δημοσίῳ πρόχειρον θησαυρὸν ὠφελίμων γνωμῶν, οἵαι αἱ ἐν τῇ συλλογῇ θησαυρισθεῖσαι, τὸ δὲ ἵνα διὰ τοῦ ἐκ τῆς ἐκδόσεως κέρδους προσθέσῃ τι καὶ αὐτὸς εἰς τὰ ὑπὸ τοῦ Γένους πραττόμενα πρὸς ἀνακούφισιν τῶν ἐν Βουλγαρίᾳ καὶ Ἀνατολικῇ Ρωμυλίᾳ ἀπηνῶς καταδιωχθέντων ἀδελφῶν.

Καὶ τοῦτον μέν, τὸν δεύτερον σκοπὸν ἦδη ἐξησφάλισεν ὁ Σύλλογος· διότι ἡ μὲν δαπάνη τῆς ἐκδόσεως ἐκαλύφθη ἤδη ὑπὸ τῶν προπληρωθεισῶν συνδρομῶν, περίσσευμα δὲ ὑπάρχει βέβαιον ἐξ ἄλλων μὴ πληρωθεισῶν μέν, ἀλλὰ βεβαίων, συνδρομῶν, καὶ ἐκ τῆς πωλήσεως τῶν ὑπολοίπων ἀντιτύπων.

Διὰ τοῦτο δὲ ὀφείλει ὁ Σύλλογος χάριτας εἰς τοὺς φιλογενεῖς καὶ φιλανθρώπους συνδρομητάς, οἵτινες προθύμως ἐνεπιστεύθησαν εἰς αὐτὸν τὸν ἔρανόν των ὑπὲρ παθόντων ἀδελφῶν, τὰ δεινὰ τῶν ὁποίων παθήματα ἤγγισαν εἰς τὰ μύχια τὰς ψυχὰς τῶν μελῶν τοῦ

Ἑλληνικοῦ Φιλολογικοῦ Συλλόγου τοῦ Ροβερτείου, καὶ εἰς τοὺς μέλλοντας νὰ ἐξαντλήσωσι τὸ ὑπόλοιπον τῶν ἀντιτύπων καὶ νὰ αὐξήσωσι κατὰ τοῦτον τὸν τρόπον τὸ ποσόν, τὸ ὁποῖον θὰ παραδοθῇ ὑπὸ τοῦ Συλλόγου εἰς χεῖρας ἀσφαλεῖς πρὸς ἀνακούφισιν τῶν ἀδελφῶν.

Τὸν δὲ πρῶτον τῶν εἰρημένων σκοπῶν εἶναι βέβαιος ὁ Σύλλογος, ὅτι πληροῖ ὁ «Θησαυρός»· διότι καὶ ὡς εἶχεν ἐξ ἀρχῆς ἡ συλλογὴ περιεῖχε πλῆθος ὠφελιμωτάτων γνωμῶν καὶ τὸ ὠφέλιμον αὐτῆς ἐξησφάλισεν ὁ Σύλλογος ἐπιθεωρήσας τὸ περιεχόμενον διὰ καταλλήλων προσώπων καὶ ἀφαιρέσας ὅ,τι ὑπῆρχεν ἐν τῇ συλλογῇ ἀμφισβητήσιμον ἢ βλαβερόν. Ἀλλὰ πρέπει νὰ δηλωθῇ, ὅτι ὀλίγαι μόνον τοιαῦται γνῶμαι ὑπῆρχον. Διὸ τὸ ἔργον εἶναι σχεδὸν τοιοῦτον, οἷον κατηρτίσθη βαθμηδὸν ὑπὸ τοῦ νεαροῦ συλλογέως, ὅστις ἀναγινώσκων εἴτε βιβλία τῆς Ἱερᾶς Γραφῆς, εἴτε Ἕλληνας ποιητὰς καὶ συγγραφεῖς, ἀρχαίους ἢ νεωτέρους, εἴτε Γάλλους ἢ ἄλλους, εἶχε τὴν καλὴν συνήθειαν νὰ συλλέγῃ ἐξ αὐτῶν ὅ,τι ἔκρινεν ἀξιομνημόνευτον.

Ἀλλὰ δὲν ἐφρόντιζεν ὁ συλλογεὺς νὰ σημειοῖ παρὰ τὴν ἑκάστοτε θησαυριζομένην γνώμην τὸ ὄνομα τοῦ συγγραφέως καὶ τοῦ συγγράμματος· ἐπειδὴ δ' εἶναι τώρα δύσκολον ν' ἀνευρεθῶσι ταῦτα, γίνεται ἡ ἔκδοσις τῆς συλλογῆς ἄνευ αὐτῶν.

Τὰ δὲ ὀνόματα τῶν φιλογενῶν συνδρομητῶν δὲν δημοσιεύονται, ἵνα οἰκονομηθῇ τὸ ποσόν, τὸ ὁποῖον θὰ ἐδαπανᾶτο εἰς τὴν τύπωσιν αὐτῶν, ὥστε νὰ δοθῶσι περισσότερα ὑπὲρ τῶν παθόντων καὶ μέχρι τοῦδε πασχόντων.

Εὐχαριστίας ἐκφράζει ἡ τῆς ἐκδόσεως ἐπιστατοῦσα Ἐπιτροπὴ καὶ πρὸς τοὺς κ. κ. Κωνσταντ. Γ. Λαμέραν, ἰατρὸν καὶ ὑφηγητὴν τοῦ Ἐθνικοῦ Πανεπιστημίου,

Κώνσταν Κωνσταντίνου, καθηγητὴν ἐν τῷ Ροβερτείῳ, καὶ Ἀγαμέμνονα Δᾶνον, φοιτητὴν τῆς νομικῆς, διότι παρὰ τὰς πολλὰς ἀσχολίας αὐτῶν προθύμως ἀνέλαβον τὴν φροντίδα τῆς ἐν Ἀθήναις τυπώσεως τοῦ «Θησαυροῦ».

Ἐν τῷ Ροβερτείῳ Κωνσταντινουπόλεως,
τῇ 6 Ἀπριλίου 1907

Ὁ Πρόεδρος

ΚΩΝΣΤ. Θ. ΒΕΛΟΚΑΣ

Ἡ τῆς ἐκδόσεως ἐπιστατοῦσα Ἐπιτροπὴ

Λουΐζος Ἡλιοῦ
Μ. Μιχαηλίδης
Φ. Φλωρίδης
Π. Ἀλαμᾶνος

ΘΗΣΑΥΡΟΣ ΑΠΟΦΘΕΓΜΑΤΩΝ

ΡΗΤΩΝ ΚΑΙ ΑΛΗΘΕΙΩΝ

— Ἵνα μὲν εὐπλοήσωμεν ἔχομεν ἀνάγκην κυβερνήτου καὶ ἀνέμου, ἵνα δὲ εὐδαιμονήσωμεν λογισμοῦ καὶ τύχης.

— Ἕκαστος εἶναι δημιουργὸς τῆς τύχης του.

— Οὐδὲν μουσικώτερον ὕβρεως, εἰπέ τις μετ' εἰρωνείας, ἵνα ἐνθαρρύνῃ ἑαυτὸν εἰς τὸ νὰ ὑπομένῃ ὕβριν.

— Ἀργία μήτηρ κακίας.

— Οἱ μεγάλοι νόες ἀγαπῶσι τὰ γεγάλα καὶ ὑψηλά, οἱ δὲ μικροὶ καὶ εὐτελεῖς ἀρέσκονται εἰς ποτοπά.

— Τὰ παρελθόντα εἶναι πρακτικὸν σχολεῖον, πολὺ ὀλίγοι ὅμως φοιτῶσιν εἰς αὐτό.

— Μὴ σπεῦδε πλουτεῖν, μὴ ταχὺ πένης γένῃ.

— Οὔτε ἵππῳ χωρὶς χαλινοῦ, οὔτε πλούτῳ χωρὶς λογισμοῦ δυνατὸν ἀσφαλῶς χρήσασθαι.

— Εἰ καλὸν ἔχει τις σῶμα καὶ ψυχὴν κακήν, καλὴν ἔχει ναῦν καὶ κυβερνήτην κακόν.

— Ἃ ποιεῖν αἰσχρόν, ταῦτα οὐδὲ λέγειν καλόν.

— Φθείρουσιν ἤθη χρηστὰ ὁμιλίαι κακαί.

— Τὰς τῶν φαύλων συνηθείας ὀλίγος χρόνος διέλυσε, τὰς δὲ τῶν σπουδαίων φιλίας οὐδ' ἂν ὁ πᾶς αἰὼν ἐξαλείψειεν.

— Πλάτων παρεκελεύετο τοῖς νέοις τρία ταῦτα ἔχειν· ἐπὶ μὲν τῶν γνωμῶν σωφροσύνην, ἐπὶ δὲ τῆς γλώττης σιγήν, ἐπὶ δὲ τῶν ὀφθαλμῶν αἰδῶ.

— Ἡ μία λύπη ἀνακαλεῖ τὰς ἄλλας καὶ ὁ ἄνθρωπος ἀγαπᾷ νὰ τὰς συνάγῃ πάσας, ἵνα θλίβηται περισσότερον.

— Ἄρχει σαυτοῦ.

— Ἀντισθένης ἐρωτηθεὶς «πῶς ἄν τις προσέλθοι πολι-

τεία», ἔφη· «καθάπερ πυρί, μήτε λίαν ἐγγύς, ἵνα μὴ καῇ, μήτε πόρρω, ἵνα μὴ ῥιγήσῃ».

— Τὸ ὀλίγον, συχνὰ ἐπαναλαμβανόμενον γίνεται μέγα.

— Πᾶσα δοκιμασία, ἣν διερχόμεθα ἐν τῇ ὁδῷ τοῦ βίου ὁμοιάζει πρὸς τοὺς λόφους ἐκείνους, ἐπὶ τῆς κορυφῆς τῶν ὁποίων ἐλπίζομεν νὰ ἴδωμεν τὸ τέρμα τῆς πορείας, ἀλλ' ἐξ ὧν ἀνακαλύπτομεν νέους πάντοτε λόφους ἢ ὄρη, ἅτινα ὀφείλομεν ἔτι νὰ ὑπερβῶμεν.

— Βίᾳ μηδὲν πράττειν.

— Ὁ δανειστὴς εἶναι χείρων δεσπότου, διότι ὁ μὲν δεσπότης εἶναι κύριος μόνον τοῦ σώματος, ὁ δὲ δανειστὴς καθίσταται κύριος καὶ τῆς φιλοτιμίας ἡμῶν, ἐπειδὴ δύναται καὶ νὰ τὴν κολαφίσῃ.

— Ὁ ἐξυπνῶν ἀργὰ χασμᾶται ὅλην τὴν ἡμέραν καὶ μόλις ἀρχίζει τὴν ἐργασίαν του πρὸς τὴν ἑσπέραν.

— Μόνος ὁ νοῦς παλαιούμενος ἀνηβᾷ.

— Ὁ κάματος θησαυρός ἐστι τοῖς ἀνθρώποις.

— Ἄνευ καλῆς προηγουμένης διδασκαλίας, τὸ βιβλίον ὁμοιάζει πρὸς τὴν βροχὴν ἢ τὴν ἡλιακὴν ἀκτῖνα τὴν πίπτουσαν ἐπὶ ἐδάφους, ὅπερ οὐδὲν ἄροτρον ηὐλάκωσεν.

— Ὥσπερ γὰρ τὴν μέλιτταν ὁρῶμεν ἐφ' ἅπαντα μὲν τὰ βλαστήματα καθιζάνουσαν, ἀφ' ἑκάστου δὲ τὰ χρήσιμα λαμβάνουσαν, οὕτω χρὴ καὶ τοὺς παιδείας ὀρεγομένους μηδενὸς μὲν ἀπείρως ἔχειν, πανταχόθεν δὲ τὰ χρήσιμα συλλέγειν.

— Ἀρχὴ ἄνδρα δείκνυσι.

— Δι' ἐκείνων τὰ ὁποῖα δαπανῶμεν πρὸς θεραπείαν ἑνὸς ἐλαττώματος ἡμῶν, δυνάμεθα νὰ ἀνορθρέψωμεν δύο παιδία.

— Ὁ λέγων ὅτι ἔχει καιρὸν ἀρκετόν, δὲν λέγει τὴν ἀλήθειαν· ὁ καιρὸς ποτὲ δὲν εἶναι ἀρκετός.

— Τὸ ἀπέχεσθαι τῶν κακῶν ἐστιν ἐπιστήμη.

— Ὁ πλουσιώτατος τῶν ἀνθρώπων εἶναι ὁ οἰκονόμος, ὁ πτωχότατος εἶναι ὁ φιλάργυρος.

— Οὐδέποτε πρέπει νὰ ὁμιλῶμεν μετὰ ὕφους διεκδικοῦντος κῦρος, μηδὲ νὰ ἐπιδεικνύωμεν ὑπεροχὴν πνεύματος. Ἂς ἀποφεύγωμεν τὰς λίαν ἐξεζητημένας ἐκφράσεις, τοὺς τραχεῖς καὶ βεβιασμένους ὅρους, μηδὲ μεταχειριζώμεθά ποτε λόγους μεγαλυτέρους τῶν πραγμάτων.

— Μία χελιδὼν ἔαρ οὐ ποιεῖ.

— Θέλεις νὰ δοκιμάσῃς τὴν ἀξίαν τοῦ χρήματος; Δοκίμασον νὰ δανεισθῇς.

— Δύσκολον σάκκος κενὸς νὰ σταθῇ ὄρθιος.

— Χρόνου φείδου.

— Ὁ φιλάργυρος ζῇ πτωχὸς διὰ νὰ ἀποθάνῃ πλούσιος.

— Ἡ κακὴ ὑπόληψις ὑποδεικνύει τὴν κακίαν, ὡς ὁ καπνὸς δεικνύει μακρόθεν τὸ πῦρ.

— Οὐδεὶς δύναται δυσὶ κυρίοις δουλεύειν.

— Ἀμφιβόλου ἀξίας φαίνονται τὰ ἀγαθά, ὅσα κεκτήμεθα. Μόνον τὰ ἀπολεσθέντα προσλαμβάνουσιν ἀξίαν θετικωτέραν.

— Ἡ ὑπερβάλλουσα κολακεία, ὕβρις ἐστίν.

— Βοήθει σαυτόν.

— Οὐκ ἐκ χρημάτων ἀρετὴ γίγνεται, ἀλλ' ἐξ ἀρετῆς χρήματα καὶ τἄλλα ἀγαθὰ τοῖς ἀνθρώποις ἅπαντα καὶ ἰδίᾳ καὶ δημοσίᾳ.

— Ἂν ἔτυχε κι' ἀπέκτησες δοκιμασμένον φίλον, εἰς τὴν καρδιά σου δυνατὰ σιδεροκάρφωσέ τον.

— Τὸ ἄλογον ἀποκάτω 'σ τ' ἀγῶγί του ψοφάει.

— Τὰ ψευδῆ πλεονεκτήματα εἶναι χειρότερα τῶν ἐλαττωμάτων.

— Βίος εὐτυχὴς δὲν ὑπάρχει, ὑπάρχουσι μόνον ἡμέραι εὐτυχεῖς.

— Ὁ ἀνοίγων ἐν σχολεῖον κλείει μίαν φυλακήν.

— Ἡ ζηλοτυπία εἶναι ὁ θάνατος τοῦ ἔρωτος.

— Οἱ μὲν ἀκρατεῖς ἐν ταῖς ἀρρωστίαις, οἱ δὲ ἄφρονες ἐν ταῖς ἀτυχίαις εἰσὶ δυσθεράπευτοι.

— Αἱ δεύτεραί πως φροντίδες σοφώτεραι.

— Εἰς τὴν ἔκλειψιν τοῦ ἡλίου φαίνεται τὸ μεγαλεῖόν του.

— Θεός γε τοῖς ἀργοῦσιν οὐ παρίσταται.

— Τὸ τὰς ἰδίας εὐεργεσίας ὑπομιμνήσκειν μικροῦ δεῖν ὅμοιόν ἐστι τῷ ὀνειδίζειν.

— Μόνον τὸ προξενοῦν λήθην παρηγορεῖ.

— Οἱ πρὸς τὴν δόξαν κεχηνότες σπανίως ἔνδοξοι γίγνονται.

— Ὁ σήμερον ἀγοράζων τὸ μὴ ἀπολύτως χρήσιμον, αὔριον θὰ ἐκποιήσῃ τὸ ἀπαραιτήτως ἀναγκαῖον.

— Προκειμένου περὶ μεγάλων καὶ παροβόλων τολμημάτων, ὁ ἄνθρωπος πρέπει νὰ ἐνεργῇ ἀμέσως καὶ νὰ μὴ διασκέπτηται.

— Οἱ τρελλοὶ κάμνουν τὰ γεύματα καὶ οἱ φρόνιμοι τὰ τρώγουν.

— Ὃ μέλλεις πράττειν μὴ πρόλεγε· ἀποτυχὼν γὰρ γελασθήσει.

— Μὴ λέγε τίς ἤσθα πρότερον, ἀλλὰ νῦν τίς εἶ.

— Οὐδὲν ὑπάρχει ὀχληρότερον τῆς ἀκροάσεως ἀνθρώπου διηγουμένου τὰς ἐπιτυχίας του. Καὶ εἰς αὐτοὺς τοὺς στενωτέρους φίλους μας πρέπει νὰ περιοριζώμεθα διηγούμενοι μόνον τὰ ἀτυχήματα ἡμῶν.

— Ἡ γυνὴ συγχωρεῖ μόνον ὅταν πταίῃ.

— Ἀγαθοὺς τίμα.

— Ἔσο δοῦλος τῆς ἐργασίας, διὰ νὰ μὴ εἶσαι δοῦλος ὅλων τῶν ἀνθρώπων.

— Ἡ λίαν μεγάλη προθυμία πρὸς ἐξόφλησιν ὑποχρεώσεως εἶδος ἀχαριστίας ἐστίν.

— Ἂν κάθησαι ὀπίσθιον σου κανεὶς δὲν σὲ σηκώνει.

— Ὑπομένει τις τὰς λύπας, ὅταν εἶναι νέος, ἀναλογιζόμενος ὅτι μακρὸς βίος θ' ἀνακουφίσῃ αὐτάς· τὰς ὑπομένει

ὅταν εἶναι γέρων, ἀναλογιζόμενος ὅτι γρήγορα θ' ἀπαλλαγῇ αὐτῶν.

— Κακὸν οὐδὲν φύεται ἀνδρὶ θεμένῳ θεμέλια σωφροσύνην καὶ ὑγίειαν.

— Ὅπου φάρμακα πολλὰ καὶ ἰατροὶ πολλοί, ἐκεῖ καὶ νόσοι πλεῖσται.

— Μικρὰ ζύμη ὅλον τὸ φύραμα ζυμοῖ.

— Τὸ κάλλιον φυλαττόμενον μυστικὸν εἶναι τὸ μὴ λεγόμενον.

— Τὴν ἀπιστίαν καὶ τὴν ἀπάτην μεταχειρίζονται ἐκεῖνοι μόνον οἱ ἄνθρωποι, οἱ ὁποῖοι δὲν ἔχουν ἀρκετὸν πνεῦμα διὰ νὰ εἶναι τίμιοι.

— Εὐγενὴς ἄνθρωπος εἶναι ἐκεῖνος, ὁ ὁποῖος ἔχει τὴν ὑπομονὴν ν' ἀκούῃ μὲ ἐνδιαφέρον πράγματα τὰ ὁποῖα γνωρίζει, ἀπὸ ἀνθρώπους μὴ γνωρίζοντας τίποτε περὶ αὐτῶν.

— Αἱ καλαὶ γυναῖκες εἶναι πάντοτε καλλίτεραι τῶν καλῶν ἀνδρῶν.

— Τίμα τοὺς ἀνθρώπους κατὰ τὴν ἐσωτερικὴν αὐτῶν ἀξίαν καὶ οὐχὶ κατὰ τὸ ἔνδυμα ἢ τὸν βαθμόν, ἅτινα φέρουσι. Μάθε, ὅτι πολλάκις ἀληθῶς βασιλικὴ καρδία πάλλεται ὑπὸ τὰ πενιχρὰ τοῦ πτωχοῦ ἐνδύματα.

— Ἡ καρδία τῆς γυναικὸς ὁμοιάζει πρὸς τὴν χιόνα· ὅταν ὀλίγον ὑπανθῇ μεταβάλλεται εἰς βόρβορον.

— Τὸ ψεῦδος εἶναι ὡς βῶλος χιόνος, ὅστις ἐξογκοῦται ἐκ τῶν ὀρέων κυλινδούμενος, εἶτα δὲ μένει ἀκίνητος καὶ ἐκμηδενίζεται διαλυόμενος.

— Ἡ δόξα τῶν ἀνθρώπων πρέπει νὰ μετρῆται πρὸς τὰ μέσα, τὰ ὁποῖα μετεχειρίσθησαν εἰς ἀπόκτησιν αὐτῆς.

— Οἱ μὲν οἰκέται τοῖς δεσπόταις, οἱ δὲ φαῦλοι ταῖς ἐπιθυμίαις δουλεύουσιν.

— Πολλοὺς ὁ θυμὸς ὤλεσεν.

— Ἡ μικρὰ διάνοια τῆς γυναικὸς εἶναι πολὺ προσφορω-

τέρα τῆς ἀνδρικῆς πρὸς ἀκριβῆ ἐκτίμησιν τῶν μικρῶν ζητημάτων, διὰ τὸν αὐτὸν λόγον, δι' ὃν καὶ ἡ μικρὰ πλάστιγξ ζυγίζει τὰ μικρὰ πράγματα πολὺ ἀκριβέστερον τῆς μεγάλης.

— Ἡδονὴν αἰσχρὰν φεῦγε· αὕτη γὰρ λύπην τίκτει.

— Τὰ πλούτη δὲν τὰ ἔχει ἐκεῖνος ὁποῦ τὰ ἔχει, ἀλλ' ἐκεῖνος ὁποῦ τὰ χαίρεται.

— Ὡς ἀπὸ προσώπου ὄφεως φεῦγε ἀπὸ ἁμαρτίας, ἐὰν γὰρ προσέλθῃς δήξεταί σε.

— Τὸ συμφέρον ὁμιλεῖ παντοίας γλώσσας, μυρία δὲ ὑποκρίνεται πρόσωπα καὶ αὐτὸ τὸ τοῦ ἀφιλοκερδοῦς.

— Ὅταν κατηγορῆτε γενικῶς τὰς γυναῖκας, ὅλαι ἐξεγείρονται ἐναντίον σας, ὅταν κατηγορῆτε ταύτας ἀνὰ μίαν, ὅλαι συμφωνοῦν μαζί σας.

— Αἱ εὐφυέσταται ψυχαὶ κακῆς παιδαγωγίας τυχοῦσαι κακαὶ γίνονται.

— Εἰς ὅλους δίδε τὸ αὐτί, ὀλίγους τὴν φωνήν σου. παῖρνε τὴν γνώμην καθενός, ἀλλὰ σὺ κρίνε μόνος.

— Τέρας ἐστίν, εἴ τις εὐτύχηκε διὰ βίου.

— Τὰ γράμματα χαλινοῦ τινος δύναμιν ἔχει τοῖς νέοις, ἵνα μὴ εἰς ἕτερα περισπῶνται.

— Ὁ λόγος, ὥσπερ πλάστης ἀγαθός, καλὸν τῇ ψυχῇ περιτίθησι σχῆμα.

— Διὰ νὰ γίνῃς σοφός, τρῶγε, κοιμοῦ καὶ σίγα.

— Μὴ κρίνωμεν τοὺς ἀνθρώπους ὡς τὰς εἰκόνας βλέποντες αὐτὰς κατ' ἐπιφάνειαν, ἀλλ' ἐμβαθύνοντες εἰς τὸ ἐσωτερικόν των.

— Πᾶν ὅτι λάμπει δὲν εἶναι χρυσός.

— Ἡ ὑγίεια εἶναι τὸ θεμέλιον τῆς τοῦ κόσμου εὐτυχίας, ὁ δὲ πλοῦτος τὸ ἀποτέλεσμα τῶν προσπαθειῶν τῆς ὑγιείας.

— Τὸ τολμᾶν ἀδύνατα δὲν εἶναι ἀνδρὸς συνετοῦ.

— Πνεῦμα ὁ Θεός· καὶ τοὺς προσκυνοῦντας αὐτὸν ἐν πνεύματι καὶ ἀληθείᾳ δεῖ προσκυνεῖν.

— Ἡ καρδία ἔχει λόγους, οὓς τὸ λογικὸν ἀγνοεῖ.

— Χρόνος ἀμαυροῖ πάντα καὶ εἰς λήθην ἄγει.

— Ἡ καλὴ γῆ χρειάζεται καλὸν γεωργόν.

— Ἀργύριον καὶ χρυσίον οὐ βελτίους ποιεῖ τοὺς ἀνθρώπους.

— Ὁ νέαν γλῶσσαν ἐκμανθάνων προσκτᾶται ἑκάστοτε νέαν ψυχήν.

— Πρὸς γῆν μὲν ὁμοιάζει ἡ φύσις, πρὸς γεωργὸν δὲ ὁ παιδεύων, πρὸς σπέρμα δὲ αἱ τῶν λόγων ὑποθῆκαι.

— Τὰ στοιχεῖα τῆς εὐδαιμονίας εἰσὶν ἀγαθὴ συνείδησις, τιμιότης ἐν ταῖς προθέσεσι καὶ εὐθύτης ἐν ταῖς πράξεσιν.

— Σωκράτης ἐρωτηθείς, «τίνι τῶν ἄλλων ἀνθρώπων διαφέρει;» ἔφη· «καθ' ὅσον οἱ μὲν λοιποὶ ζῶσιν, ἵνα ἐσθίωσιν, αὐτὸς δὲ ἐσθίω ἵνα ζῶ».

— Ἡ μήτηρ τῆς ἀνεξαρτησίας εἶναι ἡ οἰκονομία.

— Ἡ σοφία χείρω μὲν ποεῖ οὐδένα, βελτίους δὲ πολλούς.

— Θαλῆς ὁ Μιλήσιος ἐρωτηθείς, «πόσον ἀπέχει τὸ ψεῦδος τοῦ ἀληθοῦς;» ἔφη· «ὅσον ὀφθαλμοὶ τῶν ὤτων».

— Ἡ ὑπόληψις εἶναι ἵππος, ἐφ' οὗ πάντες θέλουν νὰ ἱππεύσουν, ἀλλ' ὃν οὐδεὶς θέλει νὰ θρέψῃ.

— Αἱ γνωσταὶ δοκιμασίαι εἶναι ὀλιγώτερον ὀδυνηραί, τὰ δὲ πικρότερα δάκρυα εἶναι τὰ χυνόμενα ἐν τῷ κρυπτῷ.

— Ἡ ἀμφιβολία, ἥτις εἶναι τὸ δεινότατον πάντων τῶν συναισθημάτων, διαλύεται διὰ τῆς ἀπελπισίας, ἡ ὁποία δύναται πολλάκις νὰ γίνῃ ἀληθὲς θεραπευτικὸν μέσον.

— Κλεόβουλος ἔλεγε τὸν φίλον δεῖ εὐεργετεῖν, ὅπως ᾖ μᾶλλον φίλος, τὸν δὲ ἐχθρὸν φίλον ποιεῖν· φυλάσσεσθαι γὰρ τῶν μὲν φίλων τὸν ψόγον, τῶν δὲ ἐχθρῶν τὴν ἐπιβουλήν.

— Οὐδεὶς ἐκ τῶν πλουσιομανῶν ἐχόρτασε τὸν πλοῦτον.

Ἂν δέκα τρία τάλαντα κερδίσῃ ἀνελπίστως,
Αὐτὰ νὰ γίνουν δέκα ἐξ ἐπιποθεῖ ἀμέσως·
Ἂν ἀποκτήσῃ δέκα ἕξ, ὁσάντα τότε θέλει,
Ἀλλέως, λέγει, ἡ ζωὴ ἀφόρητος τῷ εἶναι.

— Ὁποῖοί τινες ἂν οἱ προστάται ὦσι, τοιοῦτοι καὶ οἱ πολῖται γίγνονται.

— Ἀργύριον οὐδεὶς πω οὕτω πολὺ ἐκτήσατο, ὥστε μηκέτι προσδεῖσθαι.

— Μὴ μόνον ἐπαινεῖτε τοὺς ἀγαθοὺς ἀλλὰ καὶ μιμεῖσθε.

— Ἀλόγιστοί εἰσιν οἳ δι' ἐλπίδα μειζόνων τὰ ἐν χερσὶν ὄντα προΐενται.

— Ἐὰν ὁ ἔχων παιδείαν, ἀνεξαρτησίαν, διαθέσιμον καιρὸν καὶ ὑγίειαν ἄνθρωπος δὲν εὑρίσκῃ ἐν τῷ κόσμῳ ἀντικείμενον ἄξιον τῶν κόπων του, τοῦτο συμβαίνει ἐπειδὴ ὁ Θεὸς εὐηρεστήθη νὰ παράσχῃ τοσαῦτα εἰς ἄνθρωπον ἀνάξιον αὐτῶν.

— Ὁ ἔντιμος χαρακτὴρ φαίνεται τίμιος ἐν τῇ μοναξίᾳ ὡς καὶ ἐνώπιον πάντων.

— Ἐλκύσατε τὰς καρδίας καὶ θέλετε ἑλκύσει συγχρόνως καὶ καρδίας καὶ βαλάντια.

— Ἡ πτῶσις λαοῦ τινος ὀφείλεται κατ' ἐξοχὴν εἰς αὐτὸν τὸν ἴδιον.

— Πᾶς ἄνθρωπος ὀφείλει νὰ προσπαθῇ ἵνα καταστῇ κρείττων ἑαυτοῦ.

— Μόνον ὁ ἐλεύθερος καὶ ἰσχυρὸς νοῦς εἶναι ὁ κατ' ἐξοχὴν παράγων τῶν μεγάλων ἰδεῶν, τῶν γενναίων σκέψεων, τῶν ὑπερόχων ἔργων.

— Βίας παρούσης οὐδὲν ἰσχύει νόμος.

— Κακῶν οὖν οὐ λήξειν τὰ ἀνθρώπινα γένη, πρὶν ἂν ἢ τὸ τῶν φιλοσοφούντων, ἢ τὸ τῶν δυναστευόντων ἐν ταῖς πόλεσιν ἔκ τινος μοίρας θείας ὄντως φιλοσοφήσῃ.

— Προτιμότερον νὰ σὲ φθονοῦν παρὰ νὰ σὲ οἰκτείρουν.

— Εἰς τοὺς ἀνθῶνας φθείρονται τὰ ῥόδα καὶ τὰ ἴα,
Ὅμως ἐμμένει ἄφθαρτος ἡ ἀληθὴς φιλία.
Τῆς ἀρετῆς ὁ στέφανος τοὺς φίλους στεφανώνει,
Καὶ ἡ φιλία ἐκτιμᾷ τὴν ἀρετὴν των μόνη.

— Οἱ ὑποκριταί, ὅπως αἱ μέλισσαι, ἔχουσι τὸ μέλι εἰς τὸ στόμα καὶ φυλάττουν κεκρυμμένον τὸ κέντρον των.

— Ὀλίγοι εἰσὶν οἱ φονευόμενοι ὑπὸ δηλητηρίου, καὶ ἐν τούτοις τὸ δηλητήριον ἐμποιεῖ φρίκην. Ἀπείρους φονεύουσιν αἱ ἄκρατοι ἡδοναὶ καὶ ἐν τούτοις οὐδεὶς φοβεῖται αὐτάς.

— Σύμβουλος ἀγαθὸς χρησιμώτατον πάντων κτημάτων.

— Προτίμα νὰ εἶσαι κατὰ τὸν βίον ποθητὸς μᾶλλον ἢ φοβερός.

— Ὥσπερ ὑπὸ τοῦ ἰοῦ ὁ σίδηρος, οὕτω καὶ οἱ φθονεροὶ ὑπὸ τοῦ ἰδίου ἤθους κατεσθίονται.

— Ἂς μὴ ἀναγινώσκωμεν διὰ νὰ σκοτώσωμεν τὸν καιρόν· ἂς ἀναγινώσκωμεν διὰ νὰ διδασκώμεθα, διὰ νὰ ἐνισχύωμεν καὶ ὑψῶμεν τὴν ψυχὴν ἡμῶν, διὰ νὰ ἀνταλλάσωμεν τὰς ἡμετέρας ἰδέας μετ' εὐγενῶν καὶ διακεκριμένων πνευμάτων, ὡς διαλεγόμεθα μετὰ πνευματωδῶν, σοφῶν καὶ χρηστῶν φίλων.

— Ὅταν ὁ λόγος εἶναι περὶ πατρίδος, ὅ,τι λείπει ἀπὸ τὴν κεφαλήν, τὸ ἀναπληρώνει ἡ καρδία.

— Ζητεῖτε καὶ εὑρήσετε.

— Ἐλπὶς ἐγρηγορότος ἐνύπνιον.

— Τῆς παιδείας αἱ μὲν ῥίζαι πικραί, γλυκεῖς δὲ οἱ καρποί.

— Ἐλπίζετε, ἐργάζεσθε, γρηγορεῖτε.

— Ὅπου τις ἀλγεῖ, ἐκεῖσε καὶ τὸν νοῦν ἔχει.

— Τίς ὁ ὀξυνούστατος τῶν ἀνθρώπων; «ὁ προβλέπων τὴν δυστυχίαν».

— Τὸ νὰ μὴ ἐμποδίζῃ τις τὸ κακόν, καίπερ δυνάμενος, εἶναι ὡς νὰ τὸ πράττῃ ὁ ἴδιος.

— Ἐὰν ἡ χάρις τῶν τρόπων, ἡ εὐγένεια, ἡ κομψότης καὶ πάντα τὰ συντελοῦντα εἰς τὸ νὰ κοσμήσωσι τὸν βίον καὶ νὰ καταστήσωσιν αὐτὸν εὐχάριστον πρέπῃ νὰ καλλιεργῶνται, δὲν πρέπει χάριν τούτων νὰ παραμελῶνται αἱ στερεαὶ ἀρεταί,

αἱ πραγματικαὶ καὶ διαρκεῖς, ὁποῖαι εἶναι ἡ τιμιότης, ἡ εἰλικρίνεια, ἡ φιλαλήθεια.

— Ὁ ἀνώτατος τῆς εὐδαιμονίας βαθμὸς συνίσταται εἰς τὴν τελειοποίησιν ἡμῶν αὐτῶν καὶ τὴν ἐξάλειψιν τῶν ἡμετέρων ἐλαττωμάτων.

— Ἡ πατρίς. Ἐν ταύτῃ ἐνσαρκοῦται τὸ ἄκρον ἄωτον, ἡ ὑψίστη ἰδέα παντὸς τελείου ἀνθρώπου. Ἀγαπήσατε αὐτὴν μέχρι θυσίας. Ὡς ἐδίδασκεν ὁ πολαιὸς Σωκράτης: Αὕτη εἶναι τὸ κατ' ἐξοχὴν ἀγαθόν· αὕτη εἶναι τὸ σεμνότατον καὶ ἁγιώτατον τῶν ἐν τῷ κόσμῳ τούτῳ πραγμάτων.

— Ὁ ἐρευνῶν ἄνθρωπος μανθάνει, γινώσκει· ἀλλ' ὁ πιστεύων κατορθοῖ νὰ εἰσδύσῃ εἰς τὴν συνείδησιν αὐτοῦ ὑπερφυὴς ἀκτὶς τῆς θείας ἀληθείας, δι' ἧς ἡ ἀνθρωπότης φωτίζεται ἐν τῇ ἱστορικῇ αὐτῆς σταδιοδρομίᾳ.

— Αἰσχρὸν φενακίζειν ἑαυτούς.

— Αἱ ἰδέαι κυβερνῶσι τὸν κόσμον· διὰ τῆς κατανοήσεως καὶ τῆς πραγματώσεως αὐτῶν ὁ ἄνθρωπος καταλείπει τὴν γηΐνην αὐτοῦ οὐσίαν καὶ καθίσταται συγκοινωνὸς τῆς θείας δυνάμεως, ἥτις ἀποκαλύπτεται δι' αὐτοῦ καὶ πραγματοῦται ἐν τῇ ἱστορίᾳ.

— Δυνάμεθα νὰ νοήσωμεν τὸ καθῆκον διὰ τοῦ λόγου, τὴν εὐεργεσίαν διὰ τῆς ἀγαθότητος, ἀλλ' ἡ πίστις μόνη δύναται νὰ ἐξηγήσῃ τὰ ἔργα τῆς αὐταπαρνήσεως ὑπὲρ τῶν δυστυχούντων καὶ ταλαιπωρουμένων.

— Πολλοὶ μέν εἰσι κλητοί, ὀλίγοι δὲ ἐκλεκτοί.

— Ὁ ἀναμιγνύων τὸ τερπνὸν μετὰ τοῦ ὠφελίμου κατορθώνει τὰ πάντα.

— Ἡ χαρά, ἣν προξενοῦμεν εἰς τοὺς ἄλλους, εὐφραίνει ἡμᾶς ὑπὲρ πᾶσαν ἄλλην χαράν.

— Μηδὲ βελόνης ἀλλοτρίας ἐπιθυμήσῃς ποτέ.

— Ὑγιαίνειν ἄριστον.

— Ὅταν νομεὺς ἀγαθὸν κύνα ἔχῃ, καὶ οἱ ἄλλοι νομεῖς

βούλονται πλησίον αὐτοῦ τὰς ἀγέλας ἱστάναι, ἵνα τοῦ κυνὸς ἀπολαύωσιν.

— Ὁμίλει μόνον περὶ πραγμάτων χρησίμων· ἀπόφευγε τὰς ἀργολογίας.

— Τῆς ὀξυθυμίας τὸ ἄνθος μανία.

— Ἀνδρὸς ἀγαθοῦ ἐστιν ὠφελεῖν τοὺς φίλους καὶ εἰ μηδεὶς μέλλοι εἴσεσθαι.

— Ἡ τρυφερότης, ὁ ἐνθουσιασμός, τὸ ἔλεος μᾶς ἀποσπῶσι τόσα δάκρυα, ὅσα ἡ ὀδύνη, καὶ κλαίομεν συχνάκις χωρὶς νὰ εἴμεθα λυπημένοι.

— Ὁ ἀνὴρ πάντοτε τείνει πρὸς τὸ ὠφέλιμον, ἡ δὲ γυνὴ πρὸς τὸ ὡραῖον, ἀλλ' ἀμφοτέρους ἀποσπᾷ ἀπὸ τοῦ σκοποῦ τὸ ἡδύ.

— Σημεῖον πολυμαθείας εἶναι τὸ νὰ γινώσκῃ τις ν' ἀκροᾶται τῶν ἄλλων.

— Κεραμεὺς κεραμεῖ κοτέει, καὶ ἀοιδὸς ἀοιδῷ καὶ πτωχὸς πτωχῷ.

— Τί εὐκολώτατον; «ἡ παροχὴ συμβουλῆς».

— Ἐκεῖνός ἐστιν εὐδαιμονέστατος, ὅτῳ καθ' ἡμέραν γίγνεται μηδὲν κακόν.

— Νέοις τὸ σιγᾶν κρεῖττόν ἐστι τοῦ λαλεῖν.

— Μὴ τοὺς τυχόντας μύθους διηγεῖσθε εἰς τὰ παιδία, ἵνα μὴ αἱ ψυχαὶ αὐτῶν ἐξ ἀρχῆς πληρῶνται ἀνοίας καὶ διαφθορᾶς.

— Ὁσάκις ἀνατρέφῃς καλῶς ἄρρεν παιδίον ἑτοιμάζεις τῇ κοινωνίᾳ χρήσιμον ἄνδρα· καλῶς δὲ ἀνατρέφων κόρην, ὁλόκληρον ἀγαθὴν οἰκογένειαν.

— Πόλεως ἔγωγε πλοῦτον ἡγοῦμαι συμμάχους, πίστιν, εὔνοιαν.

— Οὐδὲν ἰσοῦται πρὸς τὴν τρυφερὰν φιλίαν· ἄνθρωπος ἄφιλος κατὰ τὸ ἥμισυ μόνον ὑπάρχει.

— Πάντων δεσπόζει ἡ θέλησις· θέλε καὶ θὰ δυνηθῇς.

— Μικρὰ βωμὴ πνίγει μέγα πλοῖον, κέντημα μικροῦ ἐντόμου φονεύει ἐλέφαντα καὶ μικρὸς σπινθὴρ μεταδίδει τὸ πῦρ εἰς μεγάλην πυριτιδαποθήκην.

— Ὅστις ζῇ ἐλπίζων ἀποθνήσκει πεινῶν.

— Κέρδη πονηρὰ ζημίαν ἀεὶ φέρει.

— Οἱ ἐκφέροντες λοιδορίας ἀφρονέστατοί εἰσιν.

— Ὁ μετὰ θάρρους ἐπιμένων νικᾷ.

— Σοφὸν τὸ σαφές.

— Μακάριος ἀνήρ, ὃς οὐκ ἐπορεύθη ἐν βουλῇ ἀσεβῶν καὶ ἐν ὁδῷ ἁμαρτωλῶν οὐκ ἔστι.

— Τὸ φαντάζεσθαι ἀμόλυντον εὐτυχίαν ταὐτόν ἐστιν ἐπιθυμεῖν οὐρανὸν ἄνευ νέφους.

— Ἐξ ὄνυχος γινώσκεται ὁ λέων.

— Τοῖς φρονίμοις ὀλίγα.

— Ὁ γράφων, δὶς ἀναγινώσκει.

— Καλὸν τὸ ἐν πολέμῳ ἀποθνήσκειν.

— Φοβερὸν ἡγητέον καὶ θαυμαστὸν τοῦτον, ὃς ἂν αὐξηθῇ τὰ δίκαια πράττων.

— Φυλάξου ἀπὸ τὸν φίλον, ποῦ σὲ χαϊδεύει μὲ τὸ χέρι καὶ σὲ δαγκάνει μὲ τὸ στόμα.

— Δύο τινὰ δύνανται νὰ συγκρατήσωσι τοὺς νέους ἐν τῇ ὁδῷ τῆς ἀκολασίας· ἑδραῖαι ἠθικαὶ ἀρχαί, ἡ γνῶσις σαφής, λελογισμένη καὶ ἐπιστημονικὴ τῶν ἐπακολούθων τῶν ἠθικῶν παρεκτροπῶν.

Α.Γ. — Δύο μὲν ὦτα ἔχομεν, στόμα δὲ ἕν, ἵνα πλείω μὲν ἀκούωμεν, ἧττονα δὲ λέγωμεν.

— Δύο κακῶν προκειμένων τὸ μὴ χεῖρον βέλτιστον.

— Τὰ ἄκρυα τῆς χαρᾶς εἶναι ὡς αἱ σταγόνες τῆς ἑωθινῆς δρόσου, εἰς ἃς κατοπτρίζεται ὁ ἀνατέλλων ἥλιος.

— Τὰ μαθήματα τοὺς νέους ἀποτρέπει πολλῶν ἁμαρτημάτων.

— Διογένης ἔλεγε τὴν τῶν παίδων ἀγωγὴν ἐοικέναι τοῖς

Α.Γ. τῶν κεραμέων πλάσμασιν· ὡς γὰρ ἐκεῖνοι ἁπαλὸν τὸν πηλὸν ὄντα ὅπως θέλουσι σχηματίζουσι καὶ ῥυθμίζουσιν, ὁπηνθέντα δ' οὐκέτι δύνανται πλάσσειν, οὕτω καὶ τοὺς ἐν νεότητι μὴ διὰ πόνων παιδαγωγηθέντας, τελείους γενομένους, ἀμεταπλάστους γίγνεσθαι.

— Οἱ Ἕλληνες διὰ τῆς σοφίας τῶν ἀρχαίων προαχθήσονται.

— Ὁ κόσμος τὸν τεθλιμμένον νομίζει κακόν.

— Κάμε καλὸ κι' ἂς κοίτεται σᾶν νᾶσπειρες κριθάρι,
Ὁποῦ τὸ ῥίχνεις εἰς τὴν γῆν κ' ὕστερα βρίσκεις χάρι.

— Τὸ ζητούμενον ἁλωτόν· ἐκφεύγει δὲ τ' ἀμελούμενον.

— Ἀνδρῶν ἐπιφανῶν πᾶσα γῆ τάφος.

— Εἷς οἰωνὸς ἄριστος, ἀμύνεσθαι περὶ πάτρης.

— Τὸ ἄδικον οὐκ εὐλογεῖται.

— Ἄνθρωποι κατεφθαρμένοι τὸν νοῦν, ἀδόκιμοι περὶ τὴν πίστιν οὓ προκόψουσιν ἐπὶ πλεῖστον.

— Ὑπάρχουσί τινες ὑποθέτοντες ὅτι ἡ μεγαλοφυΐα δύναται νὰ ἀναπληρώσῃ τὴν ἐργασίαν. Μεγάλως πλανῶνται οἱ ἔχοντες τοιαύτην γνώμην. Καὶ οἱ εὐφυέστατοι τῶν ἀνθρώπων οὐδὲν κατορθοῦσιν ἄνευ ἐργασίας. Οἱ δὲ πλεῖστοι τῶν μεγαλοφυεστάτων ἀνδρῶν κατώρθωσαν νὰ γίνωσι τοιοῦτοι διὰ τῆς ἐπιμελείας των καὶ οὐχὶ διὰ τῶν ἐμφύτων αὐτῶν προτερημάτων.

— Ἀνατρέφομεν τὰς μὲν θυγατέρας ἡμῶν ἐπὶ γάμῳ, τοὺς δὲ υἱοὺς ὡς ἐπὶ ἀγαμίᾳ. Πρὸς τί λοιπὸν ἐκπλησσόμεθα περὶ τῶν βραδύτερον ἐν τῷ βίῳ τῶν τέκνων ἡμῶν συμβαινόντων;

Α.Γ. — Ἡ τάξις εἶναι ἀναπόφευκτος παρὰ τῇ γυναικί, διότι ἐκ ταύτης προέρχεται ἡ εὐδαιμονία τοῦ οἴκου αὐτῆς. Οὐδεμία δὲ περιουσία ἀντέχει εἰς τὴν φθοράν, ἥτις εἶναι συνέπεια τῆς ὀλιγωρίας μιᾶς οἰκοδεσποίνης.

— Ἡ θυσία δὲν διδάσκεται διὰ τῶν λόγων, ἐπιβάλλεται διὰ τῶν παραδειγμάτων.

— Ἡ ἐπιστήμη ἀνακαλύπτει, φωτίζει, καθοδηγεῖ, ἀλλὰ τὰ διδάγματα αὐτῆς καθίστανται πραγματικὰ καὶ τελεσιουργὰ διὰ τῆς στρατιωτικῆς ἀρετῆς.

— Τὸ λαλεῖν πολλὰ καὶ καλῶς εἶναι πλεονέκτημα τοῦ εὐφυοῦς.

— Πᾶν πλῆθος καὶ πᾶς πλοῦτος ἀρετῆ ὑπείκει.

— Ἱστορία τοῖς μὲν νεωτέροις τὴν τῶν γεγηρακότων περιποιεῖ σύνεσιν, τοῖς δὲ πρεσβυτέροις πολλαπλασιάζει τὴν ὑπάρχουσαν ἐμπειρίαν· καὶ τοὺς μὲν ἰδιώτας ἀξίους εὐδαιμονίας παρασκευάζει, τοὺς δὲ ἡγεμόνας τῷ διὰ τῆς δόξης ἀποθανατισμῷ προτρέπεται τοῖς καλλίστοις τῶν ἔργων ἐπιχειρεῖν.

— Ἡ γυνὴ εἶναι ἀσθενὲς πλάσμα, πεπροικισμένον δι' ἀπιστεύτου δυνάμεως.

— Μὴ ἀνέχου ποτὲ ἀκαθαρσίαν οὔτε ἐπὶ τοῦ ἐνδύματός σου οὔτε ἐν τῇ κατοικίᾳ σου.

— Φύσει τοῦ εἰδέναι ὀρέγεται ἄνθρωπος.

— Πολιτικὸν ζῶον ὁ ἄνθρωπος.

— Αἰὲν ἀρισιεύειν καὶ ὑπείροχον ἔμμεναι ἄλλων, μηδὲ γένος πατέρων αἰσχυνέμεν, οἵ μέγ' ἄριστοι.

Γ. — Εὐτυχῶν μὴ ἴσο ὑπερήφανος, ἐν ἀπορίᾳ δὲ γενόμενος μὴ ταπεινοῦ. Τὰς μεταβολὰς τῆς τύχης γίνωσκε νὰ φέρῃς γενναίως.

— Παραπονεῖσαι συνεχῶς, ὅτι ἀπατᾶσαι. Ἀλλὰ τίς ὁ συχνότερον ἀπατήσας σε; — Σὺ ὁ ἴδιος.

— Ὁ ζητῶν χρήματα παρὰ φιλαργύρου ὁμοιάζει τὸν σκάσποντα τὴν θάλασσαν.

— Ἂν ἀποφεύγῃς τὰς ἡδονάς, αἱ ἡδοναὶ ἔρχονται κατόπιν σου.

— Πενία ἄνδρα ταπεινοῖ, χεῖρες δ' ἀνδρείων πλουτίζουσιν.

— Θηρεύουσι τοῖς μὲν κυσὶ τοὺς λαγωοὺς οἱ κυνηγοί, τοῖς δὲ ἐπαίνοις τοὺς ἀνοήτους οἱ πολλοί.

— Βέβαιον ἕξεις τὸν βίον δίκαιος ὤν.

— Ὁ ἔχων δύναμιν συνεστηκυῖαν ἀεὶ περὶ αὐτὸν καὶ προειδὼς ἃ βούλεται πρᾶξαι, ἐξαίφνης ἐφ' οἷς ἂν αὐτῷ δόξῃ πάρεστιν.

— Τὸ αἴσθημα εἶναι τὸ θεῖον δῶρον τοῦ οὐρανοῦ. Ὅσῳ περισσότερον αἰσθάνεται ὁ ἄνθρωπος, τόσῳ μᾶλλον ἐξευγενίζεται, ἂν ὁ ὡραῖος αὐτοῦ ῥοῦς συγκρατῆται ὑπὸ τοῦ λογικοῦ ἐντὸς τῆς κοίτης του.

— Ὁ ἔρως ὁμοιάζει πρὸς τὴν σελήνην· ὅταν δὲν αὐξάνηται ἐλαττοῦται.

— Τὸ πνεῦμα τῆς αὐτοβοηθείας εἶναι πηγὴ πάσης ἀληθοῦς προσωπικῆς προόδου.

— Τὰ θεμέλια τῆς ἐλευθερίας ἀνάγκη πᾶσα νὰ στηρίζωνται ἐπὶ τοῦ προσωπικοῦ χαρακτῆρος, ὅστις εἶναι ἡ μόνη βεβαία ἐγγύησις τῆς κοινωνικῆς ἀσφαλείας καὶ τῆς ἐθνικῆς προόδου.

— Τὰ σπουδαιότατα ἀποτελέσματα ἐπιτυγχάνονται συνήθως δι' ἁπλουστάτων μέσων καὶ διὰ τῆς ἐνεργείας τῶν κοινοτάτων προτερημάτων.

— Ὁ Νεύτων, ὁ ἐπιφανέστατος νοῦς, εἰς τοὺς ἐρωτῶντας διὰ ποίων μέσων ἐπραγματοποίησε τὰς θαυμασίας ἀποκαλύψεις, μετριοφρόνως ἀπήντα, «ἀδιακόπως περὶ τούτων σκεπτόμενος.»

Α.Γ. — Ὅταν ὁ ἄνθρωπος χάνῃ τὴν ἐλπίδα, μεταβάλλεται καὶ ὁ χαρακτὴρ αὐτοῦ, διότι χάνει συγχρόνως καὶ τὴν δύναμιν τοῦ ἐργάζεσθαι.

— Καὶ αἱ ἐλάχισται στιγμαὶ ἔχουσιν ἀξίαν, διότι ἡ καλὴ χρῆσις αὐτῶν τὰ μέγιστα συντελεῖ πρὸς ἐπίτευξιν σπουδαίων σκοπῶν.

— Εἰς πᾶν ἔθνος ὁ δυνάμενος νὰ ὑπηρετήσῃ στρατιωτικῶς καὶ ἀποφεύγων τὴν στρατιωτικὴν ὑποχρέωσιν εἶναι ἄνανδρος καὶ προδότης.

— Ὁ ἔξοχος νοῦς διεγείρει τὸν θαυμασμὸν τῶν ἀνθρώπων, ἀλλ' ὁ χαρακτὴρ ἀσφαλίζει τὸν σεβασμόν.

— Ἡ πεποίθησις, ἣν ἔχει ὁ ἄνθρωπος εἰς τὴν ἀξίαν του, καθιστᾷ αὐτὸν πράγματι ἄξιον καὶ ἡ ἀπόφασις νὰ προοδεύσῃ εἶναι πολλάκις ἤδη πρόοδος.

— Ἡ ἀκρίβεια εἶναι καθῆκον τῶν καλὴν ἀνατροφὴν λαβόντων ἀνθρώπων καὶ νόμος τῶν ἐπιχειρηματιῶν.

— Ἡ οἰκογένεια κόσμει τὸν ἄνθρωπον.

— Ὁ πρῶτος διδάσκαλος τοῦ παιδὸς εἶναι τὸ παράδειγμα.

— Ἡ εὐδαιμονία οὐκ ἔστι τρυφὴ καὶ πολυτέλεια.

— Γνώμη γερόντων ἀσφαλεστέρα νέων.

— Οὔτε τὰ τοῦ Ἀχιλλέως ὅπλα τῷ Θερσίτῃ, οὔτε τὰ τῆς ψυχῆς ἀγαθὰ τῷ ἄφρονι ἁρμόττει.

— Τῶν σωμάτων θηλυνομένων καὶ αἱ ψυχαὶ πολὺ ἀρρωστότεραι γίγνονται.

— Οἱ ἄνθρωποι αὐτοὶ ἑαυτοῖς εἰσι πολέμιοι.

— Ἡ καλὴ τῶν χρημάτων χρῆσις εἶναι ἀπόδειξις συνέσεως, προνοητικότητος καὶ αὐταπαρνήσεως, αἳ ἀρεταὶ δ' αὗται ἀποτελοῦσι τὰς ἀληθινὰς βάσεις τοῦ ἀνδρικοῦ χαρακτῆρος.

— Τὸ πᾶν διὰ τοὺς νέους εἶναι ἡ καλὴ ἀρχή, διότι ἡ κατὰ τὴν νεότητα χρηστοήθεια ἐπιδρᾷ ἐπὶ τοῦ λοιποῦ βίου καὶ γίνεται συνήθεια.

— Ἡ ἐλπὶς εἶναι σύντροφος τῆς ἰσχύος καὶ μήτηρ τῆς ἐπιτυχίας.

— Ἄνθρωπος ὢν μέμνησο ὅτι θνητὸς εἶ.

— Διογένης πρὸς τὸν μυριζόμενον, «βλέπε. ἔφη, μὴ ἡ τῆς κεφαλῆς σου εὐωδία δυσωδίαν σοι τῷ βίῳ παράσχῃ».

— Καινούργιο φίλον ἔπιασες, παληὸν μὴ λησμονήσῃς.

— Ἀληθῆ συμπάθειαν δύναταί τις νὰ ἀναμένῃ μόνον παρ' ἐκείνων, οἵτινες εἶναι φύσει ἤπιοι καὶ συμμαθεῖς.

— Τὰ δάκρυα εἶναι διττά, χαρᾶς καὶ λύπης ἅμα,
Καὶ εἶναι Σεϊκσπήριον ὁ βίος οὗτος δρᾶμα·
Ἔρωτες, πάθη, ἡδοναί, χαρὰ ὁμοῦ καὶ πόνος,
Πλὴν θύτης εἶν' ὁ ἄνθρωπος καὶ θῦμα οὗτος μόνος.

— Ὁ δειλὸς τῆς πατρίδος προδότης ἐστίν.

— Μὴ ὁμίλει περὶ τῆς εὐτυχίας σου εἰς δυστυχεῖς.

— Ὁ ὕπνος τρέφει τὸ παιδί, ὁ ἥλιος τὸ μοσχάρι,
Καὶ τὸ κρασὶ τὸν γέροντα τὸν κάμνει παλληκάρι.

— Ἡ εἰλικρινὴς φιλία τρέφεται διὰ τῶν ἀναμνήσεων, ἡ συμφεροντοσκοπικὴ δὲ διὰ τῶν ἐλπίδων.

— Κακοῦ ἀνδρὸς δῶρα ὄνησιν οὐκ ἔχει.

— Ἂν νέος πονήσῃς, γῆρας ἕξεις εὐθαλές.

— Ὁ θάνατος μητρὸς εἶναι ἡ πρώτη θλῖψις, ἣν αἰσθάνεταί τις ἄνευ αὐτῆς.

— Προστατεύετε τοὺς δυστυχεῖς.

— Πήγαινε θαρρευτὰ καὶ θὰ ἰδῇς θαύματα.

— Καθεὶς ἐξ ἡμῶν διέρχεται τρία διάφορα στάδια μορφώσεως· τὸ τῶν γονέων, τὸ τῶν διδασκάλων καὶ τὸ τοῦ κόσμου.

— Τὸ καλὸν βιβλίον εἶναι ὁ ὑπομονητικώτερος καὶ σταθερώτερος ὅλων τῶν συντρόφων μας· δὲν μᾶς στρέφει τὰ νῶτα εἰς τὴν ὥραν τῆς συμφορᾶς, ἀλλὰ φέρεται πάντοτε μετὰ τῆς αὐτῆς ἀγαθότητος· μᾶς τέρπει καὶ μᾶς διδάσκει νέους, μᾶς ἀνακουφίζει καὶ μᾶς παρηγορεῖ γέροντας.

— Τοῖς ἀγαπῶσι τὸν Θεὸν πάντα συνεργεῖ εἰς ἀγαθόν.

— Διὰ νὰ εἶμαι ἀδιάφορος πρὸς τοὺς κακολογοῦντάς με, ἀνάγκη νὰ ἀδιαφορῶ ἐξ ἴσου πρὸς τοὺς ἐπαινοῦντάς με, ἔλεγεν ὁ Ζήνων.

— Τὸ πᾶν ἐξαρτᾶται ἐκ δύο λέξεων· ἐργασία καὶ οἰκονομία.

— Διὰ τῆς Χριστιανικῆς διδασκαλίας οἱ κοινωνικοὶ δεσμοὶ συσφίγγονται, οἱ νόμοι ἐμπεδοῦνται, ὁ ἐγωϊσμός, ἡ βία καὶ ὁ δόλος ἀποσκορακίζονται, ὁ φθόνος καὶ αἱ διχόνοιαι καταπαύουσιν, ἡ ἐγκράτεια καὶ ἡ λιτότης ἐνισχύονται, ἡ φιλοπονία προάγεται, ἡ δικαιοσύνη καὶ ἡ ἀγάπη βασιλεύουσιν, ὁ δοῦλος ἀπελευθεροῦται, ἡ γυνὴ ἀναγεννᾶται, τὰ δεινὰ τῆς ἀνθρωπότητος καταπαύονται καὶ αἱ κοινωνίαι τελειοποιοῦνται καὶ εὐδαιμονοῦσιν.

— Αἱ ἐλπίδες μας εὐρεῖαι, ἡ ζωή μας πλὴν βραχεῖα, καὶ ἡ τελευτὴ κοινή!

— Πενίαν καὶ ἀτιμίαν ἀφαιρεῖται παιδεία.

— Ἡ ἀγαθὴ καρδία προκειμένου περὶ αἰσθημάτων δὲν ἔμαθε νὰ συζητῇ.

— Ἐν κρυπτῷ πρέπει νὰ ἀπολαύωμεν τῆς εὐτυχίας, ἂν θέλωμεν ν' ἀπολαύσωμεν αὐτῆς ἐν ἡσυχίᾳ.

— Ὅπου ἡ ἀτιμία πληρόνεται μὲ χρυσόν, ἡ τιμιότης πληρόνεται μὲ μόλυβδον.

— Εἶναι εὐκολώτερον νὰ πέσῃς ἢ νὰ σηκωθῇς.

— Ἡ φύσις ἔδωκεν ἡμῖν παραμυθίαν τὰ δάκρυα.

— Ἐργάζου σήμερον διότι δὲν εἰξεύρεις ἂν δὲν θὰ ἐμποδισθῇς αὔριον.

— Οἶνον εἰς μέθην μὴ πίνῃς καὶ μὴ πορευθήτω μετὰ σοῦ ἡ μέθη ἐν τῇ ὁδῷ σου.

— Ἡ σακκοῦλα ἀργὰ χορταίνει καὶ γρήγορα πεινᾷ.

— Ὀπίσω τῶν ἐπιθυμιῶν σου μὴ πορεύου καὶ ὑπὸ τῶν ὀρέξεών σου μὴ κωλύου.

— Δίδου σαυτὸν καὶ ἄλλον οὐκ αἰσχυνθήσει.

— Καθὼς οἱ χειρότεροι τροχοὶ εἶναι ἐκεῖνοι οἱ ὁποῖοι τρίζουν, οὕτω καὶ ὅσοι περισσότερον μεμψιμοιροῦν εἶναι οἱ ὀλιγώτερον ἐργαζόμενοι χάριν τῆς κοινωνίας.

— Ἀπόφευγε τὰ μικρὰ ἔξοδα, διότι μικρὰ ὀπὴ βυθίζει μέγα πλοῖον.

— Σοφώτατον χρόνος· ἀνευρίσκει γὰρ ἅπαντα.

— Ἡ καρδία τοῦ ἀχαρίστου ὁμοιάζει πρὸς ἔρημον, ἥτις πίνει ἁπλήστως τὴν ἐξ οὐρανοῦ πίπτουσαν βροχήν, ἄνευ οὐδεμιᾶς παραγωγῆς.

— Ὁ ἐπιμένων εἰς τέλος οὗτος σωθήσεται.

— Ὅ,τι καλὸν δύνασαι νὰ κάμῃς τοῦτο κάμνε ἀθορύβως καὶ μὴ φρόντιζε, τί θὰ προκύψῃ ἐξ αὐτοῦ.

— Τὸ πρῶτον μάθημα, ὅπερ θὰ δώσῃς εἰς τὸν υἱόν σου πρέπει νὰ εἶναι ἡ ὑπακοή. Τὸ δεύτερον ἂς εἶναι οἱονδήποτε.

— Ἡ προσευχὴ εἶναι τὸ φυσικὸν ἄνθος ἀγνῆς παιδικῆς καρδίας.

— Ἡ καρδία τοῦ ἀνθρώπου εἶναι δοχεῖον βαθύ,
Καὶ ἂν τὸ πρῶτον ὕδωρ, τὸ ὁποῖον ἐγχυθῇ τύχῃ ἀκάθαρτον καὶ ἡ θάλασσα ἂν ἐπ' αὐτοῦ διέλθῃ, δὲν θ' ἀποπλυθῇ ὁ ῥύπος, διότι ἀπέραντος εἶναι ἡ ἄβυσσος καὶ ἡ κηλὶς εὑρίσκεται εἰς τὸν πυθμένα.

— Τὸ μέγιστον σύγχρονον κακὸν διὰ τοὺς πλείστους εἶναι ἡ ἀσθένεια τῆς θελήσεως.

— Ἡ γνῶσις τοῦ παρελθόντος εἶναι πάντοτε ὁ ἄριστος διδάσκαλος τοῦ μέλλοντος.

— Ἡ μᾶλλον ἐπαινουμένη γυνὴ εἶναι ἐκείνη περὶ ἧς δὲν γίνεται λόγος.

— Ἡ τιμή, ἡ ἀθρότης καὶ ὁ χρόνος, ἅπαξ ἀπολεσθέντα, οὐδέποτε ἀνακτῶνται.

— Ὁ βραδέως βαίνων φθάνει ἀσφαλῶς εἰς τὸν πρὸς ὃν ὅρον· οἱ πόδες ὅμως τοῦ βαίνοντος ταχέως καὶ ὁρμητικῶς ἐμπλέκονται εἰς τὰ ἴδια αὐτοῦ ἐνδύματα.

— Ἡ καλὴ ἢ κακὴ ἀνατροφὴ τοῦ νέου προπαρασκευάζει τὸν μέλλοντα βίον αὐτοῦ.

— Ὁ ἀγαπῶν τοὺς κολακεύοντας αὐτὸν ἀκολουθεῖ ἀκουσίως τὸ θεῖον τοῦ Ἰησοῦ λόγιον, «ἀγαπᾶτε τοὺς ἐχθροὺς ἡμῶν».

— Ἀρχὴ πάσης γνώσεως ἀνθρωπίνης εἶναι τὸ νὰ γνωρίσῃ τις ἑαυτόν.

— Τὸ γῆρας ἔχει δύο βακτηρίας, τὴν μνήμην καὶ τὴν πεῖραν, ἐφ' ὧν στηριζόμενον προχωρεῖ ἀσφαλέστερον καὶ πολλάκις ταχύτερον τῆς σφριγώσης νεότητος.

— Ἡ ἐκδίκησις ἐξισώνει τὸν ἄνθρωπον πρὸς τὸν ἐχθρὸν αὐτοῦ, ἐνῷ ἡ συγγνώμη τὸν καθιστᾷ ἀνώτερον αὐτοῦ.

— Οἱ μὴ κολάζοντες τοὺς κακοὺς βούλονται ἀδικεῖσθαι τοὺς ἀγαθούς.

— Ὁ ἔρως καλλύνει τὸ ἀγαπώμενον.

— Τὰ ἱστορικὰ γεγονότα δὲν πρέπει νὰ κρίνωνται ἀπολύτως κατὰ τὰς παρούσας ἡμῶν δοξασίας, τὰς ὁποίας ὑπολαμβάνομεν πάντοτε ὡς ὀρθοτέρας· πρέπει νὰ ἐκτιμῶνται σχετικῶς κατὰ τὰς περιστάσεις, ἐντὸς τῶν ὁποίων παρήχθησαν.

— Κλαίετε φίλοι.... κλάψατε· εἷς' ἅγιος ὅποιος κλαίει. Μῦρο τὸ δάκρυ γίνεται, ὅταν γλὰ μάνα ῥέῃ.

— Ὁ ἰδανικὸς ἔρως εἶναι ἡ ἀποθέωσις φωτεινοῦ τινος ἀνθρωπίνου ἐνδάλματος, ἡ θεόληπτος στοργή, ἥτις συνέδεσε τοὺς ἀποστόλους πρὸς τὸν Χριστόν, ἡ μεγάλη ἐξύψωσις τῆς ἀνθρωπίνης καρδίας διὰ τῆς συλλήψεως τῆς ἰδέας ὑψίστης θειότητος.

— Ἡ παιδεία ἐν μὲν ταῖς εὐτυχίαις κόσμος, ἐν δὲ ταῖς δυστυχίαις καταφυγή.

— Τριῶν δεῖται παιδεία, φύσεως, μαθήσεως, ἀσκήσεως.

— Ὅταν δύο πόνοι σμίγουνε, γίνετ' ἡ πίκρα 'λίγη.

— Πᾶς ὅστις ἐν ἐπιδιώξει ἰδίου ὀφέλους θυσιάζει ὄφελος ἄλλου, εἶναι προδότης καὶ μειοῖ τὸ ἑαυτοῦ ἀνάστημα.

— Στέργε μὲν τὰ παρόντα, ζήτει δὲ τὰ βελτίω.

— Ὁ σίδηρος χαλυβδοῦται βαπτόμενος ἐν τῷ ὕδατι· καὶ ὁ ἄνθρωπος ἀποβαίνει χαρακτὴρ χαλύβδινος ἐμβαπτόμενος ἐν τῷ ῥεύματι τῶν θυσιῶν καὶ τῆς αὐταπαρνησίας.

— Τὸ κοινωνικὸν ζήτημα εἶναι ζήτημα ἠθικόν.

— Ἵνα καταστῇς ἰσχυρός, ἔσο ἁγνός.

— Τοῦ πρώτου βήματος πρὸς τὸ κακὸν γενομένου δύσκολον ἢ ἀδύνατον νὰ σταματήσῃ τις. Ὅτον ὁ νέος γευσθῇ τοῦ ποτηρίου τῆς ἀκολασίας, ἡ ἠθικὴ ζωὴ τετέλεσται.

— Ἀποφεύγετε τὸ οἰνόπνευμα ὑφ' ὅλας τὰς μορφάς.

— Ἡ μόρφωσις τοῦ χαρακτῆρος ἐξαρτᾶται κατὰ μέγιστον μέρος ἀπὸ τὴν ἐπίδρασιν τῆς γυναικός.

— Νοῦς ταπεινὸς δὲν δύναται νὰ θαυμάσῃ τὸ ὕψος.

— Ἡ ἐργασία εἶναι ὁ νόμος τῆς ὑπάρξεώς μας, ὁ μοχλὸς ὁ κινῶν πρὸς τὰ ἔμπροσθεν τὰ ἄτομα καὶ τὰ ἔθνη.

— Ἡ ὀκνηρία τοῦ νοῦ εἶναι χειροτέρα τῆς τοῦ σώματος.

— Ἱεράρχης Γερμανὸς παρέβαλλε τὸν ἄνθρωπον πρὸ μυλόπετραν· ῥίψατε ἔλεγεν, εἰς τὴν μυλόπετραν σῖτον, θὰ τὸν τρίψῃ καὶ θὰ δώσῃ ἄλευρον· ἐὰν δὲν ῥίψηται σῖτον θὰ τρίβηται μόνη της καὶ θὰ καταστραφῇ ταχύτερον.

— Εἴτε μίαν οἰκίαν ἔχει τις νὰ διευθύνῃ εἴτε λαὸν ὁλόκληρον, ἡ μέθοδος εἶναι ἐπίσης ἀπαραίτητος.

— Φίλου πιστοῦ οὐδὲν ἀντάλλαγμα.

— Ἀνάχαρσις ὁ Σκύθης ἐρωτηθεὶς ὑπό τινος, «τί ἐστι πολέμιον ἀνθρώποις ;» ἔφη· «αὐτοὶ ἑαυτοῖς».

— Ὁ τῶν σοφῶν νοῦς, ὥσπερ χρυσός, βάρος ἔχει μέγιστον.

— Χίλων ὁ Σπαρτιάτης ἐρωτηθεὶς «ποῖα τὰ σπανιώτερα προτερήματα ;» ἔφη· «ἡ τήρησις μυστικοῦ, ἡ συγχώρησις ἀδικήματος καὶ ἡ ἐπωφελὴς χρῆσις τῶν ὡρῶν τῆς σχολῆς.»

— Οὐδὲν ξηραίνεται ταχύτερον ἀπὸ τὰ δάκρυα.

— Νόμιζε μηδὲν εἶναι τῶν ἀνθρωπίνων βέβαιον.

— Λόγος καὶ λιθάρι φεύγουν καὶ δέν πιάνονται· ὅποιος λαλεῖ χωρὶς νὰ σκέπτηται, τουφεκίζει χωρὶς νὰ σημαδεύῃ.

— Ἡδὺς πατὴρ ὁ τὴν φρόνησιν ἀντὶ τῆς ὀργῆς μεταχειριζόμενος.

— Τὸ δρᾶμα καὶ σὺν αὐτῷ τὸ θέατρον διεκδικοῦσι μεγάλην ἀποστολήν, δὲν ἀποβλέπουσιν εἰς τὴν παραυτίκα τέρψιν καὶ τὴν ἡδονὴν τῶν αἰσθήσεων, ἐπιδιώκουσιν ἀνώτερον καὶ εὐγενέστερον, ἐθνικώτερον σκοπόν.

— Ὁ λαὸς ὁ μελετῶν καὶ γινώσκων τὴν ἱστορίαν, καὶ ἰδίᾳ τὴν ἐθνικὴν ἱστορίαν, κατανοεῖ πληρέστερον τὴν ἑαυτοῦ ψυχήν, ἀνευρίσκων αὐτὴν κατὰ πᾶσαν στιγμὴν ἀποτυπουμένην ἐπὶ τῶν μνημείων καὶ τῶν παραδόσεων τοῦ παρελθόντος.

— Φίλος ἐπιζήμιος ἐχθρὸς ἀποκαλεῖται.

— Καλὸν νὰ μάθῃ, χωρὶς νὰ πάθῃ,
Πλὴν ἀφοῦ πάθῃ, καθεὶς ἂς μάθῃ,
Νὰ μὴ γλυστρήσῃ πάλιν εἰς λάθη.

— Οὐ πάνυ γε ῥᾴδιόν ἐστιν εὑρεῖν ἔργον, ἐφ' ᾧ οὐκ ἂν τις αἰτίαν ἔχει· χαλεπὸν γὰρ οὕτω τι ποιῆσαι, ὥστε μηδὲν ἁμαρτεῖν.

— Μετὰ τοὺς ἀδάμαντας ἡ κρίσις εἶναι τὸ σπανιώτατον τῶν κειμηλίων.

— Ὁ φθόνος εἶναι δίκαιος ἐνταὐτῷ καὶ ἄδικος· δίκαιος μὲν ὡς πρὸς τὸν φθονοῦντα, ὅστις ἀξίως τιμωρεῖται ἐσωτερικῶς βασανιζόμενος, ἄδικος δὲ ὡς πρὸς τοὺς ἄλλους, οὓς παντοιοτρόπως καταδιώκει.

— Ὁ ἄνθρωπος γίνεται δεκτὸς κατὰ τὸ ἔνδυμα, ἀλλὰ τιμᾶται ὕστερον κατὰ τὸ πνεῦμα.

— Ἀνὴρ ἄβουλος ἑαυτοῦ πολέμιος.

— Τὸ ὄμμα πρῶτον θεωρεῖ, ὁ νοῦς δεύτερον κρίνει,
Ἡ γλῶσσα τρίτον ὁμιλεῖ, ὅσα ὁ νοῦς προτείνει.

— Αἱ πρῶται ἐντυπώσεις σημαίνουν πολύ, εἶναι δὲ εὐμενεῖς ἢ δυσμενεῖς ἀναλόγως τῆς συμπεριφορᾶς ἑκάστου.

— Ἀγάπη ἀληθὴς καὶ διαρκὴς δὲν δύναται νὰ ὑπάρξῃ ὅπου δὲν ὑπάρχει ὑπόληψις καὶ σέβας.

— Ἡ πρακτικὴ φρόνησις ἀποκτᾶται εἰς τὸ σχολεῖον τῆς πείρας.

— Οἱ λαοὶ εἰς τὴν νεότητά των εἶναι καθὼς οἱ ἄνθρωποι εἰς τὴν παιδικὴν ἡλικίαν· τοὺς τέρπει ἡ ἀκρόασις συμβάντων θαυμασίων καὶ ἀξιοπεριέργων.

— Οἱ διὰ μακρῶν διηγούμενοι καὶ οὐδεμίαν παραλείποντες λεπτομέρειαν εἶναι λίαν ὀχληροί, κακῶς δὲ ὑποθέτουσιν ὅτι κινοῦσι τὸ ἐνδιαφέρον τῶν ἀκροατῶν αὐτῶν.

— Διπλοῦν ὁρῶσιν οἱ μαθόντες γράμματα. (Ἄνθρωπος ἀγράμματος ξύλον ἀπελέκητον).

— Χρήσιμος ἄνθρωπος εἶναι μόνον ἐκεῖνος, ὅστις προκαλεῖ μὲν ὅσον τὸ δυνατὸν ὀλιγωτέραν ὑπηρεσίαν, παρέχει δὲ αὐθορμήτως ὅσον τὸ δυνατὸν περισσοτέραν.

— Πόσον τὰ ῥόδα τέρπουσι καὶ τὴν ὄρασιν καὶ τὴν ὄσφρησιν, πόσον δὲ εὐωδιάζουσι τὸν ἀέρα! ἀλλὰ περιστοιχίζονται καὶ αὐτὰ ὑπὸ ἀκανθῶν, ὥστε πάντα τὰ καλὰ τοῦ κόσμου γίνονται διὰ πόνων καὶ μόχθων, ἐνίοτε μάλιστα εὑρίσκονται καὶ μετά τινων κακῶν ἀνάμικτα.

— Ἐφ' ὅσον τις δύναται ἵνα εὐεργετῇ, σπανίως εὑρίσκει ἀχαρίστους.

— Ὁ λόγος τῆς τιμῆς πιστεύεται ὡς ἱερώτερος συμβολαίου, καὶ ἂν λείπωσι μάρτυρες.

— Καλλίστην παιδείαν ἡγητέον πρὸς ἀληθινὸν βίον τὴν ἐκ τῆς πραγματικῆς ἱστορίας περιγιγνομένην ἐμπειρίαν· μόνη γὰρ αὕτη χωρὶς βλάβης ἐπὶ παντὸς καιροῦ καὶ περιστάσεως κριτὰς ἀληθινοὺς ἀποτελεῖ τοῦ βελτίονος.

— Σαυτὸν αἰδοῦ.

— Πᾶς οἶκος κατασκευάζεται ὑπό τινος· ὁ δὲ τὰ πάντα κατασκευάσας Θεός.

— Οὐδὲν μέγα ἔργον ἔγινέ ποτε ἐκ τοῦ προχείρου· μόνη ἡ ὑπομονή, ἡ ἐπιμονὴ καὶ ὁ κόπος ἀπεπεράτωσαν τὰ ἔργα τῆς μεγαλοφυΐας.

— Ὁ μὴ θέλων νὰ ἔχῃ ἰδίαν γνώμην εἶναι ὀκνηρός.

Ὁ μὴ δυνάμενος νὰ ἔχῃ ἰδίαν γνώμην εἶναι ἠλίθιος.

— Οἱ ἐμπνεόμενοι ὑπὸ ὑψηλῶν ἀρχῶν εἶναι ἱκανοὶ νὰ θυσιάσουν μᾶλλον ὅ,τι ἔχουν τιμιώτερον καὶ ἀγαπητότερον ἢ νὰ ἀθετήσουν τὸ καθῆκόν των.

— Πᾶς ἄνθρωπος γνωρίζεται ἀπὸ τὸ φρόνημά του,
Καθὼς καὶ ἕκαστον πτηνὸν ἀπὸ τὸ φώνημά του.

— Καθῆκον ἑκάστου ἀνθρώπου εἶναι ἡ προσεκτικὴ τῶν ὑποθέσεών του γνῶσις καὶ ὁ τακτικὸς ὑπολογισμὸς τῶν εἰσοδημάτων καὶ τῶν ἐξόδων του.

— Εἰπὼν ἃ θέλεις, ἀντάκουσ' ἃ μὴ θέλῃς.

— Ἡ ἀγάπη τῆς δόξης ὀρθῶς κανονιζομένη εἶναι ἡ φιλοτιμία, ἥτις γεννᾷ τὴν ἅμιλλαν καὶ τὴν φιλοπονίαν καὶ εἶναι ἡ ἀφετηρία πάσης προόδου.

— Ἡ εὐθυμία προπαρασκευάζει τὸ ἔδαφος, ἐκ τοῦ ὁποίου βλαστάνουν ἡ ἀγαθότης καὶ ἡ ἀρετή· δίδει ἄνεσιν εἰς τὴν καρδίαν καὶ ἐλαστικότητα εἰς τὸν νοῦν.

— Ἐὰν οἱ ἄνθρωποι ἐξώδευον, διὰ νὰ κάμουν τὸ καλὸν εἰς τοὺς ἄλλους τὸ τέταρτον τῶν ὅσων ἐξοδεύουν, διὰ νὰ κάμουν τὸ κακὸν εἰς τὸν ἴδιον ἑαυτόν των, ἡ δυστυχία θὰ ἐχάνετο ἀπὸ τὸν κόσμον.

— Φίλον μὲν ἰδίᾳ ἐπιτίμα· ἐχθρὸν δὲ ἀπόντα μηδέποτε κακῶς λέγε.

— Δυστυχῶν κρύπτε, ἵνα μὴ τοὺς ἐχθροὺς εὐφραίνῃς.

— Ἐπιμελοῦ, κοπίαζε ἐν ὅσῳ εἶσαι νέος
Διὰ νὰ μὴ μετανοῇς ὡς τὸ ὕστερον ματαίως.

— Τὸ κλειδίον ἐν ὅσῳ ἐργάζεται στίλβει.

— Ἄνθρωπος ἀμελῶν τῆς ὑπολήψεως αὐτοῦ εἶναι ἀνάξιος αὐτῆς.

— Ἡ ἀγάπη φαίνεται ὡς ῥίζα τῶν ἀγαθῶν· ἐξ αὐτῆς ὡς κλάδοι ἀναφύονται αἱ ἄλλαι ἀρεταί, ὡς ἄνθη εὐωδιάζουσιν αἱ ἀγαθαὶ πράξεις, ὡς καρποὶ τρέφουσι τὴν ψυχὴν ἡ γλυκύθυμος συνείδησις, ἡ ἐνδόμυχος χαρὰ καὶ ὁ ἐξωτερικὸς ἔπαινος τῶν ἀνθρώπων. Τοὐναντίον δέ, ἐκριζωθείσης τῆς ἀγάπης, βλαστάνουσι πανταχόθεν, ὡς ἄκανθαι καὶ τρίβολοι, τὰ πάθη καὶ αἱ παρανομίαι.

— Ὁ ἄνθρωπος ὁ παραπονούμενος ὅτι δὲν ἐγεννήθη εὐτυχής, ἠδύνατο νὰ γείνῃ εὐτυχής, συμμεριζόμενος τὴν εὐτυχίαν τῶν φίλων ἢ τῶν συγγενῶν του. Ἀλλ' ὁ φθόνος τοῦ ἀφαιρεῖ καὶ τὸ τελευταῖον τοῦτο μέσον.

— Καλλίμαχος, ἀκούσας παρά τινος, ὅτι ὁ δεῖνα ἐπ' ἐμοῦ τάδε κακά σε ἐλοιδόρει, ἔφη· «εἴπερ μὴ σὺ ἡδέως ἤκουες, οὐκ ἂν ἐκεῖνος ἔλεγεν».

— Δίδε χρήματα, μὴ δάνειζε. Ὅταν δίδῃς καθιστᾷς ἀχαρίστους, ὅταν ὅμως δανείζῃς καθιστᾷς ἐχθρούς.

— Σοφοῖς ὁμιλῶν καὐτὸς ἐκβήσει σοφός.

— Αἱ εὐγενεῖς ψυχαὶ διατηροῦσιν ἀειθαλῆ τὴν μνήμην τῆς εὐεργεσίας, τιμῶσι δὲ αὐτὴν καὶ μετὰ θάνατον τοῦ εὐεργέτου. Ἐξ ἐναντίας οἱ χαμερπεῖς καὶ φθονεροὶ οὐ μόνον οὐδαμῶς φροντίζουσιν, ἀλλὰ καὶ ἐχθρικῶς φέρονται πρὸς αὐτόν.

— Δὲν πρέπει ποτὲ νὰ νικώμεθα ὑπὸ τοῦ κακοῦ, ἀλλ' ἐν τῷ ἀγαθῷ τὸ κακὸν νὰ νικῶμεν.

— Ἡ πίστις ἀποτελεῖ τὸν ἰσχυρότερον διὰ τὴν κίνησιν τοῦ ἐμπορίου μοχλόν, ὅταν δὲ ἀφαιρῆται ἡ πίστις, ἀφαιρεῖται ἡ μεγάλη, ἡ κατ' ἐξοχὴν ζωτικὴ δύναμίς του καὶ καταδικάζεται εἰς νέκρωσιν.

— Φίλον σὸν καὶ φίλον πατρῷον μὴ ἐγκαταλίπῃς.

— Ἀπὸ ὅλας τὰς κακίας, αἱ ὁποῖαι ὑπάρχουσιν ἐν τῷ κόσμῳ, ἡ ἀχαριστία εἶναι ἐκείνη, ἡ ὁποία περισσότερον κεντᾷ τὴν ἀνθρωπίνην καρδίαν.

— Ὅ,τι καὶ ἂν ἀρχίσῃ μὲ τὸ καλὸν νὰ σπείρηται, μὲ τὸ καλὸν θὰ αὐξήσῃ.

— Οὐ τιμᾶται Θεὸς ὑπ' ἀνθρώπου φαύλου, οὐδὲ θερα-

πεύεται δαπάναις ἀλλ' ἀρετῇ καὶ προαιρέσει τῶν καλῶν ἔργων καὶ δικαίων.

— Βότρυς ἐπισυρόμενος εἰς τὴν γῆν σήπεται ταχέως· οὕτω καὶ ἡ ἀρετὴ καταστρέφεται, ἐὰν ἐνασκῆται μετὰ κενοδοξίας.

— Οὐδὲν κρυπτόν, ὃ οὐ μὴ φανερὸν γενήσεται.

— Σοφὸς οὐχ ὁ πολλὰ εἰδώς, ἀλλ' ὁ χρήσιμα εἰδώς.

— Τυγχάνει μέγιστον ἀγαθὸν ὂν ἀνθρώπῳ τοῦτο, ἑκάστης ἡμέρας περὶ ἀρετῆς τοὺς λόγους ποεῖσθαι.

— Ὅλοι εὔχονται τὸ γῆρας, ἀλλ' οὐδεὶς τὸ ἐπιθυμεῖ.

— Πολλάκις ἡ λιχνεία πολλῶν κακῶν αἰτία γίνεται.

— Διῄρουν οἱ Πυθαγόρειοι τὰς ἡλικίας τῶν ἀνθρώπων εἰς τέσσαρα μέρη: παιδός, νεανίσκου, ἀνδρός, γέροντος· καὶ τούτων τῶν ἡλικιῶν ἑκάστην ὁμοίαν ἔφασαν εἶναι ταῖς κατὰ τὸν ἐνιαυτὸν τῶν ὡρῶν μεταβολαῖς, τὸ μὲν ἔαρ τῷ παιδὶ διδόντες, τὸ δὲ θέρος τῷ νεανίσκῳ, τὸ δὲ φθινόπωρον τῷ ἀνδρί, τὸν δὲ χειμῶνα τῷ γέροντι.

— Υἱέ, τίμα τὸν Κύριον καὶ ἰσχύσεις· πλὴν δὲ αὐτοῦ μὴ φοβοῦ ἕτερον.

— Εἶναι πλάνη μεγάλη τὸ νομίζειν, ὅτι αἱ ὑλικαὶ βελτιώσεις, αἱ μὴ συνεπαγόμεναι πρόοδόν τινα τοῦ πνεύματος καὶ τῆς ἠθικῆς, ἔχουσι καθ' ἑαυτὰς ἀξίαν τινά.

— Φιλίες δὲν προκόφτουνε, ἂν δὲν καλλιεργοῦνται.
Καὶ 'μάτια 'ποῦ δὲν φαίνονται γρήγορα λησμονοῦνται.

— Γάμος ὄψιμος, παιδιὰ τῆς ὀρφάνιας.

— Ἡ τιμὴ καὶ τὸ κέρδος δὲν εὑρίσκονται πάντοτε ἐν τῷ αὐτῷ σάκκῳ.

— Προτιμότερον νὰ εἶναί τις υἱὸς πτωχοῦ ἢ σκλάβος πλουσίου.

— Αἱ Γραφαὶ εἶναι καὶ νεκροῦ ἀνισταμένου ἀξιοπιστότεραι.

— Πάντες πρέπει νὰ εἴμεθα δοῦλοι τῶν νόμων, ἵνα δυνάμεθα νὰ ζῶμεν ἐλεύθεροι.

— Τρεῖς εἰσιν αἱ ἰδιότητες τοῦ πλούτου, ἡ ἀπόλαυσις, ἡ μετάδοσις καὶ ἡ ἀπώλεια· εἰς ἐκεῖνον, ὅστις οὔτε μεταλαμβάνει ἐξ αὐτοῦ, οὔτε τὸν μεταδίδει, μένει ἡ τρίτη ἰδιότης.

— Οὐκ ἔστιν ἀνδρὶ ἀγαθῷ κακὸν οὐδέν, οὔτε ζῶντι, οὔτε τελευτήσαντι, οὐδὲ ἀμελεῖται ὑπὸ θεῶν τὰ τούτου πράγματα.

'Στοῦ σκύλλου τὸ προσκέφαλο ψωμὶ δὲν 'ξημερώνει.

— Τῶν ἐχόντων πάντες ἄνθρωποι φίλοι.

— Εἰς τὴν γῆν, ὤ! μὴ ζητήσῃς
Τοὺς ὀνείρους τῆς καρδίας·
Δάκρυα πικρὰ θὰ χύσῃς,
Θὰ ἀπογοητευθῇς·
Εἶναι μήτηρ τῆς πικρίας
Ἡ ἀγάπ' ἡ ἀληθής.

— Φύλαττε τὸν λόγον, τὸν ὁποῖον δίδεις πρὸς τοὺς ἄλλους καὶ ποτὲ μὴ παραβαίνεις τοὺς ὅρκους καὶ τὰς ὑποσχέσεις σου.

— Ὁ ἄνθρωπος, κατὰ τὸν Κάρολον Δαρβῖνον, εἶναι «τὸ μέγα θαῦμα τοῦ παντός.»

— Ὁ ἀγαθὸς φίλος, ἑαυτὸν τάττει πρὸς πᾶν τὸ ἐλλεῖπον τῷ φίλῳ.

— Πολλάκις ἐν προσώπῳ φιλανθρώπῳ καῖ ἱλαρῷ δεινότης τοῦ ἤθους κεκρυμμένη ἐστίν.

— Ἡ ἀνάγκη δὲν κάμνει ποτὲ καλὰ παζάρια.

— Ὁ ἀναγνωρίσας τὸν ἑαυτόν του μικρὸν εἶναι μέγας.

— Ὑποχρέου, εἰ δύνασαι, καὶ τοὺς ἀγνώστους σοι ἔτι ἀνθρώπους. Τὸ δι' ἀγαθοεργιῶν ἀποκτᾶν φίλους εἶναι προτιμότερον τοῦ ἀποκτᾶν θησαυροὺς χρυσοῦ.

— Τὸ ἐκτιμᾶν ἑαυτὸν εἶναι εἷς τῶν πρώτων ὅρων τῆς εὐδαιμονίας.

— Τὸ χρέος φέρει κατόπιν αὐτοῦ τὸ ψεῦδος.

— Μὴ πλανᾶσθε· Θεὸς οὐ μυκτηρίζεται· ὃ γὰρ ἐὰν σπείρῃ ἄνθρωπος τοῦτο καὶ θερίσει.

— Κρεῖττον σιωπᾶν ἢ λαλεῖν μάτην.

— Διὰ τῆς ἀλαζονείας ὁ ἄνθρωπος καλύπτει ἐλαττώματα καὶ ἀδυναμίας, τὰς ὁποίας αὐτὴ πάλιν ἡ ἀλαζονεία προδίδει καὶ καθιστᾷ καταδήλους.

— Μὴ ἀδικῇς κανένα, μήτε περιφρόνει. Μὴ ταράττησαι διὰ τὸ τίποτε.

— Ἀγωγὴ σπουδαία καὶ παιδία νόμιμος ἄγουσι καὶ συνεργοῦσι πρὸς ἀρετὴν καὶ εὐδαιμονίαν. Τὰ ἄλλα ἀγαθὰ ἔχουσι πᾶσαν τὴν ματαιότητα τῆς ἀνθρωπίνης φύσεως μόλις ὄντα ἄξια ἐπιζητήσεως. Ἡ λαμπρὰ καταγωγὴ εἶναι πλεονέκτημα, ἀλλ' ὁ ἔχων αὐτὴν τὴν ὀφείλει εἰς τοὺς προγόνους του. Ὁ πλοῦτος τιμᾶται, ἀλλ' ἀνήκει εἰς τὴν τύχην.

— Καλύτερον ἀργὰ παρὰ ποτέ.

— Ὁ ἀνόητος λέγει πάντοτε περισσότερα ἢ ὅσα θέλει νὰ εἴπῃ.

— Ὅπερ ἐν νηῒ μὲν κυβερνήτης, ἐν ἅρματι δὲ ἡνίοχος, ἐν χορῷ δὲ κορυφαῖος, ἐν πόλει δὲ νόμος, ἐν στρατοπέδῳ δὲ ἡγεμών, τοῦτο Θεὸς τῷ κόσμῳ.

— Οἱ τῶν παραυτίκα ἡδονῶν ἀπεχόμενοι, οὐχ ἵνα μηδέποτε εὐφρανθῶσιν τοῦτο πράττουσιν, ἀλλ' ὡς διὰ ταύτην τὴν ἐγκράτειαν πολλαπλάσια εἰς τὸν ἔπειτα χρόνον εὐφραινούμενοι, οὕτω παρασκευάζονται.

— Πράττε ἀμετανοήτως.

— Ψυχῆς καὶ σώματος ἡ ὑγίεια.

Εἶν' ἡ ἐπίγειος εὐτυχία.

— Ἄρρητον μὴ λέγε.

— Αἱ διὰ μεγάλων φράσεων περιβεβλημέναι μικραὶ ἰδέαι ἐνθυμίζουν εἰς ἡμᾶς τὰ μακρὰς ἐσθῆτας φέροντα βρέφη.

— Ὅταν οἱ κύριοι εἶναι λαίμαργοι, οἱ σκύλοι πεινοῦν πάντοτε.

— Ἡ ἀγάπη δίδεται δωρεὰν καὶ ὅμως ἡ ἀξία αὐτῆς εἶναι ἀνεκτίμητος· διότι φέρει εὐλογίαν εἰς ἐκεῖνον, τοῦ ὁποίου πληροῖ τὴν καρδίαν καὶ σπείρει περὶ αὐτὸν τὴν εὐτυχίαν.

— Ὀνειδιζόμενος Ἀνάχαρσις ὑπὸ Ἀττικοῦ, ὅτι Σκύθης ἐστί, ἔφη· «ἀλλ' ἐμοῦ μὲν ὄνειδος ἡ πατρίς, σὺ δὲ τῆς πατρίδος».

— Ἐὰν μὴ φυλάττῃς τὰ μικρά, ἀποβαλεῖς τὰ μείζονα.

— Ἡ ἀγαμία εἶπε λέξις τερατώδης σημαίνουσα ἰδέας ἀντιθέτους, ἤγουν τὴν πολυγαμίαν καὶ τὴν παρθενίαν, τὴν φιλαργυρίαν καὶ τὴν ἀσωτίαν, τὴν εὐσέβειαν καὶ τὴν ἀσέβειαν, τὴν νομιμότητα καὶ τὴν ἀνομίαν, τὴν τιμὴν καὶ τὴν αἰσχύνην, τὴν ἐγκράτειαν καὶ τὴν ἀκολασίαν, τὴν ἡδονὴν καὶ τὴν λύπην.

— Πᾶσα ἐπιστήμη χωριζομένη ἀρετῆς πανουργία φαίνεται.

— Ρωμαῖός τις ἐλεγχόμενος ὑπὸ τῶν φίλων, ὅτι τὴν σώφρονα αὐτοῦ γυναῖκα καὶ πλουσίαν καὶ ὡραίαν ἀπέπεμψε, προτείνας αὐτοῖς τὸ ὑπόδημά του, εἶπε· «καὶ τοῦτο εἶναι ὡραῖον καὶ καινουργές, ἀλλ' οὐδεὶς γνωρίζῃ ἂν μὲ στενοχωρῇ».

— Μόνον ἡ γυνὴ θυσιάζεται ἐνθουσιωδῶς· πλάσμα λεπτοφυές, εὐκόλως διαφλέγεται διὰ πᾶν ὅ,τι παρίσταται γενναῖον· θεωρεῖ δόξαν της νὰ σπογγίζῃ τὰ δάκρυα καὶ νὰ παρηγορῇ τὴν ἀπελπισίαν.

— Δεῖ χρημάτων καὶ ἄνευ τούτων οὐδὲν ἔστι γενέσθαι τῶν δεόντων.

— Τὰς ἐπιδόσεις ἴσμεν γιγνομένας καὶ τῶν τεχνῶν καὶ τῶν ἄλλων ἁπάντων οὐ διὰ τοὺς ἐμμένοντας τοῖς καθεστῶσιν, ἀλλὰ διὰ τοὺς ἐπανορθοῦντας καὶ τολμῶντας ἀεί τι κινεῖν τῶν μὴ καλῶς ἐχόντων.

— Τὸ 'περήφανο πουλὶ πιάνετ' ἀπὸ τὴν μύτη.

— Ἡ φιλαργυρία καὶ ἡ πλεονεξία μεταβάλλουν τὸν Χριστιανὸν εἰς εἰδωλολάτρην.

— Ξίφος τιτρώσκει σῶμα, τὸν δὲ νοῦν λόγος.

— Μὴ ταράττου διὰ τὰ συνήθη καὶ ἀναπόφευκτα πράγματα τοῦ βίου.

— Στέργε μὲν τὰ παρόντα, ζήτει δὲ τὰ βελτίω.

— Ἡ καρδία ἔχει λόγους, οὓς ἀγνοεῖ τὸ λογικόν.

— Ἄναψε τὸ κερί σου πρὶν νυκτώσῃ.

— Ὅταν ἡ γεωργία ἄρχηται ἀναπτυσσομένη παρά τινι λαῷ, οἱ ἄνθρωποι περιέρχονται εἰς τὴν ἀνάγκην τοῦ νὰ προσεγγίσωσιν ἀλλήλους.

— Ἀπὸ πάντων μὲν τῶν πονηρῶν πρέπει νὰ ἀπομακρύνωμεν τοὺς παῖδας, μάλιστα δ' ὅμως ἀπὸ τῶν κολάκων.

— Ἐκ τῆς καλλιεργείας τοῦ πνεύματος τῶν γυναικῶν ἐξαρτᾶται ἡ σύνεσις τῶν ἀνδρῶν.

— Ἡ ἕξις μετατρέπει τὴν σκληρὰν ἐκπλήρωσιν τοῦ καθήκοντος εἰς εὔκολον δεξιότητα.

— Πολὺ εὐκολώτερον εἶναι νὰ περάσῃ κάμηλος διὰ τῆς ὀπῆς μικρᾶς βελόνης, παρὰ πλούσιος νὰ εἰσέλθῃ εἰς τὴν βασιλείαν τῶν οὐρανῶν.

— Ὁ εἰλικρινῶς ἐπαινῶν ἀγαθὴν πρᾶξιν γίνεται τρόπον τινὰ συναυτουργὸς αὐτῆς.

— Ἡ εὐτυχία εἶναι ἡ σφαῖρα, ἣν τὸ παιδίον διώκει, ἐφ' ὅσον κυλίεται καὶ λακτίζει ὅταν σταματήσῃ.

— Μηδένα ἀδίκει, εἴτε περιφρονῶν αὐτόν, εἴτε ἀμελῶν νὰ πράξῃς ὑπὲρ αὐτοῦ ἀγαθόν, ὅπερ σοὶ ἐπιβάλλει τὸ καθῆκον.

— Εὐλογία πατρὸς στηρίζει οἴκους, κατάρα δὲ μητρὸς ἐκριζοῖ θεμέλια.

— Κρεῖττον ἕνα φίλον ἔχειν πολλοῦ ἄξιον ἢ πολλοὺς μηδενὸς ἀξίου.

— Αἱ ἀπορίαι γίνονται διὰ τῆς ἀργίας,
Αἱ κακουργίαι δ' ἔπειτα διὰ τῆς ἀπορίας.

— Οἱ ψευδεῖς φίλοι ὁμοιάζουσι πρὸς τὴν σκιὰν ἡμῶν ἡ ὁποία μᾶς ἀκολουθεῖ ὅταν ὁ ἥλιος λάμπῃ καὶ ἡ ὁποία μᾶς ἐγκαταλείπει ὅταν αὐτὸς χαθῇ.

— Πάντας πειρῶ νικᾶν εὖ ποιῶν.

— Φεῦγε ἡδονὴν φέρουσαν ὕστερον βλάβην.

— Πάντα ὅσα ἂν θέλητε ἵνα ποιῶσιν ὑμῖν οἱ ἄνθρωποι, ταῦτα καὶ ὑμεῖς ποιεῖτε αὐτοῖς.

— Ἡ κολακεία εἶναι κίβδηλον νόμισμα εἰς τὸ ὁποῖον δίδει ἀξίαν μόνον ἡ ματαιότης ἡμῶν.

— Τὸ ἄνθος μαραίνεται,
Τὸ φύλλον ξηραίνεται,
Ὁ κόσμος περνᾷ·
Καὶ μόνος ὁ θάνατος,
Ἐπλάσθη ἀθάνατος,
Αὐτὸς δὲν γερνᾷ.

— Ἐὰν ζητῇς καλῶς, εὑρίσκεις.

— Τὸ εὖ πράττειν παρὰ τὴν ἀξίαν ἀφορμὴ τοῦ κακῶς φρονεῖν τοῖς ἀνοήτοις γίγνεται.

— Ἡ ἐθνικὴ καὶ ἀξία τοῦ ὀνόματος ποίησις καὶ φιλολογία εἶναι ἀχώριστος ἀπὸ τοῦ πολιτικοῦ μεγαλείου τῶν ἐθνῶν, οὗτινος εἶναι ὁ πρῶτος καὶ κάλλιστος καρπός.

— Ὅσῳ πρέπει ν' ἀποφεύγωμεν τὴν ἀνάγνωσιν ἐπιβλαβῶν βιβλίων, τόσον πρέπει νὰ ἐπιζητῶμεν τὴν ἀνάγνωσιν ὅσων ἀναπτύσσουσι τὸν νοῦν καὶ γεννῶσιν αἰσθήματα εὐγενῆ καὶ γενναῖα.

— Δὲν ἀγαπᾷ τις ἐκεῖνον τὸν ὁποῖον φοβεῖται.

— Δανείζει Θεῷ ὁ ἐλεῶν πτωχόν, κατὰ δὲ τὸ δόμα αὐτοῦ ἀνταποδώσει αὐτῷ.

— Ἀπαιδευσία πάντων τῶν παθῶν μήτηρ.

— Ἡ ἀγάπη προσκαλεῖ τὴν ἀγάπην καὶ γεννᾷ τὴν ἀγα-

θότητα. Ἡ ἀγάπη ἐμπνέει τὴν εὐμένειαν καὶ τὴν ἐμπιστοσύνην εἰς τὸν πλησίον· βλέπει τὰ πράγματα ἀπὸ τῆς καλυτέρας αὐτῶν ἀπόψεως.

— Ἡ κατάχρησις οὐδαμῶς τὴν χρῆσιν καταργεῖ.

— Ἡ ἀπόλαυσις ἐπιτείνει τὴν ἐπιθυμίαν, ὅπως τὸ ἁλμυρὸν ὕδωρ τὴν δίψαν.

— Ἐν δειναῖς νόσοις, δεινὰ φάρμακα.

— Κρούετε καὶ ἀνοιγήσεται ὑμῖν.

— Ἐὰν θέλῃς εἰρήνην, παρασκευάζου ὡς ἐπὶ πόλεμον.

— Μόνα κρυφὰ εἶναι ὅσα κρατεῖ τις διὰ τὸν ἑαυτόν του.

— Ἐὰν ζητῇς, καλῶς εὑρήσεις.

— Ἅπας ἐρυθριῶν χρηστὸς εἶναί μοι δοκεῖ.

— Αἱ ἀληθεῖς πηγαὶ τῆς φαιδρότητος εἶναι ἡ ἀγάπη, ἡ ἐλπὶς καὶ ἡ ὑπομονή.

— Ἡ καλὴ συμπεριφορὰ τότε μόνον δύναται νὰ θεωρηθῇ ἐντελής, ὅταν εἶναι ἀπηλλαγμένη πάσης ἐπιτηδεύσεως.

— Πολλαὶ σταγόνες ὕδατος, μία μετὰ τὴν ἄλλην, τρυποῦν τὴν πέτραν· μὲ τὴν ἐπιμονὴν καὶ τὴν ὑπομονὴν ὁ ποντικὸς κόπτει γούμεναν, καὶ μὲ μικρά, ἀλλ' ἐπανειλημμένα κτυπήματα πίπτει μέγα δένδρον.

— Ἡ χαρὰ μειὰ τῆς λύπης, καὶ ἡ ἐλπὶς μετὰ τῆς ἀπελπισίας νήθουσι τὸ νῆμα τοῦ βίου.

— Εὐκολώτερον νὰ πνίξῃς τὴν πρώτην ἐπιθυμίαν, παρὰ νὰ εὐχαριστήσῃς τὰς ἐρχομένας ἄλλας.

— Ἡ προσευχὴ εἶναι ἀνάγκη ἔμφυτος τῆς ἀνθρωπίνης καρδίας, φωνὴ αὐθόρμητος ἐκ τῶν σπλάγχνων τοῦ ἀνθρώπου ἐξερχομένη.

— Ὁ χαρακτὴρ ἑνὸς ἀνδρὸς ἀναγνωρίζεται πρὸ πάντων εἰς τὸν οἶκόν του· ὁ τρόπος μὲ τὸν ὁποῖον διοικεῖ μαρτυρεῖ τὴν φρόνησίν του περισσότερον ἢ ὁ τρόπος μὲ τὸν ὁποῖον διευθύνει τὰς δυσκολωτέρας ὑποθέσεις του, ἰδιωτικὰς ἢ δημοσίας.

— Ὁ ἀγὼν κατὰ τῆς πενίας ἀποβαίνει συχνάκις ὠφέλιμος, διότι διεγείρει τὴν ἐνεργητικότητα, ἀκονίζει τὴν ἐπιμονὴν καὶ συντελεῖ πρὸς στερέωσιν τοῦ χαρακτῆρος.

— Ἡ εἰρωνεία εἶναι ἐπίδειξις πνεύματος, εἰς ἣν καταφεύγουσι μόνον οἱ ἀνόητοι.

— Εἰς τὴν οἰκίαν εἰς τὴν ὁποίαν δὲν εἰσέρχονται αἱ ἀκτῖνες τοῦ ἡλίου διὰ τῶν παραθύρων, αἱ ἀσθένειαι εἰσέρχονται διὰ τῶν θυρῶν.

— Τὰ χρήματα δὲν παρέχουσι τὴν πίστιν, ἀλλ' ἡ πίστις τὰ χρήματα.

— Στέρησε τὸν ἑαυτόν σου, χιὰ καλὸν τοῦ ἑαυτοῦ σου.

— Ὁ ἀδελφὸς εἶναι φίλος χορηγηθεὶς ἡμῖν ὑπὸ τῆς φύσεως.

Ἐὰν μὴ θέλωμεν νὰ θλίψωμεν τούτου τὴν δεξιάν, εἴμεθα ἀνάξιοι νὰ λάβωμεν ἄλλον φίλον.

— Ὀργὴ καὶ μέθη ἀδελφαί, διαφορὰν δὲν ἔχουν.

Ἐγκλήματα καὶ κίνδυνοι κατόπιν αὐτῶν τρέχουν.

— Ὑπὲρ πάντας ἀγαπῶ ἐκείνους, οἵτινες θὰ μοὶ εἴπωσι τὴν ἀλήθειαν, καὶ ἂν αὕτη δυσάρεστος ᾖ.

— Ἡ φιλία τοῦ μοχθηροῦ εἶναι ἔχθρας φοβερωτέρα· διότι ἀπὸ ταύτης μὲν δύνασαι νὰ προφυλαχθῇς, ἀπὸ ἐκείνης ὅμως ὄχι.

— Χρῶ χρήμασι.

— Ἡ φυγοπονία προξενεῖ ἀσθενείας καὶ συντομεύει τὴν ζωήν.

Αὕτη, καθὼς ἡ σκωρία, ἀφανίζει περισσότερον ἀπὸ τὴν ἐργασίαν.

— Ὁ φιλάργυρος ὁμοιάζει ὄνον φορτωμένον χρυσόν, ὁ ὁποῖος τρώγει ἄχυρα.

— Ἐν ἀμίλλαις πονηραῖς ἀθλιώτερος ὁ νικήσας.

— Ἡ ἀγάπη θεραπεύει τὰ φλεγμαίνοντα μόρια τοῦ θυμοῦ.

— Ὁ Θεὸς ἀργεῖ, ἀλλὰ δὲν λησμονεῖ.

— Κρίνει φίλους ὁ καιρός, ὡς χρυσὸν τὸ πῦρ.

— Ἡ πενία τέχνας κατεργάζεται.

— Ὁ μὲν πεπαιδευμένος καὶ ἐν πλούτῳ καὶ ἐν πενίᾳ οὐ ταράττεται, ὁ δ' ἀπαίδευτος ἐν ἀμφοῖν.

— Εἰ μέλλομεν ἀγαθόν τινα κτήσασθαι φίλον, αὐτοὺς ἡμᾶς ἀγαθοὺς δεῖ γίγνεσθαι.

— Μηδέποτε δοῦλον ἡδονῆς σαυτὸν ποίει.

— Ἀκόλαστον οἶνος καὶ ὑβριστικὸν μέθη. Πᾶς δὲ ἄφρων τοιούτοις συμπλέκεται.

— Ἐὰν ὁ Θεὸς μεθ' ἡμῶν, οὐδεὶς καθ' ἡμῶν.

— Πρὶν περιπαίξῃς τὸν χωλόν, πρόσεξε μήπως χωλαίνῃς.

— Ἡ τιμὴ τρέφει τὰς τέχνας.

— Ἡ γλῶσσα πολλοὺς εἰς ὄλεθρον ἤγαγεν.

— Ἡ ἀλήθεια ἔρχεται πρὸς ἡμᾶς ἐκ τοῦ οὐρανοῦ, ἡ πλάνη δὲ ἐκ τῆς γῆς.

— Αἱ γυναῖκες κυριαρχοῦν διὰ τῆς ἰδίας αὐτῶν καὶ τῆς τῶν ἀνδρῶν ἀδυναμίας. Ἐνθυμίζουν τὸ ἄγαλμα ἐκεῖνο τὸ ὁποῖον παριστᾷ τὸν ἔρωτα ἔχοντα χαλινωμένον λέοντα. Ὁ λέων εἶναι βασιλεὺς καὶ ὅμως ἓν παιδίον ἐκάθησεν ἐπὶ τοῦ αὐχένος του.

— Ὁ ἀχάριστος πίθος ἐστὶ τετρημένος, εἰς ὃν ἁπάσας ἀντλῶν τὰς χάριτος εἰς κενὸν ἐγχέεις.

— Ἡ ἐλπὶς εἶναι ὁ ἄρτος τοῦ πένητος.

— Αἱ ἐπιτιμήσεις ἑνὸς στενοῦ φίλου ἀξίζουν καλλίτερον ἀπὸ τοὺς ἐπαίνους τῆς γλυκείας γλώσσης τοῦ κόλακος.

— Ἡ ἀληθὴς ἅμιλλα εἶναι ἡ ἅμιλλα πρὸς ἑαυτόν.

— Μέμνησο νέος ὢν ὡς γέρων ἔσει ποτέ.

— Τίποτε δὲν βλέπει τὸ 'μάτι, ἂν τὸ πνεῦμα εἶναι ἀφηρημένον.

— Νοῦς ὑγιὴς ἐν σώματι ὑγιεῖ.

— Πυθιὰς ἡ Ἀριστοτέλους τοῦ φιλοσόφου θυγάτηρ ἐρωτηθεῖσα, «ποῖον κάλλιστον χρῶμα;» ἔφη· «τὸ διὰ τὴν αἰδῶ ταῖς ἐλευθέραις ἐπιγιγνόμενον».

— «Τί δυσκολώτερον;» — «Τὸ γνῶθι σαυτόν.»

— Ἑνὸς ἀνθρώπου ἡ ἀχαριστία βλάπτει ὅλους τοὺς δυστυχεῖς.

— Μὴ μόνον τοὺς ἁμαρτάνοντας τιμώρει, ἀλλὰ καὶ τοὺς μέλλοντας νὰ ἁμαρτήσωσιν ἐμπόδιζε.

— Εὐχὴν γονέων ἔπαρε καὶ 'στὸ βουνὸν ἀνέβα.

— Ἡ ὀνειροπολία εἶναι τὸ κερμάτιον τοῦ ἰδεώδους.

— Τέκνον μου, διατήρει τὴν ψυχήν σου ἐν τοιαύτῃ καταστάσει, ἡ ὁποία νά σοι ἐπιτρέπῃ νὰ ἐπιθυμῇς τὴν ὕπαρξιν τοῦ Θεοῦ, καὶ οὐδέποτε θέλεις ἀμφιβάλλει περὶ τῆς ὑπάρξεως αὐτοῦ.

— Ἡ ἐμπιστοσύνη, ὡς ὁ ἔρως, ὑπόκειται εἰς τὸν μέγαν νόμον τοῦ ὅλου ἢ τοῦ μηδενός· ὑπάρχει ἢ δὲν ὑπάρχει.

— Ἄδηλον τὸ μέλλον, εὐμετάβλητοι οἱ ἄνεμοι καὶ ἄστατος ἡ τύχη, ὡς ἡ θάλασσα.

— Ὁ θέλων νὰ πλουτισθῇ διὰ τοῦ ἀρότρου, πρέπει καὶ νὰ τὸ κρατῇ καὶ νὰ τὸ διευθύνῃ.

— Ἡ ἕξις διὰ τοῦ χρόνου, τῆς ὑπομονῆς καὶ τοῦ παραδείγματος ἀποκτᾶται.

— Πανταχοῦ τῷ νέῳ κόσμος ἀσφαλὴς ἡ σιωπή.

— Πλοῦτος βάσανός ἐστι τῶν ἀνθρώπου τρόπων.

— Οὔτε αἱ πατραγαθίαι, οὔτε τὰ πλούτη, οὔτε οἱ βαθμοὶ καὶ αἱ σχέσεις, οὔτε ἡ ἰσχὺς τῶν γονέων δύνανταί ποτε ν' ἀπαλλάξωσι τὰ τέκνα αὐτῶν ἀπὸ τὸ ἱερὸν καθῆκον τῆς ἐπιμελείας καὶ φιλοπονίας.

— Σοφία μόνη τῶν κτημάτων ἀθάνατος.

— Δόξα ἀσθενὴς ἄγκυρα, πλοῦτος ἔτι ἀσθενεστέρα.

— Ταὐτὸν ἐξ ἀσθενοῦς ἀγκυρίου σκάφος ὁρμίζειν καὶ ἐκ φαύλης γνώμης ἐλπίδας.

— Ἐν πᾶσι τοῖς ἔργοις οὐχ οὕτω τῆς ἀρχῆς μνημονεύομεν, ὡς τῆς τελευτῆς αἴσθησιν λαμβάνομεν.

— Ὁ μὲν γεωργὸς τὴν γῆν, ὁ δὲ φιλοσοφῶν τὴν ψυχὴν ἐξημεροῖ.

— Ἔσο κύριος τῆς θελήσεώς σου καὶ δοῦλος τῆς συνειδήσεώς σου.

— «Τίνες εἰσὶν ἄγκυραι δυναταί;» — «Φρόνησις, μεγαλοψυχία, ἀνδρεία· ταύτας γὰρ οὐδεὶς χειμὼν σαλεύει».

— Διαμοιράζεσθαι μετὰ τῶν πτωχῶν τὰ ἀγαθὰ τοῦ βίου, τοῦτο εἶναι τὸ ἀληθὲς σημεῖον τῆς ἀγάπης· ὁ μὴ διαμοιράζόμενος δὲν ἀγαπᾷ.

— Ἡ μεγίστη τῶν ἀσωτιῶν εἶναι ἡ ἀσωτία τοῦ καιροῦ.

— Ἡ καρδία τῆς γυναικὸς εἶναι ἄβυσσος, τῆς ὁποίας τὸ βάθος οὐδεὶς γινώσκει.

— Ἅπαν διδόμενον δῶρον, ἐὰν καὶ μικρὸν ᾖ, μέγιστόν ἐστι μετ' εὐνοίας διδόμενον.

— Καθαρὰ συνείδησις εἶναι καλὸν προσκεφάλαιον.

— Ζῇ τις πλειότερον ἐπὶ πενταετίαν ἐν τῇ ἐξοχῇ ἢ ἐπὶ πεντηκονταετίαν ἐν ταῖς πόλεσιν.

— Ὢν τὰς δόξας ζηλοῖς, μιμοῦ τὰς πράξεις.

— Ἐὰν εἶναι καλὸν νὰ ἀποκτᾷ τις φίλους, εἶναι καλλίτερον νὰ μὴ ἀποκτᾷ ἐχθρούς.

— Ἄνευ ὁμονοίας οὔτ' ἂν πόλις εὖ πολιτευθείη, οὔτε οἶκος καλῶς οἰκηθείη.

— Ἐν τῇ καταιλώσει τὸ κέρδος.

— Σέβεσθε τοὺς ἀσθενεῖς.

— Ἡ γεωργία μήτηρ καὶ τροφὸς τῶν ἄλλων τεχνῶν ἐστιν.

— Ἡ πρόοδος ἐάν τε ἀγαπῶμεν, ἐάν τε μὴ ἀγαπῶμεν αὐτήν, ἐπιβάλλεται εἰς τὰς κοινωνίας.

— Τὸ ᾽μάτι τοῦ οἰκοκύρη σῴζει τὸ χωράφι.

— Δὲν πρέπει διὰ τῆς ἐπιτιμήσεως μόνον νὰ διορθοῖ τις τὸν παῖδα, ἀλλὰ καὶ διὰ τῆς πειθοῦς.

— Ἐάν ποτε ἠδύνατο ὁ κάλαμος νὰ γράψῃ,
Πᾶν ὅ,τι ἡ καρδία μου αἰσθάνετ' ἐν ἐξάψει,
Ὦ! πόσα ἄνθη εὔοσμα καὶ πόσοι κλῶνες ἄλλοι
Ἐν τῷ τῆς Μούσης εὐανθεῖ ἀγρῷ ἤθελον θάλλει!

— Περὶ δόξης χρηστῆς μᾶλλον σπουδάζετε ἢ περὶ χρημάτων.

— Διογένης τὴν γαστέρα χάρυβδιν ἔλεγε τοῦ βίου.

— Ἡ ὄρεξις εἶναι ὁ κολύτερος μάγειρος.

— Ὁ κύων ὁ μὴ γινώσκων νὰ ὑλακτῇ ἐγκαίρως, θέτει εἰς κίνδυνον τὰ πρόβατα.

— Ἀρχὴ ἄνδρα δείκνυσι.

— Ἡ ζωὴ τοῦ ἀνθρώπου εἶναι ὡς βιβλίον, αἱ δὲ ἡμέραι τῆς ζωῆς του ὡς αἱ σελίδες αὐτοῦ· προσέξατε νὰ μὴ γράψητε ἐν αὐταῖς ἢ ἀξιεπαίνους μόνον πράξεις, αἵτινες πρὸς εὐτυχίαν μόνον ὑμῶν καὶ τῶν ἄλλων νὰ συντείνωσι.

— Αἱ νόσοι τῆς ψυχῆς εὑρίσκουσι περισσοτέρους διδάκτορας μελετῶντας αὐτὰς ἢ νοσοκόμους ἐπιμελουμένους αὐτῶν.

— Τὰ γράμματα χαλινοῦ τινος δύναμιν ἔχει τοῖς νέοις, ἵνα μὴ εἰς ἕτερα περισπῶνται.

— Ἔχων χαρίζου.

— Πᾶν κακὸν ἔρχεται πτερωτὸν καὶ φεύγει χωλαῖνον.

— Καθὼς ὁ τεχνίτης διὰ νὰ κάμῃ κύκλον τέλειον μεταχειρίζεται τὸν διαβήτην, τοιουτοτρόπως καὶ ὁ θέλων νὰ ἐκπληρώσῃ ἐντελῶς τὰ χρέη του, πρέπει νὰ σπουδάζῃ τὰ μαθήματα καὶ τὰ παραδείγματα τῶν σοφῶν.

— Νέος ἄνθρωπος ζῶν ὡς γέρων, θὰ εἶναι νέος ὅταν γηράσῃ.

— Πηγὴ καὶ ῥίζα καλοκαγαθίας ἐστὶν ἡ ἀγαθὴ παιδεία.

— Τὸ γνῶθι σαυτὸν πανταχοῦ ἐστι χρήσιμον.

— Παρακαταθήκην λαβὼν δικαίως ἀπόδος.

— Οὔτε ἀδάμας πεσὼν εἰς βόρβορον ἀποβάλλει τὴν ἀξίαν

αὐτοῦ, οὔτε ὁ κονιορτὸς ἀνυψούμενος εἰς τὸν ἀέρα ὑπερτιμᾶται. Μὴ τιμῶμεν λοιπὸν τὸν ἄνθρωπον ἀναλόγως τοῦ ἐξωτερικοῦ αὐτοῦ, καθ' ὅτι μικρὰ φιαλίδια περιέχουσι πολλάκις εὐωδέστερα ἀρώματα ἢ μεγάλα δοχεῖα.

— Ἀπ' ὅλα τὰ λαλούμενα κάλλια λαλάει ἡ πλότσκα.

— Ἡ ζωὴ εἶναι μακροχρόνιος ἀπόκρεως, καθ' ἣν εἴμεθα πάντοτε μᾶλλον ἢ ἧττον προσωπιδοφόροι.

— Ὁ λαὸς ὁ μελετῶν καὶ γινώσκων τὴν ἱστορίαν κρίνει σχεδὸν πάντοτε ἀσφαλέστερον περὶ τῶν παρόντων αὐτοῦ πραγμάτων καὶ περὶ τῶν ὅρων τῆς προόδου καὶ περὶ τῆς μελλούσης αὐτοῦ τύχης.

— Πρᾶττε ὅ,τι γνωρίζεις ὅτι εἶναι χρηστόν, μηδεμίαν ἀναμένων ἐπὶ τούτῳ δόξαν· μὴ λησμόνει ὅτι οἱ κοινοὶ τῶν ἀνθρώπων εἶναι πολὺ κακοὶ κριταὶ τῶν ἀγαθῶν πράξεων.

— Ἡ χαρὰ μᾶς κάμνει πολλάκις νὰ μὴ βλέπωμεν τὴν λύπην τῶν ἄλλων.

— Τὸν μὲν ὄκνον ψόγον, τὸν δὲ πόνον ἔπαινον ἡγεῖται ἡ ἀρετή.

— Ὅταν ἡ τύχη μᾶς θωπεύσῃ, σημεῖον ὅτι θέλει νὰ μᾶς ἀπατήσῃ.

— Ὁ μὲν τὸ ὅλον εἰδώς, εἰδείη ἂν καὶ τὸ μέρος, οἱ δὲ μόνον τὸ μέρος εἰδότες, οὐκέτι ἴσασι καὶ τὸ ὅλον.

— Αἱ συμβουλαὶ τῶν γονέων σῴζουσι τὰ τέκνα.

— Ἡ καλλονὴ εἶναι συνάλλαγμα, ὅπερ χάνει τὴν ἀξίαν του ἂν μὴ ἐξαργυρωθῇ ἐμπροθέσμως.

— Ταῖς ἡδοναῖς ἀκολουθοῦσι λῦπαι καὶ πόνοι.

— Τὴν ἀπιστίαν καὶ τὴν ἀπάτην μεταχειρίζονται ἐκεῖνοι οἱ ἄνθρωποι, οἱ ὁποῖοι δὲν ἔχουν ἀρκετὸν πνεῦμα διὰ νὰ εἶναι τίμιοι.

— Ὑπὲρ φίλου πονητέον.

— Μίσει τοὺς κολακεύοντας.

— Ἐνόσῳ μία μόνη γυνὴ θὰ ὑπάρχῃ ὑπὸ τὴν σελήνην, πάντοτε νέον τι θὰ εὑρίσκῃ τις νὰ εἴπῃ περὶ γυναικῶν.

— Τὰς μεταβολὰς τῆς τύχης γενναίως ἐπίστασο φέρειν.

— Ἐν κακῇ ὁδῷ εὑρισκόμενος διπλασίαζε τὸ βῆμα.

— Τὸ ἐμπόριον εἶνε ὄργανον πολιτισμοῦ.

— Μὴ παραδίδεσθαι εὐκόλως εἰς τὸ κάλλος ὡραίας γυναικός. Ὡραιότατον ἄγγειον ἐμπεριέχει πολλάκις θανατηφόρον δηλητήριον.

— Ὁ Κάντιος δύο τινὰ παρεδέχετο τὸν θαυμασμὸν ἐξεγείροντα· τὸν ἔναστρον οὐρανὸν ὑπὲρ τὰς κεφαλὰς ἡμῶν καὶ τὸν νόμον τοῦ καθήκοντος ἐν τῷ βάθει τῶν καρδιῶν.

— Ἡ ἀργία εἶναι μήτηρ τῆς πείνης, ἀδελφὴ τῆς κλοπῆς, ἐξαδέλφη τοῦ ψεύδους καὶ θεία τῆς δυστυχίας.

— Ἵνα κρίνῃ τις καλῶς τὸν ἄλλον, ἀνάγκη νὰ δύνηται νὰ κρίνῃ ἑαυτόν· ἀλλ' εἰς τοῦτο ἀντίκειται ἡ φιλαυτία παροῦσα πάντοτε καὶ καλύπτουσα τὰ ἐλαττώματα ἡμῶν διὰ τοῦ πέπλου της, ἐνῷ εἶναι ἑτοίμη νὰ διασχίσῃ τὸν πέπλον, ὅστις καλύπτει τὰ ἐλαττώματα τῶν ἄλλων.

— Παρ' ἀνδρὸς σοφοῦ χρὴ σοφόν τι μανθάνειν.

— Κακίαν μίσει.

— Ὁ παῖς πάντων θηρίων δυσμεταχειριστότατον.

— Οὐδὲν εἶναι εὔκολον νὰ γίνῃ, μάλιστα δὲ τὸ χρήσιμον.

— Ὑγίεια καὶ νοῦς, ἐσθλὰ τῷ βίῳ δύο.

— Μὴ βλασφήμει. Ὅσῳ κοινότερος καὶ πονηρότερος ὁ ἄνθρωπος εἶναι τοσούτῳ ἐπιρρεπέστερος πρὸς τὸ βλασφημεῖν, πρὸς τὸ λοιδωρεῖν, πρὸς τὸ ὀργίζεσθαι, τοσούτῳ πλησιέστερον πρὸς τὴν ζῳώδη εἶναι φύσιν.

— Ἐπαίνει ἀρετήν.

— Τὰ δικαιώματα, τὰ ὁποῖα ζωηρότερον ἐπικαλούμεθα, ὅταν ἀρνῶνται ἡμῖν αὐτά, εἶναι πολλάκις ἐκεῖνα, τὰ ὁποῖα ἧκιστα μεταχειριζόμεθα ὅταν τὰ ἔχωμεν.

— Ἀπόστρεψόν σου τὴν μάχαιραν εἰς τὸν τόπον της·

πάντες γὰρ οἱ λαβόντες μάχαιραν ἐν μαχαίρᾳ ἀπολοῦνται.

— Ἡ ματαιοδοξία καὶ ἡ σπατάλη προγεύονται μὲ τὴν ἀφθονίαν, γευματίζουν μὲ τὴν πτωχείαν καὶ δειπνοῦν μὲ τὸν ἐξευτελισμόν.

— Μὴ ὀνείδιζε τὸν δυστυχοῦντα· διότι εἰς ταῦτα ἐπίκειται νέμεσις Θεοῦ.

— Παχεῖα γαστὴρ λεπτὸν οὐ τίκτει νοῦν.

— Κάλλια λάχανα μὲ γλύκα, παρὰ ζάχαρι μὲ γρίνια.

— Ὁμοιάζομεν πρὸς παιδία παίζοντα παρὰ τὸν αἰγιαλὸν καὶ συλλέγοντα ἀπὸ καιροῦ εἰς καιρὸν ὅτὲ μὲν φῦκος περιεργότερον, ὁτὲ δὲ χαλίκιον λαμπρότερον τῶν ἄλλων, ἐνῷ ὁ ἀπέραντος ὠκεανὸς τῆς ἀληθείας ἐξαπλοῦται ἔμπροσθεν ἡμῶν ἀνεκμετάλλευτος καὶ ἀνεξερεύνητος.

— Ὅπως αἱ ἀλήθειαι καλῶς λεγόμεναι χρησιμεύουν ὡς συνδετικὰ φιλίας καὶ ἀγάπης, οὕτως ἀφ' ἑτέρου ἀλήθειοι μετὰ πικρίας λεγόμεναι διεγείρουν τὴν ἔχθραν καὶ τὸ μῖσος ἐκείνων πρὸς οὓς λέγοντοι.

— Εἶναι ὡρισμένον ἄνωθεν, ἐξ αὐτῆς τῆς φύσεως τῶν πραγμάτων, νὰ πλανηθῇ ὁ ἄνθρωπος κατὰ πρῶτον, νὰ ἀστοχήσῃ, νὰ πιστεύσῃ εἰς τοὺς ψευδεῖς θεούς, εἰς τὰ ἀνύπαρκτα δαιμόνια.

— Ὁ ἄνθρωπος ἀγνοεῖ τὰ πάντα καὶ πρώτιστα ἑαυτόν.

— Ἡ Ἑλληνικὴ ἰδέα διὰ τοῦ Χριστιανισμοῦ, ἡ Χριστιανικὴ ἰδέα διὰ τοῦ Ἑλληνισμοῦ, ἠδελφωμέναι καὶ συνεργαζόμεναι ἐπέβαλον εἰς τὸν κόσμον τὸν νόμον τῆς νέας ἱστορικῆς ἀληθείας, ἥτις ἦτο προωρισμένη νὰ ἐξαγάγῃ αὐτὸν τῆς πλάνης, νὰ ἐνισχύσῃ, πληρέστερον νὰ ἐξανθρωπίσῃ.

— Λύχνος φωτίζων τὸ σῶμα εἰς τὸ στάδιον τοῦ βίου εἶναι ἡ ψυχή· τὰ δὲ γράμματα εἶναι τὸ ἔλαιον τοῦ λύχνου τούτου.

— Τὰ γράμματα καὶ νέους μᾶς μορφώνουν καὶ ἄνδρας μᾶς ὠφελοῦν καὶ γέροντας μᾶς τέρπουν καὶ δυστυχεῖς μᾶς

παρηγοροῦν καὶ ἀργοὺς μᾶς ἀπασχολοῦν καὶ μονάζοντας μᾶς διασκεδάζουν καὶ εὐτυχεῖς μᾶς εὐφραίνουν· ἐλαφρὸν δὲ καὶ εὐχάριστον καθιστῶσι πάντοτε τὸ φορτίον τῆς ζωῆς.

— Ὅταν γίνητ' ἡ δουλειά σου, ἄφησε κι' ἂς λέγ' ὁ κόσμος.

— Ἀριστοτέλης ἐρωτηθείς, «τί περιγίγνεται κέρδος τοῖς ψευδομένοις;» ἔφη· «ὅταν λέγωσιν ἀλήθειαν μὴ πιστεύεσθαι».

— Παρὰ τῶν προγεγενημένων μανθάνετε· αὕτη γὰρ ἀρίστη δίδασκαλία.

— Μὴ συγχώρει τοῖς πάθεσιν, ἀλλ' ἐναντιοῦ.

— Πολλοὶ τὴν προδοσίαν ἠγάπησαν, τὸν προδότην ὅμως οὐδείς.

— Τρεῖς εἰσιν ἀρεταὶ τὰς χρεὼν σ' ἀσκεῖν, τέκνον· θεούς τε τιμᾶν, τούς τε θρέψαντας γονεῖς, νόμους τε κοινοὺς Ἑλλάδος· καὶ ταῦτα δρῶν κάλλιστον ἕξεις στέφανον εὐκλείας ἀεί.

— Ὅποιος δὲν ξέρει νὰ φυλάῃ, πολὺ πτωχὸς 'πεθαίνει.

— Ὑπάρχουσιν εὐσεβεῖς γυναῖκες, αἵτινες μὴ θέλουσαι ν' ἀναγινώσκωσι πονηρὰ βιβλία, ζητοῦσιν εἰς τὰ καλὰ ὅ,τι ὑπάρχει κακόν.

— Σωκράτης διαλεγόμενος προὐτρέπετο τοὺς συνόντας μάλιστα πρὸς ἐγκράτειαν.

— Ὅταν ὁ ἰατρός, ὁ ἱερεὺς καταλιμπάνωσι τὸν ἀγωνιῶντα, τίς μένει πλησίον του; Ἡ γυνή! Μόνη ἡ γυνὴ δὲν καταλείπει τὸν θνήσκοντα καὶ ὅτε ἡ ἐλπὶς κατέλιπεν αὐτόν.

— Χύνει τὸ πεῦκο κι' ἂν κοπῇ 'σὰν δάκρυ τὸ ρετσίνι,
Κ' ἡ εὐμορφιὰ 'σὰν μαρανθῇ, πάλ' εὐωδιὰ θὰ χύνῃ.

— Ἐὰν θέλητε νὰ γεννήσητε ἄνδρας μεγάλους καὶ καλούς, μάθετε πρῶτον τὴν γυναῖκα, τί ἐστὶ μεγαλεῖον.

— Κόρη τῆς οἰνοποσίας, ἀδελφὴ δὲ τῆς μανίας, εἶν' ἡ μέθη ἡ τυφλή,
Ὅτις εἰς τὴν ἀτιμίαν καὶ εἰς πᾶσαν δυστυχίαν τοὺς πιστούς της ὁδηγεῖ.

— Τὸ τέλος στέφει τὸ ἔργον.

— Ἄνθρωπος ἀνθρώπῳ λύκος ἐστίν.

— Ἡ σταθερὰ ἐργασία νικᾷ τὰ πάντα.

— Εἰς τοὺς ἄλλους ζήτει νὰ εὕρῃς τὰ προτερήματα, εἰς τὸν ἑαυτόν σου τὰ ἐλαττώματα μᾶλλον.

— Ὁ ἔρως ἔχει περισσότερον δηλητήριον ἢ μέλι.

— Ὅσις ἀφίνει τὸν χαλινὸν τῆς γυναικὸς αὐτοῦ, προκοπὴν δὲν βλέπει.

— Μὲ ὕβρεις . . . . . δὲν μάχονται οἱ ἀνδρεῖοι, οὔτε μὲ καυχήσεις, ἀλλὰ μὲ στήθη.

— Ἴδια φύλασσε.

— Ὅστις στρώνει τὴν κλίνην του μὲ ἀκάνθας, δὲν πρέπει νὰ περιμένῃ ὕπνον γλυκὺν καὶ ἀναπαυτικόν.

— Τοῦ σιόματος ἡ ἀσχημία δὲν ἀσχημίζει ποτὲ ὡραίαν ψυχήν, ἀλλὰ τὸ κάλλος τῆς ψυχῆς ἀνατανακλᾶται ἐπ' αὐτοῦ.

— Μικρὰ χωριά, μικροὶ χωριάτες· μεγάλα χωριά, μεγάλοι χωριάτες.

— Κακὸν ἡ τοῦ βελτίστου ἄγνοια.

— Οἱ ἐκζητοῦντες τὸν Κύριον οὐκ ἐλαττωθήσονται παντὸς ἀγαθοῦ.

— Ἐρωτήσαντός τινος Ἀνταλκίδαν: «πῶς ἄν τις μάλιστα ἀρέσκοι τοῖς ἀνθρώποις;»—«Εἰ ἥδιστα μέν, ἔφη, αὐτοῖς διαλέγοιτο, ὠφελιμώτατα δὲ προσφέροιτο».

— Μὴ καυχῶ τὰ εἰς αὔριον, οὐ γὰρ γινώσκεις τί τέξεται ἡ ἐπιοῦσα.

— Ὅταν ἡ φιλαυτία δεσπόζῃ ἐν τῇ ζηλοτυπίᾳ, ὁ ἔρως χάνει τὴν δύναμιν αὐτοῦ.

— Αἱ γυναῖκες ἐπαναστατοῦσι διηνεκῶς κατὰ τοῦ μαθηματικοῦ ἀξιώματος, ὅτι τὸ περιέχον πρέπει νὰ εἶναι μεῖζον τοῦ περιεχομένου, ἀγωνιζόμεναι ἐν ἱδρῶτι τοῦ προσώπου αὐτῶν νὰ περικλείσωσι τὴν παχεῖαν ὀσφὺν ἐντὸς στηθοδέσμου ἢ στιβαροὺς πόδας ἐντὸς σινικῶν ὑποδημάτων.

— Ἅπας λόγος, ἂν ἁπῇ τὰ πράγματα, μάταιόν τι φαίνεται καὶ καινόν.

— Πυθαγόρας ἔφη εἰσιέναι εἰς τὰς πόλεις πρῶτον τρυφήν, ἔπειτα κόρον, εἶτα ὕβριν, μετὰ δὲ ταῦτα ὄλεθρον.

— Οἱ φιλόσοφοί εἰσιν οἱ ἀρχιτέκτονες τῆς διανοίας.

— Οἱ ἐν τῷ Εὐαγγελίῳ θησαυροί εἰσιν ἀνεξάντλητοι· ἀπὸ τοῦ λίκνου μέχρι τοῦ τάφου, ἀπὸ τῶν ἡγεμονικῶν μεγάρων μέχρι τῆς καλύβης, ἀπὸ τοῦ σοφοῦ μέχρι τοῦ ἀμαθοῦς, ἐν ἑνὶ λόγῳ, διὰ πᾶσαν ἡλικίαν, διὰ πᾶσαν κοινωνικὴν ἢ διανοητικὴν κατάστασιν τοῦ ἀνθρώπου περιέχουσι, διδάγματα ἄτρεπτα καὶ ἀληθῆ ὡς ἄτρεπτος καὶ ἀληθὴς ἐστιν ἡ ἀλήθεια.

— Καλύτερον ἕνα δράμι φρόνησις, παρὰ μία ὀκᾶ ἐπιστήμη.

— Τήρει αὐστηρῶς τὸ μυστικόν.

— Τοῦ συμβουλεύοντος ἔργον οὐδέν, πλὴν εἰπεῖν τὰ βέλτιστα.

— Χάνει τις συζητῶν καὶ θέλων νὰ ἀποδείξῃ τὴν ἀθωότητά του.

— Ὅπου ἡ κηδεμονία τῆς ἐξουσίας εἶναι ὑπερβολική, ἐκεῖ ἡ δραστηριότης τῶν ἀνθρώπων χαλαροῦται ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον καὶ ἐπὶ τέλους ἐπέρχεται ἀδυναμία.

— Τὰ ἀτομικὰ κέρδη εἶναι ἀσήμαντα παραβαλλόμενα πρὸς τὰς ἐθνικὰς ὠφελείας τὰς ἐκ τοῦ ἐμπορίου παραγομένας.

— Ἡ ἀνθρωπίνη εὐζωΐα κεῖται εἰς τὸ τέλος τῆς παλαιᾶς καὶ γνωστῆς ὁδοῦ τῆς ἀρετῆς.

— Μία μόνη ὥρα καθ' ἑκάστην ἀφαιρουμένη ἐξ ἀσκόπων ἀσχολιῶν, ἀρκεῖ ὅπως καταστασθῇ πᾶς ἄνθρωπος κοινῆς διανοίας κάτοχος ἐπιστήμης τινός· ἐπίσης ἀρκεῖ ὅπως μεταβάλῃ ἐντὸς δέκα ἐτῶν ἀμαθῆ ἄνθρωπον εἰς πεπαιδευμένον.

— Πρὶν ἡ ἀπελευθερωθῇ ἡ Ἑλλάς, δέον νὰ ἀπελευθερωθῶσιν οἱ Ἕλληνες

— Ἂν κάμῃς καὶ καλὰ παιδιά, τὰ πλούτη τί τὰ θέλεις ;
Κι' ἂν κάμῃς καὶ κακὰ παιδιὰ τὰ πλούτη τί τὰ θέλεις ;

— Αἱ ἀόριστοι ἐπιθυμίαι καὶ οἱ ἄσκοποι πόθοι προξενοῦσιν εἶδός τι χλωρώσεως εἰς τὰ πνεύματα τῶν νέων, ἐκτὸς μόνον ὅταν οἱ πόθοι οὗτοι ἐκφράζωνται εὐθὺς διὰ πράξεων καὶ ἐργασίας.

— Ἡ σταθερὰ θέλησις καὶ ἡ δραστηριότης κατά τι ὁμοιάζουσι τῇ παντοδυναμίᾳ.

— Οὐ πάνυ γε ῥᾴδιον ἐστιν εὑρεῖν ἔργον, ἐφ' ᾧ οὐκ ἄν τις αἰτίαν ἔχει· χαλεπὸν γὰρ οὕτω τι ποιῆσαι, ὥστε μηδὲν ἁμαρτεῖν.

— Ἕκαστος ἄνθρωπος δύναται νὰ ποιήσῃ ὅ,τι πρὸ αὐτοῦ ἐποίησεν ἕτερος ἄνθρωπος.

— Ἀσφαλῶς δύναταί τις νὰ κρίνῃ τὴν φρόνησιν καὶ τὸν χαρακτῆρα ἀνθρώπου τινὸς διὰ τοῦ τρόπου καθ' ὃν κερδαίνει, οἰκονομεῖ, μεταχειρίζεται καὶ δαπανᾷ τὰ χρήματα.

— Ἡ κόττα πίνοντας νερὸ κυττάζει καὶ τὸν οὐρανό.

— Ὅστις δὲν ἔχει εὐγενῆ τινα ἀσχολίαν, ζητεῖ ἀφορμὰς πρὸς κακολογίαν τῶν ἄλλων.

— Ὁ πλοῦτος εἰς χεῖρας ἄφρονος, εἶναι ὡς μάχαιρα ἐν χερσὶ νηπίου.

— Οὐδὲν προτέρημα τοσοῦτον ἐνθαρρύνει τὴν πίστιν καὶ οὐδὲν ἐλάττωμα τοσοῦτον τὴν ἀπωθεῖ, ὅσον ἡ ὕπαρξις ἢ ἡ ἔλλειψις τῆς ἀκριβείας.

— Οὐδὲν τοσοῦτον συντελεῖ εἰς τὸ νὰ ἐμμένῃ ὁ ἄνθρωπος εἰς τὴν ἁρμόζουσαν τάξιν, ὅσον ἡ ἀκριβὴς γνῶσις τῶν ὑπ' αὐτοῦ δαπανηθέντων καὶ λαμβανομένων χρημάτων.

— Ἡ θέλησις εἶναι δύνομις.

— Εἰς οὐδεμίαν ἡλικίαν παρῆλθεν ὁ καιρὸς τοῦ μανθάνειν.

— Κρεῖσσον οἰκεῖν ἐν τῇ ἐρήμῳ ἢ μετὰ γυναικὸς μαχίμου καὶ ὀργίλου.

— Καθάπερ αἱ κανθαρίδες ἐμφύονται μάλιστα τῷ ἀκμάζοντι σίτῳ καὶ τοῖς εὐθαλέοι ῥόδοις, οὕτως ὁ φθόνος ἅπτεται τῶν χρηστῶν καὶ αὐξανομένων πρὸς ἀρετὴν καὶ δόξαν

— Δύο πράγματα περιέχει ἡ χάρις, κατὰ τὸν Κικέρωνα, τὸ δοθὲν πρᾶγμα καὶ τὸ παρακινῆσαν αἴσθημα, τὴν ὑλικὴν ὠφέλειαν τοῦ εὐεργετημένου καὶ τὴν προθυμίαν τοῦ εὐεργετήσαντος. Ἀλλὰ καὶ ἀποδόντες τὴν πρώτην ὡς δάνειον, οὐδὲν ἧττον πρέπει ἵνα ἐνθυμώμεθα τὴν δευτέραν, ὡς καὶ τοῦ δανειστοῦ τὴν καλὴν διάθεσιν, καὶ διὰ παντὸς νὰ εὐγνωμονῶμεν

— Ἡ φύσις πλάσσει, ἀλλ' ἡ βούλησις μεταβάλλει.

— Ἡ ὑψίστη ἀνατροφὴ δὲν εἶναι ἐκείνη, ἣν παρέχουσιν οἱ διδάσκαλοι, ἀλλ' ἐκείνη, ἣν ἀφ' ἑαυτοῦ ἕκαστος λαμβάνει, ὅτε, παύων τοῦ νὰ εἶναι παῖς, τὴν τοῦ νεανίου ἡλικίαν διατρέχει.

— Τὸ χείριστον διὰ νέον ἄνθρωπον εἶνε ὁ δισταγμὸς καὶ ἡ ἀδιαφορία πρὸς τὴν ἰδέαν τῆς πατρίδος.

— Τῷ ἰσχυρῷ οὐδὲν δυσχερές.

— Οὗτος μὲν πανάριστος, ὃς αὐτὸς πάντα νοήσει,
Ἐσθλὸς δὲ κἀκεῖνος, ὃς εὖ εἰπόντι πίθηται.
Ὃς δέ κε μήτ' αὐτὸς νοέῃ, μηδ' ἄλλου
Ἐν θυμῷ βάλληται, ὃ δ' αὖτ' ἀχρήϊος ἀνήρ.

— Τὸ κυβερνᾶν ἐστι προνοεῖν.

— Ἡ Ἑλληνικὴ γλῶσσα, δι' ἧς περιέβαλον τὴν σκέψιν αὐτῶν οἱ ὑπερφυεῖς μυσταγωγοὶ τοῦ ἑλληνικοῦ κόσμου, ὁ Αἰσχύλος καὶ ὁ Σοφοκλῆς, ὁ Πλάτων καὶ ὁ Δημοσθένης, εἶναι ἡ ἀπαράμιλλος γλῶσσα λαοῦ κατ' ἐξοχὴν πεπολιτισμένου καὶ φιλοπόλιδος.

— Τὸ μέλλον ἀνήκει εἰς τὸν λαόν, τὸν ἔχοντα τὰ καλύτερα σχολεῖα καὶ τὰ καλύτερα βιβλία.

— Πᾶς λαὸς εἶναι ἄξιος τῆς κυβερνήσεως αὐτοῦ.

— Ἡ ἀρετὴ κεῖται κυρίως ἐν τῇ δράσει.

— Ἄνευ τοῦ θρησκευτικοῦ αἰσθήματος, ὅπερ ἡ μὲν φύσις ἐνσταλάζει εἰς τὴν ψυχήν, ὁ δὲ Χριστιανισμὸς ἀναπτύσσει, διαφωτίζει καὶ ἐνισχύει, μαύρη καὶ σκοτεινή, ἐπικίνδυνος καὶ δυστυχὴς καθίσταται ἡ ἐπίγειος ἡμῶν ὕπαρξις.

— Πᾶν ὅ,τι μέγα προῆλθεν ἐκ τῆς ἐργασίας. Χωρὶς ἐργασίαν δὲν δύναται τίποτε νὰ τελεσθῇ.

— Ὁ στρατιώτης πρέπει ἀπολύτως νὰ λησμονήσῃ τὴν ἔννοιαν τοῦ ἐγώ· διὰ τὸν στρατιώτην δὲν ὑπάρχει παρὰ τὸ ἡμεῖς.

— Εἰς τὰς διηγήσεις ἔσο σύντομος.

— Ἕκαστος δύναται νὰ κατανοήσῃ καὶ ἐκτιμήσῃ τὸν ἀγαθὸν χαρακτῆρα τοῦ πλησίον ἐκ τῆς διαγωγῆς του πρὸς τοὺς συναναστρεφομένους αὐτὸν καὶ ἐκ τοῦ τρόπου μὲ τὸν ὁποῖον διαπραγματεύεται τὰς ὑποθέσεις του, ἢ φέρεται ἐν γένει πρὸς τρίτους.

— Ὁ οἰκιακὸς βίος εἶναι τὸ πρῶτον σχολεῖον τοῦ κοινωνικοῦ βίου.

— Μόνον διὰ τῆς τάξεως δύναταί τις νὰ φέρῃ εἰς πέρας ὅ,τι ἐπιχειρήσῃ. Ἀλλὰ διὰ νὰ ὑπάρχῃ τάξις, πρέπει νὰ ὑπάρχῃ καὶ ἀκρίβεια.

— Καλὸν εἶναι νὰ προτρέπωμεν τοὺς παῖδας πρὸς θαυμασμὸν τῶν μεγάλων χαρακτήρων, ἐνόσῳ ἡ φύσις εἶναι εὔπλαστος καὶ ἐπιδεκτικὴ ἐντυπώσεων· διότι ἂν δὲν συνηθίσουν νὰ θαυμάσουν τὸ καλὸν εἰς τὴν ἡλικίαν κατὰ τὴν ὁποίαν ζητοῦν ἀντικείμενα θαυμασμοῦ, ὑπάρχει κίνδυνος μὴ λάβουν ὡς πρότυπα καὶ θεωρήσουν ὡς ἥρωας ἀνθρώπους στερουμένους μεγαλείου καὶ ἠθικῆς.

— Ἡ προσευχὴ διαφωτίζει καὶ ζωογονεῖ τὸ σῶμα. Ἐὰν δὲ δυστυχεῖς εἶναι οἱ τυφλοί, οἱ μὴ βλέποντες τὸ ἡλιακὸν φῶς, δυστυχέστεροι βεβαίως εἶναι οἱ μὴ προσευχόμενοι, καὶ μὴ εἰσάγοντες εἰς τὴν ψυχὴν αὐτῶν διὰ τῆς προσευχῆς τὸ ζωογόνον καὶ παρήγορον φῶς τῆς θρησκείας.

— Οἱ λαοὶ ἐκλείπουσι διὰ τῆς ἀπωλείας τῆς ἠθικότητός των.

— Στεῖχε δίκαια φρονῶν.

— Εἰς τὴν ἀνατροφὴν τῶν ἀνθρώπων μεγάλως συντελοῦν αἱ ἠθικαὶ περιστάσεις, αἱ ὁποῖαι περιέβαλον αὐτοὺς κατὰ τὰ πρῶτα ἔτη τοῦ βίου των.

— Ὅταν ἡ γυνὴ εἶναι ἐξηυτελισμένη, ἡ κοινωνία ἐξευτελίζεται. Ὅπου ἡ γυνὴ εἶναι ἁγνὴ καὶ φωτισμένη, ἐκεῖ ἡ κοινωνία ἀνυψοῦται καὶ ἐξευγενίζεται.

— Ἡ ἀνάπαυσις δὲν ἔχει ἀξίαν, ἐὰν δὲν ἐπέρχηται ὡς ἀνταμοιβὴ καὶ ὡς καρπὸς τοῦ κόπου μας.

— Ἡ εἰλικρίνεια καὶ ἡ φιλαλήθεια εἶναι τὰ ὡραῖα προπύλαια τῆς καθαρᾶς καὶ ἀθῴας καρδίας, δι' ὧν ἐντὸς αὐτῆς εἰσερχόμενοι θαυμάζομεν καὶ ἀγαπῶμεν αὐτήν.

— Ἡ νεότης εἶναι ἡ ὥρα τῆς προπαρασκευῆς, τὸ γῆρας ἡ ὥρα τῆς ἀναπαύσεως, ἡ δὲ ἀνδρικὴ ἡλικία ἡ ὥρα τῆς ἐνεργείας.

— Τὸ πικρότερον βέλος καὶ τὸ ὀξύτερον ἐγχειρίδιον εἶναι ἐλαφρότερον εἰς τὸν ἄνθρωπον ἀπὸ τὴν ἀχαριστίαν.

— Μὴ φίλον ἑξαπάτα.

— Ἡ ἀπόλαυσις δὲν ἔχει χάριν, ἂν δὲν ἐπληρώθη μὲ ἐργασίαν.

— Ὁ μὴ τολμῶν νὰ ἔχῃ ἰδίαν γνώμην εἶναι ἄνανδρος.

— Ἡ αἰσιοδοξία εἶναι ὄχι μόνον μεγάλη πηγὴ ἀπολαύσεων εἰς τὸν βίον, ἀλλὰ συγχρόνως καὶ προφύλαξις κατὰ κακῶν στοχασμῶν.

— Ἡ εὐθυμία εἶναι ἡ πιστὴ σύντροφος τῆς ἀγάπης, ὁ φύλαξ τῆς ὑπομονῆς καὶ ἡ μήτηρ τῆς συνέσεως.

— Ἡ εὐγένεια εἶναι καθὼς τὸ νερόν· τὸ καλύτερον εἶναι τὸ διαυγές, τὸ ἁπλοῦν καὶ τὸ οὐδεμίαν ἔχον γεῦσιν.

— Ἡ τελειότης δὲν ἀποκτᾶται διὰ μιᾶς, ἀλλὰ μετὰ πολλὰς δοκιμὰς καὶ ἀποπείρας.

— Ὁ οἰκογενειακὸς βίος εἶναι πλήρης ἀκανθῶν καὶ φροντίδων, αἱ ὁποῖαι ὅμως φέρουν καρπούς, ἐνῷ αἱ λοιπαὶ τοῦ βίου ἄκανθαι εἶναι ἄκαρποι.

— Τὸ νὰ γνωρίζῃ τις τί δύναται νὰ κάμῃ δὲν ἀρκεῖ, πρέπει νὰ γνωρίζῃ καὶ τί δὲν ἠμπορεῖ νὰ κάμῃ· ἀλλέως δὲν θὰ κάμῃ ποτὲ τίποτε ἄξιον λόγου.

— Κατὰ τὰ γεύματα δίδε εἰς τὸν δυστυχῆ τὴν ἰδίαν θέσιν, τὴν ὁποίαν τῷ ἔδιδες ὅτε ἦτο εὐτυχής.

— Ἡ ἀναρχία ὁμοιάζει τὴν σκλαβιά.

— Ὥσπερ ἐνώτιον χρυσοῦν ἐν ῥινὶ ὑός, οὕτω γυναικὶ κι κόφρονι κάλλος.

— Ἡ γεωργία δὲν εὐδοκιμεῖ ἄνευ τῆς εἰρήνης.

— Πρὸς μόρφωσιν ἠθικοῦ χαρακτῆρος εἶναι μεγίστης σπουδαιότητος ἡ ὕπαρξις θάρρους καὶ καρτερίας.

— Θαρσεῖν χρῆ τάχ᾽ αὔριον ἔσσετ᾽ ἄμεινον.

— Διογένης πωλούμενος ἐν Κορίνθῳ ἐρομένου τοῦ κήρυκος, «τί ἐπίστασαι·» ἔφη· «ἀνθρώπων ἄρχειν»· καὶ ὁ κῆρυξ γελάσας ἔφη: «μέγα ἐπιτήδευμα πωλῶ, εἴ τις θέλει πρίασθαι κύριον».

— Χαλεπὸν λέγειν πρὸς γαστέρα ὦτα οὐκ ἔχουσαν.

— Ποία ἡ μεγίστη εὐτυχία; «τὸ νὰ πράττωμεν τὸ ἀγαθόν».

— Ἄρχων ἀγαθὸς οὐδὲν διαφέρει πατρὸς ἀγαθοῦ.

— Σοφίας ὁ καρπὸς οὔποτε φθαρήσεται.

— Ἄφεὶς τὰ φανερά, μὴ δίωκε τ᾽ ἀφανῆ.

— Ἅπαντες πεφύκαμεν καὶ ἰδίᾳ καὶ δημοσίᾳ ἁμαρτάνειν καὶ οὐκ ἔστι νόμος, ὅστις ἀπείρξει τούτου.

— Ἔργον οὐδὲν ὄνειδος, ἀεργίη δὲ τ᾽ ὄνειδος

— Ἡ φαιδρότης εἶναι ἡ μήτηρ πασῶν τῶν ἀρετῶν.

— Ἡ ἐλευθερία δὲν ἀγαπᾷ νὰ κατοικῇ εἰς τόπους ὅπου δὲν βασιλεύει ἡ ἀρετὴ καὶ ἡ χρηστοήθεια.

— Ἡ ὑπερηφάνεια τῶν στολισμάτων εἶναι ὀργὴ καὶ κατάρα.

— Ὁ πλούσιος ἔχει πολλοὺς συγγενεῖς.

— Ἡ ἀνθρωπίνη σοφία ὀλίγου τινὸς ἀξία ἐστὶ καὶ οὐδενός.

— Θεόκριτος ἐρωτηθείς, «ποῖα τῶν θηρίων χολεπώτατά ἐστιν;» ἔφη· «ἐν μὲν ὄρεσιν ἄρκτοι καὶ λέοντες, ἐν δὲ ταῖς πόλεσι τελῶναι καὶ συκοφάνται.»

— Τὸ γοργὸν καὶ χάριν ἔχει.

— Μηδένα πρὸ τοῦ τέλους μακάριζε.

— Ἡ γυνὴ δύναται νὰ συνομιλῇ μετὰ γλυκύτητος εἰς ἄλλην γυναῖκα, τὴν ὁποίαν μισεῖ, ἐνῷ δύο ἄνδρες εἰς παρομοίαν περίστασιν θὰ ἔσπαζεν ὁ εἷς τὸ κεφάλι τοῦ ἄλλου.

— Ἡ πενία καὶ πρὸς τὰς τέχνας δεινοτέρους καὶ πρὸς τὸν βίον τεχνικωτέρους τοὺς ἀνθρώπους καθίστησι.

— Ὁ παύων νὰ εἶναι φίλος, ποτὲ δὲν ὑπῆρξε φίλος.

— Πᾶς δ᾽ ἐπὶ γῆς καὶ ὑπὸ γῆν χρυσὸς ἀρετῆς οὐκ ἀντάξιος.

— Δύο εἴδη ἀνθρώπων ἐργάζονται ἀνωφελῶς εἰς τὸν κόσμον οἱ κερδαίνοντες καὶ μὴ ἀπολαύοντές τινος ἐκ τῶν κερδαινομένων, οἱ σπουδάζοντες τὴν ἀρετὴν καὶ μὴ συμμορφοῦντες πρὸς αὐτὴν τὴν ζωήν των.

— Ὡς ἡ φλὸξ τῆς δᾳδὸς τείνει πρὸς τὰ ἄνω, ὅπως καὶ ἂν στρέψῃ τις τὴν δᾳδα, οὕτω καὶ ὁ ἄνθρωπος τοῦ ὁποίου ἡ καρδία ὑπὸ τῆς ἀρετῆς διαφλέγεται, ὅ,τι δήποτε καὶ ἂν συμβῇ αὐτῷ, βαίνει πάντοτε πρὸς τὸν σκοπόν, ὃν ἡ φρόνησις τῷ δεικνύει.

— Πονεῖ τις περισσότερον ὅταν ἀναξέωσιν αὐτῷ παλαιὰν ἢ ὅταν ἀνοίγωσι νέαν πληγήν.

— Ἡ φιλοπονία εἶναι εὐτυχία καὶ ζωή,
Θάνατος ἡ ὀκνηρία καὶ τῶν κακῶν πηγή.

— Ὁ δαρμὸς καὶ ἡ ἀτιμία δὲν βγαίνει 'στὴν πλυσιά.

— Ἡ γυνὴ ἡ ἀγαπῶσα τὴν πενθεράν της λατρεύει τὸν ἑαυτῆς σύζυγον.

— Θαλῆς ὁ Μιλήσιος, «οὐδέν, ἔφη, τὸν θάνατον διαφέρειν τοῦ ζῆν;» «σὺ οὖν, ἔφη τις, διατί οὐκ ἀποθνήσκεις;» —«ὅτι, ἔφη, οὐδὲν διαφέρει.»

— Ἡ ἐλεημοσύνη εἶναι ἀδελφὴ τῆς προσευχῆς.

— Καθὼς δρυὸς πεσούσης πᾶς ἀνὴρ ξυλεύεται, οὕτως ὠφελοῦνται ἐκ τῶν χρημάτων τοῦ πλεονέκτου, ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον, μεμακρυσμένοι συγγενεῖς καὶ ἄσωτοι.

— Οὐδεὶς μετ' ὀργῆς ἀσφαλῶς βουλεύεται.

— Οἱ πατέρες οἱ ἀμελοῦντες τῆς κοσμιότητος καὶ σωφροσύνης τῶν παίδων αὐτῶν εἶναι παιδοκτόνοι καὶ δεινότεροι μάλιστα ἐκείνων, καθ' ὅσον ἡ ὑπ' αὐτῶν προξενουμένη ἀπώλεια καὶ ὁ θάνατος ἐπιγίγνονται ἐπὶ τῆς ψυχῆς.

— Ὁ μεγαλώνων 'στὸ καπηλειὸ ἀποθνήσκει 'στὸ νοσοκομεῖον.

— Ὁ βίος, ὅστις περιέχει τοὺς ἑξῆς τρεῖς ὅρους: τὴν θρησκείαν, τὴν ἐργασίαν καὶ τὴν ἀρετήν, εἰκονίζει τὸν ἐπίγειον παράδεισον, ἐν ᾧ βασιλεύει ἡ εἰρήνη, ἡ χαρά, ἡ χάρις καὶ ἡ ἀγνότης.

— Τὸ δίκαιον, ἂν τ' ἐπὶ μικροῦ, ἂν τ' ἐπὶ μεγάλου παραβαίνῃς, τὴν αὐτὴν ἔχει δύναμιν.

— Οὐκ ἐν τῷ πολλῷ τὸ εὖ, ἀλλ' ἐν τῷ εὖ τὸ πολύ.

— Ὅταν ὁ νοῦς ὑπὸ οἴνου διαφθαρῇ, ταὐτὰ πάσχει τοῖς ἅρμασι τοῖς τοὺς ἡνιόχους ἀποβαλοῦσιν.

— Ἡ ἰατρικὴ θεραπεύει τὸ σῶμα, ἡ δὲ θρησκεία σῴζει τὴν ψυχήν.

— Φορολογούμεθα διπλασίως διὰ τὴν ὀκνηρίαν μας, τριπλασίως διὰ τὴν ἀλαζονείαν μας καὶ τετραπλασίως διὰ τὴν ἀπερισκεψίαν μας. Διὰ τοὺς φόρους δὲ αὐτοὺς ὁ εἰσπράκτωρ οὐδεμίαν παραχωρεῖ ἐλάττωσιν ἢ προθεσμίαν.

— Ὡς τὸ φῶς τῆς ἡμέρας γίγνεται καταφανὲς ἐκ τῶν μικρῶν ὀπῶν, οὕτω καὶ ὁ χαρακτὴρ τοῦ ἀνθρώπου δηλοῦται ἐκ τῶν μικρῶν περιστατικῶν.

— Ὁ ἔχων χρήματα εἰς τὸ θυλάκιον, ἔχει μέλι εἰς τὸ στόμα.

— Χαρὰ σ' ἐκείνη τὴν ψυχή, ὅπου 'μπορεῖ νὰ κλαίῃ,
Γιατ' εἶναι δρόσος τοὐρανοῦ τὸ δάκρυ ὅπου ῥέει.

— Ἡ βροχὴ ὅταν πίπτῃ ἀκούεται, ὄχι ὅμως καὶ ἡ χιών. οὕτω καὶ ἡ συνήθης θλῖψις εἶναι θορυβώδης, ἀλλ' ἡ συγκρατουμένη θλῖψις εἶναι σιωπηλή.

— Ἐὰν πέσῃ ὁ ἐχθρός σου μὴ ἐπιχαρῇς αὐτῷ, ἐν δὲ τῷ ὑποσκελίσματι αὐτοῦ μὴ ἐπαίρου.

— Πλάτων ἔφη τοὺς ἀγαθοὺς ἄνδρας βίου μὴ μακροῦ, ἀλλὰ λαμπροῦ δεῖσθαι.

— Ἐγγύτατα τῆς παρηγορίας εὑρισκόμεθα, ὅταν συμπαθῶς διακείμεθα πρὸς τὰ πρόσωπα τὰ ὁποῖα μᾶς παρηγοροῦσιν.

— Βίου πονηροῦ θάνατος εὐκλεέστερος.

— Ἡ ἐπιθυμία συλλαβοῦσα τίκτει ἁμαρτίαν· ἡ δὲ ἁμαρτία ἀποκύει θάνατον.

— Οἱ νέοι φίλοι, τοὺς ὁποίους ἀποκτῶμεν ἐν ὡρίμῳ ἡλικίᾳ, ἵνα ἀναπληρώσωμεν τοὺς φίλους, οὓς ἀπωλέσαμεν, εἰσὶν ἐν συγκρίσει πρὸς τοὺς παλαιούς, ὅ,τι οἱ ὑάλινοι ὀφθαλμοί, οἱ ψευδεῖς ὀδόντες καὶ αἱ κνῆμαι αἱ ξύλιναι παραβαλλόμεναι πρὸς τοὺς ἀληθεῖς ὀφθαλμούς, ὀδόντας καὶ φυσικὰς κνήμας.

— Ὅλαι οἱ γυναῖκες θὰ ἦσαν τίμιαι, ἂν ἦσαν ὅλαι εὐτυχεῖς· θὰ ἦσαν δὲ ὅλαι εὐτυχεῖς, ἂν ἦτο δυνατὸν νὰ ἔχωσιν ὅλαι καλοὺς ἄνδρας.

— Τὸ λακωνίζειν ἐστὶ φιλοσοφεῖν.

— Μέγα ὑπάρχει ἡ παρ' ἑκάστου βούλησις.

— Γονεῖς, ἱερεῖς, διδάσκαλοι, πόσον μεγάλη, ὡραία καὶ εὐεργετικὴ ἡ ἀποστολή σας! Πόσον δὲ τρομερὰ ἡ εὐθύνη σας!

— Ὁ χαρακτὴρ τῶν γυναικῶν μόνον πρὸς τὸν χαλκὸν ἐκεῖνον τῆς Κορίνθου δύναται νὰ παραβληθῇ, ὅστις συνέκειτο ἐκ μυρίων ἑτερογενῶν στοιχείων, ἐν οἷς ὅμως ὑπῆρχε καὶ ἄδολος χρυσός.

— Ἂν τὸ πλοῖον τῆς ζωῆς μου φρόνησις τὸ πλοιαρχῇ, Εἰς λιμένα εὐτυχίας θέλει κατευοδοθῇ.

— Δεινὸν ἡ ἀμάθεια, δεινότερον ἡ ἡμιμάθεια.

— Ὁ συνετὸς ἄνθρωπος ἐντρέπεται διὰ τὰ ἐλαττώματά του, ἀλλὰ δὲν ἐντρέπεται νὰ τὰ διορθώνῃ.

— Τοῖς φαύλοις φοβερὰ ἡ τῆς ζωῆς τελευτή.

— Ἓν καλὸν σήμερον ἀξίζει δύο αὔριον.

— Ὁ ἐπικαλύπτων ἀσέβειαν ἑαυτοῦ οὐκ εὐοδωθήσεται, ὁ δὲ ἐξηγούμενος ἐλέγχους ἀγαπηθήσεται.

— Τὸ λαλεῖν πολλὰ καὶ κακῶς ἐλάττωμα τοῦ ἀδολέσχου.

— Προσκύνει, σέβου τὸν Θεὸν καὶ τίμα τοὺς γονεῖς σου, Ἀγάπα τὸν πλησίον σου καὶ τοὺς ὁμογενεῖς σου.

— Ὁ ἄνθρωπος ἐγεννήθη ἵνα ἔχῃ ἀξίαν, ὅρος δὲ τῆς κτήσεως τῆς ἀξίας εἶναι ὁ ἀγών.

— Φιλάργυρος ἐξώδεψε παράδες ’στ’ ὄνειρό του,
Καὶ τὸ πρωῒ κρεμμάστηκε ἀπ’ τὸν πολὺ καϋμό του.

— Πολλῷ κρεῖττόν ἐστιν ἐμφανὴς φίλος ἢ χρυσοῦς ἀφανής.

— Ὁ φθονῶν, ἑαυτὸν ζημιοῖ.

— Ὁ κατακλυσμὸς ἐπήνεγκε τὴν δευτέραν ἔκδοσιν τῆς ἀνθρωπότητος.

— Δεῖ σκοπεῖν μὲν καὶ πράττειν ἀεὶ τὰ δίκαια, συμπαρατηρεῖν δ’ ὅπως ἅμα καὶ συμφέροντα ἔσται ταῦτα.

— Ὁ Θεὸς εἶναι ἀκόρεστος, θέλει νὰ σωθῶσιν ὄχι ὀλίγοι, ἀλλ’ ἅπαντες.

— Ἡ ἀπάτη ἀποδεικνύει μικρόνοιαν.

— Ὁδὸς ἀνθοστόλιστος δὲν φέρει πρὸς τὴν δόξαν.

— Τῶν Γραφῶν ἡ ἔρευνα παραβάλλεται μὲ τὴν ζήτησιν πολυτίμων λίθων.

— Ὁ χρόνος φεύγει ἀνεπιστρεπτεί.

— Τὰς τέχνας τρέφει ἡ τιμή.

— Πᾶν δένδρον μὴ ποιοῦν καρπὸν καλὸν ἐκκόπτεται καὶ εἰς πῦρ βάλλεται.

— Τὸ κάλλος τοῦ σώματος ταχέως παρέρχεται, ἀλλὰ τὸ κάλλος τῆς ψυχῆς καὶ τοῦ χαρακτῆρος ἀποκτᾷ νέα θέλγητρα προχωρούσης τῆς ἡλικίας.

— Μὴ ἐμπιστεύεσθε εἰς ἐκείνους, οἵτινες κόπτονται μεγαλοφώνως ὑπὲρ τῆς ἐλευθερίας, διότι οὐδὲ εἰς ἐξ αὐτῶν εἶναι, ὅστις νὰ μὴ ἀποβλέπῃ εἰς τὸ ἀτομικόν του συμφέρον· ἡ πεῖρα ἀπέδειξεν ὅτι ἐὰν ἦτο δυνατὸν νὰ ἐλπίζωσι πλειότερα ἐκ τοῦ δεσποτισμοῦ, θὰ σᾶς ἔφερον κατ’ εὐθεῖαν πρὸς αὐτόν.

— Οὔτε σωφρόνων οὐδὲ γενναίων ἐστὶν ἀνθρώπων ὀνείδη φέρειν.

— Οὐδεμία ἀπόφασις εἶναι τοσοῦτον δύσκολος, ὥστε νὰ ὑπερβαίνῃ τὴν ἠθικὴν τοῦ ἀνθρώπου δύναμιν.

— Αἱροῦμαι πρὸ δουλείας θάνατον, ἔλεγεν ὁ Πλάτων.

— Εἷς ἁμαρτωλὸς δύναται πλειότερον νὰ καταστρέψῃ διὰ μιᾶς παρ’ ὅσον χιλιάδες ἐναρέτων δύνανται νὰ ἐκτελέσωσιν εἰς ὁλόκληρον αἰῶνα.

— Στήλη πυρὸς εἶναι τὰ γράμματα· καὶ διὰ μὲν τοῦ φωτός των ὁδηγοῦν ἡμᾶς ἐν τῷ μέσῳ τοῦ σκότους καὶ τῶν κινδύνων τῆς παρούσης ζωῆς, διὰ δὲ τῆς θερμότητός των μεταδίδουν εἰς τὰς καρδίας μας τὸ πῦρ τῆς ἀρετῆς.

— Τί τρέλλα νὰ ἐξοδεύῃ τις χρήματα διὰ νὰ ἀγοράζῃ μεταμέλειαν.

— Σωκράτης ἔλεγε τῇ γυναικὶ ἐπὶ τὰς πομπὰς ἐξιέναι, οὐχ’ ὡς θεωρηθησομένην, ἀλλ’ ὡς θεωρήσουσαν.

— Ἐργάζου καὶ κοπίαζε· πατὴρ εὐκλείας πόνος.

— Οἱ μεγάλοι ἄνδρες εἶναι μετέωρα, ἅτινα λάμπουσι καὶ καταναλίσκονται φωτίζοντα τὴν γῆν.

SISMANOGLIOS

— Τοῦ δυστυχοῦς τὸ πρόσωπον εἶναι ἱερόν.

— Ὁ μὴ ἀποβλέπων πρὸς τὰ ὕψη νέος, θέλει λάβῃ τὴν ἕξιν νὰ τείνῃ πρὸς τὰ βάθη.

— Ὅσῳ ὀλιγωτέραν ἀξίαν ἀποδίδει ἡ γυνὴ εἰς ἑαυτήν, τόσῳ μεγαλυτέρα εἶναι ἡ ἀξία της.

— Ὁ ἄσωτος σκορπίζει τὸν χρυσὸν ὡς κοπρίαν καὶ ὁ φιλάργυρος συνάζει τὴν κοπρίαν ὡς χρυσόν.

— Μηδένα ἐγκωμίαζέ ποτε μηδὲ κολάκευε τῆς ὑψηλῆς αὐτοῦ κοινωνικῆς θέσεως ἕνεκα, ἐὰν αὐτὸς δὲν τιμᾷ αὐτὴν διὰ τῆς ἀρετῆς του, μηδένα δὲ πάλιν ἀποδοκίμαζε μηδ' ἀπόβαλλε ἕνεκα τῆς ταπεινῆς τάξεως, εἰς ἣν ἀνήκει, ἐὰν αὐτὸς ἠξεύρῃ νὰ λαμπρύνῃ αὐτὴν δι' ἐναρέτου βίου καὶ ἔργων ἀγαθῶν.

— Πολιτεία τροφὴ ἀνθρώπου ἐστί, καλὴ μὲν ἀγαθῶν, ἡ δ' ἐναντία κακῶν.

— Ῥίζα σοφίας τὸ φοβεῖσθαι τὸν κύριον καὶ οἱ κλάδοι αὐτῆς μακροημέρευσις.

— Τὸ νὰ θρηνῇς ἕνα κακὸ ποῦ πέρασε καὶ πάει, εἶναι ὁ τρόπος νὰ ζητῇς νέον κακὸν νὰ φέρῃς.

— Ἐπὶ τὰ κακὰ οὐδεὶς ἑκὼν ἔρχεται, οὐδέ οἴεται κακὰ εἶναι.

— Νόει καὶ πρᾶττε.

— Τὰ χρήματα σύρουν χρήματα.

— Εἰς τὸ ποτήριον τῆς σαρκικῆς ἡδονῆς ὁ ἀφρὸς εἶναι γλυκύς, ἡ πόσις ἀηδής, ἡ ἀπόλαυσις πικρά, ἡ ἐνέργεια ὀδυνηρά, εἰ μὴ θανατηφόρος.

— Ἡ ζωὴ δὲν ἐδόθη ἡμῖν ὅπως ἁπλῶς διατηρῶμεν αὐτήν, ἀλλ' ἵνα μεταχειριζώμεθα αὐτὴν μέχρι τέλους ἐξυπηρετοῦντες τὴν ἀνθρωπότητα.

— Οἱ τρόποι κοσμοῦσι τὰς πράξεις.

— Ἡ νίκη ἀνήκει εἰς τοὺς τολμηρούς, τοὺς ἔχοντας δηλαδὴ συνείδησιν τῆς ἠθικῆς καὶ πνευματικῆς αὐτῶν ἰσχύος,

— Ἡ ἧττα ἀποτελεῖ βάπτισμα χυθέντος αἵματος, ἐκ τοῦ ὁποίου δύναται νὰ ἀναθάλῃ ἡ ἀναγέννησις.

— Τὸ πλῆθος δὲν κρίνει· πιστεύει μόνον· ἡ δὲ πίστις αὕτη εἶναι πολλάκις λογικωτέρα τῶν κρίσεων καὶ τῶν συμπερασμάτων τῶν σοφῶν.

— Οὐδεμία οὐσιώδης ἐξέλιξις ἐν τῷ βίῳ ἔθνους τινὸς δύναται νὰ ἐπιτελεσθῇ, ἐφ' ὅσον τοῦτο δὲν μελετήσῃ μετ' ἀμεροληψίας τὰ σύγχρονα γεγονότα.

— Τὰ μεγάλα ζητήματα δὲν λύονται διὰ τῶν λόγων καὶ τῶν ἀποφάσεων τῶν πλειονοψηφιῶν, ἀλλὰ διὰ τοῦ αἵματος καὶ τοῦ σιδήρου.

— Ὁ ψευδόμενος δὲν εἶναι πραγματικὸς ἄνθρωπος· εἶναι ἀπατηλὸν πρόσχημα ἀνθρώπου.

— Μὴ ἐμπιστεύεσαι μόνον εἰς τὴν ἐργασίαν, τὴν οἰκονομίαν καὶ τὴν φρόνησίν σου. Ζήτει καὶ τὴν εὐλογίαν τοῦ Θεοῦ, διότι ἄνευ ταύτης τὰ πάντα δυνατὸν νὰ ματαιωθῶσιν.

— Πρὶν ἢ ἀπέλθῃς πρὸς πόλεμον προσεύχου ἅπαξ· πρὶν ἐπιβῇς πλοίου προσεύχου δίς· πρὶν ἢ νυμφευθῇς προσεύχου τρίς.

— Μακάριοι οἱ ἀκούοντες τὸν λόγον τοῦ Θεοῦ καὶ φυλάσσοντες αὐτόν.

— Ἁμαρτάνων μετανόει.

— Μὴ ἐκ τῶν λόγων τὰ ἔργα κρῖνε, ἀλλ' ἐκ τῶν ἔργων τοὺς λόγους.

— Τοῦ φιλαργύρου ὁ υἱὸς γίνεται σπάταλος.

— Νὰ προσεύχηταί τις ἐν ὥρᾳ κινδύνου, ἂν οὐδέποτε ἔπραξε τοῦτο κατὰ τὸν βίον του, εἶναι βλασφημία κατὰ τοῦ Θεοῦ.

— Μακάριος ὅστις οὐσίαν καὶ νοῦν ἔχει.

— Δυσκόλως ὁ ἄνθρωπος σοφῶς ἑαυτὸν συμβουλεύει, ἀλλ' ἔτι δυσκολώτερον ὠφελεῖται ἐκ σοφῆς ἄλλου συμβουλῆς.

— Παῖς ὢν κόσμιος ἴσθι, ἡβῶν ἐγκρατής.

— Πασῶν τῶν ἀρετῶν ἡγεμών ἐστιν ἡ εὐσέβεια.

— Οἱ συγγραφεῖς εἶναι οἱ ἀνιχνευταὶ τοῦ πνεύματος ἡμῶν κύνες· προκαλοῦσι τὴν ἐξέγερσιν ὅλων τῶν ἰδεῶν ἡμῶν.

— Ὥσπερ γάλακτι ἡ γυνή, οὕτως ἡ παιδεία γνώσει τρέφει τὸν ἄνθρωπον.

— Ἔπου Θεῷ καὶ τοῖς νόμοις πείθου.

— Οὐδεὶς ἔχει ὑποχρέωσιν νὰ εἶναι πλούσιος ἢ σοφός, ἀπαραιτήτως ὅμως πρέπει νὰ εἶναι τίμιος.

— Ἡ μήτηρ εἰς τὴν οἰκογένειαν εἶναι ὁ μαγνήτης ὅλων τῶν καρδιῶν, καὶ ὁ πολικὸς ἀστὴρ ὅλων τῶν ὀφθαλμῶν.

— Ἡ θέα καὶ μόνη μεγάλου ἀνδρὸς καὶ γενναίου ἐμπνέει πολλάκις τοὺς νέους, οἱ ὁποῖοι ἐκ φύσεως θαυμάζουν καὶ ἀγαποῦν ὅ,τι εἶναι ὡραῖον, εὐγενὲς καὶ ἀληθές.

— Ἡ σοφία οὐκ ἀπὸ ταὐτομάτου παραγίγνεται τοῖς ἀνθρώποις.

— Οὐδὲν ὑπάρχει βαρύτερον φορτίον γυναικὸς προῖκα πολλὴν φερούσης.

— Ἡ ὀκνηρία περιπατεῖ τοσοῦτον βραδέως, ὥστε ἡ πτωχεία τὴν φθάνει εἰς μίαν στιγμήν.

— Ὀργὴ καὶ μέθη ἀδελφαί, διαφορὰν δὲν ἔχουν.
Ἐγκλήματα καὶ κίνδυνοι κατόπιν αὐτῶν τρέχουν.

— Οὐδεὶς φαῦλος ἀποδέχεταί τινος ἀρετὴν ὡς γνησίαν.

— Ἢ λέγε τι σιγῆς κρεῖττον ἢ σιγὴν ἔχε.

— Ἐὰν ἡ ἐργασία κατηργεῖτο, τὸ γένος τῶν ἀνθρώπων ἤθελε καταληφθῆ ὑπὸ ἠθικοῦ θανάτου.

— Μὴ μέμφου ποτέ τινα πρὶν ἐξετάσῃς αὐτόν.

— Οἱ ὀκνηροὶ καὶ χωρὶς ἐργασίαν ζῶντες, εἴτε ἄνδρες εἴτε γυναῖκες, εἴτε πλούσιοι, εἴτε πτωχοί, δὲν δύνανται ποτε νὰ αἰσθανθοῦν ἀληθῆ εἰς τὸν βίον των εὐτυχίαν.

— Πρέπει νὰ ἀποκτᾷ ἕκαστος πολίτης διὰ τῶν κόπων του τὰ ἴδιά του, διὰ νὰ ἀπέχῃ τοιουτοτρόπως ἀπὸ τὰ ξένα καὶ τὰ δημόσια.

— Κάτων γέροντι πονηρῷ ἔφη· «τί, ἄνθρωπε, τῷ γήρᾳ πολλὰ κακὰ ἔχοντι τὴν ἐκ πονηρίας αἰσχύνην προστίθεις ;»

— Ἓν τῶν μεγαλυτέρων μυστηρίων τῆς εὐτυχίας εἶναι νὰ ἐνασχολῆταί τις ὠφελίμως, τρέφων πάντοτε τὴν ἐλπίδα ὅτι δὲν θὰ ἀποτύχῃ.

— Εἰς τὸ σιγανὸ ποτάμι σήκωσε ψηλὰ τὰ ῥοῦχα.

— Μᾶλλον δύσπιστοι εἶναι οἱ ἀπατήσαντες ἢ οἱ ἀπατηθέντες.

— Μόνον οἱ ἐν τῇ κακίᾳ καὶ τῇ ἀσεβείᾳ αὐτῶν ἐμμένοντες, τρέμουσι τὸν θάνατον.

— Τὸ καθῆκον εἶναι χρέος, τὸ ὁποῖον πᾶς ἄνθρωπος ὀφείλει νὰ ἐξοφλήσῃ· ἡ μὴ πληρωμή του ἰσοδυναμεῖ πρὸς ἠθικὴν χρεωκοπίαν.

— Ἐπιδιώκοντες τὴν εὐδαιμονίαν τῶν ἄλλων εὑρίσκομεν τὴν ἰδικήν μας.

— Τύχῃ μὴ πίστευε.

— Ὅταν στειρεύσῃ τὸ φρέαρ, τότε ἐκτιμᾶται ἡ ἀξία του.

— Καὶ αὐτὸς ὁ δεσποτισμὸς δὲν παράγει τὰ χείριστα αὐτοῦ ἀποτελέσματα ἐν ὅσῳ ὑπάρχει προσωπικὴ πρωτοβουλία.

— Τὸ ἀριστεύειν εἰς τὰς ὡραίας τέχνας, ὡς καὶ εἰς οἱονδέποτε ἔργον, διὰ κόπων καὶ ἐργασίας μόνον κατορθοῦται.

— Σταθερὰ ἀπόφασις ἰσοδυναμεῖ πρὸς βαθυτάτην σοφίαν.

— Αἱ ἐπιχειρήσεις μορφοῦσιν ἀνθρώπους.

— Πάντα γίνονται εὐνοϊκὰ διὰ τὸν γινώσκοντα νὰ περιμένῃ.

— Πρόσεχε τὰ μικρὰ ποσά, διότι τὰ μεγάλα φροντίζουσι περὶ ἑαυτῶν.

— Ὑπάρχει τι ἐν τῷ κόσμῳ ἄμεινον τῶν ἡδονικῶν ἀπολαύσεων, ἄμεινον τοῦ πλούτου, ἄμεινον καὶ αὐτῆς τῆς ὑγιείας· τοῦτο δὲ εἶναι ἡ τῆς σοφίας ἀγάπη.

— Ὁ σοβαρὸς μαθητὴς πρέπει νὰ λάβῃ ὑπ' ὄψιν ὅτι τὸ ἔργον τῆς αὐτοβελτιώσεως καὶ ἀνατροφῆς ἑαυτοῦ θέλει πα-

ράσχῃ παντὸς εἴδους δυσκολίας, ἀλλὰ δὲν πρέπει νὰ λησμονήσῃ, ὅτι οὐδεμία διδασκαλία δύναται νὰ παραβληθῇ πρὸς τὴν τῆς νικηθείσης δυσκολίας, ὡς οὐδεμία πεῖρα ἀξίζει ὅσον ἡ πεῖρα, ἣν ἀποκτῶμεν ἐκ τῶν παθημάτων ἡμῶν.

— Τὸ ἀληθὲς πικρόν ἐστι καὶ ἀηδὲς τοῖς ἀνοήτοις, τὸ δὲ ψεῦδος γλυκὺ καὶ προσφιλές· ὥσπερ καὶ τοῖς νοσοῦσι τὰ ὄμματα τὸ μὲν φῶς ἀνιαρόν, τὸ δὲ σκότος ἄλυπον καὶ φίλον.

— Ἁπλούστατός ἐστιν ὁ τῶν σοφῶν λόγος.

— Ὅταν τις πράγματος ὁτουοῦν ἀρχὴν ὀρθῶς ποιήσηται, εἰκὸς καὶ τὴν τελευτὴν ὀρθῶς γίγνεσθαι.

— Ἐπειδὴ θνητοῦ σώματος ἔτυχες, πειρῶ τῆς ψυχῆς ἀθάνατον τὴν γνώμην καταλιπεῖν.

— Σόλων, «πῶς ἄριστα αἱ πόλεις οἰκοῖντο ;» ἐρωτηθείς, εἶπεν· «ἐὰν οἱ μὲν πολῖται τοῖς ἄρχουσι πείθωνται, οἱ δὲ ἄρχοντες τοῖς νόμοις».

— Μᾶλλον εὐλαβοῦ ψόγον ἢ κίνδυνον.

— Ἡ θρησκεία ἔσται ὁ λύχνος ἡμῶν, ἡ δὲ ἐπιστήμη ἡ βακτηρία· ὑπ' ἐκείνης φωτιζόμενοι, ἐπὶ ταύτης δὲ στηριζόμενοι, μετὰ θάρρους εἰσδύσωμεν εἰς τὰ βάθη τῆς διανοίας, ἄνευ προκαταλήψεως, ἄνευ πάθους, ἐλεύθεροι τὸν νοῦν καὶ καθαροὶ τὴν καρδίαν, ὅπως ἀναζητήσωμεν τὰς αἰωνίους ἀληθείας διὰ τοῦ λόγου «ὅστις ἐστὶ τὸ φῶς τὸ ἀληθινόν, ὃ φωτίζει πάντα ἄνθρωπον ἐρχόμενον εἰς τὸν κόσμον».

— Φιλοσοφία ἐστὶν ἡ ἐν παντὶ ἀναζήτησις τῆς ἀληθείας.

— Ὁ ἀνὴρ μόνον εἶναι δυατόν νὰ μὴ ἐννοήσῃ τὸν ἔρωτα, ὃν γυνή τις αἰσθάνεται πρὸς αὐτόν· ἡ γυνὴ ὅμως οὐδέποτε.

— Ἡ κοινὴ ὑπόληψις εἶναι ἡ ἀμοιβὴ τῶν χρηστῶν πράξεων.

— Σοφοὺς νόμιζε μὴ τοὺς ἀκριβῶς περὶ μικρῶν ἐρίζοντας, ἀλλὰ τοὺς εὖ περὶ μεγάλων λέγοντας.

— Τὰ πρώτιστα φάρμακα καὶ ἄρα τὰ κάλλιστα προφυ-

λακτικὰ μέσα ἐναντίον τῶν δεινῶν εἰς ἃ ὑπόκειται τὸ ἀνθρώπινον γένος, εἶναι ἡ ἀλήθεια καὶ ἡ φύσις.

— Ἡ ζωὴ ὁμοιάζει πρὸς τὴν ἐπιφάνειαν ἠρέμου ποταμοῦ, ἣν καὶ ἡ πτῶσις φύλλου ταράττει.

— Ἡ τύχη εἶναι πολὺ ἀμεροληπτοτέρα ἢ ὅσον κοινῶς πιστεύεται.

— Ἡ κυβέρνησις ἔθνους τινὸς εἶναι ἀντανάκλασις τοῦ χαρακτῆρος τῶν συγκροτούντων αὐτό.

— Ὅσοι προσεκτικῶς παρατηροῦσι τὸν πρακτικὸν βίον θέλουσιν ἴδει ὅτι ἡ τύχη βοηθεῖ, ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον, τοὺς ἐργατικούς, ὡς καὶ οἱ ἄνεμοι καὶ τὰ κύματα βοηθοῦσι συνήθως τοὺς ἐμπειροτέρους ναυτικούς.

— Ὁ Πουσσὶν ἐρωτηθείς ποτε, τίνι τρόπῳ ἠδυνήθη νὰ ἀπολαύσῃ φήμης ἐν Ἰταλίᾳ, ἐμφαντικῶς ἀπήντησεν· «οὐδενὸς ἀμελῶν».

— Μέγα μέρος τῆς εὐτυχίας ἡμῶν ἐξήρτηται ἐκ τῶν σχέσεων, αἵτινες ἐν τῷ βίῳ μετὰ τῶν ἄλλων συνδέουσιν ἡμᾶς.

— Ὁ μεγαλύτερος ἐχθρὸς ἡμῶν κρύπτεται ἐν ἡμῖν αὐτοῖς.

— Οἱ τῶν πραγμάτων καιροὶ οὐ μένουσι τὴν βραδυτῆτα καὶ εἰρωνείαν.

— Ὥσπερ στρατευμάτων ἀξιώσειέ τις ἂν τὸν στρατηγὸν ἡγεῖσθαι, οὕτω καὶ τῶν πραγμάτων τοὺς βουλευομένους, ἵν' ἂν ἐκείνοις δοκῇ, ταῦτα πράττηται καὶ μὴ τὰ συμβάντα ἀναγκάζωνται διώκειν.

— Ἐλευθέρῳ μὲν ἀνθρώπῳ μεγίστη ἀνάγκη ἡ ὑπὲρ τῶν γιγνομένων αἰσχύνη.., δούλῳ δὲ πληγαὶ καὶ ὁ τοῦ σώματος αἰκισμός.

— Ἡ ταπεινὴ ψυχὴ ὑπὸ μὲν τῆς εὐημερίας χαυνοῦται, ὑπὸ δὲ τῶν συμφορῶν καθαιρεῖται.

— Ὁ νεόπλουτος ὁμοιάζει μὲ ἄνθρωπον ἀνελθόντα ἐφ' ὑψηλοῦ πύργου. Καταλαμβάνεται ὑπὸ σκοτοδίνης, οἱ δὲ ἄνθρωποι φαίνονται αὐτῷ ὡς νάνοι.

— Σύμβουλος ἀγαθὸς χρησιμώτατον ἁπάντων κτημάτων.

— Ὁ ἀνὴρ φυλάττει καλλίτερον τὸ ξένον μυστικὸν παρὰ τὸ ἰδικόν του· ἡ γυνὴ τὸ ἐναντίον.

— Ὅσοι λέγουν πολλά, κάμνουν ὀλίγα.

— Καθὼς ἑκάστη ὥρα τοῦ ἔτους ἐπενεργεῖ ἐπὶ τῶν προϊόντων τῆς ἑπομένης ὥρας, οὕτω καὶ ἑκάστη ἡλικία τοῦ ἀνθρωπίνου βίου οὐσιώδη ἐπιρροὴν ἔχει ἐπὶ τῶν ἐπερχομένων ἡλικιῶν. Νεότης σεμνὴ καὶ φιλόπονος, ἔντιμον, κοιτωφελῆ καὶ ἀξιαγάπητον προετοιμάζει τὴν ἀνδρικὴν ἡλικίαν· ταύτην δέ, τοιαύτην οὖσαν, διαδέχεται γῆρας σεβάσμιον καὶ ὅλως εὐάρεστον.

— Οὐδεὶς βιαιότερος ἐχθρὸς τοῦ εὐεργετηθέντος ἀχαρίστου. Ὁ τοιοῦτος οὔτε ὄμματα ἔχει νὰ ἴδῃ τὸν εὐεργέτην, οὔτε ὦτα, ἵν' ἀκούσῃ, οὔτε νοῦν ὅπως κρίνῃ, οὔτε μνήμην, ὅπως ἐνθυμηθῇ, οὔτε καρδίαν ὅπως εὐγνωμονήσῃ, οὔτε σπλάγχνα, ὅπως δυσωπηθῇ καὶ ἐλεήσῃ, χρείας τυχούσης, ἀλλ' ἀνταμείβει διὰ βλάβης τὴν χάριν, διὰ πονηρίας τὴν εἰλικρίνειαν, διὰ κατηγοριῶν τὴν σύστασιν καὶ διὰ συκοφαντίας τὴν γενναιότητα.

— Ὅς εὗρε γυναῖκα ἀγαθήν, εὗρε χάριτα, ἔλαβε δὲ παρὰ Κυρίου ἱλαρότητα.

— Ἡμέων δὲ εἷς μὲν ἕκαστος ἀλώπεκος ἴχνεσι βαίνει, σύμπασι δ' ἡμῖν χαῦνος ἔνεστι νόος.

— Ἐναντιώτατον εὐβουλίᾳ τάχος.

— Δὲν εἶν' ὁ στρατιώτης ἢ δοῦλος ἢ δεσπότης, ἐλεύθερα φρονῶν.

— Ἡ διὰ χρημάτων ἐλεημοσύνη δὲν ἔχει ἀξίαν, ἂν δὲν συνοδεύηται ἀπὸ τὴν εὔσπλογχνον ὁρμὴν τῆς καρδίας

— Τὰ παρὰ τοῖς ἀνθρώποις ἀδύνατα, δυνατά ἐστι παρὰ τῷ Θεῷ.

— Διὰ νὰ μεταχειρισθῇς τὰ ἐργαλεῖά σου, μὴ βάλῃς χειρόκτια· ἐνθυμήσου ὅτι ὁ γάτος μὲ χειρόκτια ποντικοὺς δὲν πιάνει.

— Οὐκ ἐπ' ἄρτῳ μόνῳ ζήσεται ἄνθρωπος, ἀλλ' ἐπὶ παντὶ ῥήματι ἐκπορευομένῳ διὰ στόματος Θεοῦ.

— Ἡ ἐργασία παρέχει εὐεξίαν, ἀφθονίαν καὶ ὑπόληψιν.

— Τὸ πρῶτον καὶ ἄριστον σχολεῖον τῆς καλῆς συμπεριφορᾶς, εἶναι καθὼς καὶ διὰ τὴν μόρφωσιν τοῦ χαρακτῆρος, ἡ οἰκογένεια, ἐντὸς τῆς ὁποίας ἡ μήτηρ δίδει τὸ καλὸν παράδειγμα.

— Μεταξὺ συζύγων ὁ ἀσφαλέστερος κανὼν εἶναι ἡ ἀνοχὴ καὶ ἡ ἐπιείκεια.

— Τὰ παραγγέλματα, ἡ σπουδή, αἱ συμβουλαὶ δὲν διδάσκουν τόσον ὅσον μία ἀποτυχία.

— Οἱ ἀθάνατοι Θεοὶ ἔθεσαν ὑψηλὰ τὸν ἱδρῶτα τῆς ἀρετῆς· ἡ πρὸς τὴν ἀρετὴν ὁδὸς εἶναι κατ' ἀρχὰς ἀπότομος καὶ μακρὰ καὶ τραχεῖα· ἀλλ' ὅταν φθάσῃ τις εἰς τὸ ἄκρον, φαίνεται εὔκολος, μολονότι χαλεπή.

— Ἡ ἀκρίβεια, ἔλεγεν ὁ Λουδοβῖκος ΙΔ', εἶναι ἡ ἀβροφροσύνη τῶν βασιλέων.

— Ὡς ὁ ὑγιεινὸς ἀὴρ ἐπάγεται σωματικὴν εὐεξίαν καὶ ἡ προσευχὴ γεννᾷ τὴν πνευματικὴν εὐεξίαν.

— Μὴ ἀγαπῶμεν λόγῳ μηδὲ γλώσσῃ, ἀλλ' ἔργῳ καὶ ἀληθείᾳ.

— Ἡ προσευχὴ εἶναι βωμὸς ἱερός, παρηγορῶν καὶ σῴζων πάντας τοὺς προσευχομένους εἰς αὐτὸν δυστυχεῖς.

— Ὁ στρατιώτης συγγενεῖς παντάπασιν δὲν ἔχει,
Κ' εἰς τῆς πατρίδος τὴν φωνὴν ὀφείλει νὰ προσέχῃ.

— Διαβολὴν μίσει.

— Αἱ ἀρεταὶ μαθήσει καὶ μελέτῃ αὐξάνονται.

— Κάλλιστον κόσμος· ποίημα γὰρ Θεοῦ.

— Σωκράτης ἐρωτηθείς, «τίνων μάλιστα ὁ λόγος ἰσχύει;» ἔφη· «ὧν ἡ πρᾶξις συνακολουθεῖ τῷ λόγῳ».

— Ἵνα ἀσφαλῶς ἀπολαύῃς τῶν πολυτίμων καρπῶν τῆς ἀναγνώσεως, ἔκλεγε τὰ ἀναγνώσματά σου. Ὁ βίος βραχύτερος ἢ ὥστε νὰ ἐπιτρέπῃ τὴν ἀνάγνωσιν παντὸς εἴδους βιβλίων.

— Βιάζεσθαι οὐχ ὅσιον οὔτε μητέρα, οὔτε πατέρα, πολὺ δὲ τούτων ἔτι ἧττον τὴν πατρίδα.

— Δικαίως κτῶ.

— Αἱ κρίσεις μας ὁμοιάζουσι πρὸς τὰ ὡρολόγιά μας· οὐδὲν τούτων συμφωνεῖ τελείως πρὸς τὰ τῶν ἄλλων, ἕκαστος δ' ἡμῶν προτιμᾷ πάντοτε τὸ ἰδικόν του.

— Δυσκολώτερον δέκα ὀδόντων ἀποσπᾶται ἓν ἐλάττωμα.

— Καιρὸν γνῶθι.

— Πλοῦτος ἐπικάλυμμα κακῶν μεγίστων.

— Ἡ εὐγένεια δὲν δύναται νὰ ἐμποδίσῃ τὴν ἀλήθειαν νὰ ἐκδηλωθῇ· ἀλλὰ χωρὶς νὰ ὑποκύψῃ ἢ νὰ μεταβάλῃ τὸν γνήσιον χαρακτῆρα ἡμῶν μετριάζει πᾶσάν του ὀξύτητα καὶ τραχύτητα.

— Μηδέποτε πειρῶ δύο φίλων εἶναι κριτής.

— Ὁ χρυσὸς δὲν λεκιάζει.

— Πάντα δοκιμάζετε, τὸ καλὸν κατέχετε.

— Πλούτιζε τοὺς φίλους, σαυτὸν γὰρ πλουτεῖς.

— Οἱ λέγοντες ἢ ἀγγέλλοντες πράγματα ἀπίστευτα, οὐ μόνον δὲν πείθουσι τοὺς ἀκούοντας, ἀλλὰ καὶ ἄφρονες ὑπὸ τούτων θεωροῦνται.

— Πολλάκις ἐν κινδύνοις οἱ μὲν ὕποπτοι τῶν φίλων σωτῆρες ἐγένοντο, οἱ δὲ σφόδρα ἐμπιστευθέντες προδόται.

— Ἔριν μίσει.

— Πλούσιος ἀμαθὴς εἶναι χαλκοῦν ἄγγεῖον ἔξωθεν κεχρυσωμένον.

— Ἡ ἀληθὴς γυνὴ πρέπει νὰ ἔχῃ πάσας τὰς ἀρετάς, αἵτινες καθιστῶσι τὸν οἶκον αὐτῆς ὅσον τὸ δυνατὸν τόπον ἀναπαύσεως, πρὸς τοῦτο δὲ ὀφείλει νὰ μὴ παρέχῃ εἰς τὸν

ἄνδρα αὐτῆς τὰς ἐνοχλήσεις τῶν ἐσωτερικῶν οἰκογενειακῶν ὑποθέσεων.

— Τὰ μικρὰ δῶρα διατηροῦν τὴν φιλίαν.

— Πρέπει νὰ ἐρευνῶμεν τὰς Γραφὰς ὡς οἱ σκάπτοντες εἰς μεταλλεῖα.

— Ἑνὸς ἀτόπου δοθέντος μυρία ἕπεται.

— Κάλλια πέντε καὶ 'στὸ χέρι, παρὰ δέκα καὶ καρτέρει.

— Ἀνὴρ δίκαιός ἐστιν οὐχὶ ὁ μὴ ἀδικῶν, ἀλλ' ὅστις ἀδικεῖν δυνάμενος οὐ βούλεται.

— Πᾶν ὅ,τι εἶναι ὑπερβολικὸν εἶναι ἀσήμαντον.

— Ἡ φιλοδοξία εὐκολώτερον κυριεύει τὰς μωρὰς ψυχὰς παρὰ τὰς μεγάλας, ὡς τὸ πῦρ εὐκολώτερον καταλαμβάνει τὰ φρύγανα καὶ τὰς καλύβας, παρὰ τὰ ἀνάκτορα.

— Ὁ φρόνιμος λησμονεῖ τὰς ὕβρεις, καθὼς ὁ ἀχάριστος τὰς εὐεργεσίας.

— Τὸ ψάρι καὶ ὁ μουσαφίρης βρωμοῦν τὴν τρίτη 'μέρα.

— Ὅσα λέγεις κατὰ καιροὺς περὶ ἀρετῆς, ἐπιβεβαίωνε πάντοτε καὶ μὲ τὸ ἀληθινὸν καὶ καλὸν παράδειγμά σου.

— Γυνὴ χρηστὴ πηδάλιόν ἐστι τῆς οἰκίας.

— Παρατήρησον καλῶς, τίνες εἰσὶν οἱ ἄνθρωποι οἱ μηδένα ἐπαινοῦντες, οἱ μηδένα εὑρίσκοντες τῆς ἀρεσκείας των· θὰ ἴδῃς ὅτι εἰσὶν ἐκεῖνοι, οἵτινες εἰς οὐδένα καὶ αὐτοὶ ἀρέσκουσιν.

— Προσήκει κοινὴν πάντων μητέρα πατρίδα νομίζειν.

— Ὁ μὴ αἰσθανθεὶς τὴν δυστυχίαν δὲν θὰ γνωρίσῃ τὴν εὐτυχίαν.

— Ἂν θέλητε νὰ πολιτεύησθε, ἀναγινώσκετε τὰς ἐφημερίδας τῆς ἡμέρας· ἀλλ' ἂν θέλητε νὰ φιλοσοφῆτε, ἀναγινώσκετε τὰς ἐφημερίδας τοῦ παρελθόντος ἔτους.

— Ἄλλοι σκάφτουν καὶ κλαδεύουν, ἄλλοι πίνουν καὶ μεθοῦν.

— Εἰς πᾶσαν ἐργασίαν ἂς βασιλεύῃ ἡ τάξις.

— Συνάπτων χρέη δίδεις εἰς ἄλλον τὸ δικαίωμα νὰ προσβάλλῃ τὴν ἐλευθερίαν σου. Ἂν δὲν δυνηθῇς νὰ πληρώσῃς εἰς τὴν προθεσμίαν θὰ ἐντρέπεσαι βλέπων τὸν δανειστήν σου. Θὰ ὁμιλῇς πρὸς αὐτὸν τρέμων καὶ θὰ ἐξευτελισθῇς λέγων πρὸς αὐτὸν ψεύδη.

— Κατὰ τὸν ἀέρα γύρισε καὶ τὸ πανί.

— Ὥσπερ δοκιμάζεται ἐν καμίνῳ ἄργυρος καὶ χρυσός, οὕτως ἐκλεκταὶ καρδίαι παρὰ Κυρίου.

— Ἡ μνήμη εἶναι ὁ θησαυρὸς πάντων τῶν ἐπιστημῶν.

— Ὤθει τὰς ἐργασίας σου καὶ μὴ ἄφινε νὰ σὲ ὠθήσουν αὐταί.

— Πόσον ἔνδοξος εἶναι ὁ ἥλιος, ἀλλὰ πόσον ἐνδοξότερος ὁ δημιουργὸς τοῦ ἡλίου.

— Ὁ μὴ ἀκριβὴς ἄνθρωπος ταράττει συνήθως τὴν ἡσυχίαν τῶν ἄλλων, φέρει τοὺς ἔχοντας μετ' αὐτοῦ σχέσεις εἰς ἀδιάκοπον ταραχὴν καὶ ἐρεθισμόν, διότι συστηματικῶς καθυστερεῖ, τακτικὸς μόνον εἰς τὴν ἀταξίαν, ἔρχεται εἰς συνέντευξιν μετὰ τὴν ὡρισμένην ὥραν, ἔρχεται εἰς τὸν σιδηροδρομικὸν σταθμὸν μετὰ τὴν ἀναχώρησιν τοῦ σιδηροδρόμου, εἰς τὸ ταχυδρομεῖον ἀφ' οὗ κλεισθῇ, συγχέει διὰ τῆς διαγωγῆς του ὅσας ἀναλαμβάνει ὑποθέσεις καὶ φέρει εἰς ἀπελπισίαν ὅσους κατ' ἀτυχίαν ἔχουσί τι μετ' αὐτοῦ κοινόν.

— Ὁ Ἰταλὸς κλαίει, ὁ Γερμανὸς φωνάζει, ὁ Γάλλος τραγουδεῖ.

— Ἔμμενε εἰς τὰς συμφωνίας σου.

— Ἡ συκοφαντία ὁμοιάζει τὴν σφῆκα τὴν ἐνοχλοῦσαν ἡμᾶς, κατὰ τῆς ὁποίας δὲν πρέπει νὰ κινηθῇ τις, πλὴν ἐὰν εἶναι βέβαιος ὅτι θὰ τὴν φονεύσῃ, διότι ἐν ἐναντίᾳ περιπτώσει ἐπανέρχεται καθ' ἡμῶν μανιωδεστέρα.

— Ἡ φρόνησις ἀπαιτεῖ νὰ γίνωνται αἱ δαπάναι οὐ μόνον ἐν ἴσῃ πρὸς τὴν περιουσίαν ἀναλογίᾳ, ἀλλὰ καθ' ἕνα βαθμὸν τοὐλάχιστον ἐλάττονες. Πρέπει ἀκριβῶς νὰ τηρῇ τις τρόπον τοῦ ζῆν οὐδέποτε ὑπερβαίνοντα τὸ ὡρισμένον ποσόν.

— Γι' ἀγάπη τοῦ βασιλικοῦ ποτίζεται κ' ἡ γλάστρα.

— Σίγα, ἂν ἔδωκες, καὶ ὁμίλει, ἂν ἔλαβες.

— Τόλμα καὶ οὕτω προοδεύσεις· ἄνευ τόλμης δὲν γίνεται πρόοδος.

— Ἡ ἀγάπη εἶναι ὁ σύνδεσμος τῆς τελειότητος.

— Ζηλοτυπία θυγάτηρ τῆς φυλαυτίας καὶ ἀδελφὴ τοῦ φθόνου.

— Ἅμα δέδοται καὶ τέθνηκεν ἡ χάρις.

— Ἐντὸς τῶν κόλπων τοῦ Χριστιανισμοῦ ἡ ἀρετὴ ἀνευρίσκει τὸν ἀληθῆ της σκοπόν, ἡ κακία τὴν περιστολήν της, ἡ ἀδυναμία τὸ στήριγμά της, ἡ δικαιοσύνη τὸν στέφανόν της, ἡ δυστυχία τὸ καταφύγιόν της, ἡ θλῖψις τὴν παρηγορίαν της, ἡ ἀπελπισία τὴν ἐλπίδα της, καὶ τὸ κυμαινόμενον σκάφος τὸν καθοδηγοῦντα ἀστέρα του.

— Ἐκ τῶν ἐλαττωμάτων τῆς νεότητος οὐδὲν καταστρέφει τόσον τὸ παρὸν καὶ τὸ μέλλον αὐτῆς, ὅσον ἡ αὐθάδεια καὶ ἡ οἴησις.

— Αἱ δυστυχίαι τῶν θνητῶν ὀφείλονται εἰς τὴν γυναῖκα. Πλὴν εἰς τὴν γυναῖκα ὡσαύτως ὀφείλεται καὶ ἡ λύτρωσίς των.

— Ὅταν ὑποδηματοποιός τις πτωχεύσῃ, πάντες οἱ σκυτεῖς ἀγάλλονται.

— Ἡ συκοφαντία ὁμοιάζει τὴν φλόγα τὴν μαυρίζουσαν ὅσα ἀδυνατεῖ νὰ καύσῃ.

— Ἡ ἐμπιστοσύνη ἔρχεται βραδέως καὶ φεύγει διὰ μιᾶς.

— Ἀνάγκη καὶ θεοὶ πείθονται.

— Ἡ περὶ τοὺς ἀριθμοὺς διατριβὴ τὸν νυστάζοντα καὶ ἀμαθῆ φύσει ἐγείρει, καὶ εὐμαθῆ καὶ μνήμονα καὶ ἀγχίνουν ἀπεργάζεται.

— Νέος ὢν ἀκούειν τῶν γεραιτέρων θέλε.

— Δειλὸν ὁ πλοῦτος.

— Ὁ βίος μίαν μόνον στιγμὴν διαρκεῖ, ἀλλ' ἡ στιγμὴ αὕτη ἀρκεῖ πρὸς ἐπιχείρησιν ἀθανάτων ἔργων.

— Ἁμαρτίαι γονέων παιδεύουσι τέκνα.

— Οὐδεὶς ἐλεύθερος ἑαυτοῦ μὴ κρατῶν.

— Ὁ Θεὸς ἰατρεύει, ὁ ἰατρὸς πληρώνεται.

— Ἐκεῖνός ἐστιν εὐδαιμονέστατος ὅτῳ καθ' ἡμέραν γίγνεται μηδὲν κακόν.

— Καθάπερ αἱ σφραγῖδες τοῖς ἁπαλοῖς ἐναπομάσσονται κηροῖς, οὕτως αἱ μαθήσεις ταῖς τῶν ἔτι παίδων ψυχαῖς ἐναποτυποῦνται.

— Εἰς πᾶν πρᾶγμα ὅριζε τὴν οἰκείαν θέσιν καὶ εἰς πᾶσαν ἐργασίαν τὸν ἁρμόδιον χρόνον.

— Πτωχὸς εἶναι καὶ λέγεται ὁ ἔχων μόνον χρήματα.

— Μὴ φθόνει μηδεμίαν ἀπόλαυσιν, ἀναλογιζόμενος ὅτι πᾶσαι ἀγοράζονται, αἱ μὲν ἀντὶ χρυσοῦ, αἱ δὲ δι' ἀνιαρῶν φροντίδων καὶ ἄλλαι διὰ ταπεινώσεων.

— Ἡ ἱκανότης ἐργάζεται, ἡ ἀγχίνοια δημιουργεῖ.

— Ἡ τάξις εἰς τὰς ἰδέας εἶναι ὅ,τι ἡ πειθαρχία εἰς τοὺς στρατούς.

— Ὁ βιαζόμενος φθάνει πάντοτε πολὺ ἀργά.

— Τὴν τῆς φύσεως ἀρετὴν διαφθείρει ῥᾳθυμία.

— Κρατεῖν ἐθίζου γαστρὸς καὶ ὕπνου.

— Ἐκ στόματος νηπίων ἡ ἀλήθεια.

— Παραπονούμεθα πολλάκις ὅτι οἱ φόροι εἶναι βαρεῖς, καὶ ὅμως διὰ πολλοὺς ἐξ ἡμῶν ὑπάρχουσι φόροι βαρύτεροι.

— Ἡ ποίησις δὲν εἶναι ἄρτος ἐπιούσιος, ὥστε ἐν ἐλλείψει ἄλλου καλυτέρου νὰ ἀρκώμεθα εἰς τὸν κατώτερον· δὲν εἶναι πρώτης ἀνάγκης πρᾶγμα, ἀλλὰ τρυφὴ καὶ πολυτέλεια, ἥτις πρέπει ἢ νὰ εἶναι καλή, ἢ νὰ λείψῃ ὅλως διόλου.

— Ἡ ὁμόνοια φθάνει σπίτι κ' ἡ διχόνοια τὸ χαλάει.

— Μικρὰ ἀμέλεια γεννᾷ μεγάλην ζημίαν.

— Τίνας ὑπὸ τίνων εὕροιμεν ἂν μείζονα εὐεργετημένους ἢ παῖδας ὑπὸ γονέων;

— Τῇ ἀχαριστίᾳ ἕπεται ἡ ἀναισχυντία.

— Δίδου σοφῷ ἀφορμὴν καὶ σοφώτερος ἔσται.

— Ὅστις ἂν δίκαιος ᾖ, τρόπους τ' ἄριστος, τοῦτον εὐγενῆ κάλει.

— Γενοῦ ὁδηγὸς εἰς τὸν τυφλόν, ἄνοιξον τὴν θύραν σου εἰς τὸν δεδιωγμένον.

— Θαυμάζω μᾶλλον τοῦ γήρως τὴν σωφρονοῦσαν νεότητα· τὸ μὲν ἐν τῷ λιμένι μένει καὶ διαφεύγει τὸν κίνδυνον, ἡ δ' ἐν τῷ πελάγει πολλοῖς τοῖς πνεύμασι μαχομένη διασῴζει τὸ σκάφος.

— Ὅστις δὲν φυλάττει τὴν ὑπόσχεσίν του, βλάπτει πρὸ παντὸς ἄλλου τὸν ἑαυτόν του.

— Τὰ ὄμματα τῶν ὤτων ἐστὶ πιστότερα.

— Ἁπλοῦν τὸ δίκαιον, ῥᾴδιον τ' ἀληθές.

— Ὅσοι λέγουν πολλὰ κάμνουν ὀλίγα.

— Δέλφακα τρέφων χοῖρον ἕξεις. (ἀγάλια ἀγάλια γίνεται ἡ ἀγουρίδα μέλι).

— Οὐ γὰρ τοῖς ψηφίσμασιν, ἀλλὰ τοῖς ἤθεσι καλῶς οἰκεῖσθαι τὰς πόλεις.

— Ὁ ἱδρὼς εἶναι τιμιώτερος τῆς κοινωνικῆς περιωπῆς.

— Οἱ φιλάργυροι πλουτοῦσιν ὑποκρινόμενοι πενίαν, οἱ δὲ ἄσωτοι γίνονται πένητες ὑποκρινόμενοι τοὺς πλουσίους.

— Σωκράτης τὸ ἀγνοεῖν ἑαυτὸν ἐγγυτάτω μανίας ἐλογίζετο εἶναι.

— Ἐκεῖνος ὅστις, καθ' ὅσον ἀθροίζει κέρδη, δὲν ἠξεύρει νὰ οἰκονομῇ, θ' ἀποθάνῃ χωρὶς ν' ἀφήσῃ πεντάραν.

— Ὕπνον ὑπὸ μαλακοῖς ὄμμασι μὴ προσδέξῃ, πρὶν τῶν ἡμερινῶν ἔργων τρὶς ἕκαστον εἰσελθεῖν· πῇ παρέβην; τί δ' ἔρεξα; τί μοι δέον οὐκ ἐτελέσθη;

SISMANOGLIO

— Οὐδὲν μέγα κατορθοῦται ταχέως· τοῦτο εἶναι νόμος τῆς φύσεως.

— Ἐν τῷ βίῳ ἡ κλίσις δίδει ἡμῖν φίλον, τὸ συμφέρον ἑταῖρον. Εὐτυχὴς ὅμως ἐκεῖνος, ᾧ ἡ γέννησις δίδει ἀδελφόν. Ἡ τύχη δὲν δύναται νὰ δώσῃ αὐτῷ τοῦτον. Εἶναι φίλος συνδημιουργηθεὶς αὐτῷ, ὁ ἔχων δὲ τοῦτον κέκτηται δεύτερον ἑαυτόν, ὅπως ἀντιμετωπίσῃ τὸν πλήρη πολέμων καὶ προδοσίας κόσμον τοῦτον.

— Χάρις ζητοῦσα νὰ δείξῃ βαρύτιμον τὸ διδόμενον εἶναι πολλάκις χειροτέρα τῆς ἀρνήσεως.

— Ἡ ὑπὸ φιλοστόργου καὶ ἐναρέτου μητρὸς διδομένη ἀγωγὴ ἔχει πάντοτε τοσαύτην ἐπὶ τοῦ μέλλοντος ἡμῶν ῥοπήν, ὅσην καὶ αἱ πολυτιμόταται τῶν φυσικῶν ἡμῶν ἀρετῶν.

— Ἡ ζωὴ ὁμοιάζει πρὸς βιβλίον, τὸ ὁποῖον οἱ μὲν μωροὶ φιλλομετροῦσιν ἐπιπολαίως, οἱ δὲ φρόνιμοι ἀναγινώσκουσι μετὰ προσοχῆς, διότι γνωρίζουν ὅτι ἅπαξ μόνον θὰ τὸ ἀναγνώσωσιν.

— Ὡραῖον γῆρας εἶναι ἡ κορωνὶς τοῦ βίου.

— Τὸ στόμα τῶν κολάκων εἶναι ἀνοικτὸς τάφος.

— Πλουσιώτατός ἐστιν ὁ ἐλαχίστοις ἀρκούμενος.

— Ὁ περασμένος χρόνος εἶναι πάντοτε καλύτερος.

— Ἡ ἀγωγὴ εἶναι πηγὴ παντὸς ἀγαθοῦ.

— Εἰ μέλλομεν ἀγαθόν τινα κτήσασθαι φίλον, αὐτοὺς ἡμᾶς ἀγαθοὺς δεῖ γίγνεσθαι.

— Ἀδύνατον νὰ ὑπάρξῃ φιλία μεταξὺ δύο ἀτόμων, ἐὰν δὲν παραβλέπῃ πολλὰ ὁ εἷς τοῦ ἄλλου.

— Οὐδὲν ἁμάρτημα εἶναι συγγνωστόν, ὅταν ἐξακολουθῶμεν νὰ διαπράττωμεν αὐτό.

— Ἡ δουλεία δὲν συνίσταται εἰς μόνον τὸ δόρυ τῶν κατακτητῶν, ἀλλὰ καὶ εἰς τὴν ἀμάθειαν τῶν δεδουλωμένων.

— Οὐ δύναται ἡ φύσις μεταμανθάνειν τὸ βέλτιστον, ὅταν ἐκτραφῇ τοῖς χείροσιν.

— Ἔχε τὴν κεφαλὴν δροσεράν, τὸν στόμαχον ἐλαφρὸν καὶ τοὺς πόδας θερμούς.

— Δαπάνα μόνον ἐπ' ἀγαθῷ τῶν ἄλλων ἢ σεαυτοῦ. Τουτέστι οὐδὲν σπατάλα.

— Μὲ μίαν μόνον κηλῖδα εἰς τὴν ἄκραν τοῦ ἐνδύματος ὅλον τὸ φόρεμα εἶναι κηλιδωμένον.

— Τέσσαρα πράγματα δέον νὰ ζητῶμεν παρὰ τῶν γυναικῶν· νὰ ἔχωσιν ἀρετὴν ἐν τῇ καρδίᾳ, σεμνότητα ἐπὶ τοῦ μετώπου, γλυκύτητα ἐπὶ τῶν χειλέων καὶ χεῖρας ἐργατικάς.

— Ὡς φύλλον πίπτον ἀπό τοῦ δένδρου ἀποξηραίνεται καὶ σήπεται, οὕτω ψυχὴ ἀποχωριζομένη ἀπὸ τῆς εἰς τὸν Θεὸν πίστεως.

— Οἵους ἂν ἐράνους εἰσενέγκῃς τοῖς γονεῦσι, τοιούτους αὐτὸς ἐν τῷ γήρᾳ παρὰ τῶν τέκνων προσδέχου.

— Ἂν πρέπῃ νὰ ἐνθυμώμεθα τὰ ἁμαρτήματα, τὰ οἰκεῖα μόνον πρέπει νὰ ἐνθυμώμεθα· ἂν τὰ οἰκεῖα ἐνθυμώμεθα, οὐδέποτε θὰ συλλογισθῶμεν τὰ ἀλλότρια.

— Ὁ Χριστιανισμὸς προστατεύει τὰς ἐπιστήμας καὶ τὸ ἐμπόριον.

— Ἄλλα τὰ μάτια τοῦ λαγοῦ κ' ἄλλα τῆς κουκουβάγιας.

— Καὶ τὰ σκυλάκια περιγελοῦν τὸ λύκο ὅταν γεράσῃ.

— Τὴν κακίστην δουλείαν οἱ ἀκρατεῖς δουλεύουσιν.

— Μή ποτε δοῦλον ἡδονῆς σαυτὸν ποίει.

— Μέγας τῷ ὄντι οὗτος ἀνήρ, ὅς ἂν μεγάλα δύνηται γνώμῃ διαπράξασθαι μᾶλλον ἢ ῥώμῃ.

— Προτιμότερος κακὸς συμβιβασμός, παρὰ καλὴ δίκη.

— Ὁ πληρώνων τὰ χρέη του ἀνακουφίζει τὴν ψυχήν του.

— Ὁ λαὸς ὁ μελετῶν καὶ γινώσκων τὴν ἱστορίαν αὐτοῦ, κρίνει σχεδὸν πάντοτε ἀσφαλέστερον καὶ ὀρθότερον περί τε τῶν παρόντων αὐτοῦ πραγμάτων, καὶ περὶ τῶν ὅρων τῆς προόδου, καὶ περὶ τῆς μελλούσης αὐτοῦ τύχης.

— Κακοῦ ἀνδρὸς δῶρα ὄνησιν οὐκ ἔχει.

SISMANOGLIO

— Πολλοὶ τὸν πλοῦτον ἐμίσησαν, τὴν δὲ δόξαν οὐδείς.

— Ἡ ἀρετὴ εἶναι ἀπαραίτητον διὰ τὸν ἔχοντα μεγάλους σκοπούς, ὅσον διὰ τὸν ὀργανισμὸν ἡ ἡμερησία τροφή.

— Δέον νὰ δυσπιστῇ τις ἀκριβῶς πρὸς ἐκεῖνον, ὅστις πρὸς ὅλους δυσπιστεῖ.

— Ὥσπερ ἐν ξύλῳ σκώληξ, οὕτως ἄνδρα ἀπόλλυσι γυνὴ κακοποιός.

— Ζωὴ θνητὴ 'στὸν ἥρωα δὲν πρέπει,
'Στὸν θάνατον ἀθανασίαν βλέπει.

— Ἡδέως μὲν ἔχε πρὸς ἅπαντας, χρῶ δὲ τοῖς βελτίστοις. Οὕτω γὰρ τοῖς μὲν οὐκ ἀπεχθὴς ἔσει, τοῖς δὲ φίλος γενήσει.

— Τολμᾷ μέγα ἔγκλημα, ὅστις ὑψοῖ τὸν βραχίονα κατὰ τοῦ πολίτου.

— Κάλλιστον τὸ δικαιότατον, λῷστον δ' ὑγιαίνειν· πρᾶγμα δὲ τερπνότατον, τοῦ τις ἐρᾷ, τὸ τυχεῖν.

— Ὁ ἀγαπῶν τὴν ὀκνηρίαν δὲν ἀγαπᾷ τὸν πλοῦτον.

— Διὰ τῆς ὑπομονῆς καὶ τοῦ χρόνου τὸ φύλλον τῆς μωρέας μεταβάλλεται εἰς ἀτλάζινον ἔνδυμα.

— Ἡ διηνεκὴς ἀργία καταντᾷ ἐπὶ τέλους φορτικωτέρα τῆς βαρυτέρας ἐργασίας.

— Τὸ κεφάλαιον τῆς εὐτυχίας ἑκάστου ἀνθρώπου πολλαπλασιάζεται ἀναλόγως τῆς εὐτυχίας, τὴν ὁποίαν παρέχει εἰς τοὺς ἄλλους.

— Οὔτε ἀπὸ νεκρὸν πρέπει νὰ ζητῇς ὁμιλίαν, οὔτε ἀπὸ φιλάργυρον χάριν.

— Ὁ συντομώτερος τρόπος πρὸς ἐκτέλεσιν πολλῶν ἔργων εἶναι ἡ κατὰ τάξιν ἐκτέλεσις αὐτῶν.

— Φύλαττε τὸ ἐργαστήριον καὶ τὸ ἐργαστήριον θὰ σὲ φυλάττῃ.

— Ἡδὺ τὸ εὖ πράττειν, ἡδύτερον δὲ τὸ εὖ ποιεῖν.

— Πανταχοῦ τὰς ὑπερβολὰς φεύγειν προσήκει, διώκειν δὲ τὸ μέσον.

— Ἡ ἐλπὶς ἔρχεται μετὰ τὴν ἀπελπισίαν, ὡς τὸ φῶς μετὰ τὸ σκότος τῆς νυκτός.

— Οὔτε πῦρ ἱματίῳ περιστεῖλαι δυνατόν, οὔτ' αἰσχρὸν ἁμάρτημα χρόνῳ.

— Μειράκιον πλούσιον καὶ ἀπαίδευτον χρυσοῦν ἐστι ἀνδράποδον.

— Τὸ γυαλὶ καὶ ἡ τύχη εὔκολα τσακίζονται.

— Βίος ἀνεόρταστος, μακρὰ ὁδὸς ἀπανδόκευτος.

— Ὅπου πλείστη εὐκοσμία, αὕτη ἄριστα ἡ πόλις οἰκήσεται.

— Τὸ γελοῖον εἶναι ἄριστον ὅπλον διὰ νὰ φονεύσῃ τις τὸν ἐχθρόν του.

— Ὁ Θεὸς ὑπερηφάνοις ἀντιτάσσεται, ταπεινοῖς δὲ δίδωσι χάριν.

— Τὸ πρῶτο λάθος μάθημα καὶ δάσκαλος γιὰ τ' ἄλλα.

— Ὅστις ἀγαπᾷ παιδείαν, ἀγαπᾷ γνῶσιν· ἀλλ' ὅστις μισεῖ ἔλεγχον, εἶναι ἄφρων.

— Ὁ διδάσκαλος, ὡς ὁ ἐπίσκοπος, τοῖς πάντων ὑπόκειται στόμασι, ταῖς πάντων κρίσεσι, σοφῶν τε καὶ ἀσόφων.

— Ἡ ἀλαζονεία εἶναι τὸ σύνηθες σημεῖον τῆς πτωχείας τοῦ πνεύματος.

— Ὅταν κυττάζῃς τὸ ξένον κρέας, τρώγουν οἱ σκύλλοι τὸ ἰδικόν σου.

— Περὶ ὀρέξεως καὶ χρημάτων οὐδεὶς λόγος.

— Κρεῖττον ὀψιμαθὴς ἢ ἀμαθής.

— 'Ανθρώπῳ λάλῳ χαλεπώτατόν ἐστι τὸ σιγᾶν.

— Πολλάκις ἄσχημον φύλλον καλύπτει ὡραῖον καρπόν.

— Τὰ μὲν ἔπη πτερόεντα, αἱ δὲ γραφαὶ ὑφίστανται.

— Ὁ χρήσιμα εἰδώς, οὐχ ὁ πολλὰ εἰδώς, σοφός ἐστιν.

— Ὁ ἄνθρωπος ὁ μοναχὸς καὶ 'στὸ φαγεῖ περνᾷ κακά.

— Ἡ ἀθάνατος ἀνάμνησις ἀγαθοῦ ἔργου διαχέει ἐφ' ὅλου τοῦ βίου ἡμῶν ἄρωμα καὶ μῦρον εὐδαιμονίας.

— Ἡ ἀνάμνησις ἐδόθη εἰς ἡμᾶς, ἵνα παρατείνῃ ὅ,τι ὁ χρόνος βιαίως μᾶς ἁρπάζει.

— Ὅστις δὲν φροντίσῃ νὰ διδάξῃ τέχνην τινὰ τὰ τέκνα του, γηράσκων δὲν θέλει ἔχῃ δικαίωμα ν' ἀπαιτῇ διατροφὴν παρὰ τῶν τέκνων αὐτοῦ.

— Ῥίζα πολλῶν κακιῶν ἡ ἀμάθεια.

— Οὐδὲν πατρῴας χθονὸς ἀνδρὶ φίλτερον.

— Ὅταν πλεῖστά τις ἔχῃ, τότε πλεῖστοι αὐτῷ ἐπιβουλεύουσι.

— Δαπανώμενος ἐφ' ἃ μὴ δεῖ, οὐχ οἷός τ' ἔσει ἐφ' ἃ δεῖ.

— Ἡ φρόνησίς ἐστιν ἡ γνῶσις καὶ ἡ ἀγάπη τοῦ ἀγαθοῦ.

— Οἱ ἀρχαῖοι Ἕλληνες ἔλεγον ὅτι τρία πράγματα χρειάζονται, ὅπως ἀποκτήσῃ τις τελειότητα εἰς οἱονδήποτε ἐπάγγελμα· ἡ φυσικὴ διάθεσις, ἡ ἐπιμέλεια καὶ ἡ πεῖρα.

— Φεῦγε πᾶσαν εὐχαρίστησιν, ἣν δανειζόμενος μόνον δύνασαι νὰ ἀπολαύσῃς· μὴ δανείζεσαι χρήματα, διότι ἡ πρᾶξις εἶναι ἐξευτελιστική.

— Τὸ ἐθνικὸν θέατρον εἶναι καὶ ὀφείλει νὰ εἶναι ἐθνικὸν σχολεῖον.

— Ἵνα γνωρίσῃ τις γυναῖκά τινα, ὀφείλει δυστυχῶς νὰ νυμφευθῇ αὐτήν.

— Ἔθνος ἄνευ τελείας κατ' εἶδος καὶ οὐσίαν γλώσσης οὐδ' ἐπιστήμην δύναται νὰ ἔχῃ, διότι αἱ μὲν λέξεις ὡς παραστατικαὶ ἐννοιῶν εἶναι παρασιατικαὶ τῆς φύσεως τῶν πραγμάτων, ἐκ δὲ τῆς γνώσεως αὐτῶν τε καὶ τῆς αἰτίας γίνεται ἡ ἐπιστήμη, ἐκ ταύτης δὲ ὁ πολιτισμός.

— Ἔργα μὲν νεωτέρων, βουλαὶ δὲ γεραιτέρων κράτος ἔχουσιν.

— Ὁ ἀνεξέταστος βίος οὐ βιωτὸς ἀνθρώπῳ.

— Τὸ ὄνειρον εἶναι ἄπειρον, ἡ πραγματικότης ἔχει πάντοτε ὅρια.

— Οἱ ἔξοχοι ἄνδρες περικυκλοῦνται συνήθως ὑπὸ ἀνοήτων· καὶ τοῦτο διότι οἱ ἐπιθυμοῦντες νὰ ἐπιδεικνύωνται πλησιάζουσιν ἐκείνους, πρὸς οὓς ὁ κόσμος ἔχει ἐστραμμένα τὰ βλέμματα.

— Ὁ εὐγενὴς καὶ νοήμων ἄνθρωπος δὲν ἐπιδεικνύει τὰ προσόντα του, ἀλλ' εἶναι πάντοτε μετριόφρων, ἄνευ ἀξιώσεων, ἄνευ ὑπερηφανείας καὶ δεικνύει τὸν ἀληθῆ αὐτοῦ χαρακτῆρα διὰ τῶν ἔργων μᾶλλον ἢ διὰ τῶν λόγων.

— Ὁ γραμμάτων ἄπειρος οὐ βλέπει βλέπων.

— Οἱ ἄνθρωποι θὰ εἶναι πρὸς ἡμᾶς ὅ,τι τοὺς καταστήσωμεν· ἢ φίλοι ἢ ἀδελφοὶ ἢ ἐχθροί.

— Μὴ ἀνάβαλλε εἰς αὔριον ὅ,τι δύνασαι νὰ κάμῃς σήμερον.

— Οἱ ἀγαθοὶ οὐ μακροῦ βίου, ἀλλὰ λαμπροῦ δέονται.

— Οὐδὲν καλὸν ἄμικτον κακοῦ.

— Πάντων τῶν διὰ λόγου πεπροικισμένων ὄντων ἀξιοκαταφρονητότατος καὶ ἀνωφελέστατος εἶναι ὁ ἀναίσθητος ἄνθρωπος.

— Εὐκόλως λησμονοῦμεν τὰ λάθη μας, ὅταν εἶναι γνωστὰ μόνον εἰς ἡμᾶς.

— Ἀληθοῦς καὶ ἀσφαλοῦς πολιτείας δεῖγμα εἶναι ἡ δικαιοσύνη, τῶν δὲ χρηστῶν τὸ πρὸς τοὺς νόμους σέβας.

— Ἡ ἀξία ἀγαθῆς τινος πράξεως ἀπόλλυται διὰ τοῦ ἐλαχίστου κέρδους, ὅπερ ἐξ αὐτῆς ποριζόμεθα. Διηγούμενοι αὐτὴν ἱκανοποιοῦμεν τὴν φιλαυτίαν μας καὶ οὕτω μηδενίζομεν τὴν ὀφειλομένην ἡμῖν εὐγνωμοσύνην.

— Ἡ φύσις ἀνέθεσεν εἰς τὴν γυναῖκα τὴν κηδεμονίαν τῆς ἀνθρωπότητος.

— Ὑπάρχουσιν ἰδέαι, αἱ ὁποῖαι προπορεύονται τῆς ἐποχῆς, καθ' ἣν ἐκδηλοῦνται.

— Μὴ προσπάθει νὰ φαίνησαί ποτε φρονιμώτερος ἀπὸ

ἐκείνους, μεθ' ὧν συναναστρέφεσαι, ἔχε δὲ τὴν σοφίαν σου ἰδιαιτέρως καὶ κάμνε χρῆσιν αὐτῆς ὅταν πρέπῃ.

— Οὐδὲν ἐμποδίζει νὰ γνωρίζῃ τις μὲν γράμματα καὶ νὰ κατέχῃ τὰ μαθήματα πάντα, νὰ εἶναι δὲ ταὐτοχρόνως μέθυσος καὶ ἀκρατὴς καὶ φιλάργυρος καὶ ἄδικος καὶ ἄφρων.

— Καὶ αὐτὸν τὸν ἵππον τοῦ θανασίμου ἐχθροῦ καταπεσόντα ἐν τῇ ὁδῷ ὑπέγειρε· διότι ἡδύτατον εἶναι τὸν ἐχθρὸν ἡμῶν νὰ μεταβάλωμεν εἰς εἰλικρινῆ φίλον.

— Οἱ ξένοι δὲν πρέπει νὰ ἀναμιγνύωνται εἰς τὰς μεταξὺ συγγενῶν διαφοράς, διότι οὕτω τίθενται μεταξὺ σφύρας καὶ ἄκμονος.

— Ὁ κακουργήσας ἐν σκιᾷ τοῦ μυστηρίου, ζῇ ἐν τῷ διηνεκεῖ φόβῳ, ὅτι ἀπρόοπτόν τι συμβὰν δύναται νὰ τὸν προδώσῃ.

— Πόσον καιρὸν δὲν χάνομεν κοιμώμενοι πέραν τοῦ δέοντος.

Λησμονοῦμεν ὅτι ἡ ἀλώπηξ κοιμωμένη δὲν συλλαμβάνει ὄρνιθας.

— Ὅ,τι εἰς τὸ πλοῖον τὸ ἔρμα, οὕτω εἰς τὸν ἄνθρωπον ἡ ἀρετή· ὁ κεκτημένος αὐτὴν διαπερᾷ ἀσφαλὴς καὶ ἀκλόνητος τὸ πέλαγος τοῦ βίου, χωρὶς νὰ παρασύρηται καὶ νὰ κινδυνεύῃ ν' ἀνατραπῇ ὑπὸ τῶν ἑκάστοτε παρουσιαζομένων κλυδώνων.

— Θεοῦ θέλοντος κἂν ἐπὶ ῥιπὸς πλέοις.

— Ἡ εὐτυχία πόλεώς τινος ἐξαρτᾶται ἐκ τῆς καταστάσεως τῶν ἑαυτῆς τέκνων· ὅταν πόλις τις ἔχῃ νέους, αἱ καρδίαι τῶν ὁποίων πάλλουσι πρὸς τὰ εὐγενῆ φρονήματα, πρὸς τὰς γενναίας πράξεις, πρὸς τὴν δικαιοσύνην, πρὸς τὴν τῆς θρησκείας καὶ τῆς ἀρετῆς ἀγάπην, τότε πάντα ταῦτα ἄριστοι οἰωνοί εἰσι τῆς εὐτυχίας καὶ τῆς εὐκλείας τῆς πόλεως ἐκείνης.

— Ἡ δυσπραγία εἶναι ἡ λυδία λίθος τοῦ χαρακτῆρος

— Τὰ καλὰ ἀκούσματα εἶναι καλύτερα χρημάτων, διότι τὰ μὲν χρήματα εὐκόλως χάνονται, ἐνῷ τὰ καλὰ ἀκούσματα παράγουν τὴν παιδείαν καὶ τὴν ἀρετήν, τὰ μόνα διαρκῆ καὶ ἀθάνατα κτήματα τῶν ἀνθρώπων.

— Ποτὲ δὲν ἐκπλήττομαι βλέπων ἀνθρώπους ὑποπίπτοντας εἰς σφάλματα, ἐκπλήττομαι ὅμως πολύ, ὅταν βλέπω οὐτούς μὴ αἰσχυνομένους διὰ τὰ σφάλματά των.

— Ἡ συμπάθεια καὶ ἡ φιλία δὲν ἔχουσιν ἀνάγκην μεσιτῶν.

— Ὅστις θέλει νὰ τιμᾶται παρὰ τῶν ἄλλων, πρέπει νὰ συνηθίσῃ νὰ τιμᾷ τοὺς ἄλλους.

— Ἡδὺ τὸ οἴεσθαι τεύξεσθαι ὧν ἐφίεται.

— Ὅσῳ μέγας εἶ, τόσῳ ταπεινοῦ.

— Ὁ χρόνος τἄλλα ἀφαιρῶν τῷ γήρᾳ προστίθησιν ἐπιστήμην.

— Χαῖρε μετὰ χαιρόντων καὶ κλαῖε μετὰ κλαιόντων.

— Χάρις μὲν χάριν τίκτει, ἔρις δ' ἔριν.

— Αἱ τῶν γονέων τιμαὶ τοῖς ἐκγόνοις εἰσὶ καλὸς καὶ μεγαλοπρεπὴς θησαυρός.

— Πόλεμος ἔνδοξος εἰρήνης αἰσχρᾶς αἱρετώτερος.

— Δυσκολώτερον νὰ διδάσκῃς παρὰ νὰ μανθάνῃς.

— Ὁ καιρὸς καὶ ἡ παλίρροια κανένα δὲν περιμένουν.

— Τὰ ἀγαθὰ καθ' ὃν τρόπον ἀποκτῶνται κατὰ τὸν αὐτὸν καὶ διατηροῦνται.

— Ἐρεύνης δίχα, ὁ βίος ἀβίωτος.

— Φθόνος οὐκ οἶδε προτιμᾶν τὸ συμφέρον.

— Ἀχαλίνων στομάτων, ἀνόμου τ' ἀφροσύνης τὸ τέλος δυστυχία.

— Ἡ εὐχαρίστησις τῆς καθαρᾶς συνειδήσεως καὶ ἡ γλυκυτάτη συναίσθησις τῆς ἐκπληρώσεως τῶν καθηκόντων ἀπαρτίζουσι τὴν ἀληθῆ τοῦ ἀνθρώπου εὐδαιμονίαν, γλυκὺν καὶ πρᾷον διαπράττουσι τὸν χαρακτῆρα.

— Διατί, τὸ μὲν ἐν τῇ ψυχῇ τοῦ ἀδελφοῦ ἐλαφρότατον σφάλμα βλέπεις ὀξέως, τὸ δὲ ἐν τῇ ἰδικῇ σου ψυχῇ βαρύτατον δὲν βλέπεις ;

— Μὴ ὑπερηφανεύησαι, ὅτι ὑπέμεινας τὴν δυστυχίαν σου· μήπως ἠδύνασο νὰ μὴ τὴν ὑπομείνῃς ;

— Οἱ τύραννοι σβήνουν τὰ φῶτα τῆς παιδείας, ὅπως οἱ νυκτοκλέπται τοὺς φανοὺς τῶν ὁδῶν.

— Τὸ αἴσθημα, τὸ ὁποῖον δυσχερέστατα φέρει ὁ ἄνθρωπος, εἶναι ὁ ἔλεος, καὶ μάλιστα ὅταν εἶναι ἄξιος αὐτοῦ.

— Πᾶσα ἀρχὴ δύσκολος.

— Ὁ πορευόμενος εἰς εὕρεσιν δανείου πορεύεται εἰς εὕρεσιν πικριῶν.

— Ὁ ποιητὴς γεννᾶται ποιητής, ἀλλ' ὁ ῥήτωρ μορφώνεται ῥήτωρ.

— Ἡ ἀγάπη εἶναι ὑπόθεσις πάσης ἀρετῆς καὶ δι' αὐτῆς σῳζόμεθα πάντες.

— Ὁπότε εἰς τὴν κλίνην σου ὑπάγῃς τὸ ἑσπέρας,
Τὰς πράξεις σου ἐξέταζε ἐκείνης τῆς ἡμέρας·
Ἐπλήρωσας τὰ χρέη σου ὅλα μετ' ἀκριβείας ;
Ἢ μήπως δὲν ἐκτέλεσες κανὲν ἐξ ἀμελείας ;
Ἂν παρημέλησες τυχὸν κανὲν ἐκ τῶν χρεῶν σου,
Συγγνώμην εἰς διόρθωσιν ζήτει ἀπ' τὸν Θεόν σου.

— Ὀργὴ φιλούντων ὀλίγον ἰσχύει χρόνον.

— Τέκνων ἀρετὴ δόξα πατέρων.

— Οἱ ἄνθρωποι οἱ ἐπιεικέστατοι πρὸς ἑαυτοὺς εἶναι πολλάκις οἱ αὐστηρότεροι πρὸς τοὺς ἄλλους.

— Πράττε μεγάλα μὴ ὑποσχόμενος μεγάλα.

— Εἰπέ μοι ποῖον θαυμάζεις, καὶ θὰ σοὶ εἴπω, ποῖος εἶσαι.

— Ὅπου δὲν φθάνει τὸ χέρι σου, μὴ κρεμάσῃς τὸ καλάθι.

— Μία δίκη γεννᾷ ἑκατόν.

— Τοῦ κόρακα τ' αὐγὰ δὲν βγάζουν περιστέρια.

— Χαῖρε διὰ τὰ εἰσερχόμενά σοι ἀγαθὰ καὶ λυποῦ μετρίως διὰ τὰ συμβαίνοντα κακά.

— Ἡ φιλοφροσύνη εἶναι νόμισμα, ὅπερ οὐδὲν στοιχίζει εἰς τὸν δίδοντα, ἀλλ' εὐχαριστεῖ πολὺ τὸν λαμβάνοντα.

— Τῆς γεωμετρίας καὶ τῆς ἄλλης τοιαύτης παιδείας ἀπείρως ἔχειν αἰσχρόν ἐστίν.

— Φίλει τὴν πατρίδα, κἂν ἄδικος ᾖ.

— Τὸ τῶν καλῶν πράξεων κλέος μόνιμόν ἐστιν.

— Τὸν ἄρχοντα τριῶν δεῖ μνήμην ἔχειν· πρῶτον μὲν ὅτι ἀνθρώπων ἄρχει· δεύτερον ὅτι κατὰ νόμους ἄρχει· τρίτον ὅτι αὐκ ἀεὶ ἄρχει.

— Ἡ ὄρεξις εἶναι ὁ καλλίτερος μάγειρος.

— Ἀπὸ ῥόδο βγαίν' ἀγκάθι, κ' ἀπ' ἀγκάθι βγαίνει ῥόδο.

— Ἡ δόξα θέλει ἔργα, ἐκπλήρωσιν τοῦ καθήκοντος ἐργασίαν ἀθόρυβον, προσωπικὴν ἀξίαν καὶ ταπεινοφροσύνην.

— Ἡ καθαριότης εἶναι ἡ καλλίστη τῶν στολῶν,
Καὶ κατὰ τῆς ἀσθενείας εἶναι μέγας προμαχών·
Ὁ δὲ ῥυπαρὸς τὸ σῶμα ἔχει ῥυπαρὰν ψυχήν,
Καὶ ἀνήκει εἰς τῶν χοίρων τὴν ἀκάθαρτον φυλήν.

— Σωκράτης ἔφη, μεγίστην μὲν ἀρχὴν εἶναι τὴν βασιλείαν, ἀρίστην δὲ τὸ ἑαυτοῦ ἄρχειν.

— Αὐτὸς ἑαυτοῦ ἕκαστος ἄριστος φύλαξ.

— Τὸ καθῆκον εἶναι ὁ ἀπαραίτητος ὁδηγὸς εἰς πάσας τὰς σχέσεις τοῦ συνήθους ἀνθρωπίνου βίου καὶ τοῦτο ἀποτελεῖ τὴν βάσιν τῶν εὐγενεστέρων χαρακτήρων.

— Οἱ ὅμοιοι τοῖς ὁμοίοις εὐνοί εἰσιν.

— Κακῆς ἀπαρχῆς γίνεται τέλος κακόν.

— Ὁ μὴ θέλων ἐργάζεσθαι, μὴ ἐσθιέτω.

— Μητρὸς καὶ πατρὸς καὶ τῶν ἄλλων προγόνων ἀπάν-

των τιμιώτερόν ἐστιν ἡ πατρὶς καὶ σεμνότερον καὶ ἁγιώτερον.

— Δυνατὸν νὰ χαθῇ ὅ,τι καλῶς κερδίζεται· ἀλλ' ὅ,τι κερδίζεται κακῶς, χάνεται μετὰ τοῦ κερδήσαντος.

— Ἡ φιλία ἐπαγγέλλεται καταφυγὴν καὶ βοήθειαν.

— Χρηστὸς πονηροῖς οὐ τιτρώσκεται λόγοις.

— Τοῦ γήρω ἄνθος ἐστὶν ἡ σωφροσύνη.

— Ὁμονοούντων ἀδελφῶν συμβίωσις παντὸς τείχους ἰσχυροτέρα.

— Ὁ κακῶς διανοηθεὶς περὶ τῶν ἰδίων οὐδέποτε καλῶς βουλεύσεται περὶ τῶν ἀλλοτρίων.

— Τράπεζαν πολυτελῆ μέν τύχη παρατίθησιν, αὐτάρκη δὲ σωφροσύνη.

— Κενῆς δόξης οὐδὲν ἀθλιώτερον.

— Πολυμάθεια νόον οὐ διδάσκει.

— Πολλὰ ὁ ἐχθρὸς μᾶλλον αἰσθάνεται τοῦ φίλου· τὸ φιλοῦν γὰρ τυφλοῦται πρὸς τὸ φιλούμενον.

— Ἡ ἀργία παρασύρει τὸν ἄνθρωπον ἐξ ἀνάγκης εἰς κακίας καὶ πλημμελήματα, καθὼς ὁ ἀκαλλιέργητος ἀγρὸς γεννᾷ μόνον ἀκάνθας καὶ τριβόλους.

— Τί πρᾶγμα γηράσκει τάχιστα τῶν ἄλλων ;
Ἡ δοθεῖσα χάρις.

— Εἷς μόνος ἀσφαλὴς τρόπος ὑπάρχει δι' ἕκαστον ἄνθρωπον, ὡς καὶ δι' ὁλόκληρον τάξιν, ὅπως διατηρήσῃ τὴν ἐνεστῶσαν κατάστασιν, ἐὰν εἶναι καλή, ἢ νὰ βελτιώσῃ αὐτήν, ἐὰν εἶναι ἀνάγκη· καὶ ὁ τρόπος οὗτος καλεῖται «δραστηριότης, ἐγκράτεια καὶ τιμιότης». Ἡ μόνη ὁδός, δι' ἧς δύνανται οἱ ἄνθρωποι νὰ ἐξέλθωσι τῆς εὐτελοῦς καταστάσεως τῶν ὑλικῶν καὶ διανοητικῶν στερήσεων, εἶναι ἡ ἐξάσκησις τῶν ἀρετῶν, δι' ὧν πλεῖστοι καθ'ἑκάστην προοδεύουσι καὶ ἀνυψοῦνται.

— Ὅταν τις εὐτυχῇ, εὐκόλως συγχωρεῖ.

— Κρεῖττον ἕνα φίλον ἔχειν πολλοῦ ἄξιον, ἢ πολλοὺς μηδενὸς ἀξίους.

— Ὁ πλοῦτος κακίας μᾶλλον ἢ καλοκαγαθίας ὑπηρέτης, ἐξουσίαν μὲν τῇ βαθυμίᾳ, παρασκευάζων, ἐπὶ δὲ τὰς ἡδονὰς τοὺς νέους παρακαλῶν.

— Διὰ τῆς ἀγωγῆς πρέπει νὰ ἐννοῶμεν, πᾶν ὅ,τι χρησιμεύει εἰς μόρφωσιν ἕξεων, διὰ δὲ τῆς ἐκπαιδεύσεως πᾶν ὅ,τι δίδει γνώσεις.

— Εἶναι ὅλως μηδαμηνοῦ χαρακτῆρος ὁ ἄνθρωπος ὁ μὴ ἔχων ἕνα τινὰ χαρακτῆρα.

— Ὁ φίλος σὲ μιὰ ὥρα, ἀξίζει μία χώρα.

— Προθυμότερον χαιρετοῦν τὸν ἐφ' ἁμάξης γνώριμον, παρὰ τὸν πεζοποροῦντα φίλον.

— Ἡ γυνὴ ὁμοιάζει μὲ τὸ νήπιον· ἐὰν ποθῇ τι, ἀμέσως ἐλπίζει, περιμένει καὶ πιστεύει ἀδιστάκτως ὅτι ὁ πόθος της θέλει ἐκτελεσθῆ.

— Θυμοῦ κράτει.

— Δεῖ γράμματα μαθεῖν καὶ μαθόντα νοῦν ἔχειν.

— Ἡ ζωὴ τοῦ ἰατροῦ διαιρεῖται εἰς τρεῖς περιόδους· ἐν τῇ πρώτῃ ἐμμένει εἰς ὅσα ἐδιδάχθη εἰς τὴν σχολήν· ἐν τῇ δευτέρᾳ εἰς ὅσα ἐδιδάχθη ἐκ τῆς πείρας· ἐν τῇ τρίτῃ δὲν πιστεύει πλέον οὔτε εἰς τὴν ἐπιστήμην οὔτε εἰς τὴν πεῖραν.

— Ἔχομεν ἀρκετὴν δύναμιν ἐν ἡμῖν νὰ ὑποφέρωμεν τὴν δυστυχίαν τῶν ἄλλων, ἀλλὰ δὲν ἔχομεν ἀρκετὴν νὰ ὑποφέρωμεν τὴν εὐτυχίαν.

— Ἔχετε μὲ τὸ μέρος σας τὴν δικαιοσύνην· διότι ἀποτελεῖ στρατὸν καλόν, ὅστις ἐπὶ τέλους θὰ κατακτήσῃ τὸν κόσμον, οὐδὲν φοβεῖται.

— Μὴ πίστευε πᾶν ὅ,τι ἀκούεις, διότι ὁ πιστεύων πᾶν ὅ,τι ἀκούει, πιστεύει παλλάκις πράγματα ἀνύπαρκτα.

— Τοὺς ἀπαιδεύτους μόνη τῇ μορφῇ τῶν θηρίων διαφέρειν.

— Ἀπασχολεῖτε ὠφελίμως τὸν πολύτιμον χρόνον τῆς νεότητός σας, ὅστις, ἀπαράλλακτα ὡς τὸ ῥέον ὕδωρ τοῦ ῥύακος, παρέρχεται ἀλλ' οὐδέποτε ἐπανέρχεται.

— Οὐδὲν ὄφελος, οὔτε χρημάτων, οὔτε σώματος, οὔτε ἄλλου οὐδενός, ἄτερ ὑγιείης.

— Ὁ δειλὸς τρομάζει πρὸ τοῦ κινδύνου· ὁ ἄνανδρος κατὰ τὸν κίνδυνον· καὶ ὁ ἀνδρεῖος ὅταν παρέλθῃ ὁ κίνδυνος.

— Ὁ διάβολος κατακλίνεται πλησιέστερον εἰς τὴν γυναῖκα μου ἢ ἐγώ.

— Ἐν τῇ οἰκογενειακῇ ἑστίᾳ πρὸ πάντων φαίνονται αἱ ἀρεταὶ τοῦ ἀνδρός· ἐν αὐτῇ ὁ ἀνὴρ δεικνύει τὴν ειλικρίνειάν του, τὴν ἀγάπην του, τὴν συμπάθειάν του, τὸ πρὸς τοὺς ἄλλους σέβας, τὴν εὐθύτητα καὶ τὴν διοικητικήν του ἱκανότητα.

— Τὸ νὰ μάθῃς οἰκογενειακὸν μυστικὸν καὶ νὰ τὸ μεταχειρισθῇς εἶναι ἠθικὴ κλοπή.

— Πολλοὶ ἐμέμφθησαν τὴν τύχην ὡς τυφλήν· οἱ ἄνθρωποι ὅμως ὑπερβαίνουσι κατὰ τοῦτο τὴν τύχην.

— Ὁ δικαιολογούμενος κατηγορεῖ ἑαυτόν.

— Ἡ πρόοδος τοῦ κόσμου ὀφείλεται μᾶλλον εἰς ἀνθρώπους κοινῆς διανοίας, ἀλλ' ἀκαμάτου ὑπομονῆς, ἢ εἰς ἐξαισίους νοῦς· μᾶλλον τοῖς προσηλωμένοις εἰς τὸ ἔργον, οἱονδήποτε καὶ ἂν ᾖ, ἢ τοῖς ἐκ φύσεως διακεκοσμημένοις διὰ λαμπρῶν προτερημάτων.

— Ὅρα τὸ μέλλον.

— Ἡ δικαιοσύνη τοῦ Θεοῦ ἀποδώσει ἑκάστῳ κατὰ τὰ ἔργα αὐτοῦ.

— Οὐδὲν καταδεικνύει ἐμφανέστερον τὸν χαρακτῆρα ἀνθρώπου τινός, ἢ ὁ τρόπος, καθ' ὃν φέρεται πρὸς τὰς γυναῖκας.

— Τὸ νὰ ἀναγινώσκῃς χωρὶς νὰ σκέπτησαι, εἶναι ὡς νὰ τρώγῃς χωρὶς νὰ χονεύῃς.

— Εὖ τρεφομένων τῶν νέων, πάντα κατ' ὀρθὸν πλεῖ.

— Μὴ πολλὰ λέγε.

— Ἀπὸ τῆς ἀγωγῆς τῆς γυναικὸς δέον νὰ ἀρχίσῃ πᾶσα πολιτικὴ τοῦ μέλλοντος.

— Ἡ εὐφυΐα ἄνευ τάξεως, ἐλαττοῦται κατὰ τὰ τρία τέταρτα.

— Ὁ χρόνος εἶναι τὸ μόνον μικρὸν τεμάχιον τῆς αἰωνιότητος, ὅπερ ἀνήκει ἡμῖν καί, ὡς καὶ ἡ ζωή, ἀνεπιστρεπτεὶ παρέρχεται.

— Διὰ τῆς ἀποφάσεως καὶ τῆς ταχύτητος διακρίνεται ὁ δραστήριος ἀνήρ.

— Ὁ ἄξιος ἐπιχειρηματίας δεῖται ταχείας ἀντιλήψεως καὶ ἰσχυρᾶς ἀποφάσεως κατὰ τὴν ἐκτέλεσιν τῶν σχεδίων του.

— Ἡ οἰκονομία δύναται νὰ θεωρηθῇ ὡς θυγάτηρ τῆς προνοίας, ὡς ἀδελφὴ τῆς ἐγκρατείας καὶ ὡς μήτηρ τῆς ἐλευθερίας.

— Καὶ πεθαμένος ὁ κορμὸς τοῦ πεύκου εὐωδιάζει·
Ζῇ κι' ὁ νεκρός, ὅταν γιαυτὸν κάποια ψυχὴ στενάζει.

— Φρόνησιν ἐν πᾶσι τὰ πάντα δεῖ κυβερνᾶν.

— Τὸ σίδηρο κοπανίζεται ζεστό.

— Ἐξ ἁπάντων τῶν ἐλαττωμάτων τὸ πλέον ἀσυμβίβαστον μετὰ τοῦ μεγαλείου, εἶναι ἡ οἰνοποσία.

— Ἡ ἀληθὴς παιδεία δὲν συνίσταται εἰς τὴν ποσότητα, ἀλλ' εἰς τὴν ποιότητα τῆς μαθήσεως, εἰς τὸ πρακτικὸν αὐτῆς ἀποτέλεσμα, εἰς τὴν προσοχὴν καὶ τὴν ἐπιμέλειαν ἁπασῶν τῶν διανοητικῶν δυνάμεων.

— Τὸ βραβεῖον ἀνήκει εἰς ἐκεῖνον ὅστις βραδέως μὲν, ἀλλ' ἀκαταπαύστως προβαίνει.

— Ὁ ἄνθρωπος εἶναι σωρὸς ἕξεων καὶ ἡ ἕξις γίνεται δευτέρα φύσις.

— Ἡ δόξα τοῦ βίου ἐξαρτᾶται ἐκ τῆς εὐγενείας τοῦ χαρακτῆρος, ἥτις ἀποτελεῖ τὸ πολυτιμότατον πάντων τῶν ἀγα-

θῶν, διότι ἀναπληροῖ πλοῦτον καί ἀξίωμα, ἐξευγενίζει πᾶ στάδιον καὶ ἀνυψοῖ πᾶσαν θέσιν εἰς τὰ ὅμματα τῆς κοινωνίας.

— Ἐὰν εἴχομεν τὸ θάρρος νὰ ἀφήσωμεν τὴν φύσιν ἐλευθέραν τῶν συνήθων προσποιήσεων καὶ τεχνασμάτων, ἡ κοινωνικὴ εὐτυχία καὶ εὐθυμία ἤθελε δεκαπλασιασθῇ.

— Οἱ λαοὶ ἀνίστανται καὶ πίπτουσιν, ἀκμάζουσι καὶ παρακμάζουσιν, οὐχὶ τοσοῦτον ἕνεκα ἐξωτερικῶν, ὅσον ἕνεκα ἐσωτερικῶν αἰτίων, ἀπορρεόντων δηλαδὴ ἀπὸ τῶν ἰδίων σχέσεων καὶ ἐνεργειῶν.

— Οὐδὲν ἔθνος ἠδυνήθη νὰ ἐκπληρώσῃ τέλεον τὸν σκοπὸν αὐτοῦ, ἄνευ τῆς θεραπείας τῆς ἐπιστήμης.

— Ὅπου ὁ ἐγωϊσμὸς κρατεῖ ἐν τῇ συνειδήσει τῶν ἀτόμων καὶ τῶν ὁμάδων, ἀποσβέννυται τὸ αἴσθημα ὡς ἠθικὴ ὑπόστασις καὶ ἀλληλεγγύη, ὡς ἐθνικὴ ἰδέα καὶ δύναμις.

— Ξεῖδι χάρισμα, γλυκὸ σὰν μέλι.

— Διὰ νὰ γίνῃς παράφρων, λέγε τὰς ἰδίας σου γνώμας, χωρὶς νὰ συμβουλεύησαι τὰς τῶν νομιζομένων σοφῶν.

— Ἀρνὶ ποῦ βλέπει ὁ Θεός, ὁ λύκος δὲν τὸ τρώγει.

— Ἐκείνη ἡ πόλις διοικεῖται ἄριστα, εἰς τὴν ὁποίαν ἡ μὴ ἀδικούμενοι συμπονοῦν ἐξ ἴσου τοὺς ἀδικουμένους, ὡς ἐὰν ἡ ἀδικία ἀπηυθύνετο κατ' αὐτῶν.

— Εἶναι ἀπαραίτητον νὰ ἐνθυμῆσαι τοὺς πάντας καὶ τὰ πάντα· τὸ μόνον τὸ ὁποῖον πρέπει νά λησμονῇς εἶναι ἡ χάρις τὴν ὁποίαν ἔκαμες.

— Μία μήτηρ ἀξίζει ἑκατὸν διδασκάλους.

— Διὰ τὸν ἄνδρα, κατὰ τὴν Ἀγγλικὴν ἔκφρασιν, ὁ καιρὸς εἶναι χρήματα, διὰ τὴν γυναῖκα ἡ τάξις εἶναι κάτι περισσότερον ἀκόμη· εἶναι ἡ εἰρήνη, ἡ ὑγίεια, ἡ εὐεξία καὶ ἡ εὐδαιμονία τῆς οἰκογενείας της.

— Ὁ θαυμασμός μας πρὸς τοὺς μεγάλους ἄνδρας γεννᾷ ἠν ἐπιθυμίαν νὰ τοὺς μιμηθῶμεν.

— Ἡ ἀργία τοῦ νοῦ εἶναι καὶ φαγέδαινα τοῦ σώματος, εἶναι κόλασις καθ' ἑαυτό.

— Ἄλλοι χάσκουν, κι' ἄλλοι χάφτουν.

— Ὅταν τὰ στοιχεῖα ἐκ τῶν ὁποίων συγκροτεῖται ὁ χαρακτὴρ εἶναι ἡνωμένα διὰ θελήσεως δυνατῆς, τὴν ὁποίαν ὁδηγοῦν ὑψηλὰ φρονήματα, ὁ ἄνθρωπος εἰσέρχεται εἰς τὴν ὁδὸν τοῦ καθήκοντος καὶ μένει σταθερὸς εἰς αὐτὴν, ἀδιαφορῶν ἂν τοῦτο ἐπροξένησεν εἰς αὐτὸν ὑλικήν ζημίαν.

— Ὄχι μόνον ὁσάκις μᾶς βλέπουν οἱ ἄνθρωποι, ἀλλὰ καὶ εἰς αὐτὴν τὴν ἐρημίαν ἐὰν εὑρισκώμεθα, πρέπει νὰ ἀποφεύγωμεν τὰ ἄδικα, τὰ αἰσχρὰ καὶ τὰ ἀνόσια· διότι καὶ ἂν ἄλλος τις δὲν μᾶς βλέπῃ, μᾶς βλέπει ὅμως ὁ Θεός, ὁ παντεπόπτης καὶ πανταχοῦ παρών.

— Ἡ χάρις εἶναί τι ἐξωτερικόν· εὐαρεστεῖ καὶ ἑλκύει, ἀλλὰ δὲν ἀναπληροῖ τὴν εὐγένειαν τῆς καρδίας.

— Ἡ ψυχὴ χρειάζεται καθ' ἡμέραν τὴν πνευματικὴν τροφήν.

— Ἤθους δικαίου, φαῦλος οὐ ψαύει λόγος.

— Ἐκεῖνος μόνον εἶναι ἄξιος νὰ καλῆται πεφωτισμένος, ὅστις ὀρθῶς μὲν νοεῖ, φρονίμως δὲ λαλεῖ, λογικῶς δὲ ἐνεργεῖ.

— Εἰδότι καλὸν ποιεῖν καὶ μὴ ποιοῦντι, ἁμαρτία αὐτῷ ἐστιν.

— Δὲν βλέπει ὁ τυφλός, ἀλλὰ βλέπει ὁ Θεός.

— Ὃ βούλεται τοῦθ' ἕκαστος καὶ οἴεται· τὰ δὲ πράγματα πολλάκις οὐχ οὕτω πέφυκεν.

— Γίγνου εἰς ὀργὴν μὴ ταχύς, ἀλλὰ βραδύς.

— Καὶ τῶν πολλῶν ἀνθέων καὶ τῶν γυναικῶν ἡ συναναστροφὴ προξενεῖ κεφαλόπονον.

— Ὑποχρεώνων ταχέως ὑποχρεώνεις δίς.

— Ἡ συντροφιὰ καὶ ἡ ἐλπὶς εἶναι τὰ ὄνειρα τοῦ πτωχοῦ.

— Τὸ πνεῦμα καὶ ἡ εὐφυΐα εἶναι συνώνυμα τῆς μωρίας, ὁσάκις δὲν κυβερνῶνται ὑπὸ τοῦ ὀρθοῦ λόγου.

— Ὅστις μὲ τοὺς συγγενεῖς του δυσαρέστως πάντα ζῇ,
Πῶς εἰρηνικῶς θὰ ζήσῃ μὲ τοὺς φίλους του μαζί ;

— Ὁ ὑπὲρ τὴν δύναμιν αὐτοῦ ἐπιθυμῶν ἄνθρωπος καὶ ὁ κενὸς σάκκος ἀδυνατεῖ νὰ μείνῃ ὀρθός, προσέτι δὲ ἀδυνατεῖ σχεδὸν νὰ μείνῃ φιλαλήθης, διότι ἀναγκάζεται νὰ εὕρῃ προφάσεις καὶ νὰ ἐφεύρῃ ψεύδη, ὅπως ἐπιτύχῃ τῶν ποθουμένων.

— Τὸ μόνον μέσον πρὸς ἀπόκτησιν ἀνεξαρτησίας καὶ ἐκπλήρωσιν τῶν ἐπιθυμιῶν εἶναι ἡ χρῆσις τῆς οἰκονομίας, χρῆσις ἥτις οὔτε μεγάλην γενναιότητα οὐδὲ σπανίας ἀρετὰς ἀπαιτεῖ, ἀλλὰ δεῖται μόνον μικρᾶς δόσεως θελήσεως καὶ κοινοῦ νοῦ. Οἰκονομία δὲ κατὰ τὸν Κύριον ἡμῶν Ἰησοῦν Χριστόν εἶναι «ἡ συναγωγὴ τῶν περισσευσάντων κλασμάτων καὶ ἡ μὴ ἀπώλεια αὐτῶν».

— Φίλος πιστός σκέπη κραταιά, ὁ δὲ εὑρὼν αὐτὸν εὗρε θησαυρόν.

— Τὸ μέλλον σου ἐξαρτᾶται ἐκ τοῦ παρελθόντος.

— Δύο τινὰ σπουδαίως συντελοῦσιν εἰς τὴν εὐρωστίαν ψυχῆς τε καὶ σώματος, ἡ ἐπὶ τῶν παθῶν κυριαρχία καὶ ἡ ὀλιγάρκεια.

— Οὐ μετανοεῖν, ἀλλὰ προνοεῖν χρὴ τὸν ἄνδρα τὸν σοφόν.

— Ἔχε σοφίαν Νέστορος.
Ἀνδρείαν Ἀχιλλέως,
Καὶ σύνεσιν καὶ φρόνησιν
Πανούργου Ὀδυσσέως.

— Κρίνε δίκαια.

— Κρύπτεται ἐν πενίᾳ ὁ Θεός· καὶ πένης μὲν ὁ τὴν χεῖρα προτείνων, Θεὸς δὲ ὁ δεχόμενος.

— Ὅταν αἱ γυναῖκες διὰ τὸ τεῖον ἀφίνουν τὴν βελόνην,

οἱ δὲ ἄνδρες διὰ τὸν οἶνον λησμονοῦν τὴν ἀξίνην καὶ τὸ σφυρίον, αἱ περιουσίαι ἔρχονται καὶ παρέρχονται.

— Μακάριος ἀνήρ, ὃς ὑπομένει πειρασμόν, ὅτι δόκιμος γενόμενος, λήψεται τὸ στέφανον τῆς δόξης, ὃν ἐπηγγείλατο ὁ Κύριος τοῖς ἀγαπῶσιν αὐτόν.

— Ἀκροαταῖς καὶ θεαταῖς προσήκειν ἐν τοῖς ἀγῶσιν ἡσυχίαν ἄγειν.

— Πλάτων τὴν φιλοσοφίαν θανάτου μελέτην ἐκάλεσεν.

— Ἡ ἀγωγὴ μόνη καὶ τὸν ἄσοφον πείθει νὰ τιμᾷ τὴν σοφίαν καὶ τὸν σοφὸν νὰ μὴ καταισχύνῃ αὐτὴν διὰ τῆς ἐξαχρειώσεως τῶν ἠθῶν.

— Ἀνέχου πάσχων, δρῶν γὰρ ἔχαιρες.

— Οἱ μὲν κυνηγοὶ τοὺς λαγωοὺς διὰ τῶν κυνῶν θηρεύουσιν, οἱ δὲ κόλακες τοὺς ἀνοήτους διὰ τῶν ἐπαίνων.

— Ὅπως εἰς τὰ λιμνάζοντα νερὰ πολλαπλασιάζονται οἱ σκώληκες καὶ τὰ ἀκάθαρτα ζῳύφια, οὕτω πολλαπλασιάζονται καὶ αἱ κακαὶ σκέψεις καὶ αἱ διεφθαρμέναι ἰδέαι εἰς τὸν νοῦν τοῦ ὀκνηροῦ ἀνθρώπου καὶ μολύνουν τὴν ψυχήν του.

— Ἡ ἀγάπη τῆς ἐργασίας εἶναι τὸ δραστικώτατον ἀντίδοτον κατὰ τῶν ταπεινῶν κλίσεων καὶ τῶν ἐξευτελιστικῶν ἐλαττωμάτων.

— Πονηρᾶς βιοτῆς, πονηρὸν ἔσται τὸ τέλος.

— Τὸ ἄνευ πηδαλίου, εἰς τὴν διάκρισιν τῶν ἀφριζόντων κυμάτων, κλυδωνιζόμενον πλοῖον, ζωηρῶς ἀπεικονίζει τὴν ἄνευ ἠθικοῦ πηδαλίου, ἐντὸς τῶν φθοροποιῶν παθῶν κυλιομένην νεότητα.

— Ἡ δειλία κατὰ τὴν παιδικὴν ἡλικίαν εἶναι προδιάθεσις εἰς τὴν νευροπάθειαν.

— Κοκκίνησε βλέπων τὸν ἑαυτόν σου μὲ τὰς χεῖρας ἐσταυρωμένας, ἐνῷ ἔχεις τόσα νὰ πράξῃς διὰ τὸν ἑαυτόν σου, διὰ τὴν οἰκογένειάν σου, διὰ τὴν πατρίδα σου, διὰ τὸν βασιλέα σου.

— Ἐὰν οὖν πεινᾷ ὁ ἐχθρός σου ψώμιζε αὐτόν· ἐὰν δὲ διψῇ πότιζε αὐτόν· μὴ νικῶ ὑπὸ τοῦ κακοῦ, ἀλλὰ νίκα ἐν τῷ ἀγαθῷ τὸ κακόν.

— Οὐκ, ἂν τις εἴπῃ πολλά, θαυμασθήσεται· ὁ μικρὰ δ' εἰπὼν μᾶλλον, ἂν ᾖ χρήσιμα.

— Ἔργων δεῖ τῇ πόλει καὶ πράξεως.

— Ἀνεξάντλητος εἶναι ὁ πλοῦτος τῆς εὐποιΐας· διότι διδόμενος λαμβάνεται καὶ σκορπιζόμενος συνάγεται.

— Ὁ ἄνθρωπος τόσον ὀλίγον χρόνον ἔχει ἐν τῷ βίῳ πρὸς τὸ ἐργάζεσθαι τὸ ἀγαθόν, ὅσον ὁ ἔχων στιγμάς τινας μόνον ἵν' ἁλιεύσῃ μαργαρίτας.

— Ἡ ἀγανάκτησις ὄχι μόνον συγχωρεῖται, ἀλλὰ καὶ εἶναι ἐπαινετή, ὅταν ἐκδηλοῦται κατὰ τοῦ ψεύδους, τῆς οἰήσεως, τῆς ἀσεβείας καὶ τῆς σκληρότητος.

— Ἐν τῷ ἔρωτι εἶναι μηδὲν τὸ ἀγαπᾶσθαι· ἡ εὐδαιμονία ἔγκειται εἰς τὸ ἀγαπᾶν.

— Ἐν μὲν τοῖς ἄλλοις τὸ μέτρον ἄριστον, ἐν δὲ τῇ ἀγάπῃ ὁ τὸ πλειότερον ἔχων εἶναι θεοφιλέστερος.

— Ἡ δύναμις ἡ φυσικὴ τῶν λαῶν παρακολουθεῖ ἢ προηγεῖται τῆς πνευματικῆς καὶ ἠθικῆς αὐτῶν ἰσχύος.

— Παντοχοῦ τοῦ νεωτέρου κόσμου ἡ ἐθνικὴ ἰδέα ἐσφυρηλατήθη ἐπὶ τοῦ ἄκμονος τῆς ἀκαδημαϊκῆς παιδεύσεως.

— Αἱ ἰδέαι κυβερνῶσι τὸν κόσμον, οὐχὶ δὲ ἡ τύχη ἢ ἡ ἄλογος δύναμις.

— Καθιστάμενοι στρατιῶται τῆς ἐπιστήμης, καθίστασθε ἅμα καὶ στρατιῶται τῆς πατρίδος.

— Ἡ ἀλήθεια εἶναι γεγραμμένον νὰ θριαμβεύσῃ.

— Βουλεύου δὶς καὶ τρίς.

— Ἀρετὴ τοῦ ἄρχοντος οὐ τὸ λέγειν· οὐδὲν γὰρ τούτου ῥᾴδιον· ἀλλὰ τὸ πράττειν, οὗ δὴ χρῄζομεν.

— Ἔχε τοὺς πόδας σου θερμούς,
Τὴν κεφαλήν σου κρύαν,

Τὸν στόμαχόν σου ἐλαφρόν.
Ἰατροῦ δὲν ἔχεις χρείαν.

— Δαπανᾶται ἧττον τῶν ἐσόδων ὑμῶν, ὅσον μικρὰ καὶ ἂν εἶναι.

— Ἡ Ἑλληνικὴ φυλὴ κύπτει, ἀλλὰ δὲν πίπτει, ἐξαντλεῖται, ἀλλὰ δὲν ἐξαφανίζεται· ἡττᾶται, ἀλλὰ δὲν ἀπορροφᾶται.

— Πάντα δεῖχνε πόσος εἶσαι, καὶ κομμάτι παρακάτω.

— Συλλογίζου πρὶν ὑπόσχησαι.

— Σοφοῖς χρῶ.

— Ἡ ὀρθὴ ἐκ παίδων ἀνατροφὴ διδάσκει καὶ τοῦ πλούτου τὴν ὀρθὴν χρῆσιν καὶ τῆς πενίας τὴν ἔντιμον θεραπείαν καὶ τὴν φιλόσοφον ὑπομονήν.

— Ἡ γεωργία εἶναι τὸ πρώτιστον στοιχεῖον τῆς εὐημερίας χώρας τινός.

— Ὁ πτωχὸς ὁ θέλων νὰ μιμηθῇ τὸν πλούσιον εἶναι μωρὸς ὡς ὁ βάτραχος, ὅταν φουσκώνων θέλῃ νὰ γίνῃ βῶδι.

— Ἡ εὐσπλαγχνία καὶ ἡ φιλανθρωπία εἶναι ἀρεταὶ προσιδιάζουσαι τοῖς δικαίοις καὶ τοῖς λατρευτοῖς τοῦ Θεοῦ· οὐδὲν δὲ περὶ τούτου γινώσκει ἡ φιλοσοφία.

— Οὐ γὰρ ἔστιν, οὐκ ἔστι τῶν ἔξω τῆς πόλεως ἐχθρῶν κρατῆσαι, πρὶν τοὺς ἐν αὐτῇ τῇ πόλει κολάσητ' ἐχθρούς.

— Ἰδίας νόμιζε τῶν φίλων τὰς συμφοράς.

— Σωκράτης πρὸς τὸν εἰπόντα «κακῶς ὁ δεῖνά σε λέγει» ἔφη· καλῶς γὰρ λέγειν οὐκ ἔμαθεν.

— Ἀντὶ νὰ βογγᾷ τὸ βῶδι, βογγᾷ τὸ ἁμάξι.

— Ὁ Ἕλλην κέκτηται ἐξ ἐμφύτου τὴν συνείδησιν τῆς ἐλευθερίας καὶ τῆς ἀτομικότητος.

— Τὸ ἔνοπλον ἔθνος ἔσται ἡ ἐγγύησις τοῦ μέλλοντος, ἡ κλεὶς τῆς λύσεως πάντων τῶν προβλημάτων αὐτοῦ, τὸ θεμέλιον τοῦ νέου πολιτισμοῦ, τῆς τιμῆς καὶ τῆς εὐημερίας.

— Ὅταν τις δυστυχήσῃ, ἐγκαταλείπεται ὑπὸ τῶν φίλων του.

— Ἀγησίλαος ὅπου ᾤετο τῆς πατρίδος ὠφελήσειν, οὐ πόνων ἀφίετο, οὐ κινδύνων ἀφίστατο, οὐ χρημάτων ἐφείδετο, οὐ γῆρας προυφασίζετο.

— Ἂν κοιμᾶσαι ἐνωρὶς καὶ σηκώνεσαι ἐνωρίς, ἔχεις ὑγίειαν, μάθησιν καὶ πλοῦτον.

— Πράττοντες τὸ κακὸν κατ' ἰδίαν δυνατὸν νὰ ἀποφύγωμεν τὰς μέμψεις τῶν ἄλλων, ἀλλ' ἀδύνατον νὰ διαφύγωμεν καὶ τοὺς ἐλέγχους τῆς ἐν ἡμῖν συνειδήσεως, δῆλον δτι τῆς φωνῆς τοῦ Θεοῦ.

— Ἀκάθαρτος παρὰ Θεῷ πᾶς ὑψηλοκάρδιος.

— Θάνατος πλουσίου, φιλονεικία κληρονόμων.

— Ἐργασία καὶ πλῆξις οὐδέποτε κατῴκησαν ἐν τῇ αὐτῇ στέγῃ.

— Ἡ ἠθικὴ δύναμις λαοῦ τινος καταδείκνυται οὐ σμικρὸν ἐν τῷ καταλόγῳ ιῷ ἀπὸ τῶν τυπογραφικῶν αὐτοῦ πιεστηρίων ἐξερχομένων βιβλίων, εἴτε διδακτικῶν, εἴτε ἀναγνωστικῶν καὶ εὐρυτέρας μελέτης πρωτοτύπων ἢ μεταπεφρασμένων ἐξ ἀλλοτρίων γραμματολογιῶν.

— Ἀχάριστος κυρίως λέγεται οὐ μόνον ὁ μὴ ἀποδιδοὺς ὅ,τι ἔλαβεν, ἀλλὰ καὶ ὅστις ἀποδοὺς ἤδη τὸ χρέος, οὔτ' ἐνθυμεῖται πλέον εἰς τὸ ἑξῆς τὸν εὐεργέτην.

— Διὰ τῆς χριστιανικῆς διδασκαλίας ἐπανορθοῦται τὸ παρελθόν, ζωογονεῖται τὸ παρόν, διαφωτίζεται τὸ μέλλον, καὶ τὸ μυστήριον τοῦ βίου σαφῶς ἐξηγεῖται.

— Οἱ ἀδελφοὺς παριέντες καὶ ἄλλους φίλους ζητοῦντες παραπλήσιοί εἰσι τοῖς τὴν ἑαυτῶν γῆν ἐῶσι, τὴν δὲ ἀλλοτρίων γεωργοῦσιν.

— Ἡ ἀληθὴς φιλοσοφία ἐστὶ πνεῦμα τοῦ Θεοῦ.

— Τὸ πολὺ τῆς θλίψεως γεννᾷ παραφροσύνην.

— Τὸ μὲν ἀκράτως ἑλληνίζειν εἶναι τυραννικόν, τὸ δὲ χυδαΐζειν δημαγωγικόν.

— Ἡ προσευχὴ ἐπιχέει δρόσον οὐρανίαν, δι' ἧς ποτιζομένη καὶ ἐξαγιαζομένη ἡ ψυχὴ ἡμῶν παράγει τοὺς ὡραίους καρποὺς τῆς εὐσεβείας.

— Ἡ νεότης εἶναι ἡ ἡλικία τῆς προπαρασκευῆς, εἶναι ἡ ὥρα τοῦ βίου, καθ' ἣν ὁ φρόνιμος γεωργὸς σπείρει τὸν ἀγαθὸν σπόρον, ὅπως, ἀκολούθως ὑπὸ τὴν προστασίαν τοῦ Ποναγάθου, θερίσῃ τὴν εὐτυχίαν τοῦ βίου καὶ τὴν μακαριότητα τοῦ οὐρανοῦ.

— Αἱ εὐγενεῖς ψυχαὶ εὐεργετούμεναι μὲν ζωηρῶς πάντοτε ἐνθυμοῦνται τὸν εὐεργέτην αὐτῶν, εὐεργετοῦσαι δέ εὐκόλως λησμονοῦσι τὸν εὐεργετηθέντα, ἀπομιμνησκόμεναι μόνον τὴν ἐκ τῆς εὐεργεσίας ἡδονήν.

— Ἄστεγον εἰς οἶκον δέξαι καὶ τυφλὸν ὁδήγει.

— Δεῖ ἅπαντας τοὺς πολιτευομένους μήτε πρὸς ἔχθραν ποιεῖσθαι λόγον μηδένα, μήτε πρὸς χάριν, ἀλλ' ὃ βέλτιστον ἕκαστος ἡγεῖται τοῦτ' ἀποφαίνεσθαι.

— Τὰ σπουδαῖα μελέτα καὶ ἐάν τι παρηκμακὼς μανθάνῃς, μὴ αἰσχύνου· βέλτιστον γὰρ ὀψιμαθῆ καλεῖσθαι ἢ ἀμαθῆ.

— Μὴ νίπτῃς μόνον τὸ πρόσωπον, ἀλλὰ καὶ τὴν ψυχήν· ἡ ψυχὴ νίπτεται διὰ τῆς εὐσεβείας, τῆς χρηστότητος καὶ τῶν ἀγαθῶν πράξεων.

— Δεινὸν τοὺς χείρους τῶν βελτιόνων ἄρχειν.

— Ὅταν ὁ ἀνὴρ καὶ ἡ γυνὴ ἐρίζωσιν ἀδιακόπως, δυοῖν θάτερον συμβαίνει· ἢ δὲν δύνανται νὰ ὑποφέρωσιν ἀλλήλους ἢ λατρεύονται ὑπὲρ τὸ δέον.

— Ἔσο ταπεινόφρων ἔχων πρότυπον μιμήσεως τὸν Ἰησοῦν Χριστὸν ἢ τὸν Σωκράτην.

— Τὸν χρόνον τὸν ταχύπτερον μὴ σπαταλᾷς, παιδίον. Ὁ χρόνος τιμιώτερος ὑπάρχει κειμηλίων.

— Δένδρον μεταφυτευόμενον καὶ οἰκογένεια μετοικοῦσα εὑρίσκεται πάντοτε χειροτέρα παρὰ τοὺς μένοντας ἐπὶ τοῦ αὐτοῦ τόπου.

— Ἐν πᾶσιν ὁ ἀγὼν εἶνε ζωή, ἐν τῇ θρησκείᾳ, ἐν τῇ πολιτείᾳ, ἐν τῇ φιλολογίᾳ.

— Μὴ ἔσο ἄσπλαγχνος πρὸς τοὺς πτωχοὺς ἀδελφούς σου, ἀλλὰ παρηγόρει αὐτούς.

— Τὸ πᾶν ἐν τῷ βίῳ ἐξ ἡμῶν ἐξαρτᾶται, διότι ἡ θέλησις ὑπὸ τῆς πίστεως βοηθουμένη, καθιστᾷ ἡμᾶς ἀξίους ν' ἀποκτήσωμεν τὰς ἀρετὰς ὅσας ἐπιδιώκομεν σπουδαίως καὶ μετὰ ζέσεως.

— Εἰς δύο τάξεις διαιροῦνται οἱ ἀχάριστοι. Οἱ μὲν δεικνύουσιν ἐν τῷ ἅμα τὴν εὐγνωμοσύνην, ἵνα παύσωσι πλέον διὰ παντὸς εἰς τὸ ἑξῆς ἐνθυμούμενοι τὸ καλόν· οἱ δὲ ὑπὸ τοῦ συμφέροντος κινούμενοι φαίνονται εὐγνώμονες μόνον ἵνα ὠφελῶνται καὶ ἔπειτα ὑπὸ τοῦ αὐτοῦ ἀνθρώπου.

— Τὰ ἐν τῇ νεότητι χρέη καταστρέφουσι τὴν λοιπὴν τοῦ ἀνθρώπου ζωήν.

— Καλλίστη πασῶν τῶν προσπαθειῶν εἶναι ἐκείνη, δι' ἧς συνειθίζομεν νὰ ἀποκτῶμεν μόνον καλὰς ἕξεις.

— Ὁ οἶκος εἶναι πρὸ πάντων ὁ κόσμος τῆς γυναικός. Κυβερνᾷ αὐτὸν διὰ τῆς ἀγαθότητος, τῆς γλυκύτητος καὶ τῆς τρυφερότητος.

— Αἱ ἀρεταὶ ἀφανίζονται ἐν τῷ συμφέροντι, ὡς οἱ ποταμοὶ ἐν τῇ θαλάσσῃ.

— Ἀτυχοῦντι συνάχθου.

— Ἐν τῷ βίῳ μηδέποτε γίνου ἡ σταγὼν ἡ προκαλοῦσα τὴν ἐκχείλισιν τοῦ ποτηρίου.

— Τὰ χρήματα πολλαπλασιάζονται ἐξ ἑαυτῶν. Τὸ χρῆμα γεννᾷ χρῆμα.

— Μηδενὶ δίκην δικάσῃς, πρὶν ἀμφοῖν μῦθον ἀκούσῃς.

— Οἱ πονηροὶ ἀεί τι κακὸν ἐργάζονται τοὺς ἐγγυτάτω αὐτῶν ὄντας.

— Κύριος ὑπερηφάνοις ἀντιτάσσεται, ταπεινοῖς δὲ δίδωσι χάριν.

— Μηδένα πρὸ τοῦ τέλους μακάριζε.

— Εἷς ὀφθαλμὸς ἀρκεῖ τῷ πωλητῇ· καὶ ἑκατὸν ὅμως ἂν εἶχεν ὁ ἀγοραστής, δὲν θὰ ἦσαν περιττοί.

— Ὀχύρωσον σεαυτὸν τῇ αὐταρκίᾳ· τοῦτο γὰρ δυσάλωτόν ἐστι χωρίον.

— Τὸ παιδίον δεικνύει τὸν ἄνδρα, ὅπως ἡ αὐγὴ τὴν ἡμέραν.

— Ὅπου εἰσέλθῃ ὑπερηφάνεια, εἰσέρχεται καταισχύνη. Ἡ δὲ σοφία εἶναι μετὰ τῶν ταπεινῶν.

— Τὸ χρῆμα κάμνει τὸν πόλεμον.

— Ὁ ἀθυρόστομος ὁμοιάζει ἀσφράγιστον ἐπιστολήν, ἣν, ἕκαστος δύναται νὰ ἀναγνώσῃ ἀκόπως.

— Τὰ μυστικὰ ὁμοιάζουσι τὰ στρείδια, ἅτινα ἐκπνέουσιν ἅμα ἀνοιχθῶσιν.

— Ἡ εὐθυμία εἶναι τὸ καλλίτερον τῶν τονικῶν τῆς ψυχῆς· δίδει εἰς αὐτὴν νέας πάντοτε δυνάμεις, ἐνῷ ἡ κατήφεια καὶ ἡ ἀθυμία ἐξασθενίζουσι τὸν ἄνθρωπον καὶ ἐξαντλοῦσι τὰς ἠθικὰς δυνάμεις αὐτοῦ.

— Τὸ μὲν κτῆνος ἔλαβε παρὰ τοῦ Θεοῦ τὸ ἔνστικτον, ὁ δὲ ἄνθρωπος τὸν λόγον, δν ζητεῖ παντὶ τρόπῳ νὰ ἐπισκοτίσῃ.

— Διὰ τοὺς πόνους τοῦ ἄλλου ὁ καθεὶς ἔχει ἀρκετὸν θάρρος.

— Ὁ ἡγεμών ὁ ἀποχωριζόμενος τῶν ὑπηκόων του μηδενίζεται, ὅπως ὁ ἀριθμὸς ἕν, ὅστις, εἰ καὶ πρῶτος τῶν ἀριθμῶν, εἶναι ὁ ἀσθενέστερος ὅλων, ἂν χωρισθῇ αὐτῶν.

— Οἱ ἄνθρωποι, νέοι καὶ γέροντες, ἀλλὰ κυρίως οἱ νέοι,

μιμοῦνται χωρὶς νὰ τὸ ἐννοοῦν καὶ οἱ ἴδιοι, ἐκείνους τοὺς ὁποίους συναναστρέφονται.

— Οὐδὲν πικρότερόν ἐστι τῆς ἀνάγκης.

— Πᾶς ὁ ὑψῶν ἑαυτὸν ταπεινωθήσεται καὶ ὁ ταπεινῶν ἑαυτὸν ὑψωθήσεται.

— Ὅσον ἡ ἀπὸ τῆς ὁδοῦ τόσον καὶ ἡ ἀπὸ τῆς ἀληθείας ἀποπλάνησις εἶνε βαρεῖα.

— Βλάπτει τὸν ἄνδρα ὁ θυμός.

— Τὸ στάσιμον ὕδωρ σήπεται καὶ μόνον τὸ ῥέον εἶναι διαυγές.

— Ἀμαθία ἐπονείδιστος ἡ τοῦ οἴεσθαι εἰδέναι ἃ τις οὐκ οἶδεν.

— Τὸ νὰ ὑπατάσσηταί τις καὶ νὰ ἀκολουθῇ τοὺς ἱκανωτέρους καὶ ἐμπειροτέρους του δὲν εἶναι αἰσχρόν, ἀλλὰ μάλιστα σεμνὸν καὶ σωτήριον.

— Ὡς ἀπὸ προσώπου ὄφεως φεῦγε ἀπὸ ἁμαρτίας· ἐὰν γὰρ προσέλθῃς δήξεταί σε· ὀδόντες λέοντος οἱ ὀδόντες αὐτῆς ἀναιροῦντες ψυχὰς ἀνθρώπων.

— Ἐν φαύλῃ πολιτείᾳ τοὺς χρηστοὺς ὡς ἀχρήστους ἔχουσιν.

— Οὔτε τὰ τοῦ Ἀχιλλέως ὅπλα τῷ Θερσίτῃ οὔτε τὰ τῆς ψυχῆς ἀγαθὰ τῷ ἄφρονι ἁρμόττει.

— Ἡ ἀγαθότης ἀγαπᾶται ὡς ἡ καλλονή, ἀλλὰ πολὺ ταύτης βραδύτερον.

— Ἡ αἰδὼς εἶναι ὁ πλησιέστερος συγγενὴς τῆς ἀρετῆς.

— Οἱ νέοι ἐκ φύσεως μιμητικοὶ διὰ τῶν παραδειγμάτων μᾶλλον ἢ διὰ τῶν συμβουλῶν διαπλάττονται.

— Ἄναφτε τὸ λιχνάρι σου προτοῦ νὰ σ' εὕρῃ ἡ νύχτα.

— Οὐδὲν ὑπάρχει παρὰ τοῖς ἀνθρώποις οὔτε τόσον εὔχρηστον, οὔτε τόσον καλόν, ὅσον ἡ τάξις.

— Συμβαίνει εἰς τὰς ἀγαθοεργίας ὅ,τι εἰς τὰς ἀγχίνους ἀποκρίσεις,

Αἱ μὴ ἐπερχόμεναι πάραυτα οὐδέποτε ἐπέρχονται.

— Ἡ θεοσέβειά ἐστι σοφία, τὸ δὲ ἀπέχεσθαι ἀπὸ κακῶν ἐπιστήμη.

— Πάσης πράξεως τὸ τέλος πρὸ τῆς ἀρχῆς ἐξέταζε.

— Οἱ μοχθηροὶ τῶν ἀνθρώπων οὐχ' οὕτως ἥδονται ἐπὶ τοῖς ἰδίοις ἀγαθοῖς, ὡς ἐπὶ τοῖς ἀλλοτρίοις κακοῖς.

— Εἰς τὰς μεγάλας εὐθυνίας συλλογίζου τί πρέπει νὰ ἀγοράζῃς. Ἡ εὐθήνεια ἐπτώχευσε πολλούς.

— Ἡ Γραφὴ παραβάλλεται μὲ λιβάδιον εὐανθές.

— Εἴς τινας ἀνθρώπους μειδιᾷ ἡ τύχη, ἀλλὰ μόνον ὅπως δείξῃ εἰς αὐτοὺς τοὺς ὀδόντας της.

— Ἡ αἰδὼς πρέπει νὰ ὑπερασπίζῃ τὸ κάλλος, ὡς ἡ ἄκανθα τὸ ῥόδον.

— Οὐκ ἔστιν, οὐκ ἔστιν ἓν' ἄνδρα δυνηθῆναί ποτε πάντα πράττειν.

— Πόνος εὐκλείας πατήρ.

— Ἐν ὀργῇ μήτε τι λέγειν, μήτε τι πράττειν.

— Ἡ τελεία ἀγάπη ἔξω βάλλει τὸν φόβον.

— Ὅποιος κυνηγάει δύο λαγοὺς χάνει καὶ τὸν ἕνα.

— Ἕνα χελιδόνι δὲν κάμνει ἄνοιξι.

— Αἱ ἑσπερίδες τοῦ κόσμου εἶνε συλλογαὶ ἀνθέων, αἵτινες ἑλκύουσι χρυσαλλίδας, μελίσσας πεινώσας καὶ σφῆκας βομβώσας.

— Καιρὸς ἀθυμίας καὶ λύπης εἶναι οὐχὶ ὅταν κακοποιώμεθα, ἀλλ' ὅταν κακοποιῶμεν.

— Συμπαθὴς μορφὴ εἶναι σύστασις ἄφωνος.

— Ἡ μάθησις εἶναι οὐδέν, ἂν δὲν χρησιμεύῃ ὡς στήριγμα τῆς θρησκείας καὶ ἂν μεταχειριζώμεθα αὐτὴν μόνον πρὸς θησαυρισμόν.

— Ἐρευνᾶτε τὰς Γραφάς.

— Ὅστις δὲν θέλει νὰ ἴδῃ τὰς Ἀθήνας εἶναι μωρός, ὅστις δὲν εὐχαριστεῖται βλέπων αὐτὰς εἶναι μωρότερος· ἀλλὰ

πάντων μωρότατος ὅστις τὰς βλέπει, εὐχαριστεῖται καὶ φεύγει, ἔλεγεν ὁ Λύσιππος.

— Καλλίτερον κοιμήσου χωρὶς δεῖπνον παρὰ νὰ ἐξυπνήσῃς χρεωμένος.

— Πάνθ' ὅσα ἂν αἰτήσητε ἐν τῇ προσευχῇ πιστεύοντες λήψεσθε.

— Ἐκ τῶν πρώτων βημάτων, ἅτινα βαδίζομεν ἐμφανιζόμενοι εἰς τὴν σκηνὴν τοῦ μεγάλου θεάτρου, ὅπερ κόσμον καλοῦμεν, κρέμαται ἡ ὑπόληψις, ἡ τιμή, ἡ ἐπιτυχία καὶ ὁλόκληρον τὸ μέλλον ἡμῶν.

— Ἡ μεγαλυτέρα εὐεργεσία, τὴν ὁποίαν ὁ Θεὸς δύναται νὰ χορηγήσῃ εἰς τὸν ἄνθρωπον, εἶναι νὰ δώσῃ εἰς αὐτὸν καλὴν καὶ εὐσεβῆ γυναῖκα διὰ νὰ συζήσῃ μετ' αὐτῆς ἐν εἰρήνῃ καὶ ἡσυχίᾳ ἐμπιστευόμενος εἰς αὐτὴν ὅλα τὰ ἀγαθά του, τὴν ζωήν του, καὶ τὴν εὐημερίαν του.

— Καθὼς ἀρχὴ ἄνδρα δείκνυσιν, οὕτω καὶ ἀνὴρ ἀρχήν.

— Σὺ μόνη τ' ἄνθη, ἀρετή, ἀμάραντα φυλάττεις
Εἰς πᾶσαν ἡλικίαν,
Τὸ κάλλος τὸ ἀληθινὸν σὺ μόνη ἐγχαράττεις,
Εἰς ἀγαθὴν καρδίαν.

— Κακοῖσι μὴ προσομίλει ἀνδράσιν, ἀλλ' αἰεὶ τῶν ἀγαθῶν ἔχεο. Ἐσθλῶν μὲν γὰρ ἂπ' ἐσθλὰ μαθήσεαι· ἢν δὲ κακοῖσι συμμίσγῃς, ἀπολεῖς καὶ τὸν ἐόντα νόον.

— Δύο πήρας ἔχει ἕκαστος, ἔλεγεν ὁ Αἴσωπος· καὶ εἰς μὲν τὴν ἔμπροσθεν βάλλομεν τὰ τῶν ἄλλων ἁμαρτήματα, εἰς δὲ τὴν ὄπισθεν τὰ ἴδια ἡμῶν αὐτῶν.

— Δεῖ τοὺς ὀρθῶς πολέμῳ χρωμένους οὐκ ἀκολουθεῖν τοῖς πράγμασιν, ἀλλ' αὐτοὺς ἔμπροσθεν εἶναι τῶν πραγμάτων.

— Νεότης πονεῖν οὐκ ἐθέλουσα πρὸς τὸ γῆρας κακοπραγεῖ.

— Ἡ κακία δύναται νὰ δώσῃ ὀλίγας μόνον ἐσκορπισμένας ἡδονάς· ἀλλ' ἡ ἀρετὴ καθιστᾷ εὐδαίμονα ὅλον μας τὸν βίον.

— Εὐχαὶ γονέων στηρίζουσι θεμέλια οἴκων.

— Μικρὰ ἀμέλεια προξενεῖ πολλάκις μέγιστον κακόν· δι' ἔλλειψιν καρφίου χάνεται τὸ πέταλον· δι' ἔλλειψιν πετάλου ὁ ἵππος· δι' ἔλλειψιν ἵππου ὁ ἱππεύς, καθ' ὅτι ὁ ἐχθρὸς προφθάνει τὸν ἱππέα καὶ ταῦτα πάντα διότι ἠμέλησε νὰ καρφώσῃ τὸ πέταλον.

— Τὸ στραβὸ ξύλο ἡ φωτιὰ τὸ 'σάζει.

— Οἷος ὁ τρόπος τοιοῦτος ὁ λόγος.

— Τὰ λαχεῖα εἶναι σκόπελος, ἐφ' ὧν προσκρούει ἡ οἰκονομία.

— Μὴ ῥίπτετε τοὺς μαργαρίτας εἰς τοὺς χοίρους.

— Ἀργύριον καὶ χρυσίον οὐ βελτίους ποιεῖ τοὺς ἀνθρώπους.

— Ὅτι ὑποφέρει τὸ κορμὶ τὸ φταίει τὸ κεφάλι.

— Οἱ μὲν μικρόψυχοι δὲν ἐπιδίδονται εἰς ἐπιχείρησιν ἀπὸ φόβον μήπως ἀποτύχωσιν, οἱ δὲ μέσοι ἐπιδίδονται μὲν, πλὴν μόλις ἀπαντήσωσι δυσχέρειάν τινα, ἀποθαρρύνονται· μόνον οἱ μεγαλόψυχοι δὲν ἀποσύρονται ἐκ τῶν προσκομμάτων.

— Ἡ ἔνδοξος καταγωγὴ εἶναι φορτίον βαρύτατον, τὸ ὁποῖον ὅστις δὲν τὸ φέρει μετὰ τιμῆς, ἀναγκάζεται νὰ τὸ φέρῃ μετ' αἰσχύνης.

— Ὅποιος δὲν ξεύρει νὰ ὑπομένῃ,
Χάνει ὅ,τι περιμένει.

— Ἐπὶ ῥώμῃ μὴ καυχῶ.

— Ὡσπερ διὰ τῆς παρακοῆς τοῦ ἑνὸς ἀνθρώπου ἁμαρτωλοὶ κατεστάθησαν οἱ πολλοί, οὕτω καὶ διὰ τῆς ὑπακοῆς τοῦ ἑνὸς δίκαιοι κατασταθήσονται.

— Ὁ πλοῦτος θνητὸς, ἡ δὲ δόξα ἀθάνατος.

— Μὴ πάρῃς δοῦλον ποτὲ ἐκεῖνον, ὅστις ἐχρησίμευσεν αὐθέντης σου.

— Ἄσταται καὶ ἐφήμερα τ' ἀνθρώπινα ἀγαθά. Κοῦφαι αἱ πεποιθήσεις τῶν πλουσίων καὶ ἰσχυρῶν. Μικραὶ αἱ καυχήσεις τῶν ἀλαζόνων. Μεγάλη ἡ σμικρότης τῶν ἀνθρώπων. Ἀνεξερεύνητοι αἱ βουλαὶ τοῦ Ὑψίστου καὶ ἄπειρος ἡ πανάγαθος Αὐτοῦ πρόνοια.

— Ἀθάνατον ἔχθραν μὴ φύλαττε θνητὸς ὤν.

— Ἀριστοτέλης ἐρωτηθείς, «τί τῶν ζῴων κάλλιστον;» ἔφη· «ἄνθρωποι τὴν ψυχὴν παιδείᾳ κεκοσμημένοι».

— Τὸν χρηστὸν καὶ ἀγαθὸν ἄνδρα δεῖ τῶν μὲν προγεγενημένων μεμνῆσθαι, τὰ δ' ἐνεστῶτα πράττειν, περὶ δὲ τῶν μελλόντων φυλάττεσθαι.

— Πένης καὶ ἰδιώτης ὤν, μὴ μιμοῦ τὰ τῶν πλουσίων, μήποτε καταγελασθῇς καὶ κινδυνεύσῃς· τὸ γὰρ ξένον ἀνοίκειον.

— Τοῦ καθήκοντος ἡ ἐκτέλεσις ἐπιβάλλεται οὐ μόνον εἰς τοὺς ἰθύνοντας τὰ κοινὰ πράγματα, τοὺς πρωτοστατοῦντας ἐν τῇ κοινωνικῇ σταδιοδρομία, ἀλλὰ καὶ εἰς τοὺς τελευταίους τῶν ἰδιωτῶν.

— Ἀπορία ψάλτου βήξ.

— Χρὴ μὴ πρὸς τὰς τύχας τῶν ἐναντίων ἐπαίρεσθαι, ἀλλὰ τὰς διανοίας κρατήσαντας θαρσεῖν.

— Καὶ γὰρ στολισμὸς ἀνδρός, καὶ βῆμα ποδός, καὶ γέλως ὀδόντων ἀναγγέλλει τὰ περὶ αὐτοῦ.

— Ἂν θέλῃς ἵνα ἀποκτήσῃς δόξαν καὶ πλεονεκτήματα, συναναστρέφου τακτικῶς μετὰ τῶν ἐναρέτων καὶ εὐδοκιμούντων ἀνθρώπων.

— Ὁ στόμαχος καὶ ἡ καρδία πρέπει νὰ εἶναι εὐχαριστημένοι, ἵνα δυνάμεθα νὰ θαυμάζωμεν τὴν φύσιν. Ἄλλως ὁ ἥλιος φαίνεται ἡμῖν μηχανὴ πρὸς ὡρίμανσιν τῶν πεπόνων, ἡ σελήνη φανάριον τῶν κλεπτῶν, τὰ δένδρα καύσιμος ὕλη,

ἡ θάλασσα ἁλμυρὸν ῥευστὸν καὶ ἡ ζωὴ ἀνούσιος καὶ νεόβραστος κολοκύνθη.

— Προσευχὴ τοῖς χειμαζομένοις λιμήν, τοῖς κυμαινομένοις ἄγκυρα ἀσφαλής, τοῖς κλονουμένοις ἔρεισμα, τοῖς παθοῦσι παράκλησις, τοῖς πλουσίοις ἀσφάλεια, τοῖς ἀσθενοῦσιν ἴασις, τοῖς ὑγιαίνουσι φύλαξ.

— Μηδένα φίλον ποιοῦ, πρὶν ἂν ἐξέτάσῃς, πῶς κέχρηται τοῖς πρότερον φίλοις.

— Οἱ πατέρες ἐκτρέφεται τὰ τέκνα ὑμῶν ἐν παιδείᾳ καὶ νουθεσίᾳ Κυρίου.

— Ἡ γλῶσσα εἶναι δίκοπον καὶ τρομερὸν μαχαῖρι,
Ἂν δὲν προσέχωμεν αὐτὴν πολλὰς πληγὰς μᾶς φέρει.

— Οἱ Πέρσαι οἴονται τοὺς ἀχαρίστους καὶ περὶ θεοὺς ἂν ἀμελῶς ἔχειν.

— Μὴ παραβίαζε τοὺς νόμους τῆς φιλίας.

— Ἡ προσευχὴ εἶναι διὰ τὴν καρδίαν ὅ,τι ἡ ἀναπνοὴ διὰ τοὺς πνεύμονας, ὅ,τι αἱ ἐπιστῆμαι διὰ τὸ λογικόν.

— Ἡ μετὰ χρηστῶν συναστροφὴ ἤθη χρηστὰ καταρτίζει.

— Ἡ ἐπίδειξις τοῦ πλούτου εἶναι ἔνδειξις κακῆς ἀνατροφῆς καὶ ἀποδεικνύει ὀψίπλουτον.

— Ἡ πεῖρα βοηθουμένη ὑπὸ τῆς δραστηριότητος καὶ τῆς φρονήσεως πρὸ πάντων συντελεῖ πρὸς ἐπιτυχίαν εἰς τὰς ἐπιχειρήσεις.

— Ἡ παιδεία ὁμοίᾳ ἐστὶ στεφάνῳ· καὶ γὰρ τιμὴν ἔχει καὶ πολυτέλειαν.

— Ἕν μὲν εἶδος τῆς ἀρετῆς, ἄπειρα δὲ τῆς κακίας.

— Τὸ πρῶτο βῆμα πρὸς τὸ χρέος εἶναι ὅμοιον τῷ πρώτῳ εἰς τὸ ψεῦδος βήματι, διότι ἕκαστον χρέος ἐπιφέρει καὶ τὴν ἀνάγκην ἑτέρου καὶ ἕκαστον ψεῦδος τὴν ἀνάγκην ἄλλου.

— Δὲν εἶνε τὰ ῥᾶστα κάλλιστα.

— Ἡ ἐργασία δύναται νὰ καταβάλῃ καὶ νὰ κουράσῃ τὸν νοῦν, ἡ ἀργία ὅμως φέρει ὀλεθριώτερα ἀποτελέσματα.

— Ἡ ἐκπαίδευσις τῆς γυναικὸς εἶναι καὶ ἐκπαίδευσις τοῦ ἀνδρός· ἡ ἀνύψωσις τοῦ χαρακτῆρός της ἀνυψοῖ καὶ τοῦ ἀνδρὸς τὸν χαρακτῆρα.

— Τὰ πλούτη κώλυμα μᾶλλον ἢ κέντρον εἰσὶ καὶ πολλάκις ἤθελέ τις διστάσει νὰ εἴπῃ ἐὰν πρέπῃ νὰ θεωρηθῶσιν ὡς εὐτυχία ἢ ὡς κατάρα.

— Τὸ ἔντιμον κέρδος εἶναι ἀπόδειξις ὑπομονητικῆς δραστηριότητος, γεννοίας ἀντιστάσεως ἐν ὥραις πειρασμοῦ καὶ ἐπιμονῆς εἰς τὰς ἐπιχειρήσεις.

— Τ' ἀνδρειωμένου ὁ θάνατος δίνει ζωὴ 'στὴ νειότη.

— Ἀπὸ ζουρλὸ καὶ μεθυστὴ μαθαίνεις τὴν ἀλήθειαν.

— Ῥᾷστον ἁπάντων ἐστὶν αὐτὸν ἐξαπατῆσαι.

— Τύχην στέργε.

— Ἐὰν εἶναι ἡδὺ τὸ θνήσκειν ὑπὲρ πατρίδος, οὐχ ἧττον ἡδὺ εἶναι καὶ τὸ ζῆν ὑπὲρ αὐτῆς, τοὐτέστι τὸ ἀφιερώνειν εἰς αὐτὴν τὸν χρόνον, τὰς δυνάμεις, τὰ κράτιστα τῶν αἰσθημάτων.

— Λόγισαι πρὸ ἔργου.

— Ὅταν ἔχω εἰς τὴν αὐλήν μου μίαν ἀγελάδα καὶ μίαν προβατίνα, ὅλος ὁ κόσμος μοῦ λέγει καλημέρα.

— Ἡ γλῶσσά σου μὴ προτρεχέτω τοῦ νοῦ.

— Ὁ ἔχων κακὴν κεφαλὴν εἰς τὰ εἴκοσιν ἔτη εἶναι πτωχὸς εἰς τὰ τριάκοντα.

— Αἱ ἐμπορικαὶ κατακτήσεις πολυτιμότεραι τῶν στρατιωτικῶν.

— Τὰ πλούτη ἔχει οὐχὶ ὁ ἔχων, ἀλλ' ὁ χαιρόμενος αὐτά.

— Τὸ ὄνομα καὶ ἡ μνήμη τῶν μεγάλων ἀνδρῶν ἑνὸς ἔθνους εἶναι πλοῦτος, τὸν ὁποῖον οὐδεμία καταστροφὴ δύναται νὰ ἀφαιρέσῃ.

— Ὁ νοῦς τοῦ ἀσχολουμένου ἀνθρώπου εἶναι ὡς οἰκία κατοικουμένη, ἐνῷ ὁ νοῦς τοῦ ἀργοῦ εἶναι ὡς ἔρημον κτίριον· ὅταν δὲ εὑρίσκῃ ὁ πειρασμὸς ἀνεῳγμένας τὰς θύρας

εἰσέρχεται φέρων μεθ' ἑαυτοῦ τὸν ὅμιλον τῶν κακῶν σκέψεων.

— Ὡς εὐγνώμων ἰατρὸς βούλοιτ' ἂν ὕπνῳ καὶ τροφῇ μᾶλλον ἢ φαρμάκοις τὸ νόσημα λῦσαι τοῦ κάμνοντος, οὕτω καὶ φίλος ἐπιεικὴς καὶ πατὴρ χρηστὸς καὶ διδάσκαλος ἐπαίνῳ μᾶλλον ἢ ψόγῳ χαίρει πρὸς ἐπανόρθωσιν ἤθους χρώμενος.

— Ἡ ἀδιάλειπτος καὶ ὠφέλιμος ἐνασχόλησις εἶναι διὰ τὸν ἄνδρα καὶ διὰ τὴν γυναῖκα οὐσιώδης ὅρος εὐτυχίας καὶ ὑγιείας, ὄχι μόνον τῆς ὑγιείας τοῦ σώματος ἀλλὰ καὶ τῆς ψυχῆς.

— Ἡ ἐγκαρτέρησις ἀπαιτεῖ θάρρος πολὺ ἀνώτερον τῆς ἀνδρείας, ἡ ὁποία ἐπιδεικνύεται εἰς τὰ πεδία τοῦ πολέμου.

— Ἐὰν δὲν κινῆται ἀπὸ θέλησιν ἐλευθέραν, δὲν δύναται κανεὶς νὰ πράξῃ τίποτε μέγα.

— Εἰς τὴν ἐπιτυχίαν τῶν ἀνθρωπίνων ἐπιχειρήσεων συντελεῖ μᾶλλον ἡ διευθύνουσα κεφαλὴ ἢ ὁ ἐκτελῶν βραχίων.

— Τὸ καλὸν βιβλίον εἶναι τὸ διαρκέστερον μετὰ θάνατον μνημεῖον τοῦ συγγραφέως του· ἔχει ἐντὸς αὐτοῦ οὐσίαν ἀθανασίας.

— Ἡ ἐπίδρασις τῆς οἰκογενειακῆς ἀνατροφῆς παρατείνεται πέραν τῆς παιδικῆς ἡλικίας· δύναταί τις νὰ εἴπῃ ὅτι οὐδέποτε παύει ἐντελῶς.

— Ἡ ἀκηρία δὲν δύναται οὔτε νὰ ὑπερπηδήσῃ τὰ ἐμπόδια οὔτε νὰ νικήσῃ τὰς δυσκολίας τοῦ βίου. Τὸ τέλος της εἶναι παντοῦ καὶ πάντοτε ναυάγιον.

— Ἡ ἐλευθεριότης ποιεῖ φίλους, ἡ δὲ ἀπιστία μόνον ἀχαρίστους.

— Τὴν γενναιοφροσύνην ἐμπνέει καλὴ ἀνατροφὴ καὶ φιλελεύθερον πολίτευμα.

— Πᾶσα σπουδὴ μὴ τείνουσα κατ' εὐθεῖαν ἢ πλαγίως πρὸς βελτίωσιν ἡμῶν ὡς ἀνθρώπων καὶ πολιτῶν, οὐδὲν ἄλλο εἶναι ἢ εἶδός τι εὐφυοῦς καὶ τερπνῆς νωθρότητος.

— Τὸ φίλεργον τῆς οἰκοδεσποίνης φέρει ἀφθονίαν ἀγαθῶν, εἶναι κόσμος, εἶναι τρυφὴ καὶ τροφὴ αὐτῆς.

— Ὁ χειρότερος δοῦλος δὲν εἶναι ὁ ὑποτασσόμενος εἰς δεσπότην, ἀλλ' ὁ ὑποκείμενος εἰς τὴν ἰδίαν αὐτοῦ ἀμάθειαν, τὸν ἴδιον ἐγωϊσμὸν καὶ τὴν ἰδίαν πονηρίαν.

— Ὁ ἀδιακόπως σκεπτόμενος περὶ τοῦ ὑλικοῦ κέρδους οὐδέποτε θέλει κατορθώσῃ μέγα τι.

— Ἡ ἐγκράτεια μετὰ μετριότητος καὶ προσοχῆς τὸ ποτήριον τῶν ἡδονῶν γευομένη οὐδέποτε μέχρι τοῦ πυθμένος ἀρύεται, διότι πικρά, δυσώδης καὶ δηλητήριον ἡ ὑποστάθμη αὐτοῦ.

— Ἰσχὺν τῇ ψυχῇ αἰροῦ μᾶλλον ἢ τῷ σώματι.

— Οὐ πολυτελὴς τράπεζα τὸν ἡδὺν γεννᾷ βίον, ἀλλὰ νήφων λογισμός.

— Ἐξ ὅλων τῶν ἀδυναμιῶν τῆς ἀνθρωπίνης φύσεως ἐκείνη τὴν ὁποίαν ἕκαστος διὰ παντὸς τρόπου χρεωστεῖ νὰ πολεμήσῃ καὶ ν' ἀποφύγῃ εἶναι ἡ ὀκνηρία· διότι ἐξευτελίζει καὶ τὰ ἄτομα καὶ τὰ ἔθνη.

— Ἡ καρτερία τοῦ σιωπηλῶς ἀγωνιζομένου καὶ τὰ πάντα ὑπομένοντος χάριν τοῦ καθήκοντος καὶ τῆς ἀληθείας εἶναι ἡρωϊκωτέρα τῆς σωματικῆς ἀνδρείας, τῆς ὁποίας τὰ κατορθώματα ἀνταμείβονται διὰ τιμῶν καὶ ἀξιωμάτων καὶ διὰ δαφνῶν πολλάκις βεβαμμένων εἰς αἷμα.

— Ἡ ἀλήθεια εἶναι ὁ σύνδεσμος τῆς κοινωνίας· ἄνευ αὐτῆς ἡ ὕπαρξίς της ἤθελε παύσει, ἡ δὲ ἀναρχία καὶ τὸ χάος ἤθελαν ἐπέλθει.

— Οἱ καλοὶ τρόποι εἶναι μία τῶν ἐκδηλώσεων τοῦ ἀγαθοῦ χαρακτῆρος.

— Μὴ ἀπομακρύνου τῶν φίλων σου μηδὲ ἀραίωνε τὰς μετ' αὐτῶν σχέσεις σου, ἐὰν δυστυχήσουν.

— Ὁ ὀκνηρὸς δὲν ζῇ βίον ἀνθρώπινον, ἀλλὰ φυτικόν· διέρχεται ἄπρακτος τὸν χρόνον τῆς ζωῆς του, ἐνῷ ὁ φιλόπονος ἀποβαίνει πηγὴ δραστηριότητος καὶ φαιδρότητος εἰς τοὺς περὶ αὐτόν.

— Μέγας λαὸς εἶναι οὐχὶ μόνον ὁ ἐν εἰρήνῃ διεξάγων τὸν ἀγῶνα τῆς προόδου, ἀλλὰ καὶ ὁ ἐν πολέμῳ δυνάμενος νὰ ἐξασφαλίσῃ τὰ ἀγαθὰ αὐτῆς.

— Αἱ πληγαὶ τῆς γλώσσης εἶναι χειρότεραι τῶν πληγῶν τοῦ ξίφους.

— Σωκράτης ἔλεγε σὺν τοῖς θεοῖς ἄρχεσθαι παντὸς ἔργου.

— Ἀτιθάσευτός ἐστιν ἡ πονηρία, κἂν τὰ μάλιστα εὐεργετῆται.

— Φοβοῦ τὸν ἐχθρόν σου καὶ ἀφοῦ γίνῃ φίλος σου.

— Ἡ φωνὴ τοῦ λαοῦ εἶναι ὡς ἡ δικογραφία, ἐφ' ἧς βασιζόμενος, ὁ μέγας Δικαστὴς ἐκφέρει τὰς ἀποφάσεις του.

— Τὴν πρὸς τὴν πατρίδα ἀγάπην, τὴν ἀφοσίωσιν, πρέπει νὰ ἔχῃ ἕκαστος τῶν νέων ὡς τὴν κατ' ἐξοχὴν ἐν τῷ βίῳ ἀποστολήν.

— Ἡ ἑλληνικὴ ἐκπαίδευσις ἐθεωρήθη ἐκπαλαι ἀνθρωπιστική, ὁ δὲ ἑλληνικὸς πολιτισμὸς δικαίως ἐχαρακτηρίσθη ἀνθρωπισμός.

— Ὅπου θεοὺς μὲν σέβονται, τὰ δὲ πολεμικὰ ἀσκοῦσι, πειθαρχεῖν δὲ μελετῶσιν, ἐνταῦθα πάντα μεστὰ ἐλπίδων ἀγαθῶν ἐστιν.

— Τὸ ἐμπνέεσθαι μόνον ὑπὲρ εὐγενοῦς ἰδέας, ἀλλ' ἀδιαφορεῖν ἢ μὴ τολμᾶν περὶ τῆς παντὶ τρόπῳ πραγματώσεως αὐτῆς, ὑπὸ πᾶσαν ἔποψιν τυγχάνει ἄνανδρον καὶ ἀνάξιον ἠθικοῦ ὄντος.

— Ἡ παιδεία εἶναι εἰς τὸν ὀφθαλμὸν τοῦ νοῦ, ὅ,τι τὸ τηλεσκόπιον εἰς τὸ φυσικὸν ὄμμα.

— Ἡ πλάνη εἶναι ἀποτέλεσμα τῆς ἀγνοίας.

— Πᾶν ὅ,τι ὑπάρχει ἐπιδέχεται βελτίωσιν.

— Ἀγαθός ἐστιν ὁ πλοῦτος, ᾧ οὐκ ἔστιν ἁμαρτία.

— Ὁ ἐργάτης ὁ ἀποταμιεύων ἓν δεκάλεπτον εἶναι ἐθνικὸς εὐεργέτης.

— Εἰς τὴν μόρφωσιν τοῦ χαρακτῆρος συντελοῦν μυρίαι μικραὶ περιστάσεις, ἐξαρτώμεναι κατὰ τὸ μᾶλλον ἢ ἧττον ἀπὸ ἡμᾶς τοὺς ἰδίους.

— Ἡ δυνατὴ θέλησις εἶναι καθὼς τὸ νερὸν ὅταν τρέχῃ· καὶ τὰ δύο ἀνοίγουν τὸν δρόμον των μόνα των.

— Ὑπὲρ πατρίδος θάνατος εἶναι ζωὴ ἐπάνω.

— Ὅσῳ ὀλιγώτερα πράγματα χρειάζεταί τις, τόσῳ περισσότερον πλησιάζει πρὸς τὸν Θεόν, ὅστις οὐδενὸς ἔχει ἀνάγκην.

— Πᾶσαν τοῦ βίου μου ἐπιτυχίαν, ἔλεγεν ὁ Νέλσων, ὀφείλω εἰς τὴν συνήθειαν νὰ εἶμαι πάντοτε καὶ εἰς πᾶσαν περίστασιν καθ' ἓν τέταρτον τῆς ὥρας ἐμπρὸς ἀπὸ τοὺς ἄλλους.

— Ἀλέξανδρος ὁ βασιλεὺς ἐρωτηθείς, «ἐν τίνι τοὺς θησαυρούς;» δείξας τοὺς φίλους ἔφη· «ἐν τούτοις».

— Τὸ εὐκολώτερον πρᾶγμα γίνεται δύσκολον, ὅταν ἐπιχειρῇ τις αὐτὸ μὲ δυσαρέσκειαν.

— Μὴ κρίνῃς ἕνα ἄνθρωπον ἀπὸ τὰ ἐνδύματά του, διότι ταῦτα τὰ ἔκαμεν ὁ ῥάπτης. Μὴ τὸν κρίνῃς ἀπὸ τὴν καταγωγήν του, διότι καὶ ὁ κακὸς πολλάκις κατάγεται ἐξ ἀρίστης οἰκογενείας. Μὴ τὸν κρίνῃς ἀπὸ τὴν ἐπιτυχίαν του ἐν τῷ κόσμῳ, διότι πολλοὶ ἀποτυγχάνουσιν, ἐπειδὴ εἶναι τίμιοι.

— Ἡ ἐγκράτεια μᾶς δίδει καὶ ὑγείαν καὶ εὐτυχίαν·
Ἡδονὰς ἡ ἀκρασία, πλὴν συγχρόνως ἀτιμίαν,
Ἀσθενείας καὶ πτωχείαν.

— Περίανδρος ἐρωτηθείς, «τί μέγιστον ἐν ἐλαχίστῳ;» ἔφη· «φρένες ἀγαθαὶ ἐν σώματι ἀνθρώπου».

— Διπλῆ εἶναι ἡ τύχη τοῦ μεγαλόφρονος ὡς καὶ τοῦ ἀνθους· διότι ὡς τοῦτο ἢ τίθεται ἐπὶ κεφαλῆς πάντων ἢ φθείρεται ἐν τῷ ἀγρῷ, οὕτω ὁ μεγαλόφρων ἢ διάγει ἐν δόξῃ καὶ

τιμῇ ἐν τῷ κόσμῳ τούτῳ ἢ ἐν ἀσκήσει καὶ σκληραγωγίᾳ ἐν ἐρήμῳ.

— Αἱ παρεκτροπαὶ τῆς νεότητος μας εἶναι συναλλαγματικαί, ἐκδιδόμεναι εἰς λογαριασμὸν τοῦ γήρατός μας καὶ πληρωτέαι ἐν τόκῳ μετὰ τριάκοντα ἔτη.

— Εὑρίσκει τὰ σαθρὰ τῶν πραγμάτων ὁ πόλεμος.

— Πίστευσον εἰς τὸν Κύριον καὶ σωθήσει· ἐν αὐτῷ γὰρ ζῶμεν, καὶ κινούμεθα καὶ ἐσμέν.

— Τὰ ἔθνη δημιουργοῦν τὴν ἱστορίαν, οὐχὶ ἡ ἱστορία τὰ ἔθνη. Συντελεῖ ὅμως πάντοτε εἰς τὴν ἠθικὴν αὐτῶν ἐπίρρωσιν καὶ ἐνίοτε εἰς τὴν ἐκπλήρωσιν τῶν τιμιωτάτων αὐτοῦ πόθων.

— Ὅστις κάμνει ὅ,τι ὀφείλει, εἶναι δίκαιος, ὅστις κάμνει πλέον τοῦ ὀφειλομένου εἶναι γενναῖος.

— Ἡ εὐτυχία δὲν εἶναι εὐαπόκτητον πρᾶγμα· εἶναι δυσκολώτατον νὰ τὴν εὕρωμεν ἐν ἡμῖν αὐτοῖς, ἀδύνατον δὲ νὰ τὴν εὕρωμεν ἀλλαχοῦ.

— Ὁ οἰκός ἐστιν ἡ ἱερὰ κολυμβήθρα ἐν τῇ ὁποίᾳ δ[illegible]αῖς λαμβάνει τὸ πρῶτον βάπτισμα τῆς ἀγωγῆς καὶ τῆς νοητικῆς ἀναπτύξεως

— Ὁ ἀνὴρ εἰς τὰς ἐκτὸς τοῦ οἴκου ὑποθέσεις του, δύναται νὰ ἀφιερώσῃ ὅλον τὸν νοῦν του· ἀλλ' ἂν θέλῃ νὰ εἶναι εὐτυχής, ὀφείλει νὰ ἀφιερώσῃ τὴν καρδίαν του ὁλόκληρον εἰς τὴν οἰκογενειακήν του ἑστίαν.

— Ἡ ἀληθινὴ πρόοδος προέρχεται ἐκ τῆς προσωπικῆς ἑκάστου ἐργασίας, ἐνεργείας καὶ τιμιότητος, καθὼς καὶ ἡ ἐθνικὴ παρακμὴ πηγάζει ἐκ τῆς νωθρότητος τοῦ ἐγωϊσμοῦ καὶ τῆς πονηρίας ἑκάστου.

— Συχνότατα φυτεύει ἡ εὐφυΐα τὸ δένδρον, ὠφελεῖται δὲ τῶν καρπῶν ἡ ὑπομονητικὴ ἀνικανότης.

— Ἡ ἀνάγκη μᾶλλον ἢ ἡ ἄνεσις ἐγέννησε τὴν ἐφευρετικὴν δύναμιν, κάλλιστον δὲ πάντων σχολείων ἡ δυστυχία.

— Ἡ ἀγαθότης εἶναι τὸ εὐγενώτερον πάντων τῶν πραγμάτων, διότι ἡ ἐφαρμογὴ αὐτῆς ἄκοπος εἶναι καὶ οὐδεμιᾶς δεῖται θυσίας.

— Ἡ οἰκονομία κατὰ τὸν Σουΐφτ εἶναι ἡ μήτηρ τῆς ἐλευθερίας.

— Ἀνδριὰς μὲν ἐπὶ βάσεως, σπουδαῖος δὲ ἀνὴρ ἐπὶ καλῆς προαιρέσεως ἑστὼς ἀμετακίνητος ὀφείλει εἶναι.

— Ἡ ἐπιμέλεια εἶναι ἴση μὲ τὴν ταχύτητα.

— Τὸ ἀγαπᾶν εἶναι ἔργον θάρρους, ὑπὸ ἀνανδρίας δὲ ἄγονται οἱ μὴ ἀγαπῶντες.

— Μέγα τὸ εὐτελὲς καὶ αὔταρκες, ὅτι τῆς ἐπιθυμίας ἅμα καὶ φροντίδος ἀπαλλάττει τῶν περιττῶν.

— Ἄκουε πρῶτος καὶ ὁμίλει τελευταῖος.

— Ἀπόλλυνται αἱ ὧραι καὶ εἴμεθα ὑπεύθυνοι δι' αὐτάς.

— Ἡ ἐγκράτεια ἤδεσθαι ποιεῖ.

— Ὁ Βίκτωρ Οὐγκὼ ὁμιλῶν περὶ τοῦ καλάμου καὶ τοῦ ξίφους ἔλεγε, «τοῦτο καταβληθήσεται ὑπ' ἐκείνου».

— Ἀγάπα τὸν φίλον σου μὲ τὸ ἐλάττωμά του.

— Ἡ δυσπιστία προκαλεῖ τὴν ἀπάτην.

— Ἡ σωφροσύνη ὑπὸ τῆς μεσότητος σῴζεται.

— Τὸ τέλειον εἶναί τι δυσπρόσιτον εἰς πάντας τοὺς βροτούς.

— Ποτὲ κύριος ἀμελὴς δὲν ἔχει ὑπηρέτην ἐπιμελῆ.

— Εἷς πατὴρ συντηρεῖ ἐννέα τέκνα· ἐννέα τέκνα δὲν δύνανται νὰ συντηρήσουν ἕνα πατέρα.

— Σταγόνα πρὸς σταγόνα γεμίζουσιν αἱ λίμναι.

— Δὲν ὑπάρχουν ποσῶς θλίψεις τόσον σφοδραί, ὥστε τὸ λογικὸν καὶ ὁ χρόνος νὰ μὴ κατορθώνουν νὰ τὰς μετριάσουν.

— Ἃ ποιεῖν αἰσχρόν, ταῦτα οὐδὲ λέγειν καλόν.

— Ὁ ἄνθρωπος θείας μετέσχε μοίρας.

— Στὸν κόσμον ἄνθρωπος κανεὶς
Δὲν γίνεται περιφανής,
Ἂν ἀπρακτῇ ὡς στήλη.

— Ἡ τάξις καὶ ἡ ἀκρίβεια ἔχουν τρία πλεονεκτήματα. βοηθοῦν τὸ μνημονικόν, ἐξοικονομοῦν τὸν καιρόν, φυλάττουν τὰ πράγματα.

— Τὰ μεγάλα πλοῖα δύνανται νὰ ῥιψοκινδυνεύσωσιν εἰς τὸ πέλαγος, ἀλλὰ τὰ μικρὰ ὀφείλουσι νὰ πλέωσι παρὰ τὴν παραλίαν.

— Τῇ ἐπιμελείᾳ πάντα δοῦλα γίγνεται, τῇ δ' ἀμελείᾳ τὰ πάντα δυσχερῆ φαίνεται.

— Νόμιζε τὴν μὲν πατρίδα οἶκον, τοὺς δὲ πολίτας ἑταίρους.

— Τῆς φιλοξενίας μὴ ἐπιλανθάνησθε, διὰ ταύτης γὰρ ἔλαθόν τινες φιλοξενήσαντες ἀγγέλους.

— Ἡ μετριοπάθεια εἶναι μεγίστη ἀρετὴ τῶν πολιτευομένων.

— Μεγίστη προσοχὴ καὶ περίσκεψις ἀπαιτεῖται πρὶν ἢ φιλίας συνάψωμεν, ἵνα μὴ πέσωμεν θύματα ἐλεεινὰ τῆς κολακείας, τῆς ἰδιοτελείας, τῆς κακοηθείας καὶ τῆς ἀτιμίας τῶν περικυκλούντων ἡμᾶς.

— Χαρὰ σ' ἐκείνη τὴν καρδιά, ποῦ δὲν τὴν δέρνουν πόνοι.

— Αἱ πομπικαὶ κηδεῖαι ἐνδιαφέρουσι μᾶλλον τὴν ματαιοδοξίαν τῶν ζώντων ἢ τὴν μνήμην τῶν νεκρῶν.

— Τὰ πράγματα οὐ πέπηγε τοῖς ἀνθρώποις ἀθάνατα ὡς Θεῷ.

— Τὰ ἀγαθὰ τότε εἶναι ἡμῖν εὐχάριστα, ὅταν ποιῶμεν καὶ ἄλλους μετόχους αὐτῶν.

— Τὸ μέν σῶμα κρατύνουν αἱ τροφαί, τὴν δὲ ψυχὴν αἱ πράξεις αἱ ἀγαθαί.

— Τὰ χρήματα πλειοτέρας ἐφόνευσαν ψυχὰς ἢ τὰ ὅπλα σώματα.

— Ἡ γλῶσσα δεικνύει εἰς μὲν τὸν ἰατρὸν τὴν ἀσθένειαν

τοῦ σώματος, εἰς δὲ τὸν φρόνιμον τὴν ἀσθένειαν τοῦ πνεύματος.

— Κρείσσων ψωμὸς μεθ' ἡδονῆς ἐν εἰρήνῃ, ἢ οἶκος πλήρης ἀγαθῶν μετὰ μάχης.

— Ὁ χρυσὸς δὲν ἀνήκει εἰς τὸν φιλάργυρον, ἀλλ' ὁ φιλάργυρος εἰς τὸν χρυσόν.

— Πολὺ εὔμορφα χορεύει ἐκεῖνος εἰς ὃν ἡ τύχη τραγουδεῖ.

— Τὸν αὐτὸν αἰνεῖν καὶ ψέγειν ἀνδρὸς κακοῦ ἐστιν.

— Ἡ ψυχὴ τῆς παρθένου εἶναι ὡς τὸ ἡμίκλειστον ῥόδον· ἂν ἀποσπάσῃ τις ἐξ αὐτοῦ ἓν φύλλον πάντα τὰ λοιπὰ πίπτουσιν.

— Οἱ ἄνθρωποι τότε γίνονται βελτίονες ὅταν τῷ Θεῷ προσέρχωνται.

— Τότε χρὴ παύεσθαι λέγοντας, ὅταν ἢ τὰ πράγματα λάβῃ τέλος καὶ μηκέτι δέῃ βουλεύεσθαι περὶ αὐτῶν ἢ τὸν λόγον ἴδῃ τις ἔχοντα πέρας, ὥστε μηδεμίαν λελεῖφθαι τοῖς ἄλλοις ὑπερβολήν.

— Ὅπου γάρ ἔστιν ὁ θησαυρὸς ὑμῶν ἐκεῖ καὶ ἡ καρδία ἡμῶν.

— Ὁ μηδόλως τὴν φιλίαν δοκιμάσας δὲν ἔζησεν.

— Δύναταί τις νὰ ζωγραφήσῃ τὸ ἄνθος, ὄχι ὅμως καὶ τὴν εὐωδίαν του.

— Καθῆκον τῶν διδασκάλων εἶναι ἡ διάπλασις τῆς καρδίας καὶ τῶν ἠθῶν, ὡς καὶ ὁ κύριος σκοπὸς τῶν γραμμάτων.

— Τὸν βουλόμενον εὐδαίμονα εἶναι σωφροσύνην μὲν διωκτέον καὶ ἀσκητέον, ἀκολασίαν δὲ φευκτέον.

— Ἡ γλῶσσα ἁμαρτάνουσα τ' ἀληθῆ λέγει.

— Οἱ πλούσιοι ἔχουν κόλακας καὶ οἱ πτωχοὶ φίλους.

— Ὁ λέγων ἓν ψεῦδος πρέπει νὰ ἐπινοήσῃ χίλια ἄλλα πρὸς ὑποστήριξιν τοῦ πρώτου.

— Ὅταν ἀπολέσῃς τι, τότε μόνον ἐνθυμεῖσαι τὰ προτερήματά του.

— Τὸ μόνον πρᾶγμα, ὅπερ παράγουν μερικαὶ κεφαλαὶ εἶναι ἡ . . . πιτυρίδα.

— Ἡ φιλαυτία ὁμοιάζει κιβδηλοποιόν, ὅστις ἐκλαμβάνει ὡς γνήσια τὰ κίβδηλα, ἅτινα αὐτὸς οὗτος κατεσκεύασεν.

— Ζήσεις βίον κράτιστον, ἢν θυμοῦ κρατῇς.

— Οἱ κοινωνικοὶ νόμοι ὁμοιάζουν τὰ ἐνδύματα· μᾶς στενοχωροῦν, ἀλλὰ μᾶς προφυλάττουν.

— Εἶναί τις σοφὸς ἐνόσῳ τὴν σοφίαν ζητεῖ καὶ γίνεται μωρὸς εὐθὺς ὡς νομίσῃ ὅτι εὗρε ταύτην.

— Φίλει τὴν πατρίδα κἂν ἄδικος ᾖ.

— Ἀρχὴ φιλίας μὲν ἔπαινος, ἔχθρας δὲ ψόγος.

— Τοῖς φρονιμωτάτοις πλησίαζε.

— Ἀνελεύθερος πᾶς ὅστις εἰς δόξαν βλέπει.

— Τοιοῦτος γίνου περὶ τοὺς γονεῖς, οἵους ἂν εὔξαιο περὶ σεαυτὸν γενέσθαι τοὺς σεαυτοῦ παῖδας.

— Μάνθανε διὰ τοῦ παραδείγματος τῶν ἄλλων τί ὀφείλεις νὰ πράττῃς καὶ τί ὀφείλεις νὰ ἀποφεύγῃς. Ἡ τῶν ἄλλων διαγωγὴ χρησιμεύει ἡμῖν ὡς μάθημα.

— Πρόσθεσον τὴν ἀγάπην, τὰ πάντα ὠφελοῦσιν, ἀφαίρεσον αὐτήν, οὐδὲν ὠφελεῖ.

— Ἡ ἀγροικία εἶναι σιδηροῦν ῥόπαλον, ἡ εὐπροσηγορία χαλύβδινος ἀσπίς.

— Ἁλωτὰ γίγνεται ἐπιμελείᾳ καὶ πόνῳ ἅπαντα.

— Ἡ κατὰ τὸ φαινόμενον εὐτυχία προσπορίζει ὀλίγους φίλους καὶ πολλοὺς ἐχθρούς.

— Κενῆς δόξης οὐδὲν ἀθλιώτερον.

— Βοήθει πρῶτος σὺ τὸν ἑαυτόν σου, νὰ σὲ βοηθήσῃ καὶ ὁ Θεός.

— Ἀγαθὸν τὸ πορευθῆναι εἰς οἶκον πένθους.

— Ἄγονος καὶ νεκρὰ καθίσταται πᾶσα διδασκαλία, ἐὰν τὸ παράδειγμα δὲν ζωογονῇ καὶ δὲν ἐνισχύῃ αὐτήν.

— Δὲν πρέπει ποτὲ νὰ νικώμεθα ὑπὸ τοῦ κακοῦ, ἀλλ' ἐν τῷ ἀγαθῷ τὸ κακὸν νὰ νικῶμεν.

— Ἂν δὲν θέλῃ, πρὶν ἀκμάσῃ, ἕνα ἔθνος νὰ χαθῇ,
Σ' τὸ πλευρόν του ἂς κρεμάσῃ ἐθνοφύλακος σπαθί.

— Τὸ πατρικὸν ἐπάγγελμα πρὸ χρόνων φυτευμένον,
Παράγει ἤδη τοὺς καρποὺς βαθέως ῥιζωμένον·
Ἄφρων υἱός, ὅστις αὐτὸ ἀπὸ τὴν ῥίζαν κόψῃ,
κι' ἄλλο φυτεύων ἀντ' αὐτοῦ, ἐλπίζει νὰ προκόψῃ.

— Ἐπίβλεπε ὁ ἴδιος τὰς ὑποθέσεις σου καὶ μὴ ἐμπιστεύεσαι πολὺ εἰς ἄλλους.

— Τὰ ὀψώνια τῆς ἁμαρτίας θάνατος.

— Ἡ χλεύη εἶναι ἡ ἀστραπὴ τοῦ μίσους καὶ προάγγελος αὐτοῦ.

— Οἱ πτωχοὶ γνωρίζουν τοὺς φίλους των καλύτερον τῶν πλουσίων.

— Οἱ πλεῖστοι τῶν νεωτέρων ἀνθρώπων κατέχονται ὑπὸ ὀλεθρίου ἠθικοῦ νοσήματος, ὅπερ οἱ ἰατροὶ τῆς ψυχῆς χαρακτηρίζουσιν ὡς χρονίαν ψευδολογίαν! Διὰ τοὺς τοιούτους τὸ ψεῦδος εἶναι κανών, ἡ δὲ ἀλήθεια ἐξαίρεσις.

— Ἀγαθοὶ μὲν πολλοὶ λέγονται, οὐ πάντες δ' εἰσίν.

— Ἡ ἀπαγόρευσις γεννᾷ τὴν ἐπιθυμίαν.

— Ἡ πρὸς τὴν πατρίδα ὑπηρεσία ἀποτελεῖ τὸ ἥμισυ τοῦ καθήκοντος, τὸ δὲ ἕτερον ἥμισυ ἀποτελεῖ ἡ πρὸς τὴν ἀνθρωπότητα ὑπηρεσία.

— Εἰς τὸν καθημερινὸν βίον ὁ χαρακτὴρ ἔχει ἐνεργὸν μέρος περισσότερον ἢ ὁ νοῦς.

— Ὅπου εὑρίσκεται θέλησις, ἐκεῖ ζωὴ καὶ ἐνέργεια· ὅπου δὲν εὑρίσκεται, ἐκεῖ ἀδυναμία καὶ ἀποθάρρυνσις.

— Μήτηρ ἀγαθὴ εἶναι ἀριστοτέχνημα τῆς φύσεως.

— Ὁ πράγματι ἀγαθὸς ἄνθρωπος καθίσταται ἀληθὴς ἡγεμών, σύρων πρὸς ἑαυτὸν ὅλας τὰς καρδίας.

— Ἡ ἀλήθεια δάκνει ψυχὴν νοσοῦσαν, ὥσπερ καὶ μέλι σῶμα τετραυματισμένον.

— Νομίζειν δεῖ τὴν εὐδαιμονίαν οὐκ ἐν τῷ πολλὰ κεκτῆσθαι γίγνεσθαι, ἀλλ' ἐν τῷ τὴν ψυχὴν εὖ διακεῖσθαι.

— Οἱ περισσότεροι τῶν ἀνθρώπων ἐργάζονται ἐξ ἀνάγκης διὰ νὰ ζοῦν, ἀλλ' ὅλοι ἀνεξαιρέτως χρεωστοῦν νὰ ἔχουν οὕτως ἢ ἄλλως ἐργασίαν τινά, ἐὰν θέλουν νὰ αἰσθάνωνται ἀληθῶς τὴν εὐχαρίστησιν τῆς ζωῆς.

— Αἱ κακαὶ εἰδήσεις εἶναι ταχύτεραι τῶν καλῶν.

— Λαὸς ἐπικαλούμενος ξένην ἀντίληψιν πρὸς τὴν ἑαυτοῦ σωτηρίαν, ἀποδέχεται κατ' ἀνάγκην τὴν προστασίαν, τὴν κηδεμονίαν, παραιτεῖται ἄρα τὰ τιμιώτατα δίκαια τῆς αὐτονομίας καὶ τῆς αὐτενεργείας.

— Ἄλλοτε ἡ κοινωνία ἐπέδρα ἐπὶ τῶν βιβλίων, σήμερον δὲ τὰ βιβλία ἐπιδρῶσιν ἐπὶ τῆς κοινωνίας.

— Ἄνευ πίστεως καὶ τοῦ παρομαρτοῦντος πάθους οὐδὲν γενναῖον ἔργον ἐπετελέσθη.

— Αἱ τέχναι τῆς εἰρήνης, αἱ ἐπιστῆμαι, δύνανται νὰ τύχωσι πραγματώσεως, ν' ἀκμάσωσι καὶ νὰ τελεσφορήσωσι μόνον ὑπὸ τὴν σκέπην τῆς ἠθικῆς ἰσχύος.

— Ἡ χυδαία ματαιότης ἐκείνου, ὁ ὁποῖος σήμερον ὑπερηφανεύεται σπαταλῶν, θὰ ἐξαγορασθῇ αὔριον μὲ πολὺν ἐξευτελισμόν.

— Ἡ θρησκεία εἶναι ὁ θώραξ τῆς ἠθικῆς, τὸ στήριγμα καὶ ἡ παραμυθία τοῦ βίου, ἡ κιβωτὸς καὶ ἡ σώτειρα τοῦ ἐθνισμοῦ.

— Ἡ ὀκνηρία εἶναι πηγὴ τῆς μελαγχολίας.

— Διὰ τῆς χριστιανικῆς διδασκαλίας οἱ χαρακτῆρες θαυμασίως διαπλάττονται, ἡ κακία εἰς τὴν γένεσίν της κατα-

στρέφεται, καὶ ἡ διαγωγὴ ἡμῶν ἐξαγιαζομένη τὴν θείαν καταγωγὴν τῆς ἀθανάτου ψυχῆς ἀριδήλως ἐμφαίνει.

— Ἔσο μεγαλόψυχος καὶ γενναῖος εἰς τὰς θλίψεις σου, εὐαίσθητος καὶ συμπαθητικὸς εἰς τὰς δυστυχίας τῶν ἄλλων, καὶ μετριόφρων εἰς τὰς εὐτυχίας σου.

— Μόνον διὰ τῆς δικαιοσύνης καὶ ἀρετῆς τῶν ἀρχόντων καὶ ἀρχομένων ἀνυψοῦνται καὶ εὐδαιμονοῦσι τὰ ἔθνη.

— Μὴ ζῴην μετ' ἀμουσίας.

— Ἐπὶ τὸ λυσιτελοῦν αὐτοῖς ἕκαστοι χωροῦσιν.

— Οἱ διαλογισμοὶ εἶναι πράξεις σιωπηλαί, αἱ δὲ ἀποπλανήσεις τῆς φαντασίας ἄφωνα ἁμαρτήματα.

— Ἡ ἔντιμος ἐργασία συμβαδίζει μετὰ τοῦ καθήκοντος καὶ ἡ θεία πρόνοια στενῶς συνέδεσεν ἀμφότερα μετὰ τῆς εὐτυχίας.

— Ἡ φιλοπατρία εἶναι ἡ κατ' ἐξοχὴν ἀρετὴ τῶν Ἑλλήνων.

— Ὁ ἄνθρωπος δὲν λομβάνει τιμὴν ἢ ὄνειδος ἐκ τοῦ ἐπαγγέλματος, ἀλλ' ἀπεναντίας τὸ ἐπάγγελμα τιμᾶται ἢ καταισχύνεται διὰ τοῦ ἀνθρώπου.

— Ὁ θέλων τὸν κόσμον νὰ κινήσῃ, μαθέτω πρῶτον νὰ κινήσῃ ἑαυτόν, ἔλεγεν ὁ Σωκράτης.

— Ἕκαστος ἄνθρωπος ὀφείλει νὰ κανονίσῃ τὰς δαπάνας κατὰ τὰ εἰσοδήματα, διότι ὁ καιὼν οὗτος εἶναι οὐσία τῆς τιμιότητος.

— Λάβετε παιδείαν καὶ μὴ ἀργύριον καὶ γνῶσιν ὑπὲρ χρυσίον δεδοκιμασμένον· κρείσσων γὰρ σοφία λίθων πολυτελῶν, πᾶν δὲ τίμιον οὐκ ἄξιον αὐτῆς ἐστιν.

— Ἡ ὠφελιμωτέρα σπουδὴ εἶναι ἡ ἔχουσα ὡρισμένον καὶ εἰδικὸν σκοπόν, πρὸς ὃν τείνουσι συγχρόνως ἅπασαι αἱ παρατηρήσεις, αἱ σκέψεις καὶ αἱ σπουδαὶ ἡμῶν.

— Οὐδὲν εὔκολον, ὅπερ κατ' ἀρχὰς δὲν ἐφάνη δύσκολον καὶ αὐτὴ ἀκόμη ἡ ἁπλουστάτη καὶ ἀρχαιοτάτη πρᾶξις τοῦ βαδίζειν.

— Ἐκεῖνος ὅστις ἔχει ὑψηλόν τινα σκοπόν, ἔστω καὶ ὑπερβαίνοντα τὰς δυνάμεις αὐτοῦ, θέλει φανῇ βελτίων τοῦ μηδένα σκοπὸν ἔχοντος, διότι ὁ τείνων πρὸς τὸ ἐξαίσιον, θέλει κατ' ἀνάγκην προοδεύσῃ.

— Αἱ καλαὶ ἕξεις εἶναι κομβολόγιον μαργαριτῶν! λῦσον τὸν κόμβον καὶ ἅπαντες οἱ κόκκοι διασπείρονται.

— Πολὺ μᾶλλον τῆς οὐρανίας δρόσου γονιμοποιεῖ τὴν γῆν ὁ ἱδρὼς τοῦ γεωργοῦ.

— Τὸ πρώτιστον καθῆκον λαοῦ ἡττηθέντος εἶναι νὰ μελετήσῃ τὰς αἰτίας τῶν συμφορῶν αὐτοῦ.

— Πηγὴ καὶ ῥίζα καλοκἀγαθίας ἐστὶν ἡ ἀγαθὴ παιδεία.

— Πειθαρχία ἐστὶ τῆς εὐπραξίας μήτηρ.

— Βεβαιότατα φιλίαι εἰσὶ γονεῦσι πρὸς παῖδας καὶ παισὶ πρὸς γονέας.

— Ἡ ἀρετὴ ἕξις ἐστὶν ἡ βελτίστη τῆς ψυχῆς.

— Σωκράτης ἐρωτηθεὶς, «τί εὐδαιμονία;» — Ἡδονὴ ἀμεταμέλητος», ἔφη.

— Τὰ σπουδαῖα μελέτα, καὶ ἐάν τι παρηκμοκὼς μανθάνῃς, μὴ αἰσχύνου· βέλτιστον γὰρ ὀψιμαθῆ καλεῖσθαι ἢ ἀμαθῆ.

— Ὁ ἄνθρωπος ἐξαδυνατεῖ μὲν διϊδεῖν τῆς θεότητος τὴν οὐσίαν, γινώσκει ὅμως τὴν ὕπαρξιν αὐτῆς, ὡς ὁ τυφλός, ὅστις καὶ μὴ βλέπων τὸν ἥλιον, αἰσθάνεται ὅμως τὴν εὐεργετικὴν τοῦ ἡλίου ἐνέργειαν διὰ τοῦ θάλπους, ὃ ῥίπτουσιν αἱ ἀκτῖνες αὐτοῦ ἐπὶ τῆς γῆς καὶ ζωογονοῦσιν αὐτόν τε καὶ τὴν γῆν.

— Ὁ ψεύστης μόνον ὅταν σιωπᾷ δὲν ψεύδεται.

— Ἡ εὐθυνία καταστρέφει τὸν ἀγοραστήν.

— Ἡ ἀληθὴς εὐδαιμονία δὲν συνίσταται εἰς τὴν ἀπραξίαν

τῶν δυνάμεων ἡμῶν, ἀλλ' εἰς τὴν ἐνέργειαν καὶ τὴν μετὰ φρονήσεως ἐργασίαν.

— Οἱ φοβούμενοι ν' ἀντιμετωπίσουν τὴν λύπην καὶ θέλοντες ἐκ τῶν προτέρων νὰ ὀχυρωθοῦν ἐναντίον της, εἶναι ἤδη, καὶ προτοῦ ἡ λύπη ἔλθῃ θύματά της.

— Ηρέπει νὰ ἔχῃ τις ἰδίας πεποιθήσεις καὶ νὰ μὴ εἶναι σκιὰ ἢ ἠχὼ ἄλλων· πρέπει νὰ ἀσκῇ ἰδίας ἀρετὰς, νὰ ἔχῃ ἰδίας σκέψεις καὶ νὰ ἐκφράζῃ ἐλευθέρως τὰ φρονήματά του.

— Τὸ καθῆκον εἶναι διαρκὲς ὅσον καὶ ἡ ζωή μας.

— Φοβερὸν ἡγητέον καὶ θαυμαστὸν τοῦτον, ὃς ἂν αὐξηθῇ τὰ δίκαια πράττων.

— Συνήθως ὅσοι περισσότερον μεμψιμοιροῦν εἶναι οἱ ὀλιγότερον ἐργαζόμενοι χάριν τῆς κοινωνίας καὶ οἱ ὀλιγώτερον χρησιμεύοντες εἰς αὐτήν.

— Ἡ συναίσθησις τῆς ἐκπληρώσεως τοῦ καθήκοντος εἶναι ἡ ἀγνοτάτη τῶν ἡδονῶν.

— Ἡ μέθοδος ὁμοιάζει τῇ συσκευασίᾳ· ἔμπειρος συσκευαστὴς ἠξεύρει νὰ συσκευάσῃ ἐντὸς κιβωτίου διπλάσια ἀντικείμενα ἢ ὅσα δύναται νὰ τοποθετήσῃ ἄπειρος ἄνθρωπος.

— Νόμον ἂν θέλῃς, Ἡγεμών, δίκαιον νὰ θεσπίσῃς,
Σὺ πρῶτος εἰς παράδειγμα πρέπει νὰ τὸν τηρήσῃς.

— Ἡ ἀλήθεια προχωρεῖ καὶ οὐδὲν δύναται νὰ τὴν ἀναχαιτίσῃ.

— Ἅπιαστα πουλιά, χίλια 'ς τὸν παρᾶ.

— Τὰ χρήματα νεῦρα τοῦ πολέμου.

— Προσάρμοζε τοὺς λόγους πρὸς τὴν ὑπόκρισιν καὶ τὴν ὑπόκρισιν πρὸς τοὺς λόγους, προσέχων ἰδίως νὰ μὴ ὑπερπηδᾷς τὸ φυσικὸν μέτρον.

— Ὁ ἔρως ἐστὶ πάθος ψυχῆς σχολαζούσης.

— Τὸ καλὸν ἄγαλμα ζητεῖ καὶ ἀνάλογον βάθρον.

— Μετὰ τοῦ πλούτου καὶ τῆς δυνάμεως εἶναι συντεταγμένα καὶ παρακολουθοῦσιν ἀφροσύνη καὶ ἀκολασία.

— Ἂν τὸ σῶμα κατεμήνυε τὴν ψυχὴν δι' ὅσα ἐξ αὐτῆς πάσχει ἠθικὰ κακά, θὰ ἐκέρδαινε βεβαίως τὴν δίκην.

— Οἱ εὐγνώμονες ἄνθρωποι, καθὼς οἱ εὔφοροι ἀγροί, ἀποδίδουσι πλέον τῶν ὅσα ἔλαβον.

— Σοφὸν τὸ σαφές.

— Ἡ πεῖρα εἶναι ἄφωνος διδάσκαλος.

— Τοσούτῳ κρείττων δικαιοσύνη χρημάτων, ὅσῳ τὰ μὲν ζῶντας μόνον ὠφελεῖ, ἡ δὲ καὶ τελευτήσασι δόξαν παρασκευάζει.

— Τακτικὰ ἀσκῶν τὸ σῶμα γίνεσαι καὶ ὑγιής.
καὶ ἀνδρεῖον τῆς πατρίδος τέκνον κ' ὑπερασπιστής.

— Εὖ τὸ σῶμα ἔχειν καὶ τὴν ψυχήν.

— Ὁ χρόνος δείκνυσι τὰς κακότητας τῶν ἀνθρώπων.

— Ἀγαπᾶτε τοὺς ἐχθροὺς ὑμῶν, εὐλογεῖτε τοὺς καταρωμένους ὑμᾶς, καλῶς ποιεῖτε τοὺς μισοῦντας ὑμᾶς καὶ προσεύχεσθε ὑπὲρ τῶν ἐπηρεαζόντων ὑμᾶς καὶ διωκόντων ὑμᾶς.

— Ἡ γυνὴ εἶναι τὸ ἄνθος τῆς δημιουργίας.

— Καρδίᾳ γὰρ πιστεύεται εἰς δικαιοσύνην, στόματι δὲ ὁμολογεῖται εἰς σωτηρίαν.

— Τῇ ἐλπίδι χαίρετε, τῇ θλίψει ὑπομένετε, τῇ προσευχῇ προσκαρτερεῖτε.

— Πρεσβύτατον τῶν ὄντων Θεός ἀγέννητος γάρ.

— Ἡ φωνὴ τῆς συνειδήσεως εἶναι τὸ τὶκ-τὰκ τοῦ ὡρολογίου, τὸ ὁποῖον λησμονεῖται ἐν τῷ θορύβῳ τῆς ἡμέρας, ἀλλ' ὅπερ ἐξαίρεται ἐν τῇ σιγῇ καὶ τῇ σκοτίᾳ τῆς νυκτός.

— Ὁ κακοῦργος πάντοτε φοβεῖται τὸν ὀφθαλμὸν τῆς δικαιοσύνης : Πρῶτον πρᾶγμα πρὸς ὃ δὲν ἀντέχουν αἱ γλαῦκες εἶναι ἡ παρουσία λύχνου ἐνώπιον τῶν ὀφθαλμῶν των.

— Ἔσο γενναῖος πάντοτε, μνησίκακος μὴ εἶσαι.
Δίδε καλὸν ἀντὶ κακοῦ καὶ οὕτως ἐκδικεῖσαι.

— Μανθάνων μὴ κάμνε.

— Ἀριστοτέλης ἔφη, «τῆς παιδείας τὰς μὲν ῥίζας εἶναι πικρὰς, γλυκεῖς δὲ τοὺς καρπούς».

— Ἐν δικαιοσύνῃ συλλήβδην πᾶσα ἀρετή ἐστιν.

— Ὁ μὴ ἐπιβλέπων τοὺς ἐργάτας του, ἀφίνει τὸ βαλλάντιόν του ἀνοικτόν.

— Τὸν θεῖον λόγον χρεωστοῦμεν νὰ μεταχειριζώμεθα ὡς κυβερνήτην εἰς τοῦ βίου τὸ ταξείδιον.

— Ὁ χαρακτὴρ εἶνε τελείως κατηρτισμένη θέλησις.

— Οἱ κληρονομοῦντες ἀκόπως περιουσίαν καὶ κατασπαταλῶντες αὐτὴν, σκέπτονται ἴσως ὅτι ἐπειδὴ εἶναι ἡμέρα, ποτὲ δὲν θὰ γείνῃ νύξ. Καὶ ὅμως ὅταν τις ἀφαιρῇ πάντοτε ἀπὸ τὴν ἀποθήκην, ταχέως θὰ εὕρῃ τὸ πάτωμα αὐτῆς.

— Τάχιστον νοῦς· διὰ παντὸς γὰρ τρέχει.

— Ὅσον αἱ ἄλλαι αἱ κατὰ τὸ σῶμα ἡδοναὶ ἀπομακρύνονται, τοσοῦτον αὔξονται αἱ περὶ τοὺς λόγους ἐπιθυμίαι τε καὶ ἡδοναί.

— Νὰ εἶσαι εὐπροσήγορος, ὄχι ποτὲ χυδαῖος.

— Ὅταν κερδίζῃς, νομίζεις ὅτι εὑρίσκεσαι ἐν πλήρει εὐδαιμονίᾳ, ἀλλ' ὁ ἥλιος τῆς αὐγῆς δὲν διαρκεῖ ὅλην τὴν ἡμέραν. Ὅταν δύνασαι οἰκονόμει διὰ τὸ γῆράς σου καὶ τὴν ἀνάγκην. Τὸ κέρδος εἶναι διαβατικὸν καὶ ἀβέβαιον, ἀλλὰ τὸ ἔξοδον ἐνόσῳ ζῶμεν εἶνε βέβαιον καὶ σταθερόν.

— Ὁ μέγας ὄλβος οὐ μόνιμος.

— Ἂν δίδῃς εἰς ἀνάξιον ἡ ἀπώλεια εἶναι διπλῆ.

— Συχνότερον ἐλλείπουσιν αἱ ἀποδείξεις τῆς ἀθωότητος ἢ τὰ πειστήρια τῶν ἐγκλημάτων.

— Λόγο καὶ πέτρα ἔρριξες, δὲν θὰ τὰ ξαναπιάσῃς.

— Ὁ ἄνθρωπος διὰ ν' ἀποφύγῃ τὰς ἀνίας καὶ τὰς θλίψεις τῆς ζωῆς ἔχει ἀνάγκην ἐνασχολήσεως, ἀλλ' ἔχει περισσοτέραν ἀνάγκην ἐξυψώσεως. Ἀναπνέει τις ἀνετώτερον εἰς τὰς ὑψηλὰ μέρη.

— Ἡ ἀρχὴ εἶνε τὸ ἥμισυ τοῦ παντός..

— Ἡ εὐδαιμονία ὁμοιάζει πρὸς τὴν νῆσον Ἰθάκην, ἥτις ἔφευγε πάντοτε πρὸ τοῦ σπεύδοντος Ὀδυσσέως.

— Τὴν μητέρα καὶ τὸν Θεὸν ἐπικαλούμεθα ἐν κινδύνῳ καὶ λησμονοῦμεν ἐν τῇ χαρᾷ.

— Διὰ τὸν ἐργαζόμενον ὁ καιρὸς περνᾷ γρήγορα.

— Τὸ εὐμετάβλητον τῶν συρμῶν εἶνε ὁ φόρος, ὃν ἐπιβάλλει ἡ βιομηχανία εἰς τὴν ματαιότητα τῶν πλουσίων.

— Πίστευε, ἀγάπα καὶ ἔλπιζε εἰς τὸν Θεόν.

— Ἡ κολακεία εἶναι ἡ δύναμις τῶν μικρῶν.

— Οἱ φρόνιμοι τῶν ἀνθρώπων ἐκ τεκμηρίων προορώμενοι, τοὺς κινδύνους ἐκφεύγουσιν.

— Μάζευε κι' ἂς εἶν' καὶ ῥῶγες.

— Τὸ φυλάξασθαι τἀγαθὰ χαλεπώτερον τοῦ κτήσασθαι.

— Δὲν δύνασαι νὰ κάμῃς καλὸν εἰς ὅλον τὸν κόσμον, δύνασαι ὅμως νὰ ἐπιδεικνύῃς πάντοτε καλωσύνην.

— Γέρων ἄνευ ἀξιοπρεπείας εἶναι ὡς γυνὴ ἄνευ αἰδοῦς.

— Ὁ κοιμώμενος κακολογῶν ἀφυπνίζεται κακολογούμενος.

— Ἂν θέλῃς νὰ εὐοδῶνται αἱ ὑποθέσεις σου, τρέξε μόνος σου. Ἂν θέλῃς νὰ μὴ εὐοδῶνται, στεῖλε ἄλλον.

— Εἷς μωρὸς θὰ εὕρῃ πάντοτε ἄλλον μωρὸν, ὅστις νὰ τὸν θαυμάζῃ.

— Ἡ ἀληθὴς ἀξία προσελκύει τὸν φθόνον ὡς σίδηρος τὴν σκωρίαν· μόνον ἡ μετριότης δὲν ἔχει ἐχθρούς.

— Τὸ καλὸν δένδρον ὅσῳ μεγαλώνει, τόσῳ πλαταίνει ὁ ἴσκιος του.

— Ὁ ἀγαπῶν πολὺ τὸν ἑαυτόν του οὐδόλως ἔχει φίλους.

— Ὁ τυχὸν δύναται νὰ κατακρίνῃ ἔργον τι, ἀλλὰ διὰ νὰ τὸ διορθώσῃ πρέπει νὰ εἶναι καλὸς ἐργάτης.

— Τὸ εὐσεβὲς καὶ τὸ δίκαιον, ἄν τ' ἐπὶ μικροῦ τις ἄν τ' ἐπὶ μείζονος παραβαίνῃ τὴν αὐτὴν ἔχει δύναμιν.

— Ἁπλοῦν τὸ δίκαιον.

— Ἀποφάσισον νὰ πράξῃς ὅ,τι ὀφείλεις καὶ πρᾶξον ἄνευ ἀναβολῆς ὅ,τι ἀπεφάσισας.

— Ποτὲ δὲν πρέπει νὰ θαυμάζωμεν τὴν καθαριότητα τοῦ ἐνδύματος, οὗ χρεωστοῦνται τὰ πλυστικά.

— Ἂς ἔχ' ἡ τράπεζα φαγὶ κι' ἂς λείπῃ τὸ μισάλι (τραπεζομάνδηλον).

— Ἐν συμποσίῳ μὴ λέγε πῶς δεῖ ἐσθίειν, ἀλλ' ἔσθιε ὡς δεῖ.

— Κατηγοροῦμεν ἐν γένει τοὺς ἀνθρώπους ὡς ἀδίκους, ὅπως τὴν ἰδίαν ἡμῶν ἀδικίαν δικαιολογήσωμεν.

— Εἶναι ὅπλον ἰσχυρὸν πρὸς διόρθωσιν ἡ σάτυρα, ἀλλὰ δὲν ὑποδεικνύει τι τὸ ὀρθόν.

— Ὁ λύκος κι' ἂν ἐγήρασε τὴν γνῶσι δὲν ἀλλάσσει.

— Πολλοῖς ἡ γλῶσσα προτρέχει τῆς διανοίας.

— Ἔνιοι τῶν ἀνθρώπων τῶν πραγμάτων ἀφικέσθαι μὴ δυνάμενοι, δι' ἀσθένειαν τοὺς καιροὺς αἰτιῶνται.

— Πλούτῳ ἀπίστει.

— Ὁ βόρβορος κρύπτει μὲν τὸν ἀδάμαντα, ἀλλὰ δὲν μιαίνει αὐτόν.

— Οἷος ὁ τρόπος τοιοῦτος ὁ λόγος.

— Αἱ δυστυχίαι εἶναι τῆς ἀρετῆς ἡ παλαίστρα, εἰς τὴν ὁποίαν διακρίνεται ὁ ἀνδρεῖος ἀπὸ τὸν ἄνανδρον ἀθλητήν. Πότε ἄλλοτε ἔχει τις νὰ δείξῃ μὲ πλειοτέραν βεβαιότητα ὅτι εἶναι φρόνιμος, ἂν δὲν τὸ δείξῃ εἰς τὰς συμφοράς του ; Τὸ νὰ συμβουλεύῃ τις τὰ καλὰ δὲν χρειάζεται μεγάλην γνῶσιν, τὸ νὰ ἐργάζηται ὅμως, ὅταν ἡ χρεία τὸ καλέσῃ, εἶναι μόνον ἀνδρείας καὶ φρονίμου ψυχῆς προτερήματα.

— Τ' ἀδέλφια ὅταν συμπεριπατοῦν κ' ἡ γῆ τὰ καμαρώνει· μ' ἀλήθεια ὅταν χωρίζωνται κ' ἡ γῆ ἀναστανάζει.

— Ὡραῖον καὶ ἱερὸν συναίσθημα ἡ φιλία, ἀλλ' ἐστὲ προσεκτικοὶ εἰς τὴν ἐκλογὴν τῶν φίλων σας.

— Κόλαζε τὰ πάθη, ἵνα μὴ ὑπ' αὐτῶν τιμωρῆσαι.

— Πρὸς τί νὰ ἐπιθυμῶμεν καὶ νὰ περιμένωμεν καιροὺς καλυτέρους ; Μόνοι μας πρέπει νὰ πασχίζωμεν νὰ κάμνωμεν τὸν καιρὸν καλύτερον.

— Γονεῖς δεῖ αἰδεῖσθαι.

— Ὁ μὴ ἀγαπῶν τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ, ὃν ἑώρακεν, τὸν Θεόν, ὃν οὐχ ἑώρακε, πῶς δύναται ἀγαπᾶν ;

— Ἄνθρωπε ἄστατε, ἂν δὲν θέλῃς νὰ εἶσαι καταγέλαστος, μετρίαζε τὸ μῖσος καὶ τὴν ἀγάπην σου· διότι θὰ μισήσῃς ὅ,τι ἀγαπᾷς καὶ θὰ ἀγαπήσῃς ὅ,τι μισεῖς.

— Δὲν δυνάμεθα νὰ δώσωμεν πλήρη πίστιν εἰς τὴν ἀγάπην ἄλλου τινός, μηδὲ ν' ἀποδεχθῶμεν ταύτην ἐν τῇ καρδίᾳ ἡμῶν μετ' ἐμπιστοσύνης, ἂν συγχρόνως μὴ ἀνταποκρινώμεθα πρὸς αὐτὴν ἀφοσιούμενοι εἰς τὸν ἀγαπῶντα ἡμᾶς.

— Ὁ φθονερὸς εὐεργετούμενος ἀποβαίνει φθονερώτερος· διότι δὲν χαίρει τότε διὰ τὸ ἀγαθόν, ὅπερ ἔλαβεν, ἀλλὰ λυπεῖται διότι σὲ βλέπει ἱκανὸν νὰ εὐεργετήσῃς.

— Μικρὸς ἄνθρωπος κάμνει πολλάκις μεγάλην σκιάν.

— Κινδύνευε φρονίμως.

— Δουλεύειν πάθεσι χαλεπώτερον ἢ τυράννοις. Ἀδύνατον γὰρ ἐλεύθερον εἶναι τὸν πάθεσι δουλεύοντα καὶ ὑπὸ παθῶν κρατούμενον.

— Ζηλωτὸν ἴσως πρᾶγμα ὁ πλοῦτος, τίμιον ὅμως καὶ θαυμαστὸν ἡ δικαιοσύνη.

— Ὁ Ἕλλην ὅπου σταματᾷ, τρόπαια νίκης ἀπαντᾷ μύρια μὲ ἓν βλέμμα.

— Δικαίου πολίτου ἐστὶ τὴν τῶν πραγμάτων σωτηρίαν ἀντὶ τῆς ἐν τῷ λέγειν χάριτος αἱρεῖσθαι.

— Μὴ βράδυνε νὰ ἐπισκεφθῇς φίλον δυστυχήσαντα.

— Ἀρκεῖ ν' ἀποφασίσῃ τις τὴν ἐκτέλεσιν ἐπιχειρήσεώς τινος, ὅπως μόνον διὰ τῆς ἀποφάσεως ταύτης ἐλαττώσῃ τὰς δυσκολίας καὶ ἀσφαλίσῃ τὴν ἐπιτυχίαν.

— Ἡ τιμιότης εἶναι ὁ συμφορώτερος ὑπολογισμός.

— Εἷς μόνος ἀσφαλὴς τρόπος ὑπάρχει δι' ἕκαστον ἄνθρωπον ὡς καὶ δι' ὁλόκληρον τάξιν, ὅπως διατηρήσῃ τὴν ἐνεστῶσαν κατάστασιν, ἐὰν εἶνε καλή, ἢ νὰ βελτιώσῃ αὐτήν, ἐὰν εἶναι ἀνάγκη, καὶ ὁ τρόπος οὗτος καλεῖται δραστηριότης, ἐγκράτεια καὶ τιμιότης.

— Ἐλαχίστην βεβαίως ἀξίαν ἔχει ὁ ὀβολός· καὶ ὅμως ἡ εὐπραγία χιλιάδων οἰκογενειῶν ἐξαρτᾶται ἐκ τῆς καλῆς ἢ κακῆς χρήσεως τοῦ ὀβολοῦ ἐκείνου.

— Αἱ πλεῖσται ἀποτυχίαι εἰς τὸν κόσμον ὀφείλονται εἰς τοῦτο, ὅτι κρατοῦμεν τὸν ἵππον καθ' ἣν στιγμὴν πηδᾷ.

— Περισσοτέρας ἐλπίδας παρέχει ὁ ἄνθρωπος ὁ ἀποτυγχάνων ἐνίοτε εἰς τὰς ἐπιχειρήσεις, ἀλλ' οὐδέποτε ἀπελπιζόμενος, ἢ ὁ ἀδιακόπως ἐπιτυγχάνων καὶ οὕτινος ἐπομένως ὁ χαρακτὴρ οὐδέποτε ἐδοκιμάσθη.

— Ὁ ἄνθρωπος πρέπει νὰ εἶναι ὅ,τι φαίνεται ἢ ὅ,τι προσπαθεῖ νὰ φαίνηται.

— Καλὸν νὰ ἔχῃς τὴν γενναιότητα ὅπως ὑποστηρίζῃς τὴν γνώμην σου, ἀλλὰ μὴ ἀντίκρουε ζωηρῶς τὴν γνώμην τῶν ἄλλων. Σέβου τὴν γνώμην αὐτῶν, ἵνα καὶ αὐτοὶ σέβωνται τὴν ἰδικήν σου.

— Ἡ διανοητικὴ διαφορὰ μεταξὺ τῶν ἀνθρώπων ἐξαρτᾶται μᾶλλον ἐκ τῆς κατὰ τὴν νεότητα ἀποκτωμένης ἕξεως τῆς προσοχῆς ἢ ἐξ ἐπαισθητῆς ἀνισότητος μεταξὺ τῶν δυνάμεων ἑκάστου ἀνθρώπου.

— Ὁ Ἰωάννης Φῶστερ ἔλεγεν ὅτι ἡ εὐφυΐα εἶναι ἡ δύναμις, δι' ἧς κατορθοῖ τις ν' ἀνάψῃ τὴν ἰδίαν ἑστίαν, καὶ ὁ Βυφφὼν ἐφρόνει ὅτι «ἡ εὐφυΐα ὑπομονὴ μόνον ἐστίν».

— Ἡ τέχνη τοῦ ὠφελεῖσθαι ἐκ τῶν περιστάσεων καὶ τῶν

τυχαίων συμβάντων εἶναι μεγάλη τέχνη, ἐξασφαλίζουσα, ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον, τὴν ἐπιτυχίαν.

— Ἐὰν ὁ ἄνθρωπος ἔχῃ εὐφυΐαν, ἡ ἐπιμέλεια θέλει αὐξήσει αὐτήν, ἐὰν δὲ στερῆται ἐκείνης, αὕτη θέλει τὴν ἀναπληρώσει.

— Ἑλληνικὴ ἐκπαίδευσις σημαίνει ὑπὸ πᾶσαν ἔποψιν ἀνθρωπιστικὴν ἐκπαίδευσιν.

— Οἱ περιποιητικοὶ τρόποι οὐδὲν στοιχίζουσι καὶ τὸ πᾶν ἀποφέρουσιν.

— Τὰ ἀσήμαντα τοῦ βίου γεγονότα ἓν πρὸς ἓν θεωρούμενα φαίνονται ἀδιάφορα, ὡς αἱ σχεδὸν ἀόρατοι νιφάδες, αἵτινες ἀποτελοῦσι τέλος φοβερὰ ποσὰ χιόνος.

— Ἐξαίρετον εἶναι νὰ ἔχῃ τις ῥώμην γίγαντος, ἀλλὰ τυραννικὸν εἶναι νὰ μεταχειρίζηται αὐτὴν ὡς γίγας.

— Ἡ δύναμις λαοῦ τινος κεῖται ἐν τῇ βαθείᾳ συνειδήσει τῆς ἀποστολῆς, ἣν διεξάγει ἐν τῇ ἱστορίᾳ καὶ ἥτις ἄνωθεν ἐπεκλώσθη ἀπ' αἰώνων.

— Ἀπερίσκεπτος λόγος ὁμοιάζει πτηνόν· τὸ πτηνὸν ἀδύνατον εἶναι νὰ συλλάβῃ τις καὶ πάλιν ἀφοῦ φύγῃ.

— Ἡ πολιτεία τυγχάνει ἡ ὑψίστη ἐκδήλωσις τῆς ἀνθρωπίνης ἠθικότητος καὶ δυνάμεως.

— Ἡ μεγάλη ἰδέα λαοῦ τινος κεῖται ἐν τῇ κατανοήσει τῆς ἀποστολῆς αὐτοῦ, ἀλλὰ τοῦτο δὲν δύναται νὰ ἐπιτευχθῇ ἄνευ τῆς προσηκούσης κατανοήσεως τοῦ ἐθνικοῦ πνεύματος καὶ χαρακτῆρος.

— Ἡ φύσις ὑπνώττει ἐν τῷ φυτῷ, ὀνειροπολεῖ ἐν τῷ θηρίῳ καὶ ἐγρηγορεῖ ἐν τῷ ἀνθρώπῳ.

— Ἰσχὺς μὲν ψυχῆς ἐστιν ἀνδρεία, κάλλος δὲ δικαιοσύνη.

— Ὅστις βαδίζει πρὸς τὸ χρηματοκιβώτιον τοῦ δανειστοῦ, βαδίζει πρὸς τὴν ὁδὸν τοῦ ἐξευτελισμοῦ.

— Ἂν οὐδὲν ἔθνος, οὐδεμία κοινωνία δύναται νὰ ὑπάρξῃ ἄνευ θρησκείας, ἂν εἶναι βέβαιον ὅτι τοῦ θρησκευτικοῦ αἰ-

σθήματος ἡ κατάπτωσις καὶ ἡ νέκρωσις τῆς πίστεως συμβαδίζει μὲ τὴν τελείαν ἠθικὴν κατάπτωσιν καὶ τὴν νέκρωσιν παντὸς λαοῦ, ἀπὸ τοῦ ὁποίου ἤθελε λείψει τὸ στήριγμα τῆς θρησκευτικῆς πίστεως, τοῦτο ἀκόμη περισσότερον εἶναι ἀναμφισβήτητον δι' ἡμᾶς τοὺς Ἕλληνας.

— Ὁ κοινὸς νοῦς, ποδηγετούμενος ὑπὸ τῆς πείρας καὶ ἐμπνεόμενος ὑπὸ ἀγαθῆς θελήσεως, ἀποτελεῖ τὴν πρακτικὴν φρόνησιν.

— Τὰ ἤθη κάμνουν τὸν ἄνθρωπον.

— Αἱ συμβουλαὶ ὅταν δὲν παρακολουθῶνται ὑπὸ τοῦ καλοῦ παραδείγματος βλάπτουν μᾶλλον ἢ ὠφελοῦν, διότι δὲν χρησιμεύουν ἢ εἰς τὸ νὰ διδάσκουν τὴν ταπεινοτέραν τῶν κακῶν, νὴν ὑποκρισίαν.

— Ἡ ἐπίδρασις τῆς γυναικὸς εἶναι παντοῦ ἡ αὐτή· εἰς ὅλας τὰς χώρας ἐξ αὐτῆς ἐξαρτῶνται τὰ ἤθη, οἱ τρόποι, ὁ χαρακτὴρ τοῦ ἔθνους.

— Οὐ διὰ τὸν πλοῦτον ὁ βίος γίγνεται εὐδαίμων, ἀλλὰ δι' ἔργα καλὰ καὶ ἀγαθά.

— Ἡ ἀγαθότης εἶναι μέσον πανίσχυρον πρὸς διεύθυνσιν τῶν ὑποδεεστέρων· διὰ ταύτης ἑλκύεται ἡ ἀγάπη καὶ ἡ ὑποταγή των.

— Τὰ παραδείγματα τῶν ἀληθῶς ἀγαθῶν καὶ μεγάλων ἀνδρῶν δὲν συναποθνήσκουν μετ' αὐτῶν, ἀλλ' ἐπιζοῦν πρὸς διδασκαλίαν τῶν ἐπομένων γενεῶν, διαιωνίζονται καὶ μᾶς βοηθοῦν εἰς τὴν ὁδὸν τῆς ζωῆς.

— Ἡ ὀκνηρία εἶναι ἡ μάστιξ τοῦ σώματος καὶ τῆς ψυχῆς, ἡ μήτηρ παντὸς ὅ,τι κακὸν εἰς τὸν κόσμον, εἶναι ἓν τῶν ἑπτὰ θανασίμων ἁμαρτημάτων, τὸ κατώφλιον καὶ τὸ προσκεφάλαιον τοῦ διαβόλου.

— Ἡ μὲν τοῦ σώματος ἰσχὺς γηράσκει, ἡ δὲ τῆς ψυχῆς ῥώμη τῶν ἀγαθῶν ἀνδρῶν ἀγήρατός ἐστιν.

— Ἡ πνευματικὴ ἀφοβία εἶναι ἀπαραίτητος ὅρος τῆς ἀνεξαρτησίας τοῦ χαρακτῆρος.

— Ὁ βίος ἀπὸ τῆς ἡμέρας, κατὰ τὴν ὁποίαν τὸν ἠρχίσαμεν, μέχρι τῆς ἡμέρας, ὅτε θὰ τελειώσῃ, εἶναι μακρὰ ἀλληλουχία καθηκόντων· καθηκόντων πρὸς τοὺς ἀνωτέρους, πρὸς τοὺς κατωτέρους καὶ πρὸς τοὺς ἴσους ἡμῶν· καθηκόντων πρὸς τοὺς ἀνθρώπους καὶ πρὸς τὸν Θεόν.

— Ὁμολογουμένως τῇ φύσει ζῆν, τοῦτ' ἔστι κατ' ἀρετὴν ζῆν.

— Δύναταί τις ἀσφαλῶς νὰ εἴπῃ ὅτι ἡ εὐδαιμονία ἢ ἡ κακοδαιμονία, ἡ μάθησις ἢ ἡ ἀμάθεια, ὁ πολιτισμὸς ἢ ἡ βαρβαρότης οἱουδήποτε ἔθνους ἐξαρτῶνται κατὰ μέγα μέρος ἐκ τῆς ἐπιρροῆς τὴν ὁποίαν ἐξασκεῖ ἡ γυνὴ εἰς τὸ βασίλειόν της, δηλαδὴ εἰς τὸν οἶκόν της.

— Ἡ ἀπραξία ἐξαντλεῖ τὸν ἄνθρωπον καὶ ὄχι ἡ ἐργασία· ἀπ' ἐναντίας αὕτη μᾶς δίδει ζωήν, ὑγίειαν, εὐτυχίαν.

— Τὸν ἰσχυρὸν ὄντα δεῖ πρᾶον εἶναι, ὅπως οἱ πλησίον αἰδῶνται μᾶλλον ἢ φοβῶνται.

— Κράτιστοι τῶν νόμων εἰσὶν οὐκ ἐξ ὧν εὐπορώτατοι, ἀλλ' ἐξ ὧν ἐπιεικέστατοι καὶ πολιτικώτατοι γίγνονται οἱ ἄνθρωποι.

— Ὁποῖ' ἂν τὰ ἐπιτηδεύματα τῶν ἀνθρώπων ᾖ, τοιοῦτον ἀνάγκη καὶ τὸ φρόνημα ἔχειν.

— Τὸ ἔσχατον καὶ συγχρόνως τὸ μεγαλύτερον τῶν ἀγαθῶν εἶναι ἡ ἐλπίς.

— Τὸ καλὸν βιβλίον εἶναι φίλος ἀληθὴς καὶ πιστός· ἦτο χθὲς ὁποῖος καὶ σήμερον, καὶ οὔτε θὰ μεταβληθῇ ποτε.

— Τῇ μὲν γυναικὶ κάλλιον μένειν ἔνδον ἢ θυραυλεῖν, τῷ δὲ ἀνδρὶ αἴσχιον ἔνδον μένειν ἢ τῶν ἔξω ἐπιμελεῖσθαι.

— Ἐὰν μή φυλάττῃς τὰ μικρά, ἀποβαλεῖς τὰ μείζονα.

— Ἡ ἀλήθεια φέρει πρὸς τὴν ἐλευθερίαν καὶ ἡ καλῶς ἐννοουμένη ἐλευθερία πρὸς τὸ Εὐαγγέλιον, τοῦτο δὲ τοὺς

ὄρους τῆς ἀληθοῦς ἐλευθερίας διαγράφον μόνιμον καθίστησιν αὐτήν.

— Ὅταν ἔλθῃ ἡ εὐτυχία φεύγει τὸ μνημονικόν.

— Τὰ ἄνθη μαραίνονται, αἱ γυναῖκες μαραίνουν.

— Τὴν ζωὴν καὶ τὴν ὑγείαν συντηρεῖ μὲν ἡ τροφή, κατατρέχει δὲ καὶ κόπτει αἰωνίως ἡ τρυφή.

— Προτιμότερον εἶναι νὰ ἐμπιστευθῇ τις ἑαυτὸν εἰς ἵππον ἀχαλίνωτον ἢ εἰς τὸν ἀπερισκέπτως λαλοῦντα.

— Ἡ συνείδησις εἶναι τὸ ἁγιώτερον τῶν βιβλίων καὶ οὐδέποτε ὁδηγεῖ εἰς πλάνην.

— Ὁ πλοῦτος εἶναι ἀγαθὸς μὲν ὡς εὐκαιρία εἰς τὰ καλά, τοὐναντίον δὲ κακὸς ὡς εὐκαιρία εἰς τὰ κακά.

— Ἡ πάστρα εἶναι μισὴ ἀρχοντιά.

— Φίλει ὡς μισήσων, μίσει δὲ ὡς ἀγαπήσων.

— Ἡ γλῶσσα εἶναι τῶν μείστων ἀγαθῶν καὶ κακῶν ἐν ταὐτῷ ὄργανον.

— Καταφρονούμεναι μὲν αἱ ὕβρεις ἀφ' ἑαυτῶν ἀφανίζονται, ἀξιούμεναι δὲ προσοχῆς τινος, καταντῶσιν ἵνα φαίνωνται καὶ ὡς ἀληθεῖς.

— Ἂν ὁ εὐεργέτης σου τύχῃ ἔχων ἀνάγκην, δὸς σπουδαίως τεκκήρια τῆς εὐγνωμοσύνης σου, φανέρωσον τὴν εἰλικρίνειαν τῆς καρδίας σου, ἀπόδειξον ὅτι ἡ εὐεργεσία ἔπεσεν ὡς σπόρος ἀγαθὸς εἰς ἀγαθήν, οὐχὶ δὲ ξηράν, πετρώδη γῆν.

— Τοῖς ἀγαπῶσι τὸν Θεὸν πάντα συνεργεῖ εἰς ἀγαθόν.

— Φίλος πιστὸς φάρμακον ζωῆς.

— Διὰ τοῦ παραδείγματος καὶ τῆς διδασκαλίας διαπλάττονται αἱ ψυχαί· καὶ τὸ μὲν παράδειγμα ἐνισχύει καὶ ζρογονεῖ τὴν διδαοκαλίαν, αὕτη δὲ διευκολύνει τὴν ἀπομίμησιν τοῦ ἀγαθοῦ παραδείγματος.

— Νέος μὴ σεβόμενος τὴν θρησκείαν, εἰς τοὺς κόλπους τῆς ὁποίας ἐγεννήθη, νέος ὅστις πρὸς ἔπίδειξιν δῆθεν νοῦ

ἰσχυροῦ καὶ ἀνωτέρων φώτων περιφρονητικῶς περὶ τῶν θείων ὁμιλεῖ, παρουσιάζει δυστυχῶς τὸ ἀπεχθέστερον θέαμα ἐνώπιον παντὸς ἐχέφρονος.

— Διὰ τῆς προσοχῆς ἀποκτῶνται αἱ γνώσεις, διὰ τῆς μνήμης διατηροῦνται, καὶ διὰ τῆς κρίσεως ἐπωφελεῖς ἐν τῷ βίῳ καθίστανται.

— Ἀνδρῶν δ' ἐκ μεγάλων πόλις ὄλλυται.

— Πονηροῦ δεσπότου οἰκέται χρηστοὶ οὐ γίγνονται.

— Τί ἰσχυρότερον ;—Ἡ ἀνάγκη· κατισχύει γὰρ πάντων.

— Μαινόμεθα, ὁπόταν ὀργιζώμεθα.

— Οἱ νεώτεροι παιδευέσθωσαν τῇ τῶν πρεσβυτέρων ἐμπειρίᾳ.

— Οὐδὲν ἄνευ ἀσκήσεως κατωρθοῦται.

— Χίλιοι φίλοι εἶναι ὀλίγον, εἷς ἐχθρὸς εἶναι πολύ.

— Ὁ παιδεύων τὸν υἱὸν αὐτοῦ θὰ εὐφρανθῇ καὶ πρὸς τοὺς γνωρίμους αὐτοῦ θὰ καυχηθῇ δι' αὐτόν.

— Οὐδὲν προδίδει τὸν ἄνθρωπον, ὅσον ὀρθογραφικά τινα λάθη.

— Ἀντισθένης «αἱρετώτερον, φησίν, εἰς κόρακας ἐμπεσεῖν ἢ εἰς κόλακας· οἱ μὲν γὰρ ἀποθανόντος τὸ σῶμα, οἱ δὲ. ζῶντος τὴν ψυχὴν λυμαίνονται».

— Οὐ θεμιτὸν ἀμείνοι ἀνδρὶ ὑπὸ χείρονος βλάπτεσθαι

— Ὁ φίλος ὁ καλὸς ἐστὶν ἀνάγκην φαίνεται.

— Οἱ δειλοὶ τὸν θάνατον ὡς ἐσχάτην συμφορὰν πεφρίκασι.

— Ἀλλοτρίων ἀπέχου.

— Ὅσῳ ὀλιγώτερο ὀμιλεῖς, τόσῳ πολλὰ ἀκούεις.

— Τρεῖς μετοικεσίαι ἰσοδυναμοῦν μὲ μίαν πυρκαϊάν.

— Ἡ ἰατρικὴ εἶναι ἡ μόνη ἐπιστήμη, εἰς ἣν ἐπιτρέπεται νὰ ψεύδηταί τις.

— Φίλους κτῶ μὴ πάντας τοὺς βουλομένους, ἀλλὰ τοὺς τῆς σῆς φύσεως ἀξίους ὄντας.

— Ὁ μὴ ἔχων οἰκίαν εἶναι γείτων ὅλου τοῦ κόσμου.

— Αἴσωπος, ὀνειδιζόμενος ὅτι χαλεπὴν ἔχει τὴν ὄψιν, ἔφη· «μή μου τῷ εἶδει, ἀλλὰ τῷ νῷ πρόσεχε».

— Ὁ λόγος εἶναι σπόρος πίπτων ἐπὶ τοῦ παιδὸς ὡς ἐν ἀγαθῇ ἢ πονηρᾷ γῇ.

— Ἵνα ἡ ἀνάπαυσις εἶναι εὐεργετικὴ, πρέπει νὰ ἔχῃ τις ἀπόλυτον χρείαν αὐτῆς.

— Οἱ μὲν ξένοι ἐν ταῖς ὁδοῖς, οἱ δὲ ἀπαίδευτοι ἐν τοῖς πράγμασι διαπλανῶνται.

— Οἱ καιροὶ οὐ μενετοί.

— Μὲ τὸν δικό σου φάγε καὶ πιὲ καὶ συντροφιὰ μὴ κάνῃς.

— Ἄτιμος εἶν' ἡ ἀργία, ἔντιμος ἡ ἐργασία.

— Ἡ θερμὴ ψυχὴ, ὡς πῦρ καιόμενον, δὲν θὰ σβεσθῇ ἕως οὗ καταναλωθῇ· οὕτω καὶ ὁ ὑπὸ τῶν σαρκικῶν παθῶν καταβιβρωσκόμενος ἄνθρωπος.

— Τὴν εἰμαρμένην οὐδ' ἂν εἷς ἐκφύγοι.

— Δὲν σὲ θέλει τὸ χωριὸ, τὶ ρωτᾷς γιὰ τὸν παπᾶ ;

— Σχεδὸν εἶναι ἀδύνατον νὰ ἐκτιμήσῃ τις τὴν ἐποχὴν, ἐν ᾗ ζῇ.

— Μὴ τὴν ὄψιν καλλωπίζου, ἀλλ' ἐν τοῖς ἐπιτηδεύμασιν ἴσθι καλός.

— Βάσιν καὶ κρηπῖδα τῆς ἀρετῆς ὠνόμασεν ὁ Σωκράτης τὴν ἐγκράτειαν.

— Ἡ ὀρθὴ ἐκ παίδων ἀνατροφὴ διδάσκει καὶ τοῦ πλούτου τὴν ὀρθὴν χρῆσιν καὶ τῆς πενίας τὴν ἔντιμον θεραπείαν καὶ τὴν φιλόσοφον ὑπομονήν.

— Ἡ αἰδὼς εἶναι τὸ θέλγητρον τῶν ὀφθαλμῶν, τὸ γόητρον τῶν καρδιῶν, ἡ ἐγγύησις πασῶν τῶν ἀρετῶν καὶ ὁ οἰκογενειακὸς δεσμὸς καὶ εἰρήνη.

— Ἐκεῖνο τὸ ὁποῖον μὲ καταθλίβει κἄποτε εἶναι ὅτι

βλέπω τὴν μὲν μεγαλοφυΐαν ἔχουσαν τὰ ὅριά της, τὴν δὲ βλακείαν οὖσαν ἀπεριόριστον.

— Ἔστι δίκης ὀφθαλμός, ὃς τὰ πανθ' ὁρᾷ.

— Μόνον οἱ οὐδὲν ἔχοντες εἶναι ἕτοιμοι νὰ μοιράσωσιν ἀδελφικῶς τὰ πάντα.

— Χαλεπόν ἐστιν ἀντιλέγειν πρὸς τὰ καλῶς εἰρημένα.

— Φύλαξέ με ὅταν μ' εὕρῃς, γιὰ νὰ μ' ἔχῃς ὅταν θέλῃς.

— Ἡ ἀθεΐα εἶναι ἡ αὐτοκτονία τῆς ψυχῆς.

— Ὡς οἱ ποταμοὶ δὲν δύνανται νὰ ὀπισθοδρομήσωσιν, οὕτω καὶἡ ἀνθρωπίνη συνείδησις δὲν δύναται νὰ ἀνακτήσῃ τὴν πίστιν, ἣν ἅπαξ ἀπώλεσεν.

— Ὁ νοῦς τὴν ὕλην κινεῖ.

— Οἱ ἀγαθοὶ ἄνδρες εἶναι εἰκόνες τῶν θεῶν ἐπὶ τῆς γῆς.

— Κάλλια Θεοῦ ὀργὴ παρὰ λαοῦ βοή..

— Τὰ ἀκούσια ἁμαρτήματα εἶναι ἀπόγονοι τῶν ἑκουσίων

— Καλοῦ γήρατος θεμέλιον εἶναι ἡ κατὰ τὴν παιδικὴν ἡλικίαν εὐεξία τοῦ σώματος·

— Τὸ κακὸ ξεῖδι τὸ ἀγγειό του χαλᾷ.

— Χωριάτης ἅγιος νὰ γενῇ νὰ μὴ τὸν προσκυνήσῃς.

— Ἡ ὄντως εὐγενὴς δέσποινα ἔχει τοὺς αὐτοὺς τρόπους καὶ εἰς τὸ κομμωτήριον καὶ εἰς τὴν αἴθουσάν της· συμπεριφέρεται ἐξ ἴσου φιλοφρόνως πρός τε τοὺς θεράποντας καὶ τοὺς ἰσοτίμους αὐτῆς.

— Ὁ θέλων νά πλουτίσῃ ἐντὸς ἑνὸς ἔτους εἶναι ἄξιος ν' ἀπαγχονισθῇ ἐντὸς ἓξ μηνῶν.

— Ἡ αἰδὼς καὶ ἡ δρόσος ἀρέσκονται εἰς τὴν σκιάν, ὀσάκις δὲ ἐκτίθενται εἰς τὸ φῶς τοῦ ἡλίου, πράττουσι τοῦτο ὅπως στιγμιαίως ἀπαστράψωσι καὶ ἀνέλθωσιν εἶτα εἰς τὸν οὐρανόν.

— Πῶς δύναται ἄλλος νὰ φυλάξῃ τὰ μυστικά μας, ἐνῷ ἡμεῖς οἱ ἴδιοι δὲν τὰ φυλάττομεν;

— Θαρσεῖν χρὴ τὸν ἀγαθόν.

— Τῶν φρονίμων τὰ παιδιὰ πρὶν πεινάσουν μαγειρεύουν

— Ἀργὰ ποῦ φεύγει ὁ καιρός, ὅταν περνᾷ μὲ λύπαις.

— Ὁ καιρὸς εἶναι χρήματα.

— Τὶς ἐξ ἡμῶν δὲν ἔκλαυσεν εἰς μνήματα θανόντων,
Καὶ τὶς δὲν ἀνεπόλησε τὸν θάνατον δακρύων ;
Καὶ ὅμως ἂν τὰς συμφορὰς ἐγνώριζε τῶν ζώντων,
Οὐδὲ μ' ἓν δάκρυ ἤρεμον θ' ἀντήλλασσε τὸν βίον.

— Αἱ ἀσχημίαι τῶν μυθιστορημάτων διὰ μὲν τὰς ἀσχήμους ψυχὰς εἶναι τροφή, διὰ δὲ τὰς μὴ τοιαύτας ἀποστροφή.

— Ἡ γυνὴ ἡ ἔχουσα καλὰ ἤθη εἶναι ἀρκετὰ πλουσίως πεπροικισμένη.

— Ὁ ἐνθουσιασμὸς ὁμοιάζει πρὸς τὰ ὀστρείδια, ἅτινα μόνον νωπὰ ἔχουσιν ἀξίαν.

— Φασοῦλι τὸ φασοῦλι γεμίζει τὸ σακοῦλι.

— Ὅταν ὁ λόγος περὶ πατρίδος, πᾶσαι αἱ ἔχθραι καὶ τὰ μίση πρέπει νὰ παύωνται καὶ πάντα τὰ πάθη ἡμῶν καὶ πᾶσα στοργὴ πρέπει νὰ ὑπερορῶνται.

— Ἂν ἡ γυνὴ δὲν κατέρχηται μέχρις ὑμῶν, ὑψωθῆτε ὑμεῖς μέχρις αὐτῆς.

— Τὸ μέλλον ἄδηλον.

— Θέλετε νὰ μάθητε πῶς πρέπει νὰ κάμνηται ἐλεημοσύνην ;

Θέσατε τὸν ἑαυτόν σας εἰς τὴν θέσιν τοῦ πτωχοῦ, ὅστις τὴν λαμβάνει.

— Ὁ ἐπαινῶν ἑαυτὸν βλάπτεται.

— Μία ἡδυτάτη παρηγορία μένει εἰς τοὺς δυστυχεῖς, ἡ ἀπὸ τῆς ἐπιτελέσεως τοῦ καθήκοντος.

— Οὐδεὶς ἐξ ἐκείνων, οὓς νομίζετε εὐδαίμονας, εἶναι ἄξιος τοῦ ὀνόματος τούτου· τὸν εὐδαίμονα θὰ εὕρητε μεταξὺ ἐκείνων, οἵτινες ὑπολομβάνονται ὑφ' ὑμῶν ὡς δυστυχεῖς.

— Ἡ ἀλήθεια οὐδέποτε μᾶς ἀπατᾷ· μόνον ἡμεῖς ἀπατῶμεν ἡμᾶς αὐτούς.

— Ἐκεῖνοι οἵτινες μᾶς ἔμαθον νὰ ὁμιλῶμεν, ἐλησμόνησαν νὰ μᾶς μάθουν νὰ σιωπῶμεν.

— Εἶσαι μικρός ; ὅτι κι' ἂν πῇς πεντάρα δὲν ἀξίζει·
Μεγάλος εἶσαι ; ὅ,τι πῇς βασίλεια ζυγίζει.

— Ἂν ἀγαπᾷς τὴν ζωήν σου, μὴ χάνῃς τὸν καιρόν σου, διότι ὁ καιρὸς εἶναι τὸ νῆμα μὲ τὸ ὁποῖον εἶναι ὑφασμένη ἡ ζωή.

— Ἂν ἀγαπᾷς τὸν καθαρὸν ἀέρα ἐπιμόνως,
Κι' ὁ ἥλιος ἐάν ποτὲ στὴν κλίνην δὲν σ' εὑρίσκῃ,
Βίον μακρὸν σ' ὑπόσχομαι καὶ ὑγιᾶ συγχρόνως.

— Τὸ κάλλιστον δῶρον, τὸ ὁποῖον δύνασαι νὰ προσφέρῃς εἰς τὸν ἐχθρόν σου εἶναι ἡ συγχώρησις, εἰς τὸν ἀντιπαλόν σου ἡ ἀνοχή, εἰς τὸν φίλον ἡ καρδία σου, εἰς τὰ τέκνα σου τὸ καλὸν παράδειγμα, εἰς τὸν πατέρα σου τὸ σέβας, εἰς τὴν μητέρα σου ἡ ἀγάπη, εἰς τὸν ἑαυτόν σου ὁ σεβασμός, εἰς ὅλους τοὺς ἀνθρώπους ἡ φιλανθρωπία καὶ εἰς τὸν Θεὸν ἡ ὑποταγή.

— Ἀγάπα τὸ ἐπάγγελμά σου, τὸ ἐμπιστευθέν σοι δημόσιον λειτούργημα καὶ ἀνάδειξον αὐτὰ σεβαστὰ διὰ τῶν γνώσεών σου καὶ τῆς δραστηριότητος· εἰς σὲ ἀνήκει νὰ τιμήσῃς αὐτά, οὐχὶ νὰ σὲ τιμήσουν.

— Συμβαίνει εἰς τοὺς ἐρίζοντας, ὅ,τι εἰς δύο ἀντιπάλους στρατούς, ὧν ὁ ἀσθενέστερος ἀνάπτει ἀπατηλὰς πυρὰς καὶ κάμνει μέγαν θόρυβον, ἵνα ὁ ἀντίπαλός του τὸν νομίσῃ πολυαριθμότερον καὶ ἰσχυρότερον παρ' ὅσον πράγματι εἶναι.

— Πρὶν συμβουλευθῇς τὴν φαντασίαν σου, συμβουλεύθητι τὸ βαλλάντιόν σου.

— Ὁ δύο πτῶκας διώκων οὐδέτερον λαμβάνει.

— Παίνεψε τὸν χωριάτη νὰ σ' ἔχῃ πάντα φίλον.

— Ὑπάρχει μεταξὺ τῶν πατραγαθιῶν καὶ ἀνδραγαθιῶν, οἷα διαφορὰ μεταξὺ τῆς τροφῆς τῆς προτεραίας καὶ τῆς τρο-

φῆς τῆς ἐπιούσης· ἡ χθεσινὴ τροφὴ δὲν θὰ σοι χρησιμεύσῃ σήμερον καὶ δὲν θὰ σοὶ δώσῃ δυνάμεις διὰ τὴν αὔριον.

— Εἰ τὸ συνεχῶς λαλεῖν σημεῖον ἦν τοῦ φρονεῖν, αἱ χελιδόνες πολὺ ἂν ἡμῶν ἐλέγοντο σοφώτεραι.

— Ἡ πολιτικὴ εἶναι τῶν ἐπιστημῶν ἡ πρακτικωτάτη, ἐν ᾗ ἐλαχίστην δέον νὰ ἀποδίδῃ τις σπουδαιότητα εἰς τοὺς τύπους, τὰς λέξεις καὶ τὰς θεωρίας.

— Τὸν νοῦν ἡγεμόνα ποιοῦ.

— Αἱ μᾶλλον θελκτικαὶ χάριτες εἶναι αἱ τῆς καλλονῆς· αἱ μᾶλλον ἐπαγωγοὶ αἱ τοῦ πνεύματος· αἱ μᾶλλον ψηλαφηταὶ αἱ τῆς καρδίας.

— Δὲν εἶναι ἐντροπὴ νὰ ἐρωτᾷ τις ὅ,τι δὲν εἰξεύρει.

— Μὴ πίστευε εἰς χείλη μειδιῶντα πάντοτε καὶ εἰς πάντας· ἡ πράττουσι τοῦτο καθ' ἕξιν ἢ δὲν εἶναι εἰλικρινῆ.

— Τέκνον, ἐν τῇ νεότητί σου ἔκλεξον τὴν παιδείαν καὶ ὡς ὁ ἀροτριῶν καὶ σπείρων πρόσελθε εἰς αὐτὴν καὶ ἀνάμενε τοὺς ἀγαθοὺς αὐτῆς καρπούς.

— Δικαστοῦ μὲν ἀρετὴ τὸ προσέχειν τὸν νοῦν εἰ δίκαιά τις λέγει ἢ μή· ῥήτορος δὲ ταλληθῆ λέγειν.

— Ὁ Μάϊς ἔχει ὄνομα κι' Ἀπρίλις τὰ λουλούδια.

— Ὁ θέλων νὰ γνωρίσῃ τὸ μέλλον ἐρωτᾷ τὸ παρελθόν.

— Τόσαι γνῶμαι ὅσαι κεφαλαί.

— Οἱ σοφισταὶ λωβῶνται τοὺς νέους.

— Μηδενὶ συμφορὰν ὀνειδίσῃς· κοινὴ γὰρ ἡ τύχη καὶ τὸ μέλλον ἀόρατον.

— Τιμαὶ γονέων ἐκγόνοις καλὸς θησαυρὸς καὶ μεγαλοπρεπής.

— Ὁ χρόνος καιρὸς δὲν εὑρίσκεται πλέον.

— Λέγε εἰδώς.

— Ὁ περιωρισμένος νοῦς περιφρονεῖ ὅ,τι δὲν δύναται νὰ ἐννοήσῃ, τὸ γοργὸν πνεῦμα ἐπιθυμεῖ νὰ μάθῃ ὅ,τι οἱ ἄλ-

λοι γινώσκουσιν, ἡ δὲ μεγαλοφυΐα ἐπιθυμεῖ νὰ ἀνακαλύψῃ ὅ,τι οὐδεὶς εἰξεύρει.

— Ἐπιμελοῦ τῆς εὐεξίας οὐ μόνον τοῦ σώματος, ἀλλὰ καὶ τῆς ψυχῆς.

— Ὁ πέπλος τῆς μετριοφροσύνης σκέπει τὴν ἀξίαν καὶ ἡ προσωπὶς τῆς ὑποκρισίας καλύπτει τὴν πονηρίαν.

— Ὁ τὰ πάντα δυνάμενος νὰ ὑπομείνῃ, δύναται καὶ τὰ πάντα νὰ τολμήσῃ.

— Ὁ ἐπικαλύπτων ἀσέβειαν ἑαυτοῦ οὐκ εὐοδωθήσεται, ὁ δὲ ἐξηγούμενος ἐλέγχους ἀγαπηθήσεται.

— Διώξατε τὰ περιττὰ ἔξοδα καὶ τότε δὲν θὰ παραπονεῖσθε, οὔτε διότι οἱ φόροι εἶναι βαρεῖς, οὔτε διότι τὰ ἔξοδα εἶναι μεγάλα.

— Ποτὲ νὰ μὴ δανείζεσαι, ἀλλ' οὔτε νὰ δανείζῃς.

Ἐδάνεισες ;— Καὶ δάνειον καὶ φίλον ξέγραψέ τα.

Δανείζεσαι ;— Ἐξέμαθες νὰ εἶσαι οἰκονόμος.

— Οὐδὲν τῶν μὴ καλῶν δίδωσι ὁ Θεός.

— Ὁ κόσμος εἶναι ἀνεπιεικὴς μόνον πρὸς τοὺς ἐπιεικεῖς.

— Μία ἀστειότης, μία φαιδρὰ λέξις κρίνει πολλάκις τὴν ἔκβασιν τῶν σοβαρωτέρων πραγμάτων καλύτερον ἢ ἡ σοβαρότης καὶ ἡ αὐστηρότης.

— Ταχύτερον παντὸς ἄλλου πράγματος γηράσκει ἡ χάρις.

— Ἂν εἰς τὴν καρδίαν ἔχῃς κ' εἰς τὸν νοῦν σου τὸν Θεόν,

Πλήρης πάντοτε θὰ εἶσαι οὐρανίων ἀγαθῶν.

— Ὁ ψεύστης εἶναι ἐξάδελφος τοῦ κλέπτου.

— Μηδέποτε αἰσχύνου νὰ ὁμολογήσῃς τὴν ἄγνοιάν σου περί τινος ζητήματος, διότι ὁ σοφώτατος ἐπὶ τῆς γῆς ἄνθρωπος ἀγνοεῖ πολλὰ πράγματα, καὶ ἂν παραβάλλῃ τις ὅσα ἠξεύρει μὲ ὅσα ἀγνοεῖ, θὰ εὕρῃ ὅτι τὰ πρῶτά εἰσι μηδὲν ἐνώπιον τῆς ἀπειρίας τῶν δευτέρων.

— Ἡ θύρα τοῦ κοιτῶνος νέας κόρης δέον νὰ εἶναι ἀόρατος.

— Ὅστις ταπεινοῦται χάριν εὐγενοῦς σκοποῦ, δὲν ἐκπίπτει τῆς θέσεώς του, οἱοιδήποτε καὶ ἂν εἶναι οἱ ἐξευτελισμοί, εἰς οὓς ὑποβάλλεται.

— Βουλεύου μὲν βραδέως, ἐπιτέλει δὲ ταχέως τὰ δόξαντα.

— Οὐκ ἂν εἶεν φύσει οἱ ἀγαθοί.

— Ὁ ἔχων τέχνην ἔχει κτῆμα.

— Ὁσάκις σοὶ τύχῃ εὐκαιρία, εὐεργέτει.

— Ἐάν τις σὲ ἠπάτησεν ἅπαξ, ἔπραξε κακῶς· ἐὰν δὲ σὲ ἠπάτησε καὶ ἐκ δευτέρου, σοῦ ἔκαμε καλά.

— Ἂν ἔλειπεν ἡ γυνή, ὁ ἀνὴρ θὰ ἦτο τραχύς, βάναυσος, μισάνθρωπος καὶ θὰ ἠγνόει τὶ ἐστι χάρις.

ΑΠΟΦΘΕΓΜΑΤΑ ΤΩΝ ΕΠΤΑ ΣΟΦΩΝ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Κλεόβουλος ὁ Λίνδιος. — Εὐσέβειαν φύλασσε. — Τὰ δίκαια κρῖνε. — Τοὺς τεκόντας ὑπομονῇ νίκα. — Τοὺς ἀγαθοὺς ἀγαθὰ ποίει. — Τὸν ἐλάττω μὴ ἀποσκυβαλίσῃς. — Εὐποιΐας ἧς ἔτυχες μνημόνευε. — Ὃ σὺ μισεῖς ἑτέρῳ μὴ ποιήσῃς. — Ἀγάπα τὰ τοῦ πλησίου σου καὶ τήρει ὡς τὰ σαυτοῦ. — Ἀλλοτρίων μὴ ἐπιθύμει. — Τῆς οἰκίας ἐπιμελοῦ. — Γλώσσης κράτει. — Κακολογίας ἀπέχου. — Βίᾳ μηδὲν πρᾶττε. — Μὴ ὑπερήφανος γίνου ποτέ. — Εὐπορῶν μὴ ἔσο ὑπερήφανος, ἀπορῶν μὴ ταπεινός.

Σόλων ὁ Ἀθηναῖος. — Θεὸν σέβου. — Νόμοις πείθου. — Γονεῖς αἰδοῦ. — Φίλους βοήθει. — Μηδενὶ φθόνει. — Ἀρετὴν ἐπαίνει. — Τὸ δίκαιον νόει. — Θυμοῦ κράτει. — Μὴ θρασύνου. — Μὴ κακοῖς ὁμίλει. — Μὴ ψεύδου ἀλλ' ἀλήθευε. — Νοῦν ἡγεμόνα ποιοῦ.

Χίλων ὁ Λακεδαιμόνιος. — Πρεσβύτερον σέβου. — Τῷ δυστυχοῦντι μὴ ἐπιγέλα. — Τῆς ἰδίας οἰκίας προστάτει. — Αἰσχρὰ φεῦγε. — Δικαίως κτῶ. — Ζημίαν προτίμα μᾶλλον ἢ κέρδος αἰσχρόν. — Μὴ ἐπιθύμει ἀδύνατα. — Ἐπὶ τὰ δεῖπνα τῶν φίλων βραδέως πορεύου, ἐπὶ δὲ τὰς ἀτυχίας ταχέως.

Πιττακὸς ὁ Μιτυληναῖος. — Πρὸ πάντων σέβου τὸ θεῖον. — Ὅσα νεμεσᾷς τῷ πλησίον, αὐτὸς μὴ ποίει. — Κακοπραγοῦντι, μὴ ὀνείδιζε. Ἐπὶ τούτοις νέμεσις θεῶν κάθηται. — Ἔχθραν διάλυε. — Παρακαταθήκην ἀπόδος. — Φίλει παιδείαν, σωφροσύνην, φρόνησιν, ἀλήθειαν, πίστιν ἐμ-

πειρίαν, ἐπιδεξιότητα, ἐπιμέλειαν, αὐτονομίαν, τέχνην, εὐσέβειαν.

Θαλῆς ὁ Μιλήσιος. — Βαρὺ ἀπαιδευσία.— Κακὸν ἀκρασία.— Κακίας ἀπέχου. — Εἰρήνην ἀγάπα.— Δίδασκε καὶ μάνθανε τὸ ἄμεινον.— Ψίθυρον ἄνδρα ἔκβαλε τῆς οἰκίας.— Μὴ πᾶσι πίστευε.— Μὴ προδέχου τὸν φαῦλον.— Μὴ πλούτει κακῶς.— Ἄργὸς μὴ ἔσο, μηδ' ἂν πλουτῇς. — Μὴ τὴν ὄψιν καλλωπίζου, ἀλλ' ἐν τοῖς ἐπιτηδεύμασιν ἔσο κολός.

Βίας ὁ Πριηνεύς. — Νόει καὶ τότε πράττε.— Πείσας λάβε, μὴ βιασάμενος.— Λάλει καίρια.— Ἀνάξιον ἄνδρα μὴ ἐπαίνει διὰ πλοῦτον.

Περίανδρος ὁ Κορίνθιος.— Ἄρχουσι πείθου.— Ἡγεμόνας φοβοῦ.— Πρεσβύτερον αἰσχύνου.— Ἀγαθοὺς τίμα. — Εὐεργέτας τίμα. — Φίλους εὔφραινε.— Ἀληθείας ἔχου.— Πρᾶττε δίκαια.— Ἐπαίνει τὰ καλά.— Χάριν ἀπόδος.— Ἱκέτας ἐλέει.— Ἔριν μίσει.— Διαβολὴν μίσει.— Εὐπροσήγορος γίνου.— Μὴ ἀμέλει.— Μὴ ἐπὶ παντὶ λυποῦ. — Καιρὸν πρόσμενε.— Κέρδος αἰσχρὸν κάκιστον.— Εὐτυχῶν μέτριος ἴσθι, ἀτυχῶν δὲ φρόνιμος.— Καλὸν ἡσυχία.— Μελέτα τὸ πᾶν.

ΤΩΝ ΠΥΘΑΓΟΡΕΙΩΝ ΧΡΥΣΑ ΕΠΗ

Ἀθάνατον Θεὸν πρῶτον τίμα.— Σέβου ὅρκον.— Τοὺς γονεῖς καὶ τοὺς συγγενεῖς τίμα.— Ποιοῦ φίλον ὅστις ἄριστος.— Μὴ ἔχθαιρε φίλον ἁμαρτίας ἕνεκεν μικρᾶς.— Δικαιοσύνην ἄσκει ἔργῳ καὶ λόγῳ.— Μηδέποτε πράξῃς αἰσχρὸν μήτε μεθ' ἑαυτοῦ μήτε ἄλλου μήτε ἰδίᾳ.— Πρᾶττε ταῦτα, ἅτινα οὐδέποτε θὰ σὲ βλάψωσιν. Λόγισαι δὲ πρὸ ἔργου.— Βουλεύου πρὸ ἔργου, ὅπως μὴ μωρόν τι πράξῃς. Ἄθλιος ὁ λέγων καὶ πράττων ἀνόητα. Ὃ συνετὸς ἐκτελεῖ ἐκεῖνα μόνον, διὰ τὰ ὁποῖα οὐδέποτε μετὰ ταῦτα εἶναι δυνατὸν νὰ μετανοήσῃ.— Μηδέποτε πρᾶττέ τι, ὅπερ ἀγνοεῖς, ἀλλὰ διδάσκων ὅσα εἶναι πρέπον νὰ μάθῃς καὶ οὕτω τερπνότατον βίον θὰ διάγῃς.— Τὰς ἀτυχίας πράως φέρε, μηδ' ἀγανάκτει. Ἐπιχείρει δὲ νὰ θεραπεύσῃς ταύτας καθ' ὅσον δύνασαι.— Γαστρὸς καὶ ὕπνου καὶ θυμοῦ πρώτιστα κράτει.— Ποτοῦ καὶ φαγητοῦ καὶ γυμνασίων μέτρον ἔχε.— Μέτρον δὲ εἶναι ἐκεῖνο, τὸ ὁποῖον οὐδέποτε εἶνε δυνατὸν νὰ σὲ λυπήσῃ.— Τῆς περὶ τὸ σῶμα ὑγιείας μὴ ἀμέλει.— Ἐπιχειρῶν ἐργασίαν τινὰ ἐπικαλοῦ τὴν βοήθειαν τοῦ Θεοῦ, ὅπως φέρῃς αὐτὴν εἰς πέρας.— Ταῦτα πόνει, ταῦτα ἐκμελέτα, ταῦτα ἀγάπα, διότι ταῦτα θὰ σὲ ὁδηγήσωσιν εἰς τὴν ὁδὸν τῆς θείας ἀρετῆς.

ΤΕΛΟΣ

